

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ergün Poyraz

Faili Meçhul mü?

6. basım

bilgi yayınevi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

SERTİFİKA NO 15033

ISBN 978 - 975 - 22 - 0641 - 0
2016 . 06 . Y . 0105 . 5558

1.-5. Basım Nisan 2016

**6. Basım
Nisan 2016**

BİLGİ YAYINEVİ

Meşrutiyet Cd., No: 46/A, Yenışehir 06420 / ANKARA
Tlf.: (0-312) 434 49 98/ 434 49 99/ 431 81 22 • Faks: (0-312) 431 77 58

BİLGİ DAĞITIM

Gülbahar Mh., Gülbahar Cd., No: 33, A-B Blok,
Mecidiyeköy 34387/ İSTANBUL
Tlf.: (0-212) 217 63 40 - 44 • (0-212) 522 52 01
Faks: (0-212) 217 63 45 • (0-212) 527 41 19

www.bilgiyayinevi.com.tr • info@bilgiyayinevi.com.tr

kapak: candan işcan

**Bu kitabın yayın hakkı,
yazarıyla yapılan sözleşme gereği
Bilgi Yayınevi Basım Dağıtım
Kitabevi ve Kırtasiye A.Ş.'ye aittir.
Kaynak gösterilmeden kitaptan
alıntı yapılamaz; yayınevinin yazılı
izni olmadan radyo ve televizyona
uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap,
CD ya da manyetik bant haline getirilemez;
fotokopi ya da herhangi bir
yöntemle çoğaltılamaz.**

**baskı: pelin ofset
(0-312) 395 25 80-81
sertifika no: 16157**

ERGÜN POYRAZ

Faili Meçhul mü?

BİLGİ YAYINEVİ

İÇİNDEKİLER

Önsöz	11
Kasımpaşalı Kudret'in katili kim?	17
Tayyip'in önünü açan cinayetler	26
Roger Short cinayeti	43
Hedefteki cemaat	53
Büyükanıt ne gördü?	58
Başbakan'ı kurtaran doktor gripten öldü	62
İsviçreli doktor Tayyip'in epilepsi (sara) hastası olduğunu iddia etti	64
Erdoğan'ın hastalığı	68
Ecevit'in hastalığını diline doladı	72
Tayyip'in diplomasında bir şey eksik	75
Erdoğan yine Cumhurbaşkanı olamaz: Yetersizdir	78
Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın diplomasını yayımladı	82
"Diploması sahte" dedi, hayatını kaybetti	85
Araba ile öldürme	90
Burak Erdoğan'ı hapisten kurtardı, bakın şimdi nerede!	94
Törende sadece Burak yoktu	98
Ergenekon, Balyoz ve benzer davalarda ölüme sürüklenenler	105
Kâşif Kozinoğlu, öldü mü, öldürüldü mü?	117
Türkiye, kardeşini kaybetti	122
Berkin'in katillerine ulaşan savcı, polisçe infaz edildi	124
Yandaş yazar, öldürülen çocuklara hakaret etti	126
Yavuz Bingöl'den dehşet sözler	128
Ali İsmail, Ethem, Mehmet, Medeni, Ahmet, Abdullah, Berkin	131

Çok değerli kaleme bakın!	134
AKP döneminde kaç çocuk öldürüldü?	137
Polis şiddeti	140
İdris Naim Şahin: Serap'ı öldüren molotofu MİT'çi attı	144
Dilek'i vurdular	147
Zirve katliamı	150
Hablemitoğlu suikastı	160
Örümcek gibi ağlarını yavaş yavaş ördüler	179
İhsan Güven cinayeti	182
Kaddafi'yi sırtından vuranlar	195
Saddam neden asıldı?	203
Derneği fener, yediği döner, gıkını çıkartırsan polisi döver	207
Dünüre de polis dayacağı	210
Nimet Çubukçu'nun eşine saldırı	215
Erdoğan en az üç bakanı sille tokat dövdü	216
Ahmet Hakan, evinin önünde saldırıya uğradı	218
Behçet Oktay da F tipi kurbanı	226
Muhsin Yazıcıoğlu'nun kaza görünümlü ölümü	233
Fetullah, Tayyip ve Yazıcıoğlu	247
Tayyip'i yargı önüne çıkaran isim: Mehmet Bölük	250
Karakullukçu'yu kim koruyor?	254
Adının parka verilmesine dahi tahammül edemediler	257
ASELSAN'da yine esrarengiz ölüm	260
Göstere göstere cinayet	263
Danıştay saldırısı	266
Tayyip, Hitler'e özeniyor	273
"Oğlumun Ergenekon'la ilgisi yok"	281
Tehditçi avukat, Gülen'in yeğeni çıktı	283
Osman Yıldırım ve Hatip Dicle	288
Fetoş'un yeğeni	290
Cihan'ı kim zehirledi?	293

Uğur Mumcu cinayeti	294
Çatlı ve Mumcu	299
En alttaki tuğla	311
Uğur Mumcu'nun katili MİT'çi	340
Faili Meçhul mü?	342

*Dr. Necip Hablemitoğlu,
İhsan Güven,
Fethi Kızılsu ile
Mustafa Kemal'in askerlerine...*

**Bilgi Yayınevi'nin kitaba emeği geçen çalışanlarına;
değerli yazar arkadaşım Yasemin zben'e
ve aileme sonsuz teşekkürler ederim...**

ÖNSÖZ

Ay aydınlık, yol belli, faili meçhul mü?

Tabii ki hayır, faili belli!..

Kumarhane işleten, fuhuş yaptıran, uyuşturucudan gaspa kadar 15 ayrı suçtan sabıkası olan bir isim, **Kudrettin Gören** ya da bilinen adıyla **Kasımpaşalı Kudret!**

Tayyip'in kankası!

Tayyip, Beyoğlu Belediye Başkanlığına aday olduğu günlerde propaganda amaçlı Hacıhüsrev'de bir konuşma yapacaktır. Ancak bir sıkıntı vardır. **Kudret'in** kız kardeşi **Nigâr**, **Tayyip'e** asılmaktadır; hem de ne asılma! Bu durumda her seçim konuşması öncesi alanı düzenleyen ve konuşma bitene dek **Tayyip'in** yanından ayrılmayan **Emine** ve arkadaşları ne olacaktır?

Kitapta detaylarını anlattığım şekilde **Emine** ve arkadaşları oradan uzaklaştırılıyor. **Tayyip**, **Nigâr'in** övgü dolu sözlerinin ardından konuşmasını tamamlıyor.

Akşam, **Kudret**, **Nigâr** ile **Tayyip** içki masasına çöküyor ve çok koyu bir muhabbetle sabahı ediyorlar. Günler sonra **Emine** nasıl kandırıldığını öğreniyor, kıyamet kopuyor. Ve bu arada **Kudret** hayatını kaybediyordu.

Faili meçhul mü?

Olur mu?

Ay aydınlık, yol belli...

Kasım 2002 seçimlerinin ardından iktidara gelen AKP hükümeti ile birlikte, İçişleri Bakanlığı döneminde asker, sivil aydınlarımızın katledildiği **Abdülkadir Aksu** yeniden İçişleri Bakanı yapılıyor.

Aksu ve yandaşları hemen yanlarında Kocatepe Camisi dururken, Hilton Oteli'nde namaz şov yapıyorlar, bu şovdan sonra

“Fetullahçı ve diğer köktendinci yapılanmalara karşı devlet erkiyle mücadele yapılmayıp, bu mücadele sadece bir avuç Cumhuriyet aydınına, gönüllüsüne bırakılacak olursa, ödenecek bedeller de giderek ağırlaşacaktır” sözlerinin sahibi Dr. Necip Hablemitoğlu, Emniyet ve MİT içindeki F tipi yapılanma tarafından katlediliyor.

Hablemitoğlu’nu, “Yüceler Yücesi Atatürk’ün bilimsel, akılcı, her şeyi kapsayabilen yüce ışığı dışında hiçbir maddi, manevi fikri (idealizm-realizm-materyalizm) bunları tam bilerek tanımadım. Bu maddi manevi ışığı bilmeyenlerle dostluk etmedim. Yüceler Yücesi Atatürk’ün yarattığı Türkiye Cumhuriyeti’nin bilimsel, akılcı evladı olarak her türlü, icabında can pahasına görevleri büyük bir huzur içerisinde yaptım” diyen Atatürkçü emekli asker İhsan Güven cinayeti takip ediyor.

Laik Cumhuriyet düşmanlarının sıkıdığı o kurşunlar, cesus Cumhuriyet aydınlarının bedenlerinde Türkiye Cumhuriyeti’nin laik ve üniter yapısına sıkılmıştı...

Ardından Sinagog, HSBC ve İngiltere Başkonsoloslukuna yapılan saldırılar... Konsolosluk binasına gerçekleştirilen saldırı sonucu; AKP’nin kuruluşunu açıklayan ancak İngiltere yanlılarının ağırlıklı olduğu hükümet olunmasını isteyen İngiltere’nin İstanbul Başkonsolosu **Roger Short** ve yardımcısı ile sanatçı **Kerem Yılmaz**er yaşamlarını yitiriyorlar.

Gün geliyor; **Tayyip**, **Emine**’nin açıklamasıyla çok zor geçirdiği bir gecenin ardından, yolda rahatsızlanıyor, hastaneye getiriliyor; bu defa da hastane önünde arabada rehin kalıyor. Balyozlarla arabanın camı kırılıyor, balyozla camı kırıp hayatını kurtaran bir daha AKP milletvekili yapılmazken, hayatını kurtaran doktor da şaibeli şekilde hayatını kaybediyor.

Ne dedim?

Ay Aydınlik,

Yol Belli!

Faili meçhul mü?

Emine ile **Tayyip**'in oğlu **Burak**, son hız çarptığı sanatçı **Sevim Tanürek**'in ölümüne neden oluyor, **Tayyip**'in forsuyla ceza-evine girmekten kurtuluyor.

Araçla işlenen cinayetlerin başında “**kamyonlar**” gelmektedir. Ülkemizde istihbarat örgütlerinin kaza süsü verdiği cinayetlerinde kamyonlar başrolde. Öyle ki kamyonlar istihbaratçıların insanları yok etmek için kullandıkları Azrail'lerdir.

Susurluk'tan, KKTC Cumhurbaşkanı **Rauf Denktaş**'ın oğlunun öldürülmesine kadar hep kamyonlar kullanılmıştı.

Keza, Kızılcahamam'da **Semra Özal**'ın aracına çarpan da kamyondu. O nedenle kamyonlara trafik polisleri özel ihtimam gösteriyor, Allah için kamyonlar da bu ihtimama karşılık veriyorlar. Kırmızı ışıktan geçiyorlar, sol şeridi tamamen hâkimiyetlerine alıyorlar, araçlara çarpıyorlar, çarptıkları araçların içindeki ölü ve yaralılarla ilgilenmeyip yollarına devam ediyorlar.

Kısacası devletin Azrail'i olma unvanlarının haklarını veriyorlar.

Ergenekon, **Balyoz** gibi ABD ve AB'nin kumandasında F tipi tertiplerde **İlhan Selçuk**'tan **Türkân Saylan**'a, **Kuddusi Okkır**'dan **Kâşif Kozinoğlu**'na onlarca isim hayatını kaybediyor.

Berkin Elvan evinden ekmek almaya çıkıyor. Polis kurşunuyla öldürülüyor. **Berkin**'in katillerini saptayıp, ifadeye çağırın savcı da yine polis tezgâhı ile öldürülüyor.

Ali İsmail, **Ethem**, **Mehmet**, **Medeni**, **Ahmet**, **Abdullah**, AKP döneminde öldürülenler arasında. AKP döneminde öldürülen çocukların toplamı neredeyse 300'ü geçiyor.

Hrant Dink cinayeti ve Zirve Yayınevi katliamı yine AKP dönemi cinayetleri arasında yer alırken, bu olayın failleri olan **Fetullahçı** polisler öncelikle suçlarını **Atatürkçü** asker ve aydınlarla yüklemek istiyorlar, ardından foyaları ortaya çıkınca tutuklanıyorlar...

Polisin sahte isimlerle adaleti yanıltarak haklarında dinleme kararı aldığı ve dinlediği, **Rahip Santoro**, **Behçet Oktay** gibi isimler çok geçmeden öldürülüyorlar.

Tayyip'i yargı önüne çıkaran isim, Mehmet Bölük'ün Ukrayna'da şaibeli bir kazayla ölümü...

“Erdoğan Cumhurbaşkanı olamaz” diyen **Muhsin Yazıcıoğlu** kazası da, kaza görünümlü cinayetler arasında yerini alıyor.

F tipinin işleyip de **Atatürkçülere** yıkmak istediği baskın; Kanlı Danıştay baskını... Burada **Fetullah Gülen**'in yeğenin ve bazen **Akit** bazen **Vakit** olan sözde gazetenin rolleri...

AKP'li eski İçişleri Bakanı **İdris Naim Şahin**; **“..Otobüse molotof kokteyli atarak, otobüsü kundaklayan kişilerin ne yazık ki istihbarat elemanı olduğu bilgisini edindim. Aynı zamanda istihbarat elemanıydılar”** diyor, MİT elemanlarının içinde olduğu bir eylem ve vahşice işlenmiş bir cinayeti anlatıyor.

Göstere göstere işlenen **Tahir Elçi** cinayeti. Polis, çelme takıp düşürebileceği kadar yakınında olduğu teröriste 1,5 metreden onlarca mermi sıkıyor, bir tanesini bile isabet ettiremiyor. Teröriste isabet ettiremediği gibi teröristin arkasında yer alan 3 metre yüksekliğinde, 5 metre genişliğindeki teneke kepenge de bir tane olsun tutturamıyor!

Gülmeyin!

Bu cinayetler arasında **Tayyip**'in destan yazan polisleri hamiye kadınları dövüp çocuklarını düşürttükleri gibi hasta, genç, yaşlı yüzlerce insanı dayaktan geçirerek sakat bırakıyorlar.

Tayyip'in polislerinin dayacağından nasiplerini alanlar arasında kimler yok ki: Eski Bakan **Nimet Çubukçu**'nun eşi; **Tayyip**'in “idolüm” dediği, kızını verdiği, yüz görümlüğü olarak **Sabah** gazetesinde yönetici yaptığı, ardından Enerji Bakanı atadığı **Be-rat**'ın babası, yani **Tayyip**'in dünürü **Sadık Albayrak...**

Albayrak öyle dayak yiyor ki, kolu bacağı kırılmakla kalmıyor, günlerce evinden bile çıkamıyor.

AKP'lilerden dayak yiyen isimlerden biri de **Ahmet Hakan**. **Ahmet Hakan**'ı tehdit eden ve *Hürriyet* gazetesini basan isim de olaydan sonra Gençlik ve Spor Bakanı Yardımcısı yapılıyor.

AKP dönemi cinayetler ve şiddetin yer aldığı elinizdeki kitapta, bir de **Uğur Mumcu** cinayeti ele alınıyor...

Baştan söyledim:

Ay Aydınlık,

Yol Belli.

Faili Meçhul mü?

Karar sizlerin!..

Ergün Poyraz

1 Ocak 2016, Aydın

KASIMPAŞALI KUDRET'İN KATİLİ KİM?

Emine, Mayıs 1994'te *Elif Dergisi*'ne bir röportaj veriyor. Röportajda **Emine**'ye, *"Kadınlar arasında eşinizi yakışıklı bulanların sayısı oldukça fazla, bu yüzden eşinizi kıskandığınız oluyor mu?"* şeklinde bir soru soruluyor, o da şöyle cevaplıyor.

"Bir şeyden şüphelenirsem çıldırırım, çok kıskanç olurum. Gereksiz yere hiç kıskanç değilim."

Emine'nin 13 Haziran 1994 tarihinde aynı kaynaktan çıkma bir söyleşisi bu defa *Milli Gazete*'de yayımlanıyor. Yine kendisine yöneltilen;

"Komşularınızla ilişkileriniz nasıl, iyi anlaşıyor musunuz?" sorusuna oldukça ilginç yanıtlar veriyor:

"On altı sene Kasımpaşa'da oturduk. 80 metrekarelik bir daireydi. Komşularım çoğunlukla Alevi ve Çingeneydiler. Bunu kesinlikle art niyetle söylemiyorum. Objektif olarak söylüyorum."

Kaldı ki hepsiyle iyi geçindik, bir sorunumuz çıkmadı. Komşulukları o kadar iyi ki Hacı Hüsrev'e dahi gittim. Çeribaşlarının evine gittim, ailesiyle tanıştım."

Bu sözlerin ardından **Emine**'ye, *"Onlarla ilgili bir anınız var mı?"* sorusu geliyor ve **Emine**, gazeteye şöyle bir yanıt veriyor:

"Çok ilginç bir anım var. Tayyip Bey'in Beyoğlu Belediye Başkanlığına aday olduğu seçimlerde Hacı Hüsrev'e gitmiştik. Onların düğün yaptığı boş bir arsada Tayyip Bey'in bir konuşması olacaktı."

Biz hanımlar olarak önden gittik. Bir de ne görelim, arsa bomboştu. Tayyip Bey de hemen arkamızdan gelecekti. Gittik, mahalle temsilcilerini bulduk. O sırada birkaç kadın önümüze çıktı:

**‘Yahu’ dediler. ‘Siz çok geç kaldınız. Sizi beklediler bekle-
diler, hırsızlığa çıktılar.’**

Bir şey diyemedim ama onların adına ben utandım. O kadar rahat ve içten söylüyorlar ki sanırsınız çok normal bir iş yapıyorlar. Böyle bir şeyle ilk defa karşılaştığım için o günü hiç unutamam.”

Emine haklı.

Böyle bir cevap aldığı günü nasıl unutsun?

Siyasal dincilerde hırsızlık; Allah adı, din olgusu kullanılarak yapılıyor.

Hiç böyle alenen hırsızlık yaptığını söyleyen siyasi şeriatçı gördünüz mü?

Bakın dostlar!..

*Milli Gazete’de yayımlanan bu mülakatta; **Emine**’nin Hacı Hüsrev’de “**Tayyip**’in yapacağı konuşma” ile ilgili olay; keklenen kadınlar tarihinde **Emine**’yi zirveye taşıdığı gibi, yine şark kurnazı bir kadının ayakta uyutulma sanatına da oldukça ilginç bir örnekti.*

Sadece **Emine** mi uyutulmuştu?

Olur mu?

Refah Partisi Kadınlar Komisyonunda yer alan ve **Emine**’ye yakın isimler de...

Bu olay;

“Aldatılan kadınlar” tarihine geçecek bir tertipti.

Oyuna getirilme sanatında yüzyılın hilesiydi.

Böyle bir entrika Bizans saraylarında bile yaşanmadı.

Neden mi?

Şundan:

Öncelikle **Emine** kendisinin de anlattığı gibi oldukça kıskanç bir kadındı.

Hacı Hüsrev’de **Tayyip**’in konuşma yapacağı alana, yine **Tayyip**’in, kumarhane işleten, fuhuş yaptıran, uyuşturucudan gaspa kadar 15 ayrı suçtan sabıkası olan en yakın arkadaşların-

dan **Kudrettin Gören** ya da bilinen adıyla **Kasımpaşalı Kudret**'in yakını olan **Nigâr** adında bir kadın gelecekti.

Tam bir Çingene yarması olan gacı, **Tayyip**'e hastaydı. Hacı Hüsrev'de sözleri geçtiği için sandığa atılacak oyların anahtarları da onlardaydı. Kadın uluorta **Tayyip**'e kur yaptığı için, **Emine**'nin ortalığı birbirine katması kaçınılmazdı.

Bu durumda,

Ya

Emine gelmeyecekti.

Ya da

Nigâr!

Aksi halde,

Emine ile **Nigâr** karşılaştığında,

Yandı gülüm keten helva!..

Gitti oylar!..

Tayyip, bu bariz tehlike karşısında kurmaylarını topladı, kafa kafaya verdiler ve çok geçmeden bir çözüm buldular...

Emine ve kadın kollarına, toplantının yapılacağı vakit, yaklaşık üç saat kadar erken bir zaman dilimi olarak bildirildi.

Sonra;

Konuşmanın yapılacağı meydana bir grup kadın yerleştirildi.

Niye mi?

Niye olacak:

Bunlar; Emine ve arkadaşları geldiklerinde, onlara geç kaldıklarını, o nedenle yöre kadınlarının işe, yani hırsızlığa gittiklerini söyleyeceklerdi.

Nitekim,

Öyle de yaptılar...

Emine ve partili kadınlar, kendilerine bildirilen saatte alana geldiler...

Aaaa!

Bir de ne görsünler?

Ortada hiç kimse yok!

Meydan, bomboş!

İn cin top atıyor.

Şaşkın şaşkın çevreye bakınan **Emine** ve arkadaşlarının karşısına önceden **Tayyip** ve ekibi tarafından ayarlanmış Çingene kadınları çıkıyor, *“Siz çok geç kaldınız, sizleri beklediler, sizler gelmeyince hırsızlığa çıktılar”* cümlelerini ardı ardına sıralıyorlardı.

Şok üzerine şok geçiren **Emine** ve arkadaşları hemen **Tayyip**'i arayıp durumu bildiriyor, **Tayyip** de onları Hacı Hüsrev'den çok uzağa, yine kurgulanmış bir ev toplantısına gönderiyor, danışmanlarından birkaç tanesini –ki onlardan biri şu anda bakandır– kadınları marke etmesi amacıyla yanlarına yolluyordu.

Emine ve ekibi, **Tayyip** ve yandaşları tarafından propaganda amaçlı; poşet kahve, kalemler, defterler ve parti hatiplerinin konuşmalarının yer aldığı kasetlerle yine **Tayyip** tarafından ayarlanan evlere güya oy avcılığına çıkarken, Hacı Hüsrev'de cümbüş hazırlıkları başlıyordu.

Cümbüş ki hem de ne cümbüş!

Eğlence ki hem de ne eğlence!

Şölen ki hem de ne şölen!

Âlem ki hem de ne âlem!

Hem de dinden imandan çıkaran cinsinden.

O gün;

İşte o gün:

Emine başta olmak üzere partili kadınların keklendiği gün!

Tayyip'in konuşma yapacağı alana o dönemler şöhretinin zirvesinde olan bir isim getiriliyordu.

Vahdet Vural!

Kudret, kesenin ağzını açıyor, **Tayyip** ve **Vahdet**'i dinlemeye gelenlere binden fazla ayran ve binden fazla lahmacun dağıtıyordu.

Öyle ya;

Kaz gelecek yerden tavuk esirgenir mi?

Esirgenmez!

O da öyle yapıyordu...

Allah için ne tavuğu esirgiyordu ne de piliçleri...

Vahdet Vural'ın konserinin ortasında **Kudret**'in ablası **Nigâr**, mikrofonu alıyordu eline ve başlıyordu döktürmeye;

“Abe, görüyorsunuz işte! Pırlanta gibi delikanlı! Epinizden oy istiyorum bu aslanıma!.. Biz aile olarak bütün gücümüzle bu aslanımın arkasındayız.”

Nigâr'dan mikrofonu alan, **Nigâr**'a gülücükler dağıtan **Tayyip**, bu defa dönüyor dinlemeye gelenlere ve başlıyordu vaatler yağmuruna...

Tayyip konuşmasını bitirince **Kudret** ve yakınlarının hazırlandığı çilingir sofrasına çöküyor ve eğlence faslı başlıyordu.

Kadehler kadehleri, şişeler şişeleri deviriyor, sarhoş masasında konu geliyordu, içkinin neden haram edildiğine:

Kudret soruyor;

“Tayyip başkanım, bu içki niye haram? Ne demeye kerahtetten sayılmış bu rakı?”

Tayyip, bilinen ayetlerden, içkiyi yasaklayanlardan bahsediyordu, “şerefe” ve “yarasın” nidaları arasında...

Bir **Nigâr** kaldırıyor kadehi, bir **Tayyip**!..

Arada bir yerlerde de **Kudret**!

Tayyip imam ya; anlatıyordu içkinin neden haram kılındığını:

“Sarhoş kafayla namaza duran biri sureyi okurken, ‘La A’budu’ derse, mana değişir, tamamen farklı bir şey söylenmiş olur.”

“Anladım lakin yazık olmuş; ufak bir ‘La’ya kurban gitmiş gül gibi rakımız!” sözleriyle hayıflanıyordu **Kudret**.

İlerleyen saatlerde Çingene kadınlarının havayı iyice neşelendirmesi sonucu, âlem sabaha kadar sürüyordu.

Tayyip'in kurmaylarından **Mustafa Erdoğan**, o günün kârından “**bin oy**” olarak bahsediyordu, **Tayyip**'in basın danışmanı ve AKP İstanbul Milletvekilinin kitabında yer alan anılarında.

Ya kaybı?

Ne siz sorun ne ben söyleyeyim.

Tayyip ve yandaşları içkinin göbeğine göbeğine vururken, **Emine** ve arkadaşları “din” diyor, “iman” diyor, “ahlak” diyor, “Allah” diyor, “peygamber” diyor, tabii ki olmazsa olmaz istismar araçları “türban”, “hepsi natamam bizde, sadece bizde bulunur” diye de ekliyordlardı.

Yine günlerden bir gün **Tayyip**, CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**'nu sıkıştıracağım derken rakıyı sek içtiğini de ağzından kaçırıyordu. Onun bu, “*Kıpti şecaat arz ederken sirka-tin söyler*” örneğindeki duruma düşmesini *Sözcü* gazetesinden **Mehmet Türker** şöyle yorumluyordu:

*“Rakıyı sulu içiyor diye **Kemal Kılıçdaroğlu** ile dalga geçtiğine göre, **Tayyip Bey** rakının sek içilmesinden yana!..*

Bir yudum rakı üstüne su...

Rakı ile su midede buluşacak!

***Tayyip** gibi delikanlı adama bu yakışır: rakıyı sek içmek!..*

Ne de olsa Kasımpaşalıdır, bu âlemi iyi bilir!..

Rakı sulandırılır da önemli olan adamın beyni sulanmasın!..

Beyni sulandı mı feleğini şaşırır, abuk sabuk işler yapmaya başlar...

*Mesela feleğini şaşırın iktidar, **Apo** ile pazarlık masasına oturdu, halkımıza da feleğini şaşırttı!..*

Bir de hem kurudan hem suludan gidenler var!..

İktidardakiler dikkat etsin!..

Aynı anda ikisinden birden gitmeye başlarsan sonunda tah-talıköyü boylarsın.”

Günler günleri, aylar ayları, yıllarsa yılları kovalıyor... Yine günlerden bir gün, işte o gün!

Emine;

Nasıl oyuna getirildiklerini öğreniyordu.

Ve;

Nasıl aldatıldıklarını!

Ve;

Nasıl kandırıldıklarını!

Ve;

Nasıl işletildiklerini!

Ve;

Nasıl avlandıklarını!

Ve;

Yine nasıl keklendiklerini!

Emine tıpkı *Elif Dergisi*'ne verdiği röportajdaki gibi, çok kıskanç oluyor, oluyor ki aman Allahım ne kıskanç bir hale geliyor, kelimenin tam anlamıyla adeta çıldırıyordu.

Öfkesinden gözlerinden şimşekler çıkıyor, ortalığı kırıp geçiriyordu.

Tayyip?

Tayyip ise can havliyle annesinin yanına zor atıyordu kendisini.

Ne yapsın, ne etsin?

O günlerde daha **Ergenekon** tertibi yok ki, "**Amanın Ergenekon beni şey edecek, amanın Ergenekon beni öldürecek**" feryat ve dümenleriyle koruma sayısını binlere çıkartsın!

Öyle ya;

Ne yapsın garip?

O günlerde annesinin kanatları arasına gizlenerek zor da olsa kurtarıyordu paçayı...

Ya âlemciler?

Ya **Nigâr?**

Tayyip'in onları düşünecek hali yoktu.

Ancak onlarda uymuşlardı araziye, kurtarmışlardı paçayı şimdilik.

Emine büyük bir hışımla **Kudret**'e yöneliyor, ilk anlarda ona da ulaşamıyordu.

Yine günlerden bir gün,

O uğursuz gün:

2001 yılının Mayıs ayındaki o meşum gün;

Kasımpaşalı Kudret'in Şişli'de arabasının içinde uğradığı bir silahlı saldırı sonucu hayatını kaybettiği haberi duyuluyordu.

Kudret'in arabasında polisin yaptığı araştırmada, el freninin yanında ruhsatsız bir tabanca ve **Emine**'nin oğlu **Burak**'ın düğününe ait bir davetiye bulunuyordu.

Yaşanan bu olaylar sonucunda **Tayyip**'deki **Emine** korkusu öyle bir tavan yapıyordu ki **Tayyip**, içki âlemlerinde sabahladığı **Kudret**'in cenazesine bile gidemiyordu.

O da el altından **Kadir Topbaş**'a haber gönderiyor, cenazeye **Topbaş** katılıyordu.

Kudret'in öldürölme olayı 21 Mayıs 2001 tarihli *Milliyet*'te şöyle yer alıyordu:

"Kasımpaşa'da 'ağa' olarak tanınan 15 suçtan sabıkalı Kudretin Gören, önceki gece Büyükdere Caddesi'nde BMW'sinin içinde tabancasına davranmasına fırsat bulamadan öldürölldü.

Dün de 'ağa'nın kan davası kurbanı olduğı ortaya çıktı.

Cinayetin ardından polisi arayan ve Kasımpaşa bölgesinde 'ana' lakabı ile anılan Gülseren Toprak beş yıl önce öldürölülen oğlunun intikamını almak için Gören'i iki kızına vurdurttuğunu itiraf ediyordu.

Kasımpaşa'nın anası Gülseren Toprak'ın oğlu Gökay, 11 yaşındayken öldürölölmüştü. Ve 'ana' bu cinayetden Gören'i sorumlu tutuyordu.

Telefonda polise konuşan Toprak, beş yıldır fırsatını beklediğı intikamı, kızları Cansu ve Sultan'ın aldığını açıklıyordu.

Buna göre iki genç kız, Etiler'den eğlenceden dönen Gören'in aracını sıkıştırdı ve silahlarıyla ölüm yağdırdı."

Gazetedeki haberler, hemen hemen böyleydi.

Peki;

Kudrettin Gören ya da nam-ı diğer **Kasımpaşalı Kudret** arabasının içinde, elinin altındaki tabancasına davranamadan, iki kız çocuğu tarafından sıkıştırılıp öldürülürken, arkadaki korumaları kim engelliyordu?

Sahi kim?

Yoksa siz, gerçekten **Kudret**'i o iki kız çocuğunun öldürdüğüünü mü sanıyorsunuz?

Öyle ya;

Ne zamandan beri kız çocukları kan davalarına taraf oluyordu.

Üstelik;

Evin erkekleri dururken...

Taraf olmakla da kalmıyor, bir de can alıyorlar...

Ha bu arada;

İnsan merak etmeden duramıyor:

Nasıl oldu da, bu cinayeti **Ergenekon**'a yıkmaya çalışmadılar.

Onların bu cinayette dahli var demiyorum, diyemem de...

Ancak; kim bilir belki bir gün...

Belki bir gün,

Kasımpaşalı'nın cinayetini ya **Tayyip** açıklar ya da **Emine!**

Açıklamazlar mı?

Açıklarlar, açıklarlar!..

Bir gün mutlaka açıklamak zorunda kalırlar...

Hadi o güne kadar size ufak bir ipucu vereyim.

Önce kısa bir açıklama: Bu olayda adeta günah keçisi durumuna düşürülen **Yeşil**'in hiçbir dahli yoktur, bu **Yeşil** başka **Yeşil!**

Kasımpaşalı öldürülürken, fonda, *“yeşilim, yeşilim, yeşildağlar önünde vuruldum ammmman, pardon üşüdüm ammmann...”* türküsü çığrılıyordu.

TAYYİP'İN ÖNÜNÜ AÇAN CİNAYETLER

Emine Erdoğan'ın manevi annesi ve **Tayyip**'le evlenmesinde en büyük pay sahiplerinden **Şule Yüksel Şenler**'di. **Şule Yüksel**, aynı zamanda filmlerine hayran olduğu ünlü aktris **Audrey Hepburn**'un başörtüsü stilinden etkilenerek şimdiki türban modelini tasarlayıp, **“İslami örtünme”** diyerek Müslüman kızları kekleyen bir isim.

Şule Yüksel, aynı zamanda **Fetullah Gülen**'in **“üstadım”** dediği, izinden gittiğini söylediği **Said-i Nursi**'nin yolundan gittiğini de tekrarlıyordu.

Said-i Nursi ya da nam-ı diğer **Ermeni Said**, **Emine**'nin de üstadıydı.

Gülay Atasoy tarafından kaleme alınan **Nasıl Örtündüler** adlı kitabın 137. sayfasında **Emine**, **“Ben adi bir kürdüm”** sözleri ile tanınan ve İngiliz, Amerikan, Alman, Rus istihbaratlarının kucaklarından inmeyen, **Ermeni Said** ya da saf insanları kandırmak amacıyla uydurulan ismiyle **Said-i Nursi**'ye şöyle övgüler düzüyordu:

*“Zamanın Bediüzzaman'ı **Said-i Nursi** Hazretleri'nin eserlerinin bir kısmıyla tanışmam, örtüyle tanışmamdan bir süre sonra oldu. Bu eserlerin bilhassa İslamı yaşamayan Müslümanlar için çok faydalı olacağına inanıyorum.*

İslamı yaşamaya çalışan insanların da, Risale-i Nurlar'ın çok değişik görüş açıları sunması dolayısıyla düşünce ufuklarını genişlettiğini ve güzelleştirdiğini düşünüyorum...”

Emine'nin **“Ermeni Said”** övgüsü bu kadar mı?

Olur mu?

Bakın **Emine**, bu akıl hastası Ermeni ile ilgili daha neler söylüyordu:

“..Said-i Nursi Hazretleri’ni iyi anlamalıyız. Kendisi, her zaman batıl’a karşı, Hakk’ın yanında olup batılla mücadele etmiştir. Bu uğurda zindanlarda bile kalmıştır..”

Bu açıklamaları ile **Ermeni Said**’i yere göğe koyamayan **Emine**, sözlerini şu cümle ile bitiriyordu:

“Onu seviyorsak onun yolundan gitmeliyiz.”

Bence **Tayyip**, “paralel operasyonu”nda önemli bir yeri atlıyor, işe evden başlamalı...

Öyle değil mi?

Şule, **Tayyip**’in **Emine** ile flört ettiği tarihlerde **Akıncılar Derneği**’nde Başkan, **Emine**’nin de **İdealist Hanımlar Derneği**’nde İkinci Başkan olduğunu söylüyordu söylemesine de, **Şule Yüksel**’in anlattıklarında doğruluk payı hiç yoktu.

Bunu sadece **Şule Yüksel** mi söylüyordu?

Olur mu?

Tayyip başta olmak üzere birçok isim...

Öncelikle;

Tayyip, **Akıncılar Derneği**’nde hiçbir zaman genel başkan olmadı, olamadı.

Zira Akıncılar Derneği, 27 Ağustos 1976 tarihinde ilk Genel İdare Kurulu toplantısını yaptı. 1 Eylül 1976’da ise **Mehmet Tezel** imzasıyla ilk açıklamalarını yaptı. Yapılan seçimler sonucunda Akıncılar Derneği Genel İdare Kuruluna şu isimler getirilmişti:

Mehmet Tezel: Başkan

Hayrettin Çelik: İkinci Başkan

Mehmet Gevher: Genel Sekreter

Zeki Karabayır: Muhasip

Baha Yaztaş: Veznedar

Sadece üye olarak seçilen diğer isimler ise şöyleydi: **Ali İhsan Kandemir**, **Mehmet Tellioğlu**, **Mehmet Başar**, **Veli Köksal**, **Mehmet Kartın**, **T. Rıza Çavuş**, **Orhan Aydın**, **Servet Üst**, **Şahin**

**Başol, Yahya Güler, Yakup Kaldırım, Veysel Yıldız, Hikmet Ak-
gün, A. Suphi Aydın, Mustafa Denктаş, Hulusi Erdoğan...**

9-10 Temmuz 1977 cumartesi ve pazar günü Ankara'da yapı-
lan Akıncılar Derneği Genel Kurulunda yine aynı isimler Genel
İdare Kuruluna seçiliyordu.

Akıncılar Derneği, 9 Nisan 1978 Pazar günü Ankara'da ikin-
ci Büyük Genel Kurulunu yapıyor ve yönetime şu isimler getiri-
liyordu:

Mehmet Tellioglu: Genel Başkan

Mehmet Ali Bulut: Genel Başkan Yardımcısı

Mustafa Denктаş: Genel Sekreter

Ali Çelik: Genel Sekreter Yardımcısı

Nurettin Gülerer: Genel Muhasip

Mehmet Kara: Genel Veznedar

Diğer üyeler ise; **Ersönmez Yarbay, Yahya Düzenli, Nevzat
Arabaşı, Abdullah Geyik, Ümit Yurtkıran, Ali Karaduman,
İrşadi Yıldırım...**

3 Mart 1979 yılında yapılan Üçüncü Büyük Genel Kurul so-
nunda yönetim tekrar değişiyordu:

Mehmet Güney: Genel Başkan

Arif Altunbaş: Genel Başkan Yardımcısı

Süleyman Cansız: Genel Sekreter

Mehmet Kara: Muhasip

Yusuf Akdoğan: Veznedar...

Akıncılar Derneği'nde 27 Kasım 1979 tarihinde arama ya-
pıldı. Dernek hakkında 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanununa mu-
halefet ve kanunun cürüm saydığı fiilleri övmek suçundan dava
açıldı. Dernek, 12 Aralık 1979 tarihinde Ankara Sıkıyönetim Ko-
mutanlığınca kapatıldı.

Akıncılar Derneği'nin kapatılmasının ardından 7 Mart 1980
tarihinde Akıncı Gençler Derneği kuruldu. Başkanlığa **Tevfik
Rıza Çavuş** seçilirken, yönetime getirilen isimler şöyleydi:

**Mustafa Muzaffer Tıǧlıoǧlu, İsmail Tosun, Mehmet Kar-
tın, Oǧuz Ökten, Hamza Demir, Metin Arslan, Yılmaz Yar-
dımıcı, Hüseyin Adak.**

12 Eylül 1980 darbesiyle Akıncı Gençler Derneǧi de kapatılı-
yor, yöneticileri ve üyeleri hâkim önüne çıkarılıyordu.

Ne garip ki yargı önüne çıkarılanların arasında da Kasımpa-
şa Akıncılarının sapı silik ismi **Tayyip** yoktu.

Bu tablodan da kolayca anlaşılacağı üzere **Tayyip**, MSP'nin
eleman kaynağı olan Akıncılar Derneǧi'nde hiçbir zaman başkan
olamamıştı. Cinayetler, tutuklamalar, yargılamalar sonunda önu
iyice açılan **Tayyip**, MSP'ye adım atıyordu.

MTTB'de (Milli Türk Talebe Birliǧi'nde) hiçbir varlığı yoktu.
1974 yılında Genel Kurulu yapılan MTTB'de Genel Başkanlığa
Abid Özmen seçiliyor, **Abdullah Gül** Genel Yönetim Kurulu
Üyesi olurken, **Tayyip**, Tesisler Müdürü yapılıyordu.

Bu tesisler müdürlüğü ne ola ki dersiniz, cevabı basit; fuzuli
işler müdürlüğü gibi bir şey. Toplantılarda konuşmacılara mik-
rofon vermek, mikrofonun bakımından sorumlu olmak...

O kadar, hepsi o kadar...

Tayyip gerek Kasımpaşa Akıncılar'da, gerekse MSP Gençlik
Teşkilatında oldukça silik bir isimdi. Peş peşe gelen cinayetler
yavaş yavaş önündeki engelleri kaldırmıştı. 1971 yılında atılan
bomba **Mustafa Bilgi**'yi parçalarken MTTB'de **Tayyip**'in önu
açılıyordu. Ve o güne kadar MTTB'ye giremeyen **Tayyip**, orada
cirit atmaya başlıyordu. Ardından 5 Temmuz 1980 tarihinde **Se-
dat Yenigün**'ün öldürölmesi, MSP Gençlik Kollarında kendisini
rahatlatıyordu.

Akıncı gençler, bombalarını kendileri imal ederken, ellerin-
de de patlatıyor ve kendilerine zarar veriyorlardı. İstanbul-Ba-
lat Akıncılar Derneǧi'nde 19 Mayıs 1978 tarihinde, **Selahattin
Demirci**'nin elinde bir bombanın patlaması sonucu sağ kolu ve
bacağı koptu, çeşitli yerlerinden de ağır yaralandı.

Edebiyat öğretmeni olan **Sedat Yenigün** Akıncı Gençler arasındaki ününü, MTTB Ortaöğretim Komitesinde yaptığı çalışmalarla sağlıyordu. MTTB Yönetim Kurulu Üyesi de olan **Yenigün**, Basın Yayın Müdürlüğü de yapmıştı. Kendi çıkarttığı *İslami Hareket* başta olmak üzere *Milli Gazete* ve *Milli Gençlik* gibi basın organlarında kâh kendi adıyla, kâh **Mehmet Mengüç** müstear ismiyle yazılar yazıyor, kitap tahlilleri yapıyor, edebi makaleler kaleme alıyordu.

Akıncı Gençliğin önde gelen ismi **Metin Yüksel**'in Fatih Camisi avlusunda Nakşibendi tarikatı üyesi, eşi kara çarşafı olan MHP yöneticisi **İhsan Barutçu**, **Ali Ağa** lakaplı **Ali Bilir** ve **C.Y.** tarafından **M.A.P** marka el yapımı bir tabanca ile kurşunlanması sonucunda hayatını kaybetmesi, **Akıncılar** örgütünde **Tayyip**'in hâkimiyetine yol açıyordu.

Metin Yüksel'in katillerinin isimleri belliyken **Tayyip** ve ekibi ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri **"kavmiyetçiler"** diye nitelendirerek adeta gizliyorlardı.

Metin Yüksel, MTTB Merkez Orta Öğretim Komitesi Tiyatro Bölümünde, hem Orta Öğretim Komiteleri hem de Yüksek Öğrenim Komitelerinde görevli olan isimler arasında en önde gelen isimlerden biriydi. MTTB'nin Çanakkale Şehitleri'ni anma etkinlikleri dahil bütün etkinliklerde tek söz sahibiydi. **Tayyip**, biyografisinde MTTB'nin düzenlediği merasimlerde çok iyi şiir okuduğunu söylese de bu, gerçekleri yansıtmıyordu.

Çünkü **Metin Yüksel** ve ekibi o günlerde **Tayyip**'e, metelik bile vermiyorlardı.

Metin Yüksel'in başını çektiği Akıncılar, o günlerde Fatih, Haydar Mahallesinde, cumartesi ve salı günleri insanlara ücretsiz muayene hizmeti veren **Akıncılar Derneği**'ne bağlı çalışan bir dispanser açmışlardı.

Yüksel ve arkadaşları bu çalışmalarında **Vakıf Gureba Hastanesi**'nin Başhekimisi **Dr. Mazhar Özman**'dan önemli bir destek alıyorlardı. **Vakıf Gureba Hastanesi**'nin doktorları da düzenli

olarak dispansere gelip fakir hastaları bedava muayene ediyor, ilaçlarını da bedava olarak eczanelerden temin ediyorlardı.

Fatih Akıncılar Derneği ile **Metin Yüksel**, Akıncılar ve MSP Teşkilatında adeta bir efsane gibi konuşulmaya başlanmıştı. MSP Genel Merkezi'nden **Metin Yüksel** ve arkadaşlarına kutlama üzerine kutlama telgrafları geliyor, ödül üzerine ödül alıyorlardı.

O tarihlerde İmam Hatip Liselerinin içinde sadece Kayseri İmam Hatip'te kız öğrenciler okuyordu. Okul müdürü, kız öğrencilerin Kur'an-ı Kerim dersleri dışında başörtüsü takmalarını yasaklayınca, MSP Genel Merkezi'nden Kayseri'de eylem yapıp bu olayı protesto etme kararı alınıyordu. Bu eylemde baş görevi almaya hiçbir Akıncı örgütü cesaret edemiyor, ancak **Metin Yüksel** ve Fatih Akıncıları hemen ileri çıkıyorlardı.

Kayseri'ye gidiyorlardı. Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü başta olmak üzere her yerde boykota başlıyorlar, duvarlara yazılar yazılıyordu. **Metin Yüksel**'in başkanı olduğu Fatih Akıncılar'a bağlı gençlerin hemen hepsi bir camiye giderek cuma vaazında halkı örgütlüyorlardı.

Kayseri'de tansiyon bir anda yükseliyor, her yerde gösteriler düzenleniyor, bu gösterilerde polisle girilen kavgada ön sırada yine **Metin Yüksel** yer alıyordu.

Bu arada **Metin Yüksel**, başta camiler olmak üzere insanlardan çuval çuval toplanan paraların akıbetini soruyor, paraların nerelere harcandığı konusunda araştırmalar yapıyordu.

Gerek **Metin Yüksel**'in başarılı çalışmaları, gerekse toplanan paraların akıbetini araştırması, o günlerde başta **Tayyip**'in üye olduğu Kasımpaşa Akıncılar olmak üzere birçok derneğin tepkisine ve kıskançlığına yol açıyordu.

Fatih Akıncılar Derneği, MİT muhbiri diğer akıncıların kıskançlıklarının depreşip el altından şikâyetleri üzerine hiçbir sebep gösterilmeden 13 Ocak 1978 ile 12 Temmuz 1978 günleri arasında kapatılıyordu. Derneğin açılışında bir bildiri yayımlayan **Yüksel** şu görüşlere yer veriyordu:

“Derneğimiz kuruluşundan bu yana halk tarafından büyük saygınlık kazanmıştır. Gençlerimizin dolup taşıdığı derneğimizin bu değerli hizmetlerinden kuşkulanan emperyalist güçlerle, Türkiye’deki uşakları harekete geçti ve dernek elemanlarımıza saldırılarda bulunmaya başladı. Bu saldırılara göğüs geren arkadaşlarımız kurşunlandı. Hapishanelere maruz kaldı...”

*Düzenin güçleri, karşısındaki arkadaşlarımızın azimlerinden korkarak ocakları olan derneğin faaliyet hayatına son vermek için kanuni işlemlere başvurdular ve nihayet derneğimizi kapattılar. Ama bu baskı ve zulüm düzenine karşı mücadeleden bir adım geri kalmayacağız. Ve haykırıyoruz. Dünya durdukça hak için verdiğimiz mücadele sürecektir. **Ya tam sustururuz, ya kan kustururuz.**”*

Ne garip, bu tarihten yıllar sonra **Dr. Necip Hablemitoğlu, Tayyip**’i kastederek *“Bu adamı susturun”* demişti. Aynı **Metin Yüksel** gibi bir saldırıda hayatını kaybetti.

Emniyet, Akıncılar’ın bir bölümüne bu derece sert iken bazılarına da yıllardan beri oldukça yumuşaktı. Hatta onlara taşıma ruhsatlı silah bile veriyordu. Bunlardan biri de bugün Meclis Başkanı olan **İsmail Kahraman**’dı. **Kahraman**, 17 Nisan 1969 tarihinde “yaşamım tehlikede” demiş ve anında silah taşıma ruhsatı almıştı.

Akıncılar’ın hemen hemen her eyleminde polis yanlarındaydı, desteğini esirgemiyordu. Yine bir gün sol gruplara polis desteği ile epey bir dayak atmışlardı. Gelin bundan sonrasını **Arif Ekim**’in, **Turhan Feyizoğlu** tarafından kaleme alınan **Akıncılar ve AK Gençlikten AKP’ye** adlı kitaba yazdığı önsözden okuyalım:

“1975-76 öğrenim dönemi olmalı... Yenikapı’da, sıkça takıldığımız çay bahçelerinin birinde arkadaşlarla sohbetteyiz. Bir arkadaş heyecanlı bir şekilde gelerek, tanıdığı masalara bir haber bıraktı. Haber, MTTB’lilerin Sultanahmet İTİA’sını bastığı, sol görüşlü öğrencileri dövüp okuldan atarak işgale kalkıştığı, onlara cevap verileceği, Sultanahmet’e gitmemiz gerektiği idi.

Çay bahçesinin zulasında –her ihtimale karşı– hazır tutulan sopaları alıp, taksi tutarak Sultanahmet’e gittik. Etrafta 3’lü, 5’li arkadaşlar dağınık vaziyette duruyorlardı ama okul hemen hemen kuşatılmıştı. Okulun bahçesinde polis beklemekteydi ve belli ki ‘Akıncı gençler’ için değil, onlara bir şey olmaması için oradaydılar. Halbuki o okulda gruplar arasında ne gerginlik yaşanır ne de olay çıkardı. İstanbul’un en sakın okullarından birisiydi.

Hemen haberleşme ağı kuruldu ve polisi kapıdan uzaklaştırmak için cankurtaran tarafından 30-40 kişilik bir topluluk harekete geçerek slogan atmaya başladı. Polis bu numarayı yuttu, kapıdan uzaklaşarak o grubu kovalamaya başladı.

Sultanahmet’te dolanıyor gibi aylak bir görüntü veren bizler, kapıya yüklendik, içeri girdik.

Hengâme koptu tabii... Polisin himayesinde eylem yapan ‘Akıncı’ biraderler neye uğradıklarını şaşırı. Uzun adam da aralarındaydı, ama birkaç arkadaşı ile tüydü. Diğerleri iyi sopa yedi...”

Akıncılar ve MSP teşkilatlarında sivrilmek isteyenler önce sol grupları **Metin Yüksel** ve arkadaşlarına karşı kışkırtıyorlar, bu tahriklerin sonucunda 26 Ekim 1977’de **Metin Yüksel** ve arkadaşları, **Ömer**, **Osman** ve **Muzaffer** silahlı saldırıya uğruyordu. **Yüksel**, vücuduna isabet eden 3 kurşun ile yaralanıyordu.

Kurşunlanma olayı **Metin Yüksel**’in şöhretini daha da artırıyor, onu, İslami hareketin yön vericisi durumuna getiriyordu. Akıncılar içinde her zaman olduğu gibi yine cadı kazanları kaynamaya başlıyordu. O günlerde Fatih ülkücülerinin büyük çoğunluğu Nakşibendî ve İskenderpaşa dergâhı müridi olduğu için, aynı dergâha bağlı Akıncılar’la yakınlıkları da fazlaydı. Akıncılar, bu yakınlığı kullanarak, **Metin Yüksel** grubunun **Humeyni** yanlısı ve Şii oldukları propagandası yapıyorlardı.

Öyle ya, o günlerde **Ergenekon** masalları akıllarına gelmiyordu ki, onlara da **Ergenekoncu** desinler.

Gelse de ne olacaktı?

O vakitlerde bugünkü gibi emir eri kıvamında çalışacak hâkim, savcı ve polisleri nasıl bulacaklardı!

Ancak ortada oldukça ilginç bir durum vardı. O gün Şii diye **Metin Yüksel** ve arkadaşları katlediliyordu. Bugün, Irak ve Suriye’de silahlandırılan IŞİD ve benzeri terör örgütlerinin Müslümanları ve Müslüman Türkleri katlettiği gibi.

Başbakan **Ahmet Davutoğlu**; cami yakan, bombalayan, Peygamber sahabelerinin mezarlarını yerle bir eden, Müslümanların kanlarını oluk oluk akıtan bu caniler için terörist diyemiyor, *“IŞİD terörist değil, öfkeden bir araya gelmiş reaksiyon, insan topluluğudur”* diyordu.

Irak’ın Musul kentinde Osmanlı valisi **Mustafa Paşa** tarafından 1057 hicri yılında inşa edilen **Hz. Şit Peygamber Camisi**, Irak Şam İslam Devleti (IŞİD) terör örgütü tarafından patlatıldı.

Patlama ânını sosyal paylaşım sitelerinde paylaşan görgü tanıklarına göre, cami cuma namazından sonra IŞİD militanları tarafından boşaltıldı ve içine bombalar yerleştirilerek uzaktan kumandayla havaya uçuruldu. Patlama ânı kameralar tarafından saniye saniye kaydedildi.

Ama **Tayyip**’in IŞİD sevgisi bitmedi.

Silah dahil her türlü ihtiyaçlarını karşılayan **Tayyip** onlara terörist diyemediği gibi, onlarla uğraşılmasını da istemiyordu.

Sağlık Bakanı **Mehmet Müezzinoğlu**, IŞİD yaralılarının ülkemizde tedavi edildiğine dair bilgiler yayımlanınca şöyle diyordu:

“IŞİD yaralılsa olsa da tedavi ederiz.”

IŞİD için böyle konuşulan ülkemde, parası olmadığı için hastane kapılarına sokulmayan, hastanelerde rehin kalan insanların çileleri ve ilaç bile alamamanın isyanları yükseliyordu... Allah için IŞİD de kendilerine yapılan destekleri unutmuyor, *“AKP’den çok yardım gördük”* sözleri ile minnettarlıklarını ifade ediyorlardı.

Tayyip'in komşu kapısı yaptığı Katar, 18 Aralık 2014'te, Türkiye'den IŞİD'e bir kalemde giden para miktarını açıklıyordu: *"Türkiye, IŞİD'e 1 milyon 375 bin dolar yardım etti."*

15 Haziran 2014 tarihli *Yeni Şafak* gazetesinde **"Erdoğan'dan medyaya IŞİD uyarısı"** başlığı ile dünya lideri olarak lanse edilen **Tayyip**'in IŞİD konulu bir açıklaması yer alıyordu:

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, yazılı ve görsel medyaya seslenerek, 'Yaklaşık 100 kadar vatandaşımız IŞİD'in elinde. Biz bunları sağ salim kurtarmanın gayreti içindeyken siz tahrik etmek suretiyle ne elde etmek istiyorsunuz? Lütfen yazılı ve görsel medya, şu süreci tahrik ederek değil, yazmadan, çizmeden fazla da konuşmadan devam ettirmenizi istiyoruz' dedi..."

İlahi Komedi'ya'da, **Tayyip-IŞİD** ve **İBDA-C** konulu bir yazı şöyle yer alıyordu:

*"Türkiye'de silahlı mücadeleyi savunan, neredeyse tüm yasadışı örgütlerle ilişkiye giren bir İslamcı örgüt, İBDA-C... Uzun yıllar önce bu örgütün sloganı, **Tayyip**'in işadamları dahil kendisine destek vermeyenler için söylediği **'taraf olmayan bertaraf olur'** olan sloganı ile yayımlanan bir dergisi vardı; **'Taraf'** defalarca kapatıldı, yerine **Akdoğan** gibi dergiler geldi.*

*İslam devleti için çözümün, zamanı geldiğinde silahlı mücadele olduğunu savunurlardı. **Taraf** dergisi ilginç bir şekilde PKK, DHKP-C gibi sol örgütlere de destek verir, bu yapıları 'zulme karşı mücadele eden gruplar' olarak nitelerdi. Bu anlamda diğer tüm İslamcı örgütlerden ayrılırdı İBDA-C.*

*Çatıştıkları tek grupsa İran yanlısı İslamcı gruplardı... Onları Şia artıkları olarak nitelerler, **Hizbullahçı** öğrencilerle girdikleri çatışmaları dergilerinde **'Küçük Çaldıran'** diye duyururlardı...*

Şınga içerisinde asit fişkırtmak bu kavgalarda kullandıkları en ilginç yöntemlerden biriydi. Bu takıntıya varan mezhepçi yaklaşımlarıyla günümüzdeki IŞİD'e epey benziyorlar.

*Derken örgütün lideri **Salih Mirzabeyoğlu** cezaevine girdi. Aradan yıllar geçti, **Recep Tayyip Erdoğan**, iktidarı döneminde*

*bu teröristi cezaevinden çıkarmak için çalışmalara başladı. **Erdoğan**, örgüt liderini '28 Şubat zulmünden mustarip bir mütefekkir (düşünür)' ilan etti.*

*Kendisine yapılan 'hukuksuzlukların' giderilmesi için çalışmaların devam ettiğini bildirdi. Ve nihayet İBDA-C lideri serbest bırakıldı, kendisini ilk arayanlardan biri de **Tayyip** oldu."*

Bugün Odatv'de ilginç bir habere rastladım... Haber, İBDA-C'nin şu anki yayın organı "**Adımlar**" dergisindeki bir başyazıyla ilgiliydi. Derginin genel yayın yönetmeni **Ali Osman Zor**, İŞİD'e açıkça destek veren yazısını, "**İŞİD Sen Oradan, Biz Buradan!**" sloganıyla bitiriyor, "**Son savaşa, inşallah biz de hazırız!**" diyordu.

Tayyip'in mazlum ilan edip kolladığı, içeriden çıkardığı teröristin örgütü, İŞİD'e açıkça destek veriyor; bir kenara not düşün istedim.

Neyse biz konumuza dönelim:

Kasımpaşa Akıncıları içinde yer alan grubun yalan, iftira, tahrik ve yönlendirmeleri sonucu, 23 Şubat 1979 tarihinde Fatih ülkücülerinden üç kişi, **Metin Yüksel**'i cuma namazı çıkışında kurşunlayarak öldürüyorlardı.

Metin Yüksel cinayetinde rol alan isimlerden bazıları bugün MHP ile yapılan türban ortaklığının altyapısını da oluşturuyor, geçmişten gelen şirket bağı, barut ve kurşun ortaklığı hâlâ devam ediyordu.

Gerek **Mustafa Bilgi**, gerek **Metin Yüksel**, gerekse **Sedat Yenigün**, MTTB, Akıncılar ve MSP teşkilatlarında en çok sevilen ve sayılan isimlerdi. Onlarca kitapları, makaleleri, edebi eserleri vardı. Dergiler çıkarıyor, her kesimi kucaklamaya çalışıyorlardı.

O sıralarda sucuk imalathanesinde çalışıp, işkembe, mumbar, bağırsak temizleyen, hayatlarında doğru dürüst kitap bile okumayan **Tayyip** ve ekibine ise hiç kimse yüz vermiyordu. Ne Akıncılar'da, ne MTTB'de ve ne de MSP teşkilatlarında esameleleri bile okunmuyordu.

Tayyip, Metin Yüksel, Sedat Yenigün ve Mustafa Bilgi'nin gerek edebi gerek diğer konulardaki bilgi ve birikimleri karşısındaki ezikliğinin acısını taşıyordu, nasıl taşıması? Bu isimlerin her biri başlı başına kendi camialarının birer entelektüeliydi. Camialarında fakirin yanında, derdi olanın ardındaydılar. Kitapları, makaleleri vardı. *Milli Gazete* başta olmak üzere, İslami gazete ve dergilerde düzenli olarak yazıları çıkardı. Hem ilahiyatta hem felsefede hem de siyasette söz sahibiydiler... Arapçayı ve Türkçeyi çok iyi kullanıyorlardı. Bu iki dilin yanında bir de yabancı dil biliyorlardı.

Bu isimlerle **Tayyip** arasında dağlar kadar fark vardı. İki satır yazıyı bile kaleme alamayan **Tayyip'in** bildiği tek şey sucukçuluktur.

Tayyip, 1998 yılında *Nesil Yayınları*'ndan çıkan ve **İbrahim Ethem Deveci** adlı birinin kaleme aldığı kitabı kendi yazmış gibi gösteriyordu. Kitabın kapağında yer alan yazar bölümünde **Recep Tayyip Erdoğan** ismi yer alıyor, kapağın ortasında kendi boy fotoğrafı bulunurken, kitap adı olarak da *"Bu Şarkı Burada Bitmez"* cümlesi yer alıyordu.

Sadece kitap mı aparma idi?

Olur mu?

Kitabın adı olarak kapağa basılan *"Bu Şarkı Burada Bitmez"* dizesi de **Şanar Yurdatapan**'dan yürütmeydi.

Dün bunları yürüten **Tayyip**, bugün Türk milletinin geleceğini çalıyor.

Metin Yüksel, Sedat Yenigün ile Mustafa Bilgi ve diğer isimlerin birer birer öldürülmelerinin ardından, **Graham Fuller** başta olmak üzere CIA elemanlarının desteği ile **Tayyip'in** önü açılmaya başlıyor, diğer eli kalem tutan, kültürlü insanlar başlarına geleceklerden korktukları için meydanı Kasımpaşalılara bırakıyordu.

Sucukçu **Tayyip**, o günlerden kalan ezikliğini ve eziklikten doğan kompleks ve hıncını bugün hâlâ sürdürüyordu. CIA Tür-

kiye Masası Şefi **Graham Fuller**'in yakın arkadaşı **Ruşen Çakır**'ın, **Fehmi Çakmuk**'la beraber kaleme aldığı "**Tayyip'i parlatma**" kitabında, **Mustafa Bilgi** ve diğer arkadaşlarını kaybeden **Tayyip**'in günlerce ağladığından bahsediliyordu.

Oysa,

Tayyip, bırakın ağlamayı, zerre kadar bile üzülmemişti. Öyle ki dava arkadaşlarının ölüm yıldönümlerine katılmadığı gibi, bir ileti bile göndermeyi zül saymıştı.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Metin Yüksel'in öldürülmesiyle, meydan **Tayyip** ve ekibine kalıyordu. **Tayyip**, bırakın **Metin Yüksel**'in katilleri ile mücadele etmeyi, olayı kapatmak ve üzerine gitmemek için elinden geleni yapıyordu. Bu durum **Tayyip**'i övme kitabında bile gizlenemiyordu. Methiye kitabının 27. sayfasında, **Tayyip**'in ve MSP teşkilatının olaylar karşısındaki tavrı bakın nasıl anlatılıyordu:

*"Bir tarafta MTTB, diğer tarafta Akıncılar olmasına karşın **Tayyip Erdoğan**, MSP İstanbul Gençlik Kolları Başkanlığı sırasında inanılmaz bir denge kurmuştu. Bütün İslami Gençlik Hareketi neredeyse MSP Gençlik Kolları tarafından yönlendiriliyordu. **Tayyip Erdoğan**'ın ekibi, örneğin ülkücüler tarafından **Fatih Camisi** avlusunda öldürülen **Metin Yüksel**'in cenazesinde çok etkin rol oynamadılar. MSP İstanbul Gençlik Teşkilatı '**Metin'in kavgası sürdürülecektir**' şeklinde açıklama yaptı."*

MSP İstanbul İl Gençlik Kolları Başkanlığı 25 Şubat 1979'da "**Milli Gazete**"ye verdiği taziye ilanında ise, saldırganları isim vermeden "**Beşeri sistemlerin kölesi, inancımızın istismarcısı münafık zihniyetler**" şeklinde tanımlıyordu.

Otel motel açılışlarını kaçırmayan, İBDA-C'ye bile tebrik kartı gönderen **Tayyip**, ne **Metin Yüksel** ve arkadaşlarının anmalarına, ne **Mustafa Bilgi**'nin ne de **Sedat Yenigün**'ün öldürülme yıldönümlerinde yapılan etkinliklere katılıyordu. Bu etkinliklere katılmadığı gibi en ufak bir mesaj bile göndermiyordu.

Siyasal İslamcılarda, özellikle **Metin Yüksel**'in katillerinin isimleri belliiken ne hikmetse onlardan hesap sorma yerine işbirliğine gidiyor, katilleri “**kavmiyetçiler**” diye nitelendirerek adeta onları gizliyorlardı.

Kitabın 27. sayfasında, “**Metin Yüksel**'in son zamanlarda ciddi bir İran sempatisini olduğu biliniyordu. Hatta İran'a hicret etmek istediği bile ifade ediliyordu. MSP ise, İslami gençliği İran'ın aşırı tesiri altında bırakmamak için direniyordu” deniyordu ki, bu doğrudu. **Metin Yüksel** ve ekibi İran karşı devriminden etkilenmişti. **Tayyip**'in “**beynimin yarısı**” diye tanımladığı **Mehmet Metiner** o günlerde **Metin Yüksel**'in ekibindeydi. **Metin Aydın** kod adını da kullanan **Metiner**, İran'a gitmiş ve İran karşı devrimini öven **Şafakta 10 Gün** adlı kitabını yayımlamıştı.

Metiner, **Metin Yüksel**'in öldürülmesinin ardından **Tayyip**'in ekibine katılmıştı. **Yüksel**'in İran yanlısı eylemleri, Türkiye'de Vehhabi Şeriatını yaymak için oluk oluk para akıtan Suudi yönetimini ve onların buradaki taşeron örgütü olan MSP'yi ve yan kuruluşlarını telaşlandırmıştı. Bu nedenle **Metin**'in kaleminin kırılmasına Genel Merkez de onay vermişti.

Metin Yüksel'in ekibinden kalan son iki isim de öldürülüp ekibinin enterne edilmesinin ardından meydanın kendisine kaldığını gören **Tayyip**, kolları sıvıyor, toplantılar yapıyor, etkinlikler düzenliyordu. Gençlere cihad ruhunu aşlamaya çalışıyor, teşkilatlar arasında dört dönüyordu.

Ve böylece;

Paytak Reco, olmuştu artık **Mücahit Tayyip**.

Metin Aydın, **Mehmet Kahtalı**, **Metin Korkmaz**, **Aydın Seçil** gibi değişik kod adları kullanan **Mehmet Metiner** de **Tayyip**'in yol arkadaşları arasına katılıyordu. **Metiner**, **Tayyip** ile ilişkisini anlatırken “**Abi-kardeş gibiyiz**” diyordu.

11 Mayıs 1980'de MSP Şişli Gençlik Kolları Kongresi'nde konuşan **Tayyip** şunları söylüyordu:

“Milli Selamet Gençliği, yok olma pahasına zulmetten nura haykırmaya memurdur. Zulmeti nuruyla yıkmaya taliptir. Gençliğimiz ilahi davaya ulaşmak için dikenli yollara taliptir. Cihat takatin son noktasına kadardır. Attığımız her adımın bir karşılığı vardır. Günümüzde haçlı zihniyeti eskiye oranla daha modernize edilmiş şekilde karşımızdadır. AET, IMF ve OECD bunların örnekleridir. Bu itibarla Milli Selamet gençliğinin küfre karşı yılmadan mücadele edeceğine inanıyorum.”

Tayyip’i övme kitabının 28. sayfasında, **Tayyip**’in **Metin Yüksel**’in ardından nasıl meydanlarda boy gösterdiğinin bir başka örneği daha veriliyordu:

“MSP Gençlik Kolları Mayıs 1980’de büyük bir gövde gösterisine hazırlandı. İstanbul’un fethinin 527. yıldönümünde Spor ve Sergi Sarayı’nu tika basa doldurmayı başaran gençlik örgütü, canhıraş bir şekilde kürsüdeki konuşmacıyı alkışlıyor, onun lehine sloganlar atıyordu.”

Sebil gazetesi, şaha kalkan bir at sırtında olduğu intibasını veren heyecanlı “konuşmacı”nın İslamcı gençlere şöyle hitap ettiğini yazıyordu:

“Hayat büyük bir velinin ifade ettiği gibi iman ve cihaddan ibarettir.”

Konuşmacı, **Tayyip Erdoğan**’dan başkası değildi. **Erdoğan**, konuşmasında, salonu dolduran gençleri “**hazır asker**” olarak tanımlıyor ve onlara şöyle sesleniyordu:

“Sizler bu müstakbel fetih hareketinin birer askerisiniz. Çoğunuzun adı Ahmet, Mehmet’tir. Bunlar o büyük varlığın adıdır. O büyük varlığın yani peygamberler peygamberinin. Lakin ne hacet! Gerektiğinde hepiniz birer Mehmetçik değil misiniz?”

Metin Yüksel ve ekibinin öldürülmelerinin üzerinden daha 4 ay bile geçmeden, 5 Haziran 1980 tarihli Suudi kökenli **Rabıta** örgütü tarafından desteklenen **Sebil** gazetesi, **Tayyip**’i, “**İslam-**

cı gençliğin gerçek liderlerinden” diye tanımlıyordu. O zaman **Metin Yüksel** ve diğerleri sahte miydi?

Suudi destekli gazete, **Tayyip**’in büyük boy bir fotoğrafını da yayımlıyor ve fotoğrafın altına onun şu sözleri konuyordu:

“Biz kurtarıcı bir nesiliz.”

Yukarıda da belirttiğim gibi **Tayyip**’in; **Metin Yüksel**, **Mustafa Bilgi** ve **Sedat Yenigün** gibi isimlerin karşısındaki ilmi yetersizliğinden olacak. Nasıl olmasın ki, onların onlarca kitabı, gazete ve dergi yazarlığı, edebi denemeleri varken **Tayyip**’in ne bir makalesi ne bir kitabı ne de bir şiiri vardı. Bu nedenle kapıldığı kompleksi gidermek için **Ruşen Çakır**’ın kaleme aldığı kitapta, şiir okuma yarışmalarında ve kompozisyon yazma müsabakalarında birinci seçildiği şu sözlerle anlatılıyordu:

*“1973 yılında **Tercüman** gazetesi tarafından düzenlenen en iyi şiir okuma yarışmasında **Erdoğan** Türkiye birincisi seçildi. Ertesi yıl ise liselerarası en iyi kompozisyon yarışmasında **Ahmet Kabaklı**’nın elinden birincilik ödülünü aldı. Genç yaşta edebiyata düşkünlüğü gözden kaçmıyordu.”*

Her ne kadar **Çakır** ve **Çalmuk**, dünün sucukçusuna **“Genç yaşta edebiyata düşkünlüğü gözden kaçmıyordu”** şeklinde gerçek dışı övgülerde bulunsalar da, bu övgülerin nasıl sanal olduğunu yine bir sayfa sonra kendileri tarafından ifşa etmeleri gözden kaçmıyordu:

Kitabın 23. sayfasında da;

*“1973’ün yaz aylarıydı. MSP kurulmuştu ve seçimlere hazırlanıyordu. **Erdoğan** İmam Hatip Lisesi’ni bitirdiği yıl, yıllar sonra kendisine bağlanacak olan İETT’ye transfer oldu...”* deniyordu

Yani neymiş?

1973 yılında İmam Hatip’i bitirmiş ve İETT’ye transfer olmuş...

O zaman kısa bir hatırlatma daha yapalım;

1973 yılında liselerarası en iyi şiir okuma yarışmasında birinci olan ve aynı yıl liseyi bitirmesine rağmen kitap yazarlarına

ve yine **Tayyip**'in açıklamalarına göre “**ertesi sene**” daha açık deyişle 1974 yılında liselerarası kompozisyon yarışmasında nasıl olur da birinci olur ve bir de ödöl kazanır?

Boşuna söylenmemiş: “**Atma Recep atma, hepimiz din kardeşiyiz.**”

Bir sayfa önce söylediğini bir sayfa sonra farkında olmadan yalanlayan **Tayyip** de diğer dinciler ve **Fetullah** gibi kendi kendini ele veriyor ve yine kendi kendinin **Brütüs**'ü oluyordu. Hem de **Takunyalı Brütüs**!

ROGER SHORT CİNAYETİ

9 Aralık 1944 tarihinde doğan İngiliz diplomat **Roger Short**, 20 Kasım 2003'te İstanbul'da düzenlenen bombalı saldırıyla hayatını kaybetti.

Short, Malvern College ile University College, Oxford'da eğitim gördü. 1969'da Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosunda çalışmaya başladı. Sırasıyla Rio de Janeiro, Ankara ve Oslo'daki görevlerinin ardından 1994'te İngiltere'nin Bulgaristan büyükelçisi olarak atandı.

2000'de İstanbul'a atanarak İngiltere Başkonsolosu olarak görev yapmaya başlayan **Short**, 20 Kasım 2003'te başkonsolosluğun bulunduğu binaya düzenlenen bombalı intihar saldırısında hayatını yitirdi.

AKP'nin kuruluşunda büyük bir rol oynayan ve AKP'nin kuruluş tarihini bile herkesten önce müjdeleyen İngiltere'nin İstanbul Başkonsolosu **Roger Short**'tu...

AKP'nin kuruluş günlerinde; *"Yenilikçi hareket, Türkiye'deki İslamcılarının öncüleridir"* sözleri ile Türkiye'de ününe ün katan CIA Ortadoğu ve Türkiye masası şefi **Graham Fuller** üzerinden ABD ile yapılan temaslar son hız devam ediyordu... Artık partinin kurulma çalışması tamamlanmıştı. 14 Ağustos 2001'de resmen kurulacak olan AKP'nin açıklanmasından bir hafta önce **Erdoğan**'ın Üsküdar'daki bürosunda bir görüşme gerçekleşti.

İngiltere'nin İstanbul Başkonsolosu **Roger Short** ile **Tayyip** arasında yapılan görüşmenin ayrıntıları, **Tayyip**'e yakınlığı ile bilinen 8 Ağustos 2001 tarihli *Yeni Şafak* gazetesinde yer aldı. Habere göre **Short**, *"Böyle bir partinin kurulması bizi mutlu eder. Haftaya partinin kuruluşu ile ilgili haberleri alırsınız"* sözleri ile AKP'nin kuruluşunu ilk açıklayan isim oluyor ve devamında **Short**'un şu ifadelerine yer veriliyordu:

“Bu parti çoğulcu demokrasiyi benimserse, yeni atılımlar yaparsa bizi mutlu eder. Çoğulcu demokrasinin benimsenmesiyle, oy kullananlar isteklerini daha kolay ifade edecekler. Bu onları mutlu eder. Böylece demokrasinin gelişmesi de bizi mutlu eder.”

Short, Tayyip’i yakın markaja alıp karşısına kabinede yer almasını istediği İngiliz vatandaşı bakan adayları dikerek onu bunaltınca CIA destekli yerli El Kaideciler tarafından bombalanarak öldürülüyordu.

Short, Tayyip’in Cumhurbaşkanı olma isteğine de şiddetle karşı çıkıyordu. Gerçi **Tayyip, Short**’un öldürülmesi ile öne geçtiği Cumhurbaşkanlığı savaşını, Ekim 2006 ayı ortalarında zor geçirdiği bir gecenin ve “**İç Kale**” misafirliğinin ardından tutulduğu sara krizi ile rehin kaldığı Mercedes’te kaybediyordu.

Tayyip, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduktan sonra ABD ve İsrail ile olan ilişkileri daha kurumsal bir şekilde yürütüldü. 14 Ekim 1996’da **Tayyip**’i başkanlık makamında ziyaret eden **Abromowitz, Tayyip**’e, “**Siz Türkiye’nin geleceği için çok önemlisiniz**” dedi. **Tayyip** de, **Abromowitz**’in olumlu ve sıcak bir mesaj getirdiğini söyledi.

Bu samimiyetin nereden geldiğini bilmeyen gazeteler bu görüşmeye ilişkin haberi, “**Erdoğan’a ilginç ziyaretçi**” olarak verdi.

Görüşmenin perde arkasını ise bir dönem **Yeni Şafak** gazetesinin haber müdürlüğü görevini de yapan, **Yenilikçi Hareket** kitabını yazdıktan bir süre sonra **Tayyip** tarafından TRT’de daire başkanlığına getirilen **Nasuhi Güngör**, şöyle anlatıyordu:

“Türkiye’nin geleceği için Tayyip Erdoğan’ı çok önemli gören Abromowitz, gittiği her ülkeden kovulan bir isimdi. Abromowitz, Amerika’nın eski Ankara Büyükelçisi sıfatına ek olarak, sık sık MOSSAD ajanı suçlamalarıyla karşı karşıya kalmış ırk bilinci yüksek bir Amerikan Yahudisi olma özelliğini de taşıyordu. ABD Dışişleri İstihbarat ve Araştırma Müsteşar Yardımcılığı görevlerinde de bulunan Abromowitz,

Amerikan İstihbarat Örgütleri arasındaki koordinasyonu sağlamakla görevliydi.”

Refah-Yol iktidarının 28 Şubat fırtınası ile yıkılıp gitmesinden sonra, Türkiye hem ekonomik anlamda hem de siyasi anlamda bir dizi kargaşa yaşadı. Bu sırada **Tayyip**, “**Akbil yolsuzluğu davası**” gibi, dokunulmazlık nedeniyle hâlâ Meclis’te bekleyen; “**Görevi ihmal, zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, resmi evrakta ve kayıtlarında sahtecilik, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak**” gibi kapsamlı suçlamaların bulunduğu dosyalar varken, okuduğu bir şiir, söylediği bazı sözler baha ne edilerek kısa süreli saray dinlenmesi ve parti çalışmaları için güya cezaevine gönderildi.

Tayyip, cezaevi günlerini, sağlanan ortam sayesinde bir tür kamp hayatı olarak yaşadı. Günlük koşturmalardan arınmış olarak yeni parti kurma çalışmalarına odaklandı.

Tayyip, 26 Mart 1999 günü girdiği Pınarhisar Cezaevi’nden, ceza süresini tamamlayarak aynı yılın 24 Temmuzunda çıktı. Çıktığında kurulacak partinin örgütlenme çalışmaları il il tamamlanmış durumda idi.

Tayyip, o günlerde hem İngiltere, Hem ABD hem de İsrail ile flört ediyordu. Arada bir de İran ve Rusya gibi ülkelerle...

Tabii ki en büyük aşk Suudi Arabistan’dı.

AKP’nin kuruluşu öncesinde, ABD ve İngiltere temsilcileri ile görüşen **Tayyip**, İsrail temsilcisi ile dışa dönük temas kurmadı mı?

Kurmaz mı?

Bu sorunun cevabı da yine **Tayyip**’in gözdesi tarafından kaleme alınan **Yenilikçi Hareket**’in 97. sayfasında, dönemin İsrail Büyükelçisi **David Sultan** ile yapılan görüşme olarak şöyle anlatılıyor:

“Tayyip Erdoğan’ın AKP’yi kurmadan önce 18 Temmuz 2001’de İsrail Büyükelçisi David Sultan’la bir görüşme yaptığı ve ona ‘Yeni oluşacak partinin İsrail ve ABD politikalarına asla ters düşmeyeceği’ yolunda garanti verdiği konuşulup

yazıldı. Bu David Sultan, uzun yıllar İsrail ordusunda görev yaptıktan sonra dışışleri kadrosuna alınan azılı bir İslam düşmanıydı...”

Tayyip, *Milliyet*’ten **Hasan Cemal**’e verdiği röportajda **Erbakan**’dan yakınıyordu:

“İşte bu yüzden parti içinde kalıp mücadele etmek çok zor... Hatta imkânsız. Bekleyeceksin ki lidere emr-i Hak vaki olsun.”

Tayyip, lider olmak için adeta **Erbakan**’ın ölümünü istiyordu. Ancak **Tayyip** ve arkadaşlarının “**emr-i Hak**” vaki oluncaya kadar bekleyecekleri zamanları yoktu. Hazırlanan plan yürümeli idi.

Ve yürüdü de...

Bu kadar İsrail aleyhine konuşabildiği halde **Tayyip** ve AKP iktidarı, iş icraata gelince İsrail ile ilişkide en cesur adımları atabiliyordu. Bu tavrı en açık ortaya koyan, en net eleştiren ise dünyanın Has Parti Genel Başkanı olduğu dönemde **Numan Kurtulmuş** oluyordu. **Kurtulmuş**’a göre **Tayyip**’in kalbi **Muaviye** diyor, dili **Ali**.

En zayıf hükümetler dönemlerinde bile kabul edilmeyen İsrail’in OECD üyeliği AKP döneminde onaylanıyordu. **Numan Kurtulmuş**’a göre İsrail’in OECD üyeliği, 1967’den bu yana İsrail’in elde ettiği en büyük zafer idi.

Dün bunları söyleyen **Kurtulmuş**, bugün AKP Genel Başkan Yardımcısı...

Yahudilere hizmet eden yöneticilerin ödölsüz bırakılması tabii ki düşünölemiyordu. Siyonizmin babası olarak kabul edilen **Theodor Herzl** tarafından 19. yüzyılın sonlarında kurulan ve kısa bir süre önce 100. yaşını kutlayan Yahudi kuruluğu “**American Jevis Congress**” ya da bilinen kısa adıyla “**AJC**”, **Tayyip**’e bu hizmetlerinden dolayı cesaret ödöölü veriyordu.

5 Şubat 2004 tarihinde, **Taha Kıvanç** ya da nam-ı diğeri **Fehmi Kuru** *Yeni Şafak* gazetesindeki köşesinde bu ödöölü sevinçle söyle değeriendiriyordu:

*“Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi bu ödüle layık görülmüş; bunlar arasında Musevi olmayan tek kişi **Recep Tayyip Erdoğan**. Listede İsrail’in önemli bütün başbakanları yer alıyor. Türkiye Başbakanı’na böyle bir ödülün verilmesi bayağı anlamlı...”*

Ne diyor, **Fehmi**?

*“Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi bu ödüle layık görülmüş; bunlar arasında Musevi olmayan tek kişi **Recep Tayyip Erdoğan**...”*

Musevi olmayan ve ödül alan tek kişi kimmiş?

Recep Tayyip Erdoğan!..

Atma!

11 Haziran 2005 tarihli **Erdoğan** ve AKP’ye yakınlığı ile bilinen **Vakit** gazetesi her yıl verilen ödüllerden birini daha haber yapıyordu. ADL; yani **Anti Defamation League**’nin **Çevik Bir**’e verdiği aynı amaçlı ödül için “**Yahudilerden Üstün Hizmet Madalyası**” başlığı kullanıp, **Çevik Bir**’i yerden yere vururken, **Tayyip** için hafif bir kıvırtma yaparak “**Musevilerden Cesaret Ödülü**” açıklamasında bulunuyorlardı.

Gerçekte ADL, bu ödülleri Yahudilere üstün hizmeti geçenlere veriyordu. Böylece **Tayyip**, ödülü ve ödülün simgesi olan **Davut Boynuzu**’nu alıyordu.

Ne diyordu, **Fehmi**?

*“Daha önce AJC tarafından 10 kadar kişi bu ödüle layık görülmüş; bunlar arasında Musevi olmayan tek kişi **Recep Tayyip Erdoğan**...”*

Yerseniz!

Gelin bu konuda etkin olan bir isme Yahudi Profesör **Ada Yonath**’a kulak verelim ve ödül işine son noktayı koyalım. Bakın ne diyor, Yahudi Profesör **Yonath**:

“Biz Yahudiler, Yahudi olmayan birine, asla üstün cesaret ödülü vermeyiz...”

Dilipak, bir gün durup dururken “**AKP bir proje olarak ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulan proje partidir**”

şeklinde bir laf etti. Ardından **Ali Bulaç** da köşesinde, şu ifadelerle yer verdi:

*“**Dilipak**, Rotahaber’den **Ünal Tanık**’a konuşulanları teyit edince yazmaya karar verdim. İkincisi, AK Parti hükümetinin neden Batı’yla bozuştüğünü anlamak için artık bunları yazmak lazım. Evet, o toplantıda vardım, 40 senedir tanıdığım **Abdurrahman Dilipak**, bunları –ifadelerde bazı değişiklikler olsa da– anlattı. Mesele şu:*

1998’lerden başlamak üzere Amerikalılar, sıklıkla bizlerle görüşmeye başladılar. Biri gidiyor, üçü geliyordu. Sordukları şuydu: ‘Türkiye’de dindar zemini kuvvetli bir iktidar mümkün mü?’ Ben ana fikir olarak şunları söylüyordum: ‘Türkiye’de İslami-muhafazakâr aktörlerin belirleyici rol oynadığı bir döneme giriyoruz. Kronikleşmiş sorunlarımızı eski zihniyetle çözemeyiz; bölge gibi Türkiye de yeniden şekillenmek durumunda, Batı İslama, Müslümanların hayat tarzına ve kaynaklarına saygı göstermelidir. Batı ile savaşmak zorunda değiliz ama Batı’nın süren tahakküm ve hegemonyası altında Ortadoğu böyle devam edemez. İsrail sınırlandırılmalı, rejimler demokratikleşmeli, kaynaklar adil dağıtılmalı, İslamın cevaz verebileceği siyasetlere engel olunmamalı.’

*Ancak ne aktivisttim ne siyasi bir hevesim vardı. **Dilipak** ise çok hareketli, aktif bir arkadaşımız. Tanıyanlar bilir, her konuda projesi var. Yeni dönemde Türkiye için mümkün bir siyasi proje hazırladı, bundan hayli saygın kişilere bahsetti. Ve onun ifadesine göre Ankara’da birilerine çalıştığı dosyayı verince, Amerikalıların görüşme trafiği değişti, bir süre sonra **Dilipak**, projesinin ‘bazı değişikliklerle’ AK Parti olarak ortaya çıktığını gördü. Bundan sonrası hepimizin malumu!*

*Amerikalılar, ikna edebilselerdi söz konusu projeyi **Erbakan** hocaya uygulatmayı düşünüyorlardı, ancak o reddetti. **Erbakan** hoca vefatından önceki son görüşmemizde AK Parti’nin nasıl kurulduğunu uzun uzun anlattı, elindeki bazı belgeleri bana gösterdi; **Ertan Yülek** Bey şahittir.*

M. Ali Bulut'un yazdığına göre o dönemde bu proje rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu'na da teklif edilmiş. Yazıcıoğlu, Erdoğan'a, 'Kardeşim zaman ve hadiseler bana öğretti ki, Amerika'nın desteğindeki bir siyasete hizmet edilmiyor. Eğer millete dayanarak siyaset yapacaksan geleyim. Aksi takdirde Amerika hep kendine hizmet ettirir' demiş. Tayyip Bey ona, 'Bir müddet Amerika'nın dediklerini yaparız, sonra millete hizmet ederiz. Mani olurlarsa dirsek vurur, gideriz' deyince rahmetli, 'Amerika dirsek vurulacak bir güç değil. Fil ile gireceğin yataktan ezilerek çıkarsın' demiş, teklifi nazikçe reddetmiş."

Bakın nereden nereye geldik, **Roger Short**'u unuttuk...

Ülkelerin **Tayyip** ve **AKP**'ye hâkim olma savaşında; 20 Kasım 2003'te İstanbul'da bomba yüklü araçlarla iki saldırı düzenlendi. Saldırıların hedefi İstanbul'daki İngiliz Başkonsolosluğu ve HSBC Bankası'nın genel merkeziydi. Saldırılarda Başkonsolos **Roger Short** ve tiyatro sanatçısı **Kerem Yılmaz**'ın de aralarında bulunduğu 30 kişi hayatını kaybetti, 400 kadar kişi de yaralandı. Saldırıları yine **El Kaide** ile bağlantılı olduğu söylenen **Şehit Ebu Hafs El Mısra Tugayı** üstlendi.

Saldırının ardından "*Kimsenin Türkiye'yi terörle tehdit edemeyeceğini*" söyleyen **Tayyip Erdoğan** ise, "*Terörün mesajını ayaklarımın altına alıyorum*" diyordu. Ancak saldırı ile birlikte Cumhurbaşkanlığı yarışında öne geçiyordu. Taa Güven Hastanesi'nin önündeki Balyoz operasyonuna kadar...

Bu saldırı olayıyla ilgili soruşturmada yer alan savcılardan biri olan **Zekeriya Öz** hakkında 23 Mart 2008 tarihli **Bugün** gazetesinin baş sayfasındaki bir habere göz atalım:

*"Derin Davanın Özel Savcısı Öz bir İsrail gemisine saldırı hazırlığında yakalanan El Kaideci **Loi Sakka** hakkında hazırladığı iddianame ile dikkat çekti. HSBC Bank, İstanbul'daki İngiliz Başkonsolosluğu ve sinagogları bombalayan teröristlerin Suriye'ye **Sakka**'nın yanına gönderildiğini belgeledi. Öz, **Sakka**'ya ağırlaştırılmış müebbet hapis talep etti."*

Yazı böyle bitiyor ama gerçekte yapılan ve **Zekeriya Öz** tarafından gerçekleştirilen eylem ise insanları **Sakka** ve diğerleri ile oyalamaktı. Böylece İstanbul bombacıları olaydan hemen sonra bağlı bulundukları CIA tarafından Irak'a kaçırılmıştı. Burada diğer arkadaşları ile Iraklıların ve Türkmenlerin katliamlarında kullanılmış, Iraklı ve Türkmen kadınlara tecavüz ettirilmiş, bebekler bile parçalattırılmıştı. **Tayyip** ise *"İsa Mesih Bush'u korusun"* şeklinde dua etmiş, ABD'lilere olan duasını *"Muzaffer askerlerinizin en az kayıpla ülkenize dönmesini dilerim"* şeklinde sürdürmüştü.

ABD ve Irak yönetimlerinden İstanbul bombacılarının devamlı iadesi istenmiş, katillerin, işkenceleri ile ünlü **Ebu Gureyb**'de olduğu gibi baştan savma açıklamalarla ABD ve Irak yetkilileri kaçan militanları bize vermemişti. İngiltere'nin baskıları sonucunda ve Dışişleri'nin ısrarlı taleplerinin ardından bombacıların Musul'daki **Baduş Cezaevi**'nden kaçtıkları en sonunda bildirildi. Ama insanlar bu katilleri Suriye'de ararken, bu arada Bakan **Şimşek**'in İngiliz vatandaşı olduğunun üflenmesi, yürütmenin savcısı ve **Sakka** şov olayları sonucu gözler başka yönlere çekilerek herkesin dikkatleri katillerden kaçırılmıştı.

AKP'nin bir nevi kurucusu olan **Roger Short** cinayeti de irdelenmemiş, bu cinayetin de üstü örtülmüştü. Ardından uydurulan **Ergenekon** yalanları ile bir başka senaryo sergilenmeye başlanmıştır.

HSBC binasına ve sinagoglara bombalı saldırı, İngiltere Konsoloslugu'na bombalı eylem ve İngiltere Konsolosu **Roger Short** dahil onlarca ölü! Peki, olaylara karışan en önemli insanlar ne oldu? Ellerini kollarını sallayarak Irak'a kaçtı. Soruşturmanın, en önemli ayağını soruşturarak El Kaideli teröristlerin izlerini kaybettiren savcı kimdi?

Sahi kimdi?

Zekeriya Öz!

Yani **Tayyip**'in devlet millet kesesinden alınan kendi makam aracında gezen Ergenekon Savcısı!

Peki, gizlenen bağlantı neydi?

Hadi onu da gazeteci ve yazar **Mehmet Faraç**'tan okuyalım, hani canım şu **Zekeriya**'nın en çok tutuklatmak istediği yazarlardan biri!

Gizlenen Bağlantı

*Dikkat ettiyseniz Türkiye'nin en radikal örgütleri ardi ardi-na cemaati hedef alıyor... Biri dışında! (...) Onu yazmadan önce dünkü gazetemizde **İlhan Taşcı** imzasıyla yer alan "**Erzincan Başsavcısı İlhan Cihaner, Gülen'e el attı, tutuklandı**" başlıklı habere dikkatinizi çekmek istiyorum.*

Haberdeki şu satırlar hem tarikat ve cemaatlerin yargıdaki örgütlenmelerini deşifre ediyor, hem de çok önemli bir bağlantının anımsatılmasını ve sorgulanmasını gerekli kılıyor:

*"**İlhan Cihaner'in, Fetullah Gülen grubuna yönelik operasyon için düğmeye basmasının hemen ardından tutuklanması dikkat çekti. Adalet Bakanlığı müfettişlerinin 18 Haziran 2009'da Cihaner'e, 'MİT, Emniyet ve Jandarma kayıtlarına göre İsmailağa ve Fetullah Gülen Cemaatinin Hizbullah ve İBDA-C ile şimdiye kadar tespit edilmiş bir bağlantısı olmamasına rağmen neden böyle bir soruşturmaya başladığını' sormaları dikkat çekmişti...**"*

Evet, yalnızca tüm terör gruplarını Ergenekon'la ilişkilendiren **Fetullahçılar** değil, savcı **İlhan Cihaner**'i sorgulayanların da ilişmediği bir örgüt vardı.

El Kaide!

Gelin o örgütün cemaatle bağlantısını içeriden birinin itirafından okuyalım.

O kişi, 20 Kasım 2003'te HSBC Genel Müdürlüğüne bombalı kamyonla intihar saldırısı düzenleyerek tiyatro sanatçısı **Kerem Yılmaz**'ın de aralarında bulunduğu 15 kişinin ölümüne yol açan, **İlyas Kuncak**'ın kızı ve aynı zamanda El Kaideci **Abdülkadir Karakuş**'un eşi **Fulya Karakuş**'tan başkası değildi!..

Karakuş'un 5 Aralık 2003 tarihli *Milliyet* gazetesine söyledikleri her şeyi anlatmaya yetiyor:

"Babam 30 yaşındayken bir arkadaşının vasıtasıyla Fetullah Hoca'nın Nur Cemaati'ne girerek İslama yönelmişti!"

HEDEFTEKİ CEMAAT

Cumhuriyet gazetesinden **Mehmet Faraç**, “Hedefteki Cemaat” yazısında Hizbullah ile Fetullahçıların barış anlaşmalarını şöyle anlatıyordu:

“Önce Fetullahçı yayın organlarının örgüte karşı psikolojik savaş başlattığından yakınan PKK’lılar öfkelen-di! Samanyolu televizyonundaki dizilerde, **Zaman** gazetesi ve **Aksiyon** dergisindeki yazılarda PKK bazen Ergenekon’la ilişkilendirildi, bazen de istihbarat örgütleriyle!

Örgüt sonunda cemaate karşı atağa geçti. **Murat Karayılan** ve diğer PKK yöneticileri, cemaatin ‘askeri operasyonlardan bile daha tehlikeli’ olduğunu belirttiler ve ‘etkisizleştirilmesi’ gerektiğini savundular. Ardından dinci sermayenin marketlerine, cemaat üyelerinin araçlarına ve yayın organlarına yönelik kundaklama eylemleri başladı.

Cemaati hedef tahtasına koyan ikinci grup ise ne ilginçtir ki, 15 yıl boyunca PKK ile savaşan **Hizbullah**’tı!.. Fetullahçıların yayın organları onları da Ergenekon’la ilintilendirmişti. Bizzat **Fetullah Gülen**’in eleştirileri ise örgüt yönetimini çıldırtmıştı. **Gülen** 2009 yılının Nisan ayında, ‘Bu örgütler, uyuşturucu ve silah ticaretindeki paylaşım kavgası sebebiyle, bunları oluşturanların kontrolü dışına çıktı. Mesela **Hizbulvahşet** diye bir şey çıkarırsınız...’ demişti.

Sonunda **Hizbullah**, 20 Nisan 2009’da yaptığı şu açıklamayla cemaati açıkça tehdit etti:

‘**Fetullah Gülen** grubu üzerinden, Türkiye genelinde bir fitne ateşinin tutuşturulmak istendiği müşahade edilmektedir. **Gülen** grubu kendi iradesiyle böyle tehlikeli bir işe kalkışabilecek bir konumda değildir. Bir çatışma durumunda **Hizbullah** tarafından etkisiz hale getirilebilecek bir pozisyonadırlar!’

*İş tam kavgaya dönüşecekken Fetullahçıların Diyarbakır'daki temsilcileri araya girdi ve **Hizbullah** sorumlularıyla bir 'sulh' toplantısı yapıldı."*

Ne gariptir!

Fetullah Gülen, bir zamanlar **Hizbullah** terör örgütünü şu sözlerle övüyordu:

"Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammed Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah Ordusu... Hizbullah; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi!"

Fetullah'ın bu sözleri ve Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanmanın da verdiği gazla, başta **Fetullah** cemaatine en önemli rakip olan **Zehra Vakfı**'nın Başkanı ve Nurcu olan **İzzettin Yıldırım**, bu örgüt tarafından işkence ile sorgulanıyor ve ardından katlediliyordu.

Çünkü **İzzettin Yıldırım** grubu Nurcular **Said-i Nursi**'yi kendi kimliği ile öne çıkarmak istiyor, insanların onu o şekilde tanıyıp kabullenmeleri için çalışıyorlardı. Fetullahçılar sıranın kendilerine de geleceğini hesaplayarak büyük bir telaş ve paniğe kapılıyorlardı.

Bu çalışmalar sonucunda **Fetullah**'ın Ermeni **Said** ile ilgili yazdıklarının birçoğunun gerçeği yansıtmadığı ortaya çıkıyor, Fetullahçılar da bu nedenle büyük bir destek ve gelirden mahrum kalıyorlardı.

Sonunda **Hizbullah**'ın **İzzettin Yıldırım** ve arkadaşlarını öldürmelerinin ardından derin bir nefes alıyorlardı.

Kasım 2009'da çıkan *Amerika'daki İmam* kitabımda **Fetullah Gülen**'in, **Hizbullah** terör örgütünü övdüğünü belirtmiştim. **Fetullah**, *"Hizbullah terör örgütünü övmedim"* diyerek benden faizi ile birlikte 10 bin TL istiyor ve mahkemeden de kitabın ivedilikle toplanmasını talep ediyordu.

Oysa **Fetullah Gülen**, **Hizbullah** terör örgütünü övmüştü. Bu konuda mahkeme kararları bile vardı. Bilerek kitaba mahkeme kararlarını koymadım. Böylece **Fetullah**’ın Müslümanlık derecesini bir kere daha ortaya çıkaracaktım ve öyle de oldu.

2000 yılında **Cumhuriyet** gazetesinde benimle ilgili bir yazı yayımlanmıştı; ben orada **Fetullah**’ın **Hizbullah**’ı övdüğü sözlerini aktarmış ve **Hizbullah** terör örgütüne övgülerinden bahsetmiştim. **Fetullah** o tarihte uyanıklık yaparak sadece gazete-yi dava etti ve *“Ben asla Hizbullah terör örgütünü övmedim”* şeklinde itirazlarda bulundu. Kendi sözlerini inkâr etti.

19.11.2001 tarihinde **Yargıtay 4. Hukuk Dairesi**, 2001 /6807E–2001/11349K sayılı kararı ile **Fetullah**’ın **Hizbullah** terör örgütünü övdüğünü belirterek, *“Orta seviyede zekâyâ sahip her insan Fetullah Gülen’in bu sözlerle Hizbullah terör örgütünü övdüğünü anlar”* dedi.

Benim bu kararı unuttuğumu sanan **Fetullah Gülen** yine **Hizbullah** terör örgütünü övdüğünü inkâr etti. Ve bu nedenle kitabın acele toplatılmasını istedi. Mahkemeye Yargıtay’ın kararını sununca **Fetullah**’ın kitabı toplatmak hayali bir başka bahara kaldı.

Gördünüz mü, **Ergenekon** neleri örtüyordu.

Tayyip’in *“kardeşliğim, başdanışmanım ve beynimin yarısı”* şeklinde tanımladığı **Mehmet Metiner**, *“Hizbullah”* konusunu, dansöz gibi kıvırmadan **Yemyeşil Şeriat** adlı kitabında bakın açık açık nasıl açıklıyordu:

“Bizim anlayışımıza göre, asıl Hizbullah bizdik. Allah’ın ordusunu da bizler oluşturunuyorduk. Bizler Cindullah’ın bir neferyidik. Cemaatimiz, tıpkı peygamberin cemaati gibi öncü bir cemaatti. Çünkü bizler Allah’ın dinini ve nizamını yeryüzünde hâkim kılmak için savaşım veriyorduk. Bize karşı çıkan herkes ve her grup Hizbuşşeytan’dı. Şeytan görünmez bir varlık değildi bizim için sadece. İnsan suretindeki şeytanlar, Allah’ın arzında hâkimiyetlerini kurarak Hizbullah üzerinde büyük bir baskı ve

zulüm uyguluyorlardı. Bu yüzden 'şeytani tüm rejimler' Hiz-bullah ve Cindullah tarafından yıkılıncaya kadar cihat ke-sintisiz sürecekti..."

Ülkemizdeki şüpheli kazalar, cinayetler, bırakın kitabı bilmem kaç ciltlik ansiklopedi olur. Gelin onlardan kısa bir-iki örnek verelim:

Aydın Menderes, RP döneminde parti kurma çalışmalarına başlayarak **Tayyip**'in hayallerine limon sıkırmıştı. 1980 öncesinden beri **Tayyip**'in danışmanı olan ve **Tayyip** tarafından "**bey-nimin yarısı**" şeklinde tanımlanan **Mehmet Metiner** hemen **Menderes**'e danışman olmuş ve **Menderes**'in geçirdiği şüpheli kaza sonucunda felç olmasının ve parti kurma olayının da bitmesinin ardından tekrar **Tayyip**'in yanına dönmüştü.

Üzeyir Garih, **Tayyip**'e şiddetle karşıydı. Yıllarca **Erba-kan**'a asistanlık yapmış, **Erbakan**'ın dahil olduğu hükümetlerde sorunlarını tereyağından kıl çeker gibi halletmişti. **Türkeş**'e ve MHP'ye de son derece yakındı. Partiye maddi yardımda bulunuyordu. **Alparslan Türkeş**'in ardından **Tuğrul Türkeş**'e de aynı şekilde yakındı.

Ergenekon operasyonunda **Güler Kömürcü** ile **Tuğrul Tür-keş**'in telefon görüşmeleri **Şamil Tayyar** tarafından çarşaf çarşaf yayımlandı. **Türkeş**'in sesi kesildi.

Ne garip ki, **Türkeş** sonradan AKP'ye geçti. Şimdi **Şıh Şamil Tayyar** ile aynı sıralarda oturuyor...

Garih, **Türkeş** ve **Erbakan**'a ne kadar yakınsa, **Tayyip**'e de o denli uzak duruyordu. Yaşasa idi, **Tayyip** asla milletvekili olamazdı.

4 Şubat 2001 tarihinde **Tayyip**'in önündeki en büyük engel-lerden **Esat Coşan**'ın trafik kazasıyla ortadan kaldırılmasının ar-dından Yahudiler tarafından yetiştirilen, Yahudilerce ödüle bo-ğulan **Tayyip**'e karşı çıkan, onun önündeki engel konumundaki tek isim olan Yahudi **Üzeyir Garih**, Mason localarında konferans vermesi gereken bir günde 21 Ağustos 2001 tarihinde öldürü-

lüyordu. Olayın ardından ortaya bir **Küçük Hüseyin** senaryosu çıkarılıyordu. Neymiş, **Garih** cumartesileri **Küçük Hüseyin**'in mezarını ziyaret edermiş...

Halbuki Mason localarının konferans kayıtları incelense; **Garih**'in cumartesi günleri Mason localarında konferans verdiği görülecekti.

Tayyip'in makam aracı Mercedes'ini vererek ödüllendirdiği **Zekeriya, Üzeyir Garih** cinayetini de sözde **Ergenekon**'a yamak istemiş ancak eline yüzüne bulaştırmıştı.

BÜYÜKANIT NE GÖRDÜ?

18 Ekim 2006 tarihinde, oruç ve yorgunluk nedeniyle kan şekeri düştüğü iddia edilen **Tayyip**, makam aracının içinde fenalaştı. Hızlı bir şekilde hastaneye yetiştirilen **Tayyip**, eşine az rastlanır bir skandalla, hatta rastlanmaz bir skandalla makam aracının içinde “kilitli kaldı.”

Aracın içinde baygın halde yatan **Tayyip**, ancak korumalar zırhlı aracın camını Park Yapılmaz levhası, demir çubuk ve bal-yozla kırdıktan sonra hastaneye girebildi!

Açlık ve yorgunluktan kan şekerinin düştüğü iddia edilen **Tayyip**, dokuz buçuk saat sonra hastaneden taburcu edildi.

Başbakan, koruması **Halit Özgül** ve danışmanı Adana Milletvekili **Ömer Çelik**’in de bulunduğu makam aracıyla 18 Ekim 2006 tarihinde TBMM Çankaya kapısına vardı. Notlarını okuyan **Tayyip**, giriş kapısına yaklaşılrken sıkıntılı bir sesle şoförüne “*Biraz yavaşla*” dedi; ardından da baygınlık geçirdi. **Çelik**, şoförden acilen yakındaki Güven Hastanesi’ne gitmesini istedi. Sirenlerini açarak ters yönde olmasına karşın Şimşek Sokak’a giren makam otosu park halindeki bazı araçlara da çarptı.

Makam aracı hastaneye ulaştığında araçtakiler sedye almak için otodan indi. Bu sırada makam şoförü **Harun Kandemir** de panik halinde anahtarı üzerinde bırakarak makam aracından indi ve yardım etmek istedi. Ancak sirenleri çalan aracın kapı ve camları otomatik olarak kilitlendi. Korumalar ve şoför hastane güvenliğiyle birlikte kapıyı zorladılarsa da başarılı olamadı.

Park Yapılmaz levhalarını dahi kurşun geçirmeyen camı kırmak için kullanan gruptakiler, hastanenin ek bina inşaatındaki işçilerden aldıkları balyozla aracın şoför mahallindeki camı kırmayı başardı.

Korumaları ve **Çelik**'in yardımıyla araçtan çıkarılan **Tayyip**, sedyeye konularak hastaneye taşındı.

Tayyip'in kendinde olmadığı, hastane çevresinde olan ve çevredeki apartmanların pencerelerinden gelişmeleri izleyen görgü tanıklarınca da teyit edildi. **Tayyip**'in acil servise taşınırken bir bacağının sedyeden sarkması dikkat çekti.

İlk açıklamayı yapan Başbakanlık Sözcüsü **Akif Beki**, *“Sadece kan şekerinin düşmesinden kaynaklı bir rahatsızlık”* dedi. Bakanlar, AKP yöneticileri, milletvekilleri hastaneye koştu.

Güven Hastanesi Başhekim Yardımcısı **Tevfik Ali Küçükbaş**, “rahatsızlık yaratıcı sebeplere karşı dikkat etmesi” için Başbakan’a tavsiyelerde bulunduklarını söyledi. Bunların fiziki yorgunluk ve beslenmeyle ilgili olduğunu ifade eden **Küçükbaş**, *“Daha sık ve düzenli beslenmesini tavsiye ettik”* dedi. **Küçükbaş**, **Erdoğan**'ın hastaneden çıkarken bitkin oluşununsa “heyecan yaşaması ve ortama alışık olmamasına” bağladı, **Erdoğan**'ın durumunun normal çalışmasını engellemeyeceğini söyledi.

CHP Genel Başkanı **Deniz Baykal**, DYP Genel Başkanı **Mehmet Ağar** ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Yaşar Büyükanıt** ilk ziyaretçilerdi. **Tayyip** sadece **Büyükanıt** ile görüşürdü.

Hastaneye telefon eden ancak görüşme imkânı bulamayan Cumhurbaşkanı **Sezer**'i, **Erdoğan**, taburcu olduktan sonra arayarak teşekkür etti.

Yalçın Küçük, *Epilepsi ile Orgazm* adlı kitabının 198. sayfasında “**Nöbette Orgeneral Yaşar Büyükanıt**” başlıklı yazısında, **Tayyip**'in sara krizi sırasında yattığı hastaneyi **Büyükanıt**'ın ziyaret etmesi ile ilgili şunları söylüyordu:

“Artık konuşma zamanıdır.

*Genelkurmay Başkanı'nın, sara nöbeti ile Güven Hastanesi'ne kabul edilen **Tayyip Erdoğan**'ı, o zamanki gazetelere göre önüne çıkartılan engelleri bertaraf ederek, gördüğünü biliyoruz. Genelkurmay Başkanı **Yaşar Paşa Hazretleri**'nin, **Erdoğan**'ı, bir*

*odada, muhtemelen çıplak ve üzerinde bir çarşaf ile müşahade ihtimalinin, AKP yöneticilerini çok korkuttuğundan da haberdarız. Böyle bir müşahadenin, **Erdoğan**'ın siyasi döneminin sonu olarak telakki ettiklerinden de, kuşku bulunmuyor; bu telakki isabetlidir.*

*Orgeneral **Büyükkanıt** müşahade etmiştir ve ancak daha sonra gördüklerini açıklamamıştır. AKP yönetiminin bu sükûttan çok memnun kaldıkları da, bendeki bilgiler arasındadır..."*

Yalçın Küçük'ün tespitleri oldukça yerindeydi. AKP yöneticileri **Büyükkanıt**'ın tavrından o denli memnundular ki, tarihte hiçbir emekli Genelkurmay Başkanı'na nasip olmayan bir jesti onun için gerçekleştiriyorlar, emekli olunca Almanya'dan 1,5 milyon dolara getirdikleri zırlı Audi marka arabayı emrine veriyorlardı.

Üstelik **Emine**'nin türbanlı olarak GATA'ya alınmamasında "**Büyükkanıt bizi üzdü**" demelerine, hatta hatta... Bir de 27 Nisan e-muhtırasına rağmen...

Sahi **Büyükkanıt** orada ne görmüştü?

Hadi bunları bir tarafa bırakıp **Tayyip**'in Cumhurbaşkanı olma hayallerini yerle bir eden o güne, sara krizi geçirip hastaneye kaldırıldığı o güne dönelim.

18 Ekim 2006 tarihinin sabahında **Tayyip**'i evden uğurlayan **Emine**, korumaları, "*Dün gece zor geçti, rahatsızdı*" sözleriyle uyarıyordu.

Tayyip'in geceyi zor geçirdiğini, rahatsız olduğunu korumalara söyleyen, dolayısıyla kulağı bu nedenle **Tayyip**'te olması gereken **Emine**, tüm Türkiye ayaktaiken hastaneye gitmemek için ya direniyor ya da haberi olmuyor; **ancak 6,5 saat sonra Tayyip'i hastaneye ziyarete gidiyordu.**

Öyle ya, gece, şu veya bu şekilde zor geçmişti. **Tayyip** sabaha kadar uyuyamamıştı. Bu nedenle saradan şeker, şekerden yüksek kolesterole kadar birçok sıkıntısı olan **Tayyip** için gündüzün de zor geçeceği belliydi. **Emine** bunu korumalara söylüyor, ancak

ölüm döşeginde olan kocasıyla ilgilenmiyor, o gün **Tayyip** için Cumhurbaşkanlığı hayal oluyor, geceki sıkıntıyı nasıl öğrendiyse basına sızdıran **Abdullah Gül** ise Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturuyordu.

Böylece **Tayyipgiller'in**, **Abdullah Gül**'ün kızını oğulları **Burak'a** istemeleri, **Gül** ailesinin, kızlarını vermemek için eğitimi bahane etmeleriyle hız kazanan soğukluk, **Emine** ile **Hayrünnisa'yı** bir daha bir araya getirtmiyordu.

Sara krizi nedeniyle ortaya çıkan bir başka gariplik de, **Tayyip'i** son anda hastaneye yetiştiren ve onun hayatını kurtaran **Ömer Çelik'in**, **Emine** ile arasının düzelmeyişi ve **Tayyip'in** yanından uzaklaştırılmasıydı.

Tayyip'in son derece korkak olduğu doğrudu. Ama geceleri evinden ayrılıp sabaha karşı gelmesi sadece korkudan değildi. Nitekim, sara krizi geçirdiği gün gece yarısı eve gelmişti. **Emine'nin** deyimi ile oldukça zor geçen gecenin gündüzünde yine **Emine'nin** beklediği kriz geliyor, bu kriz sonunda **Tayyip'in** Cumhurbaşkanlığı hayalleri, yanağından makas alarak “**Sen, Cumhurbaşkanlığını unut**” diyen **Gül'e** geçiyordu.

Gül, Emine'nin korumalara “**Gece çok zorlu geçti**” şeklindeki uyarılarını boşuna mı basına duyurmuştu?

BAŞBAKAN'I KURTARAN DOKTOR GRIPTEN ÖLDÜ

16 Mart 2008 tarihli gazetelerde şöyle bir haber yer alıyordu:

Tayyip'i ölümden kurtaran doktor **Sümer Güllap** gripten öldü. Bir hafta önce gribe yakalanan **Güllap**'ın ölümüne, viral enfeksiyonun dünyada çok nadir rastlanan kalp kası iltihabına dönüşmesi neden oldu. Son güne kadar çalışan genç doktor, arkadaşlarının ısrarları üzerine muayene olduğunda, tansiyonunun düşük çıkması ve kalp zarında az miktarda sıvı görülmesi üzerine yoğun bakıma alındı. Solunum cihazına ve suni kan pompalanmasını sağlayan kalp pompasına bağlanan **Güllap**, yapılan tüm müdahalelere rağmen önceki gece saat 00.30 sıralarında hayata gözlerini yumdu.

Güven Hastanesi Nöroloji Anabilim Dalında yaklaşık 10 yıldır uzman doktor olarak görev yapan 42 yaşındaki **Fethiye Sümer Güllap**, Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın otomobilinde kilitli kaldığı ve balyozla camı kırılarak kurtarıldığı gün kaldırıldığı Güven Hastanesi'nde şeker hastalığını tespit edip tedavisini hızla gerçekleştiren kişiydi. Doktor **Güllap**, 9. Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**'in de doktoruydu.

Güllap'ın cenazesi, dün sabah doktor arkadaşları ve hastane çalışanlarının katıldığı törenle toprağa verilmek üzere memleketi Erzurum'a gönderildi. Çalışma arkadaşları, *"Ölüm ona hiç yakışmadı"* dedi. **Güllap** bugün Asri Mezarlıkta toprağa verilecek.

Güven Hastanesi Başhekimi **Uzman Doktor Tefik Ali Küçükbaş**, *"Sümer Güllap hastanemizin meleği idi"* dedi. **Güllap**'ın gribal enfeksiyon geçirdiğini söyleyen **Küçükbaş**, şunları söyledi: *"İki gün evinde istirahat etti. Sonra görevine döndü. Çok soluk ve halsiz gördüğümüz için yatmaya ikna ettik. Kalp kası iltihabı (myokardiz) tanısı kondu. Kendisinin daha önceden kronik ve belirli bir hastalığı yoktu. Bu nedenle çok şaşırdık."*

Her şey, Güven Hastanesi Başhekimisi **Uzman Doktor Tefvik Ali Küçükbaş**’ın, *“Kendisinin daha önceden kronik ve belirli bir hastalığı yoktu. Bu nedenle çok şaşırdık”* sözlerinde gizliydi.

Doktor Sümer Güllap, Tayyip’in hastalığı ile ilgili olarak çevresine konuşmasaydı, büyük bir ihtimalle kalp krizi geçirmeyecekti.

İSVİÇRELİ DOKTOR, TAYYİP'İN EPİLEPSİ (SARA) HASTASI OLDUĞUNU İDDİA ETTİ

İsviçreli **Dr. Hakkı Açıkalin** Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'ın açıktan **epilepsi (sara)** hastası olduğunu iddia etti. **Erdoğan**'ın uzun yıllardan beridir bu hastalığa sahip olduğunu ifade eden **Açıkalin**, **Erdoğan**'ı bir defa muayene etme şansı olan Ankara Güven Hastanesi doktorlarından 42 yaşındaki Nörolog **Sümer Güllap**'ın, denilenin aksine neden öldüğünün iyi araştırılması gerektiğini söyledi.

İsviçreli psikiyatr, psiko-geriatre uzmanı **Dr. Hakkı Açıkalin** Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'da yaşanan davranış bozukluklarının ne anlama geldiğini ANF'ye değerlendirdi.

Erdoğan'ın sahip olduğu epilepsi (sara) hastalığından kaynaklı birçok kişilik bozukluğu içinde olduğunu dile getiren **Dr. Açıkalin**, **Erdoğan**'da beliren birçok özellikte epilepsinin büyük etkisinin olduğunu söyledi. *"Beyin içinde bulunan sinir hücrelerinin olağandışı bir elektro-kimyasal boşalma yapması sonucu ortaya çıkan nörolojik bozuklardır"* diyerek hastalığı tanımlayan **Açıkalin**, epilepsi nöbetlerinin farklı şekillerde ortaya çıktığını söyledi. **Açıkalin** hastalığa bağlı gelişen nöbet anlarında neler yaşandığını şöyle ifade etti: *"Bazı nöbetlerden önce korku hissi gibi olağandışı algılamalar ortaya çıkarken, bazı nöbetlerde kişi yere düşebilir. Bazen de ağzı köpürebilir ve buna bağlı ağır kazalar yaşanabilir"*

Semptomları itibarı ile birçok başka hastalığa bağlı olarak epilepsinin ortaya çıkabildiğini ifade eden **Açıkalin**, epilepsinin kendiliğinden ortaya çıkabildiği (idoopatik) gibi genetik olarak da ortaya çıkabildiğini belirtti.

"Epileptik hastalarda psikiyatrik ve sosyo-psikolojik problemlerinin görülme sıklığı tam olarak bilinmese de bu hastalık"

tan kaynaklı yüzde 20-25 arasında sosyo-psikolojik sorunların yaşandığı tahmin edilmektedir” diyen Açıkalın, hastalığa sahip kişilerde nelerin yaşandığını şu şekilde sıraladı: “Bu hastalar işsizlik veya işlerinde verimsizlik sorunları da yaşamaktadırlar. Hastaların yüzde 10 civarındaki bir bölümü psiko-mental defektler ve bozuklukları nedeniyle psikiyatrinin sùjeleri olmaktadır. Bu hastaların sosyal ilişkilerinde de arkadaş çevreleri, eş ve çocuklar, akrabalar ve iş bağlamında da çok ciddi sıkıntıları vardır. Epilepsi hastalarında hem nevrotik bozukluklara hem entelektüel kifayetsizliklere hem de kişilik bozukluklarına rastlanmaktadır. Epileptik hastaların saldırgan bir karakterleri vardır.”

Hastalığa sahip kişilerin devamlı kullanması gereken Anti-konvulsivan ilaçların kullanımının entelektüel uyusukluğa neden olduğunu söyleyen Açıkalın, “Bu ilaçların entelektüel yetilerde olumsuz etkileri, özellikle entelektüel yavaşlamaya yol açtıkları perseverasyonlara (bir sözcük veya sözcük dizisinin hastanın iradesi dışında sürekli olarak kullanılması) ve hafıza bozukluklarına sebep oldukları gözlenmiş durumdadır” dedi.

Açıkalın, içerisine Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı da dâhil ederek epilepsi hastalığına sahip kişilerde görülen hastalıktan kaynaklı yaşanan kişilik bozukluklarını şu şekilde anlattı:

“Epileptiklerdeki kişilik problemleri değişik formlarda ortaya çıkabilir. Bu kişiler itaate yatkındır fakat itaatkârlıklarının altında müthiş bir persecution (gadre, zulme uğramışlık duygusu) ve kuvvetli paranoid duygular yatar. Bu hastalarda bazen tehlikeli agresif davranışlarla seyreden duygu değişiklikleri olabilir. Bu hastalarda genellikle egosantrik (ben merkezci), irritabl (aşırı tepki veren, kolayca sinirlenen), exigeant (ısrarla isteyen) ve kestirilmeyen agresif davranışlar yaygındır. Ağır, hantal perseverasyonları olan kişiler olup düşünceleri sabit, stereotipik (tekrar edici) ve katıdır.”

Erdoğan’ı doğrudan muayene etme şansı olmadığı için kesin verilere dayanmamakla beraber Erdoğan’ın içinde bulundu-

ğu durumun büyük bir ihtimalle epilepsi hastası olduğunu kanıtlar nitelikte olduğunu söyleyen **Açıkalin**, “*Toplum Erdoğan’ın davranışlarını siyaset gereği yaptığını düşünse de biz hekimler olarak duruma bilimsel yolla bakmak zorundayız. Buradan hareketle açıkça diyebilirim ki Erdoğan’ın, içinde bulunduğu durumda epilepsi hastası olmasının büyük bir etkisi var*” şeklinde konuştu.

Doğrudan ve dolaylı yollardan epilepsiye bağlı olarak **Erdoğan**’da birçok hastalığın geliştiğini de ifade eden **Açıkalin**, epilepsi ve diğer hastalıklara bağlı olarak ortaya çıkan kişisel ve davranış bozukluklarını ise şu şekilde sıraladı:

“Erdoğan’ın siyasete başladığı yıllardan beri kirli bir ağıza sahip olması, insanlara hakaret etmesi ve saldırgan bir dil kullanması, anormal derecede agresif bir kişiliğe sahip olması, gün içerisinde veya kısa dönemlerde yaşanan kişilik değişikliği veya davranış değişikliği, sık sık tehditkâr bir üslup kullanması, kendisinden beklenmeyen bir davranış sergilemesi, bir fikri sık sık tekrar etmesi, olumsuz düşüncelere sahip olması veya paranoyaklık, etrafındaki en yakın insanlardan başlayarak herkese karşı büyük bir güvensizlik içinde olması, yine yalan söyleme ve söylediklerini kısa bir süre sonra inkâr etme, kendi söylediği yalana bir süre sonra kendisinin inanması, lükse ve ihtişama düşkünlük vb.”

El kol hareketlerinden tutun da yürüyüşüne kadar bir bütün olarak ele alındığında **Erdoğan**’ın bu hastalıklara bağlı olarak davranış bozukluğu içinde olduğunu bu konuda uzman olan herkesin iyi bildiğini ve gördüğünü dile getiren **Açıkalin**, doktorları veya yakınındaki adamlar tarafından bu durum ne kadar gizlenmeye çalışılsa da hastalığın **Erdoğan**’da kendisini çok kolayca açığa vurduğunu vurguladı.

Düzenli ilaç kullanılsa bile epilepsiye bağlı nöbet veya krizlerin de yaşandığını ve bu kriz devrelerinde kısa süreli hafıza kaybının yaşandığını ifade eden **Açıkalin**, **Erdoğan**’ın içinde bu-

lunduğu durumdan kaynaklı bu krizleri geçirdiğinin muhtemel olduğunu belirtti. **Açıkalin**, *“Erdoğan’ın belli aralıklar ile ortadan kaybolması veya birkaç gün dışarı çıkmaması bu nöbetlerin yaşandığının büyük göstergesidir”* dedi.

2006 yılında makam aracında kilitli kaldığı için fenalaştığı olayı hatırlatan **Açıkalin**, **Erdoğan**’ın o gün büyük ihtimalle epilepsi nöbeti geçirdiğini söyledi. O olayda **Erdoğan**’a kaldırıldığı Ankara Güven Hastanesi’nde ilk müdahaleyi yapan doktorun, hastanenin 2008 yılında hayatını kaybeden Nöroloji Anabilim Dalı Uzmanı Dr. **Fethiye Sümer Güllap** olduğunu hatırlattı. 42 yaşında hayatını kaybeden **Güllap**’ın gribal enfeksiyon yüzünden hayatını kaybettiği söylene de bu ölümün neden yaşandığının iyi araştırılması gerektiğini dile getirdi. **Açıkalin**, **Erdoğan**’ı o an muayene etme şansı bulan **Güllap**’ın o gün **Erdoğan**’ın aslında neden makam aracında fenalaştığını iyi bildiğini söyledi. **Açıkalin**, *“Erdoğan o gün o hastanede muayene edilmesine rağmen bu durum hastanenin resmi kayıtlarına düşürülmüş mü bu da araştırılmalı”* dedi.

“Erdoğan aslında bugün biraz da epilepsi olmasına güveniyor çünkü yarın ülkede bir şeyler değişir de Erdoğan’a yargılama yolu açılırsa, kendisini epilepsi hastası olmasına dayandırarak savunacak” diyen **Açıkalin**, epilepsi hastalığı kanıtlanmış bir kişinin yargı önünde cezalandırılmasının zor olduğunu söyledi.

Böyle bir hastalığa sahip bir kişinin asla sağlıklı kararlar alamayacağından kaynaklı ülkenin başında olmasının anlaşılmasız olduğunu söyleyen **Açıkalin**, **Erdoğan**’ın hastalığının bilinçli bir şekilde üzerinin kapatıldığını belirtti.

Açıkalin, *“Ben alanımda uzman bir doktor olarak Erdoğan’ın hangi hastalıklara sahip olduğunu söyledim, bunun aksini iddia eden birileri varsa çıkıp açıklama yapabilir”* dedi.

ERDOĞAN'IN HASTALIĞI

...Denizci Albay Dr. **Jeffery Kuhlman** adını hiç duydunuz mu?

Amerikalılar bu adı iyi bilir!

Beyaz Saray doktorlarının genelde asker kökenli olduğunu biliyor muydunuz?

Denizci Albay Dr. **Kuhlman** ABD Başkanı **Obama**'nın check-up'ını yapan heyetin başındaki isim.

Başkanın sağlık raporlarının gizlisi-saklısı yok; televizyon ve gazetelerden ve Beyaz Saray'ın resmi internet sitesinden yayımlanıyor.

Tepeden tırnağa muayene edilen Başkan **Obama**'nın sağlık durumunu Amerikalılar biliyor!

Raporda; sigara içip içmediğinden kilosuna; kan ve şeker seviyelerinden kalp ritmine kadar onlarca bilgi var.

Örneğin, son yapılan check-up raporuna göre, **Obama**'nın kötü huylu kolesterol oranı düşük çıktı.

Meraklı iseniz Beyaz Saray'ın internet sitesine giriniz ve raporu okuyunuz...

Bir örnek daha verip asıl konumuza geleyim...

Adı, **Stanley A. Renshon**.

Psikanalist bir profesör.

Uzmanlık alanı politik psikoloji. Yaklaşık 90 makalesi ve 15 kitabı var. **Clinton, Bush** ve **Obama**'nın psikolojisine ilişkin kitaplar yazdı. ABD başkan adaylarının ruh sağlığını ele alan bir kitabı var: ***The Psychological Assessment of Presidential Candidates***.

Yazdıklarından birini paylaşayım; 7 Kasım 1972 seçimlerinde Cumhuriyetçi Parti adayı **R. Nixon** karşısına, Demokrat Parti'den **G. McGovern** çıktı.

McGovern yanına başkan yardımcısı olarak **Thomas F. Eagleton**'u aldı. Fakat **Eagleton**'un başkan yardımcılığı adaylığı kısa sürdü. Çünkü geçmişte depresyon geçirmişti. **McGovern**, "*has-talık ileride nüksedebilir*" diye yardımcısından adaylığını geri almasını istedi. **Eagleton** çekildi.

Peki...

Çankaya Köşkü seçimlerini konuşuyoruz ama bizler, **Erdoğan**'ın sağlığına ilişkin ne biliyoruz?..

Aniden Bayılıyor

Tespit 1) Yıl: 1976.

Hacı Hasdemir, **Erdoğan**'ın futbol macerasını anlattığı *Aman Babam Görmesin* adlı kitabında, **Erdoğan**'ın ilaçlarını almadığı için Belgrad Ormanı'nda antrenman yaparken aniden bayıldığını yazıyor. Sebebi, oruç tutmasıydı!

Tespit 2) Tarih: 17 Ekim 2006.

TBMM'ye giderken makam aracında ani rahatsızlık geçiren **Erdoğan**, Özel Güven Hastanesi'ne götürüldü. O telaş içinde zırhlı otomobil kilitlendi. Aracın camları ve kapıları balyozla kırıldı. **Erdoğan**'a ilk müdahaleyi Nöroloji Uzmanı Dr. **Fethiye Sümer Güllap** yaptı.

Erdoğan'a o gün hastanede ne teşhis konduğu hâlâ polemik konusu. İddiaya göre, sara hastasıydı.

Resmi açıklamaya göre ise oruca bağlı olarak kan şekeri düşmüştü.

Hep bir dinsel açıklama var!

Tespit 3) Tarih: 12 Nisan 2007.

Washington Brookings Enstitüsü'ndeki panelde konuşan *Zaman* gazetesi Ankara Büro Şefi **Kerim Balcı** şöyle dedi:

*“Kaynağım AKP içinden bir isim, ayrıca **Erdoğan**’ın özel doktorundan da aynı bilgiyi aldım. Sayın **Erdoğan**’ın beyninin sağ lobunda bir tümör var ve bu tümör hızla büyümemekle birlikte, epilepsi/sara sendromlarına neden oluyor.”*

Tespit 4) Tarih: 20 Nisan 2008.

Aydınlık dergisi **Erdoğan**’ın beyninde **astrositom** adı verilen bir tümör olduğunu yazdı. Bu tümör, insanın duygu ve davranışlarını kontrol eden beynin prefrontal bölgesinde bulunuyordu. Tepkileri kontrol etme, duyguları anlama ve ifade etme, ayrıntılı düşünme, sorunları çözme, hatalardan ders çıkarma, planlama, sabırlı olma, dikkati sürdürme gibi özellikler beynin prefrontal bölgesi tarafından kontrol ediliyor.

Tespit 5) Prof. Dr. Yalçın Küçük, **Erdoğan**’ın hastalığını ele alan ***Epilepsi ile Orgazm*** (2008) ve ***Hasta Despot*** (2010) adlı kitapları yazdı. **Erdoğan** dava açtı. Mahkeme ve Yargıtay reddetti.

Tespit 6) Tarih 23 Ağustos 2010.

Ordu AKP İl Başkanlığınca düzenlenen iftara katılmak üzere yola çıkan **Erdoğan**, Ünye ilçesi üzerindeyken rahatsızlanınca, uçağı acil iniş yaptı.

Tespit 7) Tarih: 26 Kasım 2011.

Pendik’teki Marmara Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde **Erdoğan** gizlice ameliyat oldu. Haber duyulunca Başbakanlık iki gün sonra resmi açıklama yaptı. Sindirim sisteminde başarılı bir ameliyat olmuştu.

Uzatmaya gerek var mı?..

Soru basit: **Erdoğan**’ın hastalığı nedir?

Cumhurbaşkanlığı makamında oturan bir kişinin sağlık durumunun kamuoyu tarafından bilinmesi gerekmiyor mu?

Deli Lider Hastalığı

Prof. Dr. James F. Toole...

ABD'nin önde gelen Nöroloji ve Sara Araştırma Merkezi Direktörü. Amerikan Nöroloji Derneği eski Başkanı. Anayasal sorun olarak gördüğü **Başkanlık Engelliliği (Presidential Disability)** kitabının yazarı. Aynı konuda makaleleri var. Örneğin, *American Scientist* adlı bilim dergisindeki yazısının başlığı; **“Deli Lider Hastalığı” (Mad Leader Disease)**.

Londra'da gerçekleşen Dünya Nöroloji Kongresinde benzer konuşmayı yapan **Prof. Dr. Toole**, dünyanın **“Deli Lider Hastalığı”** tehdidi altında olduğunu öne sürerek, meslektaşlarına bu konuda bir şeyler yapılması çağrısında bulundu.

Sara uzmanı **Prof. Dr. Toole**, dünya liderlerinin zihinsel dengelerinin genellikle yerinde olduğu varsayımının kabul gördüğünü ancak gerçeğin bambaşka olabileceği görüşünü savunuyor. Ve Amerikan başkanlarının yıllık sağlık taramasına, akli denge testinin eklenmesini istiyor!

Haklı...

Çünkü biliyoruz ki bizim tarihimizde örnekleri var:

Sultan **I. Mustafa** 1617'de tahta çıktı; 1623'te **“düşme'ye (sara'ya) bağlı delilik nedeniyle”** tahttan indirildi. Ve 1639'da bir sara nöbeti sırasında öldü.

Osmanlı sara hastasını tahttan indiriyor!

Biz ise Çankaya Köşkü'ne aday olması beklenen **Erdoğan**'ın sara hastası olup olmadığını hâlâ bilmiyoruz.

Erdoğan'ın hastalığı kamuoyundan neden gizleniyor?

Rahmetli **İlhan Selçuk** 22 Ekim 2006'da *Cumhuriyet* gazetesinde yazmıştı:

“Sarı Cumhurbaşkanı ister misiniz?..”

Soner Yalçın, 30 Nisan 2014 tarihli *Sözcü* gazetesindeki yazısını **İlhan Selçuk**'a atıfta bulunarak bitiriyordu.

ECEVİT'İN HASTALIĞINI DİLİNE DOLADI

İlhan Selçuk 22 Ekim 2006'da *Cumhuriyet* gazetesinde yazmış ve sormuştu; "**Saralı Cumhurbaşkanı ister misiniz?**"

Sonra **Ergenekon** soruşturmasından gözüaltı ve bir süre sonra ölümle karşılaştı.

Tayyip ve yandaşları, **Tayyip** ve ailesinin hastalıkları ortaya çıkmasın diye hastalıkla ilgili yazı yazmayı çok büyük ayıp ve suç sayıyorlardı. Yazanların yeri hazırды: **Silivri!**..

Tayyip'in sara hastası olduğunu yazanlardan **ben, Yalçın Küçük, İsmail Yıldız, Silivri**'deydik...

Fetullahçılar, Siyasal İslamcılar, AKP medyası, 2. Cumhuriyetçiler, Ergenekon tezgâhçıları hep bir ağızdan "*Ergenekon, Ecevit'i hasta ilan edip düşürmeye çalışıyordu*" diyorlardı.

Oysa **Ecevit**'in hasta olduğu, Başbakanlığı bırakması gerektiği, onun sağlığında; şeriatçılık yapan *Vakit* gazetesinin başyazarı, **Erbakan**'ı "**halife**" kabul edip "**biat**" eden ve basın danışmanı olan **Abdurrahman Dilipak** başta olmak üzere hemen hemen aynı matbuat yazarlarının çoğu tarafından sürekli gündemde tutuluyordu.

18 Temmuz 2008 tarihinde *Hürriyet* gazetesinde **Yılmaz Özdil**, **Ecevit**'in hastalığını en acımasızca eleştirenlerin başında geldiğini bizzat **Tayyip**'in kendi sözleri ile kanıtlıyordu.

Evet, **Tayyip**, rahmetli **Ecevit**'i rahatsızlıkları nedeniyle şu sözleriyle yerden yere vuruyordu.

'...**Ecevit** kişisel hırsından gitmiyor.'

'Mesaisini yerine getirmekten âciz.'

'Ülkeyi hastaneye çevirme.'

'Kendine zulmetme, çekil.'

'Millete kıyma, bırak!'

'Ölümün ertelenmesi, ötelenmesi, hayatın yaşandığı anlamına gelmez...'

'Mazereti var... Yaşlılık!'

'Çekilmesini bilmiyor'

'Ecevit görevinin başında olduğunu söylemiş... Ne olur güldürme bizi!'

'Fiziken çökmüş.'

'Bitmiş bir insan.'

'Topluma yararlı olmaya değil, anca kendini ayakta tutabilmeye çalışıyor.'

'Git.'

'Çekil.'

'Yerinden ve merkezden olmak üzere, iki yönetim şekli vardır... Şimdi, hastaneden ve evden yönetim çıktı!'

'Anlaşılan o ki, insan yaşlanınca gerçekleri daha az görüyor, hırsı artıyor. Hastane raporları bile zoraki veriliyor.'

'Her tarafı kırılıp dökülüyor.'

'Çelik korselerle duruyorsun.'

'Düş milletin yakasından.'"

Kime ait bu laflar?

Tayyip Erdoğan'a.

Ne yazıyorlar şimdi?

"Darbeci emekli generaller, Ecevit'e çekil baskısı yaptı."

Hep söylerim... Bu yalaka gazetecilerin en güvendiği konu, **"balık hafızası..."**

Kendi yazdıklarını unuttukları için, okuyanlar da mutlaka unutmuşlardır diye tahmin ediyorlar.

Peki...

Ecevit'in çekilmesini isteyen general kimdi?

Tayyip'in "Hocam" diye hitap buyurduğu, malum çevrenin medar-ı iftihar **Hilmi Özkök!**

Ne diyorlar şimdi utanıp sıkılmadan?

Ergenekon **Ecevit**'e komplo yapmış!

Bunlara en iyi yanıtı **Baydemir** verir. Malum, “hass..tir”li ve “meşe ağacının dallarının battığı yerleri” içeren sözlerine en ufak bir tepki bile verememişlerdi. Tanışıklıkları, Diyarbakır Belediye Başkanı olmadan önce gittiği ABD'deki İngilizce kursları koridorlarına uzanır.

TAYYİP'İN DİPLOMASINDA BİR ŞEY EKSİK

Nisan 2014 tarihinde **Tayyip**'in diploma skandalı patlıyor, **Yusuf Halaçoğlu**'nun **Tayyip**'in dört yıllık fakülte mezunu olmadığını açıklamasının ardından ortalık karışyordu.

Tayyip'in ne bir okul arkadaşı ortaya çıkıyor, ne bir okul resmi, ne de okul yıllığında kendiyile ilgili bilgilerin yer almadığı görölüyordu.

Marmara Üniversitesi Rektörü **Prof. Dr. Zafer Gül**, MHP'li **Halaçoğlu**'nun **Erdoğan** ile ilgili “*4 yıllık üniversite bitirmediği için Cumhurbaşkanı olamaz*” iddialarına ancak şaibeli imzasız mühürsüz bir diploma örneğiyle cevap veriyordu.

Halaçoğlu ise belgelerde ilginç bir detay yakalıyordu. **Halaçoğlu**, **Tayyip**'in 4 yıllık üniversite mezunu olduğunu söyleyen Marmara Üniversitesi Rektörü **Prof. Dr. Zafer Gül**'e, Twitter hesabından paylaştığı ve **Tayyip** tarafından bir dönem kullanılan geçici mezuniyet belgesi ve diploma ile yanıt veriyordu.

Mezuniyet belgesinde, **Tayyip**'in 3 yıllık Ticari Bilimler Fakültesi İktisat ve Ticaret Yüksek Okulu mezunu olduğu bilgisi yer alıyordu.

Rektörün yayımladığı diplomadaki üniversite, 1982 yılında öğrenime başlamış, ne garip ki **Tayyip** 1981 yılında mezun olmuştu.

Bu nasıl oluyor dersiniz, **Emine**'nin kocası **Tayyip**'in hayatında bunlar sıradan olaylardı.

Tayyip, “*Ben lise yıllarında Fenerbahçeliydim. Lefter'i izlemeye giderdim*” diyordu.

Lefter, 1964'te jübile yapmış. **Tayyip**, 1954 doğumlu, 10 yaşında liseye gidiyor demek ki...

Yerseniz!..

Mesela, “79’da Metris’te işkence gördüm. Her taraf su içinde” diyordu... Oysa Metris Cezaevi 1979’da yoktu. 1981’de açıldı.

Her fırsatta “oy” ve çıkar uğruna çocuklarını kullanan **Tayyip**, çocukları ile ilgili eleştiri yazısı ve haberler çıktığında ise “Çocuklarımı neden karıştırıyorsunuz” diye bas bas bağırıyordu.

Tayyip, yine cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oy toplama uğruna kızı **Esra** ile ilgili gerçek dışı bir anlatımda bulunuyor, hatta konuşurken gözyaşlarını bile tutamıyordu.

Çocuklarını bile yalanlarına ortak ediyor diye tepki gösteren **Kılıçdaroğlu**, “Eğer bir kişi çocuklarını yalana ortak ediyorsa, çocuklarının üzerinden kişisel kariyer oluşturuyorsa o ülkede o cumhurbaşkanı adayı olmaz” şeklinde adeta isyan ediyordu.

Tayyip, yandaş kanallarda yaptığı “80 öncesinden söz ediyorum” diyerek kızı **Esra Albayrak**’ın kapıya bir not yazdığını ve “bir gecesini de kendilerine ayırmasını” istediğini anlatmıştı. Bu hikâyeyi anlattığında ise gözyaşlarını tutamamıştı.

Oysa **Tayyip**’in kızı **Esra**’nın doğum tarihi **14 Ekim 1983**. Yani **Esra** daha **doğmadan üç yıl önce –eksi üç yaşında– kapıya not yazmış**.

Tayyip’in üniversite bitirip bitirmediği şaibeli ise de, birçok üniversiteden fahri doktora unvanı da alıyordu. Bir zamanlar eski başbakanlardan bazılarının yurtdışından bu hiçbir işe yaramayan unvanları para karşılığı aldığı ortaya çıktıysa da ben inanıyorum ki **Tayyip** öyle parayla marayla fahri doktora almaz.

5 Şubat 2016’da *Oda Tv* yazarı **Prof. Dr. Taner Timur** sosyal medya hesabından **Tayyip**’in fahri doktora aldığı Ekvador’daki **Ignace de Loyola Üniversitesi**’nin tarihçesini yazdı.

Timur, “*Hani şu 16. yüzyılda, İspanya’da reform hareketine karşı disiplini ve işkenceleri ile ünlü Cizvit örgütünü kuran rahibin adını taşıyan kurum*” diye yazdı. Neden Müslüman bir devlet adamına, Katolik fundemantalizminin kurucusunun adını taşıyan bir üniversitede fahri doktora verdiklerini anlayamadığını yazan **Taner Timur** paylaşımın devamında şunları aktardı:

“Neyse, **Tayyip Bey** aldırmamış ve çok Müslümanca bir konuşma yapmış. Artık Peru Devlet Başkanı da Türkiye’ye geldiğinde **Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi’nde** verilecek bir ‘Fahri doktor’ payesini hak etti...”

Tabii bu arada **Loyolalı Ignatius** kimdir sorusu akla geliyordu:

“...İspanyol asıllı din adamı; Cizvitler (İsa topluluğu) tarikatının kurucusu olarak biliniyor.

Navarra Krallığı’nın hizmetinde İspanya’nın Bask bölgesinde bir soyluyken Katolik oldu. 1534’te altı arkadaşıyla birlikte Cizvitler tarikatının temelini attı. 1540’ta Papa’nın izniyle resmi olarak kurulan tarikatın başına geçti. Bu tarikat, Protestanlığın yayılmasını önlemeyi ve her türlü dini reform hareketini engellemeyi amaçlamıştı. 1556 yılında ölen **Loyolalı Ignatius**, 1622 yılında **Aziz** ilan edildi.

Günümüzdeki pek çok Cizvit okul ve kurum onun mirası olarak biliniyor. Yalnızca ABD’de bile, 28 Cizvit koleji ve üniversitesi; 50’den fazla ortaöğretim okulu bulunurken, iddia o ki ABD Merkezi İstihbarat Teşkilatı’nın (CIA) kuruluşunda, **Ignatius’un** dini uygulamalarından ilham alındı.”

ERDOĞAN YİNE CUMHURBAŞKANI OLAMAZ: YETERSİZDİR

13 Mayıs 2014 tarihinde **Yalçın Küçük** hoca, *Oda Tv*'de, "**Erdoğan yine Cumhurbaşkanı olamaz: yetersizdir**" başlığı altında özetle şu vurguları yapıyordu:

...Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nın konuşmasının ortasında, dünyanın şaşkın bakışları altında, damarlarını patlatırcasına bağırarak Barolar Başkanı'nın üzerine yürümek isteyen bir "**başbakanın**", üniversite diploması çıkaramadan ve hiçbir kural tanımadan cumhurbaşkanlığına çıkmak "**istememesi**" normal görülebilir. O isteyebilir, bu zatı daha en başında başbakanlık koltuğuna oturtan muhalefetinden medyasına plütokrasi hizmetkârları, ona bu yolu açabilmek için yarışabilir.

...**Ahmet Hakan**, dinci bir kanalda spikerdi ve **Aydın Doğan** aldı, gazetesine yazar yaptı. **Defne Samyeli** örneğini biliyoruz, ben bazen karıştırıyorum, soyadındaki y'i, Rusça ve "**u**" okuyorum, **Samuel**'i buluyorum. (...) Spikerlerden ve dizicilerden yazar yapma devrimidir.

Çokturlar, nereye geldim, "**Hakan**" dedim, belleksizliği buldum, tabii yine ve her zaman olduğu üzere uzatıyorum, "**Kim bu Ahmet Hakan**" sorumuz işte bu idi ve **R.T. Erdoğan**'ı çok andırmaktadır. Sanki "**hık demiş**" ve düşmüştür, kim bilir nereye, hiç bilemiyoruz. Ve şimdi, düştüğü yerdeyiz. Çıkıyoruz.

Şöyle özetleyebilirim, 2006 yılı ve 2007 yılındaydık, cumhurbaşkanlığı boşalıyor ve **R.T. Erdoğan** hazırlanıyor ve hızlanıyordu.

R.T. Erdoğan'dan söz ediyoruz ve unutmamak durumundayız, yapıyor, bazen çok uysal oluyor, **İlker Paşa**, 102

subay ve paşayı “bırak” dediği zaman, pek yumuşak “emrin olur” demişti ve sonra “102 ve artı **İlker Paşa**” kendilerini hapiste buldular. Şu günlerde idamlıkları üstlerinde müebbetliklerini yaşıyorlar ve koğuştta muhabbetleri var.

Heyhat. soyundu, tur atıyordu, kesmek zorunludur, öyle düşünüyordum; “**göster bana bir diploma**” dedim, göstere-memiştir.

DÉJÀ VU; **Ahmet Hakan** ile hemen aynı günde, 27 Nisan, bu kez Sözcü’de **Rahmi Turan** üstadımız şöyle baş-lıyor; “*MHP Grup Başkanvekili Yusuf Halaçoğlu, ilginç bir iddia ortaya attı*” ve şöyle devam ediyor: “*Türk Tarih Kurumu’nun eski başkanı Halaçoğlu’na göre, Başbakan Erdoğan’ın eğitim durumu, Cumhurbaşkanı olmasına uygun değil*”; ve arkası da var, **Turan** aktarıyor, tarihçi **Yusuf Hoca**, “*Başbakan Erdoğan’ın tahsili, aday olmasına yetmemektedir*” demektedir. Birisi dekanımız ve diğeri üs-tadımız işte böyle eyliyorlar.

Yalnız, affedeceğini biliyorum, Dekanımız, Gazetecilik Odamızın duayeni **Rahmi Turan**, pek yanlış yapıyorlar. **Yusuf Hoca**’nın ortaya attığı bi-şi yok, daha 2007 yazında, Mar-mara Üniversitesi Rektörüne gazeteciler gittiler, “**açıkla**” dediler, Rektörlük, **Erdoğan** için “*bir diploması var, ancak açıklayamayız*” buyurdular, açıklama işte budur. Üstadım izin verirler hatırlatmak istiyorum, bendeniz, **Erdoğan’a**, üniversite diplomasını açıklamazsa, cumhurbaşkanlığına, “**giremezsin**” demiştim, açıklamamıştır ve girmemiştir. Üs-tadıma bilgi veriyorum.

Erdoğan, Aksaray’da ve üç yıllık bir “**özel yüksekokul-da**” kayıtlıdır, kamulaştırma, okulda hiçbir değişiklik yap-mamıştır. Gece açıldı ve okulun iki yıllık olma ihtimali de var, yurtdışından bana ulaşan bazı haberler, haber verenleri burada okumuş, sonra dışarıya çıkmış olanlar olarak anlıyo-rum, “**iki yıllık**” dediler. **Önemli değil, önemli olan şudur**, “**Yusuf Hoca doğru yoldasın ve ha gayret**” diyoruz.

Bırakıyorum, **Ahmet Hakan**'a dönüyorum, 27 Nisan 2014 tarihli *Hürriyet* gazetesine geliyorum ve aktarmaya başlıyorum: ***“Cumhurbaşkanı olmak için üniversite mezunu olmak şart./ Bu şart, Bülent Ecevit’in cumhurbaşkanı olmasının önünü kesmişti./ Şimdi de aynı saçma şarta dayanılarak yalan yanlış iddialarla Erdoğan’ın üniversite diploması konusu gündeme getiriliyor.”*** Mütthiş pek bilgiç, eski dilimizde “ukala” diyorduk, yazısına böyle başlıyor ve ben de gerekli derslere hazırlanıyorum.

Bir, uyduruyor, **Ecevit**’in hiçbir zaman cumhurbaşkanlığı sorunu olmadı, kimse önünü kesmedi, **Ecevit** hiç istemedi ve bunun çok açık bir nedeni var: Politika ve iş yapacaklar, cumhurbaşkanı olmayı hiç istemiyorlar. **Hakan**’ın bunları bilmesi mümkün değildir; 1970’li yıllarda, **Ahmet Hakan**, İmam-Hatip’te Kuran ezberliyor olmalıdır. Bilmez ve bildikleri çok azdır. **Ecevit**’i katmaması isabetlidir.

İki, öyle mi, “yalan yanlış iddia” ne olabilir ki, mümkün mü, **R.T. Erdoğan**, bir diploma gösterdi de, itiraz mı ettiler; hayır, gösterilmiş bir şey yoktur. Her kim, hangi makama gelirse, geleceksa, diplomasını ibraz etmeye mecburdur. Ve ben, uzun aylar, televizyonlarda, **Erdoğan** için **“vardır, vardır ama göstermesi gerekiyor”** diyordum ve şimdi de **Aydın Doğan**’ın İmam-Hatipli spiker yazarına, biraz **“sıkılma”** tavsiye ediyorum.

Devam mı, üniversite diploması istemek **“saçma şart”** imiş ve **“ancak hiç kimse bu şartın mantığı meselesine girmiyor”** imiş ve dahası da var, **“biri bana bunun nedenini izah edebilir mi”**; müthiş, çok yükseklerden uçuyor. Ben izah edebilirim, ederim, yalnız bir sorunum var, **Ahmet Hakan** anlar mı veya kabul eder mi, pek sanmıyorum.

Hakan’ın bir paragrafı daha var, **“başbakan olmak için üniversite diploması gerekmiyor... Ama cumhurbaşkanı olmak için gerekiyor.”** Bunu yazıyor ve **“neden”** sorusunu dayıyor; her halde dayı’dır. Müthiş ve tebrik ediyorum.

Burada artık kadük olan “**yeni anayasa**” çalışmalarında, en son anda, akepe tarafından getirilecek taslağın kesin bir maddesi dillendirilmektedir. **Özbudun** taslağı, bu düşünce olduğu için, bir kenara atılmıştır; çöken taslakta, başbakanlık yapmış olanlarda, belki süre dahi koyacaklardı, üniversite diploması aranmayacaktı; üniversite tahsili olmayan, ilahiyattan terk **Ahmet Hakan**, bunu biliyordu. Şimdi, **Erdoğan**’ın düdüğünü çalmaktadır ve öyle anlıyoruz ve tebrik ediyorum.

Bitirirken bir özet yapmak ihtiyacını duyuyorum ve bir, sara meselesi bir yana, **Erdoğan**’ın, dört yıllık diploması olmaması nedeniyle, cumhurbaşkanı olamayacağı ortaya çıkmıştır. 2007 tarihinde olamamış ve hiç istemediği **Gül**’ü, **Arıncı**’ın “**ben çıkarım**” çıkışı ile de seçmek zorunda kalmıştır.

İki, elinde **Özbudun** komisyonu vardı, çalıştırmış ve taslakta bu şartı kaldırtmıştır. Üç, ancak beş yıllık olan süreyi yedi yıla çıkarmış ve **Özbudun**’u bir kenara atıp, kadük yaptıktan sonra, fundemantalist bir anayasa değişikliğine koyulmuştu; son anda, başbakanlık yapmış olanlardan üniversite diploması istememe maddesi hazırdır. Dört, yalnız bu taslak da batmıştır, yapamıyorlar. İşte bu nedenle Aksaray Gece Okulu’nu hem yamamak ve hem de yamamak istiyorlar. **Ahmet Hakan** işte buradadır...

Yalçın Hoca’ya sordum: “**Tayyip** seni kaç defa mahkemeye verdi, şikâyet etti?”

Hoca, yanıtladı: “**Altı defa.**”

“**Peki bunlardan kaç diploma ile ilgili?**”

“**Hiçbiri!**”

MHP Grup Başkanvekili **Yusuf Halaçoğlu**, **Tayyip**’in diplomasının sahte olduğunu hatırlatıyor ve şöyle diyordu:

“**Ben, Cumhurbaşkanına diplomanı sahte diyorum beni mahkemeye vermiyor. Başka bir şey olsaydı çoktan verirdi.**”

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN'IN DİPLOMASINI YAYIMLADI

26 Eylül günü **Tayyip**'in 1994'te noter onaylı diplomasını Facebook ve Twitter'daki sayfalarımda yayımlamış ve *"Bir üniversite nasıl iki ayrı diploma verir?"* diye sormuştum. 27 Eylül 2015 tarihinde *Oda Tv* ise bu konuda şunları yazmıştı:

Cumhurbaşkanı **Recep Tayyip Erdoğan**'ın hayatıyla ilgili yazdığı kitaplarla adından söz ettiren **Ergün Poyraz, Erdoğan**'a ait olduğunu söylediği üniversite diplomasının aslını yayımladı. Elindeki diplomanın 1994 tarihinde noterden tasdik edildiğini söyleyen **Poyraz**, yakın dönemde üniversitenin yayımladığı diplomadan farklı bir diploma olduğunu söyledi.

Poyraz'ın iddiasına göre birbirinden farklı her iki diploma da sahte ve bu durumda **Erdoğan**'ın cumhurbaşkanlığının düşmesi gerekiyor. Zira, cumhurbaşkanları 4 yıllık fakülte mezunu olmak zorunda.

Sosyal medya hesabından *"Bundan bir süre önce Yusuf Halaçoğlu, Tayyip'in tahsil durumu ile ilgili bir mezuniyet belgesi yayımlamış ve eğitiminin cumhurbaşkanı olmaya yetmeyeceğini söylemişti. Üniversite de aşağıda renkli olan diplomayı yayımlamıştı. Ne garip ki, üniversite Tayyip'e diploma verdim dediği tarihten bir yıl sonra kurulmuştu"* diyen **Poyraz**, *"şimdi Tayyip'in 1994 yılında noterden tasdik ettirdiği ve ortaya çıkaramadığı diplomayı da yayımlıyorum"* ifadelerini kullandı. **Poyraz**, 1994 yılında tasdik ettirildiğini söylediği o diplomayı da yayımladı.

Poyraz sözlerini şöyle sürdürdü: *"İşin ilginç Tayyip'in üniversiteye gittim dediği yıllarda tam gün İETT'de çalışıyor olması, sigorta sicili öyle diyor. Ayrıca MSP Gençlik Kolla-*

rında görevli, **Emine** ile evli, çocukları oluyor... Daha garibi askerde olduğu ilk 15-20 günde de Coşkun Sucuk'ta çalışıyor görünmesi... Neyse dünyada bir ilk olan, bir üniversitenin aynı kişiye iki ayrı diploma vermesine tanık olalım.”

Oda Tv, yazısını; “Geçen yıl yaşanan tartışma üzerine Marmara Üniversitesi **Erdoğan**’a ait olduğunu iddia ettiği şu diplomayı yayımlamıştı” diyerek bitiriyor ve **Abdullah Gül**’ün atadığı rektörün yayımladığı imzasız mühürsüz diplomayı gösteriyordu. Rektörün açıklaması da oldukça ilginçti. İşte o açıklama:

“Sayın Başbakanımız, T.C. İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi; Ticari Bilimler Fakültesi’nden 1980-1981 öğretim yılı Şubat döneminde mezun olmuştur. **Kendisine, isteği üzerine 3 Nisan 1981 tarihinde geçici mezuniyet belgesi verilmiştir.** Marmara Üniversitesi kurulmadan önce, Sultanahmet’teki İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi’ne bağlı olarak Ak-saray’da 4 yıllık İktisadi ve Ticari Bilimler Yüksekokulu vardı. Daha sonra bu yüksekokul Ticari Bilimler Fakültesi oldu. 1983 yılında Marmara Üniversitesi, mevcut olan İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi ile bağlı fakülte ve yüksekokullar bünyesi üzerine kuruldu. Kurucu rektörümüz de sayın Prof. Dr. **Orhan Oğuz**’dur. Dolayısıyla, Sayın **Yusuf Halaçoğlu**’nun kamuoyuna açıkladığı bilgiler doğru değildir.”

Bu açıklamaları yapan rektörlüğün yayımladığı diplomada **Tayyip** hangi üniversite mezunu gözüküyor: **Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi...**

Böyle durumlar sadece bizde olur: Açıklamada, “**İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi.**” Yayımladıkları imzasız ve mühürsüz diplomada, “**İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi...**”

Yine rektörün açıklamasında, “**Kendisine, isteği üzerine 3 Nisan 1981 tarihinde geçici mezuniyet belgesi verilmiştir**” denmiş, her nedense 1994 öncesi verilen(!) diplomadan bah-

sedilmemiştir. Noter tasdikli bu diploma için Tayyip “kayboldu” mu demişti?

Peki, rektörlük şeklen de kendi yayımladıkları diploma-dan farklı bu diplomayı verdiklerinden neden bahsetmemiş, bahsedememiştir?

Bir üniversite 1981’de verdiği çıkmayı unutmaz da, verdiği diplomayı unuttur mu?

Üstelik iki farklı diploma verir mi?

Bu yayının ardından HKP adlı parti tarafından **Tayyip**’in cumhurbaşkanlığının düşürülmesi için YSK’ya başvuruldu. YSK, “*konu savcılıkların yetkisinde*” dedi ve topu taca attı. Bakalım savcılıklar ne yapacak?

“DİPLOMASI SAHTE” DEDİ, HAYATINI KAYBETTİ

Ömer Başoğlu, CHP Gökçebeş eski İlçe Başkanıydı.

“**Recep Bey’in diploma kalpazanlığı**” adlı bir klip hazırladı. Oldukça ilgi gören klip şu cümlelerle başlıyordu:

“1981 yılında bitirdiğini iddia ettiği fakültenin adına dikkatlice bir bakalım.”

Devamında Başbakanlık internet sitesindeki özgeçmişine dikkat çekiyordu:

“İktisadi TİCARİ Bilimler Fakültesi”

Hemen ekliyordu: “**AKP İnternet sitesindeki biyografisinde de Marmara Üniversitesi İktisadi TİCARİ Bilimler Fakültesi**” yazdığını...

Ve bir kere daha vurguluyordu: **Recep Bey’in özgeçmiş, “Marmara Üniversitesi İktisadi TİCARİ Bilimler Fakültesi.”**

Hatırlatıyordu:

“İ.T.İ.A’den dönüşen Marmara Üniversitesi’nin fakültelerine bakalım” sözleriyle...

Devam ediyordu: Listede, “**Marmara Üniversitesi İktisadi TİCARİ Bilimler Fakültesi**” yoktu...

“**Ancak Marmara Üniversitesi İktisadi İDARİ Bilimler Fakültesi vardı**” diyor ve bir saptama yapıyordu:

Recep Bey’in ısrarla TİCARİ olarak yazdığı okulun adının **İDARİ** bilimler olduğu açıktır...

Marmara Üniversitesi’nin bu konudaki tek fakültesi, “**Marmara Üniversitesi İktisadi İDARİ Bilimler Fakültesi**”dir diyerek fakültenin adı hakkında son noktayı koyuyor ve fakültenin verdiği diplomadan bir örnek gösteriyordu ki, bu örnek **Tayyip’in** değişik şekildeki iki diplomasına da benzemiyordu.

Ve soruyordu, **Başoğlu**:

“Recep Bey kaç fakülte bitirdi ki, okulunun adını bilmiyor?”

Sorunun ardından bir soru daha geliyordu:

“Peki, bitirdiği okulun diplomasını verdiği Başbakanlık ve AKP site sorumluları da mı diploma ile özgeçmişteki yanlış görmediler?”

Yoksa Başbakanlık ve AKP sitesini hazırlayanlar Recep Bey’in diplomasını görmediler mi?

Recep Bey olmayan bir okulun adını özgeçmişinde yazıyor...”

Çok ilginç değil mi, Başbakan olunca diplomanızın bir suretini başbakanlığa vermek zorundasınız. Bu yetkililer nasıl olur da diplomayı görür de yanlış yazarlar, ya AKP sitesi yetkilileri, haaa bir de yüzlerce danışman...

Ya buna ne demeli:

Rektör **Gül**, 25 Nisan 2014 tarihinde yaptığı ve *Hürriyet.com.tr* ve hemen hemen birçok basında yer alan yazılı açıklamasında, şunları söyledi:

“Sayın Başbakanımız, T.C. İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Ticari Bilimler Fakültesi’nden 1980-1981 öğretim yılı Şubat döneminde mezun olmuştur. Kendisine, isteği üzerine 3 Nisan 1981 tarihinde geçici mezuniyet belgesi verilmiştir...”

Oysa rektör **Gül**’ün dağıttığı diplomada okulun adı, **“Marmara Üniversitesi İktisadi ve İDARİ Bilimler Fakültesi”** olarak geçiyordu.

Ne garip ki, rektör **Gül** de okul adında yanlış bilgi yani olmayan üniversiteyi vermişti.

Rektör **Gül**, **“3 Nisan 1981’de geçici mezuniyet belgesi verilmiştir”** diyor; ne garip ki güya üniversite kayıtlarına bakarak yaptığı açıklamada diploma verildiğini görmüyor, göremiyordu.

Tayyip, güya daha önce aldığı ama rektörlüğün haberi olmayan diplomasını 13 Nisan 1994’te İstanbul 15. Noterliğinde onaylatmıştı. O diplomanın bir suretini noterden alıp yayımla-

mak dururken rektörün değişik, imzasız bir diploma ile gazetecilerin karşısına geçmesini anlamak mümkün değildi.

Bakın rahmetli **Ömer Bey**, hazırladığı klibe nasıl devam ediyordu:

"Recep Bey'in kastettiği 'Marmara Üniversitesi İktisadi İDARİ Bilimler Fakültesi' ise, benim sınıf arkadaşım olmalı ve aynı yıllarda okumuş ve yine aynı yıllarda mezun olmuşuz."

Başoğlu, bu sözlerinin ardından okul yıllığını gösteriyor, *"İşte okulun yıllığı"* sözleriyle...

*"İşte o yıllıkta **Ömer Başoğlu**"* diyerek yıllığın kendi resmi ve kendisiyle ilgili bilgilerin yer aldığı sayfayı gösteriyor...

Sözlerine şöyle devam ediyor: *"Bu yıllıkta **Recep Tayyip Erdoğan** diye biri yok."*

Ardından:

"Diyelim ki o yıllığa katılmadı..."

Olabilir!..

*İşte o okulun futbol takımı, hani **Recep Bey** çok iyi top çevirirdi ya..."* diyerek, neden futbol takımında olmadığını da sorguluyordu.

Başoğlu, okulun verdiği diplomayı göstererek bir gerçeğe daha parmak basıyordu:

"Sözde sınıf arkadaşım, okulun adını ve diplomasını siciliyle birlikte görsün..."

Ve can alıcı bir başka soruya geçiyordu:

*"Siz **Recep Bey**'in hiç fakülte anısını duydunuz mu?"*

İmam Hatipli arkadaşları var da, fakülteden arkadaşlar neden yok, hiç düşündünüz mü?

*Evet, **Recep Bey**'in fakülteden arkadaşları yok...*

*Benim hâlâ görüştüğüm onlarca fakülte arkadaşlarımdan da **Recep Bey**'i hatırlayan yok!"*

Rahmetli **Başoğlu** sözlerini şöyle bitiriyordu:

“Fakülte hocalarımızdan biri, Muhasebeyi tanımlarken şöyle diyordu; ‘bilinenlerin mukayesesi...’

Ben bilinenleri mukayese ettim...

Sizler de muhakeme edin...”

Tayyip, Cumhurbaşkanı oldu ama hangi üniversiteden mezun olduğunu bilmiyor

Tayyip’in, Cumhurbaşkanlığı internet sitesinde yer alan özgeçmişinde kısaca şu bilgiler yer alıyordu:

*“Aslen Rizeli olan **Recep Tayyip Erdoğan** 26 Şubat 1954’te İstanbul’da doğdu. 1965 yılında Kasımpaşa Piyale İlkokulu’ndan, 1973 yılında ise İstanbul İmam Hatip Lisesi’nden mezun oldu. Fark dersleri sınavını vererek Eyüp Lisesi’nden de diploma aldı. Üniversiteyi **Marmara Üniversitesi İktisadî ve Ticarî Bilimler Fakültesi**’nde okuyan **Erdoğan**, bu okuldan 1981 yılında mezun oldu.”*

Gördünüz mü, olmayan üniversiteyi 1981 yılında bitirmiş...

Öyle ya; Marmara Üniversitesi bünyesinde böyle bir bölüm yok...

Hoş, Marmara Üniversitesi de 1983’te kurulmuş...

Hani **Tayyip** böyle bir üniversite olmadığını bilmiyor, ya ayda 60 bin TL’nin üzerinde maaş alan güreşçi, basketçi, kızı gibi onlarca danışman, onlarda mı bilmiyor?

Onu hiç mi uyarmıyorlar?

Bu arada **Ömer Baçoğlu**, 1962 doğumlu, 1981’de üniversiteden mezun olmuş...

Aynı yıl aynı üniversiteden mezun olduğunu iddia eden **Tayyip** ise 1954 doğumlu...

Ömer Baçoğlu bakın daha neler anlatıyordu:

“Ben bu videoyu ilk yayımladığımda, face MSN ve banka hesaplarım dahil kapatıldı, bloke kondu. Maliye SGK müfettişleri

sürekli her yıl hesaplarımı incelemede... Hatta bu kendi videoma bile erişemez durumdayım.

Sağ olsun bazı yurtseverler bu videoyu sahiplenerek ve kendi yöntemleri ile paylaşarak yayında tutmuşlar. Ben bu video ile kendimi deşifre etmiş biriyim. Benim için sakıncası yok. Çünkü KALPAZAN ifadesi kullandığım halde beyefendinin (!) dava açmadığı tek iddia budur. Keşke dava açsaydı da mahkeme kararıyla bunu, kalpazanlığı ispat etseydim.

Sanırım gündemde yer almasın ve işe mahkeme girmesin düşüncesiyle dava açmadılar. Sizler arkadaşlarınızı benim uyarılarımla bilgilendirin. Sonrası Allah kerim derler ya... Biz dostlarımızı tehlike ve zararlara karşı uyarmalıyız.”

Başoğlu, bu açıklamanın ardından çok geçmeden hayatını kaybediyordu. Yapılan tüm haberlerde sapasağlam adamın amansız bir hastalıktan yaşamını yitirdiği yazıyor ancak ne hikmetse hastalığından hiç bahsedilmiyordu.

Gece 21.30 gibi üniversiteden bir arkadaşıyla mesajlaşmış, ona da hastalığından bahsetmemişti. Ne garip ki sabah ölü bulunmuştu.

Ne diyordu, rahmetli **Ömer Başoğlu**:

“Ben bilinenleri mukayese ettim...

Sizler de muhakeme edin...”

ARABA İLE ÖLDÜRME

Bundan yıllarca önce, 11 Mayıs 1998’de, İstanbul Şişli Abide-i Hürriyet Caddesi’nde, saat 11.45 sularında ölümlü bir trafik kazası meydana geldi.

34 ABR 93 plakalı Opel marka aracın çarptığı yaya, Türk Sanat Müziği sanatçısı 1934 doğumlu **Sevim Tanürek** ağır yaralanarak hastaneye kaldırıldı, altı gün sonra Alman Hastanesi’nde vefat etti.

Tanürek’e çarpan aracın sürücüsü **Ahmet Burak Erdoğan**, o zaman İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olan **Tayyip**’in oğluydu. **Burak**’ın 14 Kasım 1997’de 42485 sicil numarasıyla Kâğıthane İlçe Emniyet Müdürlüğü’nden B sınıfı ehliyet aldığı bildirilse de, bunun geçmişe dönük ve sahte olarak düzenlendiği iddia edildi.

Sevim Tanürek’in eşi, **Ahmet Burak Erdoğan**’ın sürücü belgesi olmadığının kendisine kazanın ardından gittiği karakolda söylendiğini belirtti. Kazanın ardından **Burak** hakkında “**Dikkatsizlik ve Tedbirsizlik ile Hayati Tehlike Teşkil Edecek Derecede Yaralamaya Sebebiyet Vermek**” suçundan Asliye Ceza Mahkemesi’nde TCK 459/2 maddesi uyarınca 3 aydan 20 aya kadar hapis istemiyle dava açıldı.

Erdoğan’ın, trafik raporunda “**dalgın olarak araç kullandığı için tali kusurlu**” olduğu, **Tanürek**’in, duran taşıtların önünden yola çıktığı için hatalı olduğu ifade edildi. **Erdoğan**’ın kusur oranı, 3/8 olarak belirlendi. **Tanürek**’in hastanede vefatı üzerine oğul **Erdoğan** hakkında ek iddianame düzenlendi ve istenen ceza 2 yıldan 5 yıla kadar hapis olarak yükseltildi.

Kazaya ilişkin yargılama süreci 16 Ekim 1998’de, yani kazadan tam beş ay sonra Şişli 7. Asliye Ceza Mahkemesi’nde başladı. Daha sonra Silivri’de yatarken **Tayyip**’in başında bulunduğu

Başbakanlığa, “*paralelcilere karşı beraber mücadele edelim*” diye mektup yazan **Kemal Kerinçsiz**’in de avukatlığını yapacak olan avukat **Kadir Kartal**, savcı **Süha Babacan**’a verdiği dilekçede **Ahmet Burak Erdoğan**’ın “*İngiltere’de dil eğitimi*” gördüğü için mahkemeye katılamayacağını belirtiyordu.

Kaldı ki Savcı, **Ahmet Burak**’ın tutuksuz yargılanmasını istiyordu.

20 Eylül 1999’da görülen, **Erdoğan**’ın yine katılmadığı duruşmada Adli Tıp İhtisas Dairesi’nin kazayla ilgili raporu açıklandı. Buna göre **Ahmet Burak Erdoğan** tamamen suçsuz bulunurken, kazanın kusuru bütünüyle (8/8) **Sevim Tanürek**’e yüklendi.

Bu rapor aynı daire tarafından 20 Ocak 2000’de teyit edildi. Bu rapor hazırlanırken **Eyüp Çakmak**, ilgili İhtisas Dairesi’nin başındaki kişiydi. Mahkemenin 2 Haziran 2000 tarihli duruşmasında, **Ahmet Burak Erdoğan**’ın beraatına karar verildi.

Kaza olduğunda ehliyetini aldığı belirtilen tarihin üzerinden henüz altı ay bile geçmemiş olan **Ahmet Burak Erdoğan**’ın suçsuz bulunması Türkiye’deki trafik istatistiklerine biraz aykırı bir durumdu. 2005 yılında Ankara odaklı bir istatistiğe göre şehir içi trafik kazalarının % 44’ü yayaya çarpma şeklinde gerçekleşmektedir. 1998 yılında Türkiye’de toplam 551.211 trafik kazası meydana gelmiş, bu kazaların yalnızca % 2.72’sinde yayalar kusurlu bulunmuştu, sürücü kusur oranı ise % 95.96’dır.

Gazeteci ve yazar **Emin Çölaşan**’ın 17 Haziran 2001’de *Hürriyet*’te çıkan köşe yazısında **Tanürek**’in eşi **Ahmet Tanürek**’in şu sözleri yer alıyordu:

“Tayyip’in oğlu kırmızı ışıktaki hızla geçiyor. Peşine siren çalarak ekip takılıyor. Kaçarken, yaya geçidine 5 metre kala eşime çarpıyor. 30 metre sürüklüyor. Eşim 6 gün sonra vefat etti. Yakalandığında polisler Tayyip’in oğlu olduğunu söylüyor. Zaten o andan itibaren her şey değişti.

Karakola gittik, çocuğun ehliyetini sormuyorlar. Polisler bunu hatırlattığımızda ‘Siz ukalalık etmeyin, biz ne yapacağımızı biliriz’ dediler.

Kazadan hemen sonra caddemize belediye arazözleri geldi. Tarihte ilk kez, caddemiz baştan aşağı yıkandı. 35 metre fren izi vardı ve her şeyi bir anda yok ettiler.

*Çocuğun ehliyeti yoktu. Kazadan sonra, üç ay önce verilmiş gibi ehliyet düzenlediler. Mahkeme başladı, çocuk bir kez olsun gelmedi. Babası tarafından yurtdışına gönderilmişti! Ama **Tayyip**'in adamları hep oradaydı. Karımın hakkını ararken bir şey söylediğimizde dirsek yedik, tehdit edildik, tacize uğradık.*

Hâkime, çocuğun ehliyeti olmadığını, kazadan sonra babasının forsuyla düzmece ehliyet verildiğini söylediğimizde 'Ne demek yani, siz koskoca belediye başkanını sahtecilikle mi suçluyorsunuz' diye azar işittik.

Sakin bir insanımdır ama o anda elimde bir şey olsaydı, kafasına fırlatırdım. Olayın oluşunu gören tanıkların hepsi tehdit edildi ve korkutuldu. Buna bir yakınımız dahildir. Sadece bir tek genç kız tanıklık yapmakta direndi. Fakat işin rengi değişmişti. Başına iş gelmemesi için ona da tanıklık yaptırmadık.

Şişli karakolunda çocuğun ehliyetini sormayan polislerin ve sahte ehliyet veren trafikçilerin aileleri dava görülürken defalarca gelip yalvardılar, işin üzerine gidersek kocalarının görevine son verileceğini, aç kalacaklarını söylediler. Onlardan da şikâyetçi olmadık!

*Kapımızda her gün belediye araçları durur, **Tayyip**'in adamları önümüze çıkardı. Tanıklara olduğu gibi, bize de, uğraşmayalım diye en az 20 'ricacı' geldi. **Tayyip** belediye başkanıydı. O zaman anladık ki, karşımızda bir 'dev' vardır ve onunla baş etmek mümkün olmayacaktır.*

Biz bu durumda aile meclisi olarak toplandık ve işin ucunu bırakmaya karar verdik... Çünkü bir sonuç çıkmayacaktı. Onlar çok güçlüydü. Sonuçta efendim, mahkeme kararını verdi! 8'de 4 kusurlu olan çocuk 3 ay hapis cezası aldı. Bu da paraya çevrildi. 1998 yılının parasıyla toplam 540 bin lira ceza ödediler."

Ahmet Burak Erdoğan hakkında kusursuzluk raporu veren Adli Tıp Kurumu İhtisas Dairesi'nin başındaki **Eyüp Çakmak**, 4 Mart 2004'te, **Tayyip** tarafından Türkiye Denizcilik İşletmeleri (TDİ) A.Ş.'ye Genel Müdür Yardımcısı olarak atanıyordu.

2008'de yanlarındaki mikrofonun açık olduğunu unutan Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan** ile Özelleştirme İdaresi Başkanı **Metin Kilci** arasında geçen bir diyalogda **Unakıtan** TDİ'nin yönetim kademesinin değiştirilmesi konusunu gündeme getiren **Kilci**'ye, Başbakan'dan mutlaka izin alınması gerektiğini ikaz ediyordu.

Ve tabii ki, **Burak**'ı hapisten kurtaran **Eyüp Çakmak** yerinden kıpırdatılamıyordu.

BURAK ERDOĞAN'I HAPİSTEN KURTARDI, BAKIN ŞİMDİ NEREDE!

Ali Ufuk Arıkan, 26 Şubat 2014 tarihinde *sol.haber.org.tr*'de “Eyüp Çakmak'ın adının karıştığı yolsuzluklar” ile ilgili bakın neler yazıyordu:

“Adrese teslim ihale; Eyüp Çakmak, 1969 yılında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dekanlığında memur olarak göreve başlarken, 1978'de Aydın Yün Mensucat Fabrikasında İşletme Müdürü görevinde bulundu. 1980-1985 yılları arası YSE 1. Bölge Müdürlüğünde İçme Suları Bakım İşletme Şefi olarak görev aldı. 1985-1996 yılları arasında Adli Tıp Kurumu Trafik İhtisas Dairesinde Uzman Raportör olarak görev yaptı.

1996-2002 yılları arasında Adli Tıp Kurumu Trafik İhtisas Dairesinde Daire Başkanlığı yaptı. Bu yıllar arasında kariyerinin zirvesine çıkmasına yol açacak Burak Erdoğan'a ilişkin raporu hazırladı. AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılından sonra Türkiye Denizcilik İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü'nde Genel Müdür Yardımcılığına atandı.

Çakmak, göreve geldiği yıl, yani Burak Erdoğan raporunu hazırlamasının üzerinden sadece 6 yıl geçtikten sonra nasıl çalıştığını da ortaya koyan bir ihale yaptı. 2004 yılında Türkiye Denizcilik İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün Genel Müdürlük binasının internet ağının döşenmesi işi ihale edilmeden tanıdık firmaya hiçbir teknik şartname olmaksızın yapıldı. O dönem Bilgi İşlem Dairesi'ne vekâlet eden Hayrettin Namlı ile Eyüp Çakmak'ın işbirliği ile yapıldığı inceleme raporlarına da yansıyan ihale, iş bittikten sonra göstermelik olarak açıldı. 11 Ekim 2004 yılında internet ağı işi bir firmaya yaptırılırken, işlem yapıldıktan tam 20 gün sonra 1 Kasım 2004 günü ihaleye çıkılarak ihaleye konu olan işi zaten 20 gün önce yapmış olan firmaya verildi.

*Hiçbir ilan verilmeden yapılan bu göstermelik ihaleden sorumlu olarak gösterilen **Çakmak** hakkında tek bir işlem yapılmazken, kurumdaki görevine de devam etmesi sağlandı.*

***1 milyon TL'ye yakın zarar:** Kurum içinden aldığımız bilgilere göre **Çakmak**'ın, işletmenin zarara uğratıldığı tüm olaylarda imzası olduğu iddiası bulunurken, bu olaylardan birisi de mahkeme kararına da yansıyan İzmir Kent Spor Kulübü'nün açtığı dava ile gözler önüne seriliyordu.*

*Buna göre eski adı Türkiye Denizcilik İşletmeleri İzmir Yüzme İhtisas Spor Kulübü Derneği olan İzmir Kent Spor Kulübü, Türkiye Denizcilik İşletmeleri'ne ait İzmir'deki iki tesisi kulübe de destek olması amacıyla işletiyor. İşletme karşılığında 4 aylık periyotlarla kuruma 17 bin TL kira ödüyor. Sözleşmeye dayanan bu işlemin ardından **Eyüp Çakmak**'ın imzasını taşıyan bir belgeyle 22 Ekim 2010'da sözleşme tek taraflı olarak feshediliyor. Hiçbir hukuki dayanağa sahip olmayan bu işlemin ardından **Eyüp Çakmak**'ın imzasıyla Türkiye Denizcilik İşletmeleri, alt kiracılar Fileto Turizm Ltd. Şti. ve Konak İskele Ticaret Şirketi ile doğrudan sözleşme imzalıyordu. Bu usulsüz işlemi mahkemeye taşıyan İzmir Kent Spor Kulübü, mahkeme tarafından haklı bulunurken, Türkiye Denizcilik İşletmeleri'nin imzaladığı sözleşmeler geçersiz ilan edildi. İddialara göre bu işlem sonucunda kurum 1 milyon TL'ye yakın zarara uğratıldı.*

***Kurum nasıl zarara uğratıldı:** Türkiye Denizcilik İşletmeleri'nin nasıl zarara uğratıldığını ortaya koyan bir diğer önemli rapor ise Sayıştay'ın 2012 tarihli denetleme kayıtları. Kurumun 21 Şubat tarihine kadar Müdürlüğünü yapan kişi **Burhan Külünk**'tü. THY emekçilerinin grev hakkını engelleyen yasa teklifini veren AKP İstanbul Milletvekili **Metin Külünk**'ün kuzeni olan **Burhan Külünk**'ün müdürlük, **Çakmak**'ın müdür yardımcılığı yaptığı dönemi kapsayan rapor oldukça çarpıcı.*

Raporda kurumun zarara uğratıldığı tüm işlemlerden kurum yöneticileri sorumlu tutuluyor. Şirketin sadece 2012 yılında

yapmış olduğu ticari faaliyetleri neticesinde dönemi 12 milyon TL zarar ile sonuçlandırdığının belirtildiği raporda, şirketin mali yapısında ciddi bir bozulma süreci yaşandığı ifade ediliyor. Önceki döneme göre 12 milyon TL zararın daha az olduğunun da belirtildiği raporda, zararlılıkta azalmanın nedeninin TDİ'ye iade edilen Tekirdağ Limanının 9,5 aylık gelir fazlalığından kaynaklandığı vurgulanıyor. Özelleştirme sürecinde bulunan Tekirdağ Limanının gelir fazlalığının geçici olduğuna dikkat çekilen raporda, '2013 yılında Salıpazarı limanını da kapsayan bölgenin işletme hakkının 30 yıl süre ile YİD modeli ile devredilmesine ilişkin özelleştirme süreci nedeniyle, TDİ'nin görev ve faaliyet alanı daha da daralmıştır' ifadelerine yer verildi.

Binlerce dolar eksik: İşletme hakkının devri yoluyla özelleştirilen limanların bağımsız denetim firmasınca incelenmesi sonucunda kurumun zarara uğratıldığı ortaya çıkarken, Ordu ve Rize limanlarında bir kısım faaliyet içi gelirlerin faaliyet dışı olarak gösterildiği ve bu sayede kuruma para ödenmediği tespit edildi. Ordu Liman İşletmesinde işletici **Çakıroğlu** Firması tarafından 1999-2006 yılları arasında ilişkin olarak toplam 330.871 dolar, Giresun ve Sinop limanlarında da incelemeler yapılması sonucu, yine **Çakıroğlu** Firması tarafından işletilmekte olan bu limanlarda da aynı durumun söz konusu olduğu tespit edildi.

Başbakanlık tespit etti ama: Tespitler doğrultusunda eksik ödeme tutarları ilgili firmalardan faiziyle birlikte talep edilmesine rağmen Ordu, Giresun ve Sinop limanlarını işleten **Çakıroğlu** Firması zamanaşımını gerekçe göstererek ödeme yapmayacağını belirtti. 562 bin dolarlık toplam tutarı ödemeyeceğini açıklayan **Çakıroğlu**'na açılan davada mahkeme zamanaşımına hükmederek ödemenin yapılmamasına karar verdi. Konuya ilişkin Başbakanlık Teftiş Kurulunca yürütölen inceleme ve soruşturma sonucunda bir rapor hazırlanırken, kurumun Yönetim ve Denetim Kurulu üyelerinin bu zarardan sorumlu olduğu ifade edildi. Raporda özetle kuruluşun zararına yol açıldığı tespiti yapılarak, bu kapsamda gerçekleşen ve

bundan sonra gerekleŖebilecek kesinleŖmiŖ TDİ zararlarının, TDİ A.Ŗ.'de kusuru bulunan sorumlulara kusurları ölçüsünde tazminin talep edilmesinin mümkün bulunduğu ve bunun da Maliye Bakanlığının takdirinde olduğu ifade edildi. Raporda, 'söz konusu iŖ ve iŖlemlerde TDİ A.Ŗ. sorumlularının Türk Ceza Kanunu yönünden sorumluluklarının değerlendirilmesinin İstanbul Cumhuriyet BaŖsavcılıėının takdirinde olduğu' ifade edildi..."

TÖRENDE SADECE BURAK YOKTU

1 Temmuz 2014 tarihli *Sözcü* gazetesinde, “**Babasının cumhurbaşkanı adaylığı açıklanırken, salonda Burak Erdoğan yoktu**” başlıklı yazıda şöyle deniyordu:

Başbakan **Erdoğan**’ın AKP’nin Cumhurbaşkanı adayı olarak açıklandığı toplantıda ilginç bir ayrıntı dikkat çekti. Eşi **Emine Erdoğan** ve çocuklarıyla toplantıya katılan **Erdoğan**’ı büyük oğlu **Ahmet Burak** yalnız bıraktı.

Sadece o yok: ATO’daki törene Başbakanın eşi **Emine Erdoğan**, küçük oğlu **Bilal Erdoğan**, büyük kızı **Esra Albayrak** ve küçük kızı **Sümeyye Erdoğan** katıldı. Ancak büyük oğlu **Ahmet Burak** böyle önemli bir günde babasının yanında yer almadı.

Burak, sadece **Tayyip**’in bu önemli gününde mi yanında yer almadı?

Olur mu?

Burak, ailenin de önemli günlerinde ortalıkta görünmüyordu.

Bakın;

Ülkemizde iki kavga hem çok meşhurdur, hem de çaresi yoktur.

Bir, kedi-fare dalaşı...

İki, gelin-kaynana kavgası...

O nedenle; hep birilerine gıpta edilir.

Kime mi?

Kime olacak?

Âdem ile Havva’ya...

Niye edilmesin ki?

Her ikisinin de kaynanası yoktu!

Başka: Kayınpederleri de yoktu.

Bundan büyük devlet mi olur?

Olmaz!..

Emine de ne kaynanasını ne de kayınpederini hiçbir zaman sevmemi.

Allah için kaynana **Tenzile** de onu pek sevmemi, kayınpeder **Ahmet** de...

Bu karşılıklı nefret öyle büyüktü ki; 22 Kasım 2007 tarihinde 80 yaşındaki **Tenzile Hanım**'ı, kuyruksokumunda yer alan kemiklerindeki kırıklarından dolayı yattığı İstanbul Medipol Hastanesi'nde sadece oğlu **Tayyip** ziyaret ediyordu.

Tayyip'in teyzesi **Fezile** de bu rahatsızlıktan vefat etmişti.

Hastanede 3,5 saat kalan **Tayyip**'in yanında, kardeşi **Mustafa**'dan, Sağlık Bakanı **Recep Akdağ**'a kadar herkes vardı.

Ancak; iki kişi yoktu!

Emine Erdoğan!

Ve tabii ki **Burak**!..

Tayyip, **Emine**'nin, annesini ziyarete gitmeyişiini unutmuş olmalı ki, 16 Eylül 2010 tarihinde gazetecilere "*hanımsız dolaşmam*" diyerek, **Emine**'yi çanta gibi niye yanında taşıdığının iza-hını yapıyordu.

Oysa bu tarihten tam bir ay sonra Cumhurbaşkanlığı Köş-kü'nde düzenlenecek 29 Ekim resepsiyonuna önce eşiyle gideceğini açıklıyor, **Emine**'den azarı iştince bu defa ufak bir manevra yaparak "*belki eşimle belki kızım la giderim*" diyordu. Nihayet, 29 Ekim günü yanına ne **Emine**'yi alabiliyor, ne de kızını... Ve ne de **Nimet**'i!.. Ya ne yapıyor?

Ne yapacak? Kendi deyimi ile "Sap" gibi tek başına **Gül**'ün resepsiyonuna gidiyordu.

Tayyip'in **Emine**'nin korkusuyla tek başına gittiği yerler sadece bunlarla sınırlı mıydı? Olur mu? **Tayyip**'in **Emine**'yi götürmediği yerler öyle çoktu ki, işte onlardan biri daha!

28 Ağustos 2011 tarihinde bayram dolayısıyla **Tayyip** babasının mezarını ziyaret etmek istiyor, yanında **Emine**'yi de götürmeyi arzuluyordu.

Daha **Tayyip** ile evlenmeden önce başlayan kin ve nefret, aradan geçen bunca yıla rağmen hâlâ kendini gösteriyor, **Tayyip**'in bütün ısrar ve yalvarmalarına rağmen **Emine** kayınpederinin mezarını ziyarete gitmiyordu.

Ancak kayınpederi **Ahmet**'in kabrine varmayan **Emine** aynı akşam azınlıklarla düzenlenen iftar maskeli ziyafette Rum Patriği **Bartholomeos**, Ermeni Patrik Vekili **Ateşyan**, Yahudi Hahambaşı **Haleva** ile aynı masaya çöküyordu.

Öyle ya, o gece, Türk Milleti'nin mallarının büyük bir kısmını babalarından kendilerine miras kalmış gibi azınlıklara peşkeş çekmelerini kutluyorlardı.

Ne karşılığı kamu malları Rum, Ermeni ve Yahudilere peşkeş çekilmişti?

Ne olacak? Önce kanlarının gereği...

Sonra?

O akşam onlardan **Sevan Bıçakçı** tarafından tasarlanan ve üzerinde **Mevlana** ile semazen figürü bulunan kol düğmelerini **Tayyip**'e, Mardin Süryanilerinin telkâriden yaptıkları çok özel şekerliği **Emine**'ye sunmaları karşılığı... *Atlas Tarih Dergisi*'nin Ekim-Kasım sayısında, Fener Rum Patriği **Bartholomeos**'un, Rumların "**Bizim Çocuk**" dedikleri **Tayyip** ile ilgili şu sözleri büyük puntolarla yer alıyordu:

"Erdoğan'ı bize Tanrı gönderdi."

"İyi hoş da kardeş, **Tayyip**'i size Tanrı, peki ya bize kim gönderdi" derken yukarıdan bir ses duyulur, "oraya da ben göndermedim."

Peki, kim gönderdi?

Kim olacak?

CIA!..

Neyse... **Tayyip**'in annesi **Tenzile**, 4 Ekim 2011 tarihinde Medipol Hastanelerinde ameliyat ediliyordu.

Tayyip ve cümle âlem birkaç kez anneyi ziyaret ederken, **Emine** yine **Tenzile Hanım**'ın yanına varmıyordu. Ancak yoğun

bakımdaki kaynanası ile ilgilenmeyen **Emine** aynı akşam, hiç görevi değilken Afrika gezisine çıkıyordu.

Onlar Afrika'da gününü gün ederken, **Tayyip**'in annesi hastane odasında can çekişiyor ve nihayetinde hayatını kaybediyordu.

Hasta kadını ziyaret etmeyen **Emine**, ne gariptir ki bu defa cenazesini almaya koş a koş a gidiyordu. Ölümün ardından okutulan mevlide ise katılmıyordu.

Yine bu gidişatta en ilginç olan görüntü ise;

Evin büyük oğlu olduğu nüfus kayıtlarına geçen **Ahmet Burak**, ne babaannesini hastanede ziyaret ediyor, ne de cenazesine katılıyordu.

Keza eşi de... **Tayyip**'in annesinin ölümünün üzerinden 40 gün geçiyor ve mevlit okutuluyordu. Mevlitte herkes vardı. Ancak **Emine** ve yakın çevresi yoktu.

Başta, her zaman olduğu gibi **Burak**!..

Burak, babaannesinin mevlidine de gelmemişti, tıpkı kardeşlerinin düğünlerine katılmadığı gibi...

Burak'ı neden dışladılar?

Ya da **Burak** onlardan neden ayrı?

Ahmet Burak Erdoğan, **Tayyip** ve **Emine**'nin, nüfusa sekiz ay geç yazdırdıkları ilk çocukları. **Ahmet Burak**, 23 Şubat 2001 tarihinde Kadıköy Evlendirme Dairesi'nde yapılan bir nikâhla **Sema Ketenci** ile evlendi.

Tayyip herkesten üç çocuk istedi. Hatta 80'lik yaşlılardan bile.

Ancak bir tek kendi oğlundan murad göremedi.

Evliliğinin üzerinden 14 yıldan fazla süre geçen **Burak**'ın daha siftahı yok.

Üç çocuk meselesini **Nimet** bile üzerine alındı da, askerlikten çürük **Burak** iplayemedi(!). Yine de insan merak ediyor, **Burak** aileden neden ayrı? Sahi neden?

Daha ilginç; bir baba çocuğunun, hiçbir zaman çocuğu olmayacağını bile bile her yerde hiç üç çocuk diye tutturur mu?

Bir ilginç durum daha:

Tayyip, nüfusa göre dört çocuk babasıyken, neden üç ister?..

“**Üç çocuk**” derken neden **Emine**’ye bakar?

Neyse, onları kendileriyle baş başa bırakalım, gelelim **Burak**’ın çürük raporuna: **Burak**’ın askerlikten çürük raporu aldığı ortaya çıkınca, *Aydınlık* dergisi, hastalığın testis kanseri olduğunu yazıyor, konuyu farklı kaynaklardan araştırdığını da vurgulayarak, aldıkları bilginin(!) doğru olduğunu iddia ediyorlardı.

Oysa, bilgi tamamen yanlıştı.

Burak, testis kanseri değildi, özellikle Malezya’da yaygın olan ve doğuştan gelen bir yapı bozukluğu vardı ve o nedenle askerlikten çürük raporu almıştı.

Dışlanmasına neden olan bu durumu mu idi?

Olur mu?

Aynı durum **Sümeyye**’de de vardı.

Haa... Bu arada sakın kimse hasta hakları, özel hayat gibi kavramlara sığınıp, **Tayyip**’e yalamalık yapmasın. Onlara tavsiyem, öncelikle **Tayyip**’in, **Ecevit**’e hastalığı nedeniyle, ona yani bir Başbakan’a ağıza bile alınamayacak söylemlerini okusunlar...

Ve...

10 Haziran 2015...

Sözcü gazetesi, **Bora Erdin** imzasıyla, “**İşte Burak Erdoğan**” başlığı ile **Burak**’ın fotoğrafını yayımlıyor ve şöyle diyordu:

Sadece düğün fotoğrafı yayımlanan **Erdoğan**’ın büyük oğlunu SÖZCÜ görüntüledi.

Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**’ın gözlerden uzak yaşayan ve son fotoğrafı 2001 yılında çekilen oğlu **Burak Erdoğan** el ayak çekildikten sonra sandığa gidip oy kullandı. Bütün aile fertlerinden sonra sandığa giden **Burak Erdoğan**’ı sadece SÖZCÜ fotoğrafladı.

TRT İstanbul Radyosu Sanatçısı **Sevim Tanürek**'in ölümüne neden olan kaza ile gündeme gelen Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**'ın oğlu **Ahmet Burak Erdoğan**, 23 Şubat 2001'deki düğününden sonra ilk kez SÖZCÜ tarafından görüntülendi. İstanbul Üsküdar'da Saffet Çebi İlkokulu'na gidip oy kullanan **Burak Erdoğan**, koruma polisine ait Passat marka araçla okula geldi. Aracın ön koltuğundan inen **Erdoğan** hızla sandığa gitti. İşte ayrıntılar:

Sabah saatlerinde **Erdoğan**'ın kızı **Esra Albayrak** ve eşi AKP'den milletvekili seçilen **Berat Albayrak** sandığa ilk gelenler oldu. Sandığa daha sonra **Tayyip Erdoğan**'ın kardeşi **Mustafa Erdoğan**, eşi **Fatma** ve iki kızı geldi. **Erdoğan**'ın eniştesi **Ziya İlgen** de eşi ve çocukları ile okuldaydı. Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, eşi **Emine Erdoğan** ve kızı **Sümeyye** ile oylarını kullandıktan sonra okul çevresinden tüm gazetecilerin ayrılmasından sonra **Burak Erdoğan** oy kullanacağı okulun önünde araçtan indi. 3266 numaralı sandığı tek koruması ile gelen **Burak Erdoğan** oyunu hızlıca kullanıp sandıktan uzaklaştı. On dört yıl önce çekilen fotoğraflara oranla kilo aldığı gözlenen **Erdoğan** oldukça sağlıklı görünüyordu.

“Gemicik” işi Burak’la başladı: **Tayyip Erdoğan**'ın oğlu **Burak Erdoğan** gemi işine ilk giren aile ferdiydi. Şu an her ne kadar eniştesi, amcası ve kardeşi bu alanda büyüyor olsa da 2002 yılında aldığı **Safran 1** isimli gemi olay olmuştu. Dönemin Başbakanı **Erdoğan**, **Safran 1** için, **“gemicik”** demişti. **Ahmet Burak Erdoğan** ortağı **Mecit Mert Çetinkaya** ile kurduğu MB Denizcilik şirketi ile gemi sayısını altıya çıkardıktan sonra bu yıl tüm ortaklarından ayrıldı.

Oğluna 220 bin dolar ve 55 bin mark borcu vardı: Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın, AKP Genel Başkanı olarak kendi el yazısıyla verdiği 10 Eylül 2001 tarihli mal bildirimi-ne göre oğlu **Burak Erdoğan**'a 220 bin dolar ve 55 bin mark

borçluydu. **Burak Erdoğan**’ın genç yaşında sahibi olduğu paranın kaynağı ise düğününde takılan 29 kilo 139 gram altındı. Bu altınlar 23 Temmuz 2001’de **Asgold Kuyumculuk** tarafından paraya çevrilmişti. Satılan altınlar karşılığında **Burak Erdoğan**’a 262 bin TL verilmişti.

Hani diyorum; **Tayyip**’in mal bildirimine göre, **Burak**’a olan 220 bin dolar ve 55 bin mark borcunu ödemediği için mi bu dışlama veya bir araya gelmeme olayları yaşanıyordu?

Gülmeyin!..

ERGENEKON, BALYOZ VE BENZER DAVALARDA ÖLÜME SÜRÜKLENENLER

Graham Fuller, CIA Türkiye Masası eski Şefi ve ABD Dışişleri Bakanlığı görevlisi, yandaşlarına amaçlarını şöyle açıklıyordu:

“Türkler, Kemalizm’i terk edip ılımlı İslam’ı benimsemelidir.

İlimli İslam, Kemalizm’i silmeye yönelik bir Karşı Devrim’dir.

Bu devrimin karşısındaki tek güç, Türk Ordusu ile Ulusalçı Aydınlardır ve tasfiye edilmeleri gerekir.”

Graham Fuller, Türkiye’deki tanıdıklarını açıklarken, önceliği, 1964’te geldiği ülkemizde ilk dost olduğu **Fetullah Gülen’e** veriyordu.

Gülen, CIA ajanı ve Türkiye-Ortadoğu Masası Şefi **Graham Fuller**’in yakın arkadaşıydı. **Fuller**, **Gülen**’in ABD’de sürekli oturmasından, Yahudi cemaatleriyle olan ilişkilerine kadar baş destekleyicisi ve organizatörüydü. Bir başka CIA şefi **Abromowitz**, **Gülen**’i **Papa** ile buluşturuyordu. CIA’nın Balkanlar Masası Şefi Rum kökenli **George Fidas** da **Gülen**’e ABD’de kalması için diğer CIA İstasyon şefleri **Graham Fuller**, **Morton Abromowitz**, **Paul Wolfovitz**’le birlikte kefil oluyordu.

Tayyip’in baş danışmanı **Akif Beki**, **Şerif Mardin**, **Ali Arslan**, **Ruşen Çakır**, **Cengiz Çandar**, **Şahin Alpay**, **Ali Bulaç**, **Fehmi Koru**, **Nilüfer Göle**, **Hakan Yavuz**, **Fuller**’in diğer dostları arasındaydı.

ABD ve AB’nin TSK’yı, **ulusalcı-Atatürkçü** aydın, gazeteci ve yazarları kendince hizaya getirme amacıyla F Tipi, polis, savcı ve hâkimlerle, bir de **Tayyip**’in çakma savcılığında başlattığı **Ergenekon** operasyonlarında yalan ve iftira yağmuruna tutulan

çok kişi hayatını kaybetti. Bunların başında **Ergenekon'un kasa-sı** iftirası atılan **Kuddusi Okkır** geliyordu. Öyle ki “**kasa**” olarak suçlanan **Okkır**'ın cenazesini bile belediye kaldırmıştı.

Okkır'ın oğlu, babasının ölümünden yaklaşık bir ay önce yalvar yakar babasının ölümle pençeleştiğini, tahliye edilmese bile tedavi ettirilmesini, adli tıpa sevkini isteyen bir dilekçe vermişti. Bu dilekçe tarikat bağlantılı **Sedat Sami Haşıloğlu** tarafından reddedilmiş ve **Kuddusi Okkır** ölüme yollanmıştı.

Hadi gelin şimdi **Dr. Mehmet Altınok** (Tıp Kurumu Başkan-ı), **Dr. Ali Rıza Üçer** (Tıp Kurumu Genel Sekreteri) tarafından hazırlanan ve *İlk Kurşun*'da yayımlanan “**Ergenekon, Balyoz ve Benzer Davalarda Ölüme Sürüklenenler**” başlıklı yazıyı oku-yalım:

Kuddusi Okkır: Ergenekon operasyonunun ilk dalga-sında Ümraniye'de bulunduğu ileri sürülen bombalarla ilgili olarak Savcı **Zekeriya Öz**'ün talimatıyla 20 Haziran 2007'de tutuklanan **Kuddusi Okkır**'a yapılan en ciddi suçlama Erge-nekon Terör Örgütü'nün kasası olduğu iddiasıydı. Bayram-paşa Cezaevi'nde 10 gün tutuklu kaldıktan sonra Tekirdağ F Tipi Cezaevi'ne nakledilen **Okkır**, cezaevine girerken oldukça sağıklıydı.

Ancak kısa süre sonra sağılığı hızla bozulmaya başladı. İştahsızlık, halsizlik, hızlı kilo kaybı dikkat çekici boyutlar-daydı. Avukatı ve eşinin **Okkır**'ın sağığının hızla bozulması nedeniyle mahkemeye yaptığı tahliye talepleri, delilleri kar-tartacağı gerekçesiyle art arda reddedildi.

Okkır, Nisan 2008'de ağır depresyon tanısıyla Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevk edildi. Burada kendisine zatürree ve böbrek yetmezliği tanısı da kondu. Daha sonra Bayrampaşa Devlet Hastanesi, Haseki Devlet Hastanesi ve Yeditepe Tıp Fakóltesi Göğüs Cerrahisi Bölümlerinde dolaştırıldı. Son olarak Trakya Üniversitesi Tıp

Fakültesi Göğüs Hastalıkları Bölümünde yapılan tetkikler sonucu akciğer kanseri, çoklu beyin ve kemik metastazı tanısı kondu. **Sabriye Okkır**'ın, eşinin hastalığıyla ilgili olarak İstanbul Cumhuriyet Savcılığına sunduğu son raporda *"kanserin bütün vücudunu sardığı ve hastalığın terminal (son) döneme geldiği"* belirtilmişti. Nöbetçi mahkeme **Kuddusi Okkır**'ı cezaevinde ölenler listesine eklememek için 1 Temmuz 2008'de tahliye etti. Beş gün sonra **Okkır** Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde hayatını kaybetti. Dava, **Okkır** ve ailesi açısından bu trajik ölümle sonuçlanmış oldu.

Kuddusi Okkır'ın hastalığındaki ihmaller hem kanser teşhisinin atlanması –daha doğrusu görmezden gelinmesi– hem de hastalığın hızla yayılmasına yol açan zemin oluşturulmasıydı. Eşinin hekim örgütlerinden destek, yardım talepleri dahil çırpınışları çaresizliğe dönmüştü. Ergenekon'un kasası olduğu iddia edilen **Kuddusi Okkır**'ın cenazesinin Edirne Belediyesinin yardımıyla kaldırılması ve ödemediği için biriken Bağ Kur prim borçları somut hiçbir dayanağı olmayan iddianameye verilen yanıtı adeta.

Silivri'de 5 Ağustos 2013'te müebbet hapis cezalarının yağmur gibi yağdırıldığı karar duruşmasına uzun süre alınmayan **Sabriye Okkır**, *"Devlet eşimin ölümünün hesabını bana vermedi. Buna karşın sanıklar arasında Kuddusi Okkır olmadığına göre dinleyiciler arasında benim olma hakkım var. Ya onu mezardan çıkarıp getirip koysunlar oraya ya da beni alsınlar. Ben de bileyim bu adam ne için öldürüldü, neydi suçu, kimlerle ne yapmıştı. Bunu bilmek benim herkesin çok hakkım. Tam 2 saattir mahkeme görevlisiyle, jandarma komutanıyla mücadele veriyorum"* diye isyan ediyordu.

İlhan Selçuk: Türk basınının duayeni **İlhan Selçuk**, 21 Mart 2008'de gece yarısı evine yapılan bir baskınla Ergenekon Silahlı Terör Örgütünün üst düzey yöneticisi olduğu iddiasıyla gözaltına alındığında 83 yaşındaydı. Oysa ki 12 Mart faşizminin karanlığında Ziverbey Köşkü'ndeki

işkenceli sorgular sırasında sadece 45 yaşındaydı. Kırklı yaşların dinçliğiyle seksenli yaşların hastalıklı bünyesi arasında çok fark olsa da aydınlanma bilgisi **İlhan Selçuk**'un manevi direnci hiç değişmedi. Yaşamı boyunca hiç eğilip bükülmediği gibi yine dimdik durdu.

İlhan Selçuk emniyet ve savcılıkta süren soruşturmanın ardından 23 Mart gecesi serbest bırakıldı. **Dengede bir kalp hastalığı olan ve olağan hayatın gereklerini yapabilen, dahası yaşıtı insanlardan çok daha fazla bedensel aktivite gösterebilen Selçuk'un sağlığı bu örseleyici sürecin ardından hızla bozuldu.** Bir hafta sonra yapılan anjiyoda 3 damarının birden tıkalı olduğu saptandı, hayati tehlike nedeniyle ileri yaşına rağmen altı saat süren operasyonda dört damarına bypass ve mitral kapak onarımı yapıldı. Uzun süre yoğun bakımda kaldı, operasyondan sonra yaklaşık 1 ay hastanede tedavisi sürdü. Hastanede savunmasını kendi elleriyle hazırlarken gözlerinde eski mücadele ışıltıları az da olsa canlanmıştı. Dostları bu ışıltıya kanarak iyileştiğini dahi düşündüler. Ama **Selçuk**'un travması ağırdı.

Yeniden rahatsızlanan **Selçuk**, 14 Ağustos 2009'da yoğun bakıma alındı. Aylarca kaldığı hastanede beyin damarlarında tıkanıklık, böbrek yetmezliği ve ardından çoklu organ yetmezliği gelişti. 21 Haziran 2010'da **İlhan Selçuk**'u yitirdik. Kendisine isnat edilen terör örgütü yöneticiliği suçuyla ilgili savunmasını dahi sunamamıştı. Ölümüyle, dava davacılar adına sonuçlandırılmış oldu.

Prof. Dr. Uçkun Geray: İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi emekli öğretim üyesi, hocaların hocası, İşçi Partisi Merkez Karar Kurulu Üyesi **Prof. Dr. Uçkun Geray**, Ergenekon soruşturması kapsamında Konya merkezli operasyonda 23 Temmuz 2008'de İstanbul'da gözaltına alındı. Buradan, önce Konya Emniyet Müdürlüğü'nde sorgulanmak üzere gece yarısı Konya'ya, ertesi gün de Adana Cumhuriyet Savcılığı'ndaki sorgusu için Adana'ya karayo-

luyla nakledildi. Gözaltı süreci **Geray** için oldukça hırpalayıcı ve yorucu olması yanında avukatının ısrarına rağmen tansiyon ilaçları verilmemişti. Adana'daki sorgusunda kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verilerek salıverildi.

Orman Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı da olan **Geray**, orman ve çevre hayatının lider isimlerinden-
di. Uzmanı olduğu “**Orman İktisadı, Av ve Yaban Hayatı**” alanında yurtiçi ve yurtdışında yüzlerce konferansa katılarak bildiriler sundu. 2-B Yasası'na karşı Türkiye çapında yürüt-
tüğü mücadele ile tanınıyordu. Üreticiliği, enerjisi ve mes-
leğine tutkuyla bağlılığıyla meslektaşları arasında takdir
edilen **Geray**, Ömerli Beldesi başta olmak üzere orman ta-
lanına karşı yurt çapında yürütülen mücadelede ön saflarda
yerini almıştı.

Geray'ın yirmi yılı aşkın süredir koroner kalp hasta-
lığı ve hipertansiyon rahatsızlığı vardı. Gözaltından 12 yıl
önce koroner bypass ameliyatı olmuştu. Bu süreçte yük-
sek tansiyonu kontrol edilemedi. Tıpkı **İlhan Selçuk** gibi
salıverildikten kısa bir süre sonra tetikleyici etkenlerle aort
damarında yırtılma oldu ve acil olarak büyük bir ameliyata
alındı. Ameliyattan sağ çıkabildi ama böbrek damarlarında
ortaya çıkan hasar nedeniyle böbrek yetmezliğine girdi. Ka-
lan kısa ömründe artık diyalize bağımlı hale gelmişti.

Birkaç ay sonra genel durumu daha da bozuldu, kalp
zarı iltihabı (perikardit) tanısıyla yatırıldığı hastanede bir-
kaç gün yoğun bakım ünitesinde tedavi gördü ve 30 Ocak
2009'da 70 yaşında hayatını kaybetti. **Geray**'ın yakınları dev-
letin bu ihmaller silsilesini dava etti. Dava sonucu sadece bir
hekim ceza aldı. **Uçkun Geray**'ın ölümüne sürükleniş süreci
devletin ihmalleri yönüyle kapatılsa da vicdanlarda yol açtığı
yaraların kapanması olanaksız.

Engin Aydın: İsmet İnönü'nün CHP Genel Başkanı ol-
duğu dönemde CHP Gençlik Kollarında siyasete başlamış;
12 Eylül darbesinde **CHP'nin kapatılması üzerine** Necdet

Calp ile birlikte Halkçı Parti'nin kuruluşunda görev almış bir hukukçuydu. 12 Eylül cuntası tarafından veto edilenler arasındaydı.

SHP-DYP Koalisyon Hükümeti döneminde Adalet Bakanlığı ve Başbakanlık danışmanlığı görevini yürüten **Aydın**, Ergenekon soruşturmasının 10. dalgasında 7 Ocak 2009'da gözaltına alındı ve ardından tutuklandı. Ancak avukatlarının tutukluğa yaptığı itiraz üzerine 11 gün sonra tahliye edildi. **Engin Aydın**'ın silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan 7.5 yıldan 15 yıla kadar hapsi isteniyordu.

İddianameye göre örgüt toplantısı olduğu ileri sürülen ve herkesin gözü önünde düzenlenen içkili Kent Otel yemeklerini Engin Aydın organize ediyordu. Engin Aydın tahliye edildikten kısa bir süre sonra akciğer kanseri tanısı aldı ve sancılı bir tedavi sürecine girdi. Başlangıçta hastalığında iyiye gidiş oldu. Dava sürecinde maruz kaldığı travmanın yanı sıra yoğun kemoterapilerle vücudu bir hayli hırpalandı. Tutuklanmasından iki yıl sonra 5 Şubat 2011'de geçirdiği kalp krizi nedeniyle 73 yaşında hayatını kaybetti. **Engin Aydın** da ölen diğer sanıklar gibi Ergenekon Terör Örgütü zanlısı olarak hayata veda etti.

Yarbay Ali Tatar: Deniz Kuvvetleri Komutanlığında görev yapan biri emekli, **iki amirale yönelik suikast iddialarına** ilişkin yürütülen soruşturma kapsamında gözaltına alınan **Ali Tatar**, 7 Aralık 2009'da sevk edildiği mahkemece tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Avukatlarının yaptığı itiraz üzerine mahkeme **Ali Tatar**'ı serbest bıraktı. Soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı **Süleyman Pehlivan**'ın itirazı üzerine **Ali Tatar** hakkında 18 Aralık Cuma günü yeniden yakalama kararı çıkartıldı.

Görevliler **Ali Tatar**'ı gözaltına almak için Beylerbeyi'ndeki askeri lojmana gitti. **Kendisini gözaltına almaya gelen görevlileri gören Ali Tatar** *"Bir dakika bekler misiniz? Hemen geliyorum"* diyerek **banyoya geçti ve orada tabancası**

ile intihar etti. Ali Tatar'ın cenazesinde Deniz Kuvvetleri Komutanlığı komuta kademesinin saf tutması somut hiçbir dayanağı olmayan iddianameye verilen yanıtı adeta.

Ali Tatar'ın intiharı yandaş medyada ve cemaat medyasında kendisine karşı yürütülen psikolojik savaşı durdurmadı. **Tatar**'ın intiharıyla bile tatmin olamayan bu kalemler bunun bir intihar olmadığı, Ergenekon çetesiyle işbirliği halindeki aile bireylerinin **Ali Tatar**'ı öldürdüğü gibi ipe sapa gelmez iftiraları gazete ve televizyonlarından saçmayı sürdürdüler. **Ali Tatar**'ın ailesi bir yandan kayıplarına ağlarken bir yandan da bu iftiralara maruz kalmanın acısını yaşadı. Oysa Ali Tatar'ın sorunu sadece ölümü bireysel özgürlüğünün kısıtlanmasına tercih etmekten ibaretti.

Gazi Albay Abdülkerim Kırca: Kara Harp Okulu'ndan 1978 yılında Jandarma Teğmeni olarak mezun oldu. Jandarma Genel Komutanlığına bağlı karargâh ve birliklerde çeşitli görevler yapan **Kırca**, 10 Nisan 1998'de Antalya-Serik'te PKK'nın Akdeniz bölgesine yönelik faaliyetlerinin önlenmesi için düzenlenen operasyonu Tim Komutanı olarak yönetti. 12 PKK'lının etkisiz hale getirildiği operasyonda bir kurşunun omuriliğine isabet etmesi sonucu ağır yaralanarak gazi oldu. Bu tarihten sonra yaşamını tekerlekli sandalyeye bağlı olarak (paraplejik) sürdürdü.

Evli ve iki kız çocuğu olan **Kırca**, yaptığı görevlerle ilgili olarak sayısız takdirname ve başarı belgesine layık görüldü. **Gazi Abdülkerim Kırca**'ya, 23 Aralık 2004'te düzenlenen bir törenle dönemin Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet Sezer** tarafından "**Devlet Övünç Madalyası**" verildi.

Kırca hakkında, silahlı örgüt kurmak suçlamasıyla Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir dava açıldı. Yanı sıra adı Ergenekon soruşturmasında da yer aldı. İsveç'te yaşayan PKK itirafçısı ve **Abdullah Öcalan**'ın akrabası **Abdülkadir Aygan** 2009 Ocak ayında *Star* gazetesine verdiği röportajda

Abdülkerim Kırca'nın emriyle pek çok cinayet işlendiğini iddia etti. Yandaş medya ve cemaat medyasında **Gazi Kırca**'ya karşı yoğun bir karalama kampanyası başlatıldı. Bu röportajdan birkaç gün sonra 20 Ocak 2009'da **Abdülkerim Kırca** tıpkı **Yarbay Ali Tatar** gibi beylik tabancasıyla intihar etti.

Kırca, intihar etmeden son telefon konuşmasını avukatı **Yurdakan Yıldız**'la yaptı. **Yıldız**, **Kırca** ile hakkındaki yayınlar ve davanın son durumu ile ilgili konuştuğunu belirtti, *"Bana 'Öyle bir hâle geldik ki, teröristler bile bizden kıymetli oldu' diye yakındı. Ancak intihar edeceği aklımdan bile geçmemişti"* dedi.

Genelkurmay Başkanlığı **Kırca**'nın ölümü üzerine, basında yer alan haberlere sert tepki gösterdi. Yapılan basın açıklamasında, *"Kişi ve kuruluşların âdeta yargısız infaz edilerek suçlu ilan edilmesi, temel insan haklarına aykırı olduğu gibi hiçbir hukuki ve ahlaki kuralla da bağdaşmamaktadır"* denildi. **Kırca**'nın cenaze törenine Genelkurmay Başkanı **İlker Başbuğ** ve Kuvvet Komutanlarının da içinde bulunduğu pek çok asker katıldı. **Kırca**, Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda defnedildi.

Abdülkerim Kırca'nın intihar ettiği günün ertesinde yandaş medya kalemşorlarından **Engin Ardıç**, *"Efendiler Nereye?"* başlıklı bir yazı yazdı. Yandaş yazar bu yazısında **Refik Halit Karay**'ın İttihat ve Terakki liderleri için yazdığı bir yazısını ısıtarak **Abdülkerim Kırca** ile güya alay ediyor, kin ve nefretini kusuyordu:

"Yaz başlangıcında sırtı karnına yapışmış, sarı, sıska birtakım tahtakuruları çıkar, iğne gibi vücudumuza batarlar, derimizi haşlarlar, kanımızı emerler, sonra sabaha karşı etli canlı, iri yarı şuraya buraya kaçarlar... Galiba şafak attı güneş doğuyor, tahtakuruları nereye? Kedisiz evlerde fareler vardır, kilerlere girerler, dolapları delerler, şunu bunu kemi-rip, sağa sola koşuşup baş köşede gezerler, bir pırıltı olunca

deliklere girerler... Galiba koku aldınız, kedi geliyor, koca fareler nereye?.. Bir süredir ülkemizde bazı kişilerin yaşadığı sağlık sorunlarını görünce bu yazıyı hatırladım. Ayılanlar, bayılanlar, yurtiçinde ya da yurtdışında kalbi sıkışanlar, mermiye kafa atanlar... Efendiler, hesabı ödemedi nereye?"

Bu vicdan yoksunu yandaş kalemin "**Mermiye kafa atanlar, hesap ödemedi nereye?"** diyerek fareye, tahtakurusuna benzettiği ve kinini, nefretini kustuğu kişi **Abdülkerim Kırca** idi.

Kırca'nın intiharı bile içinde gemleyemediği nefret duygularını yatıştıramıyor, mustarip olduğu psikolojik patolojiyi herkesin gözleri önüne seriyordu.

Albay Berk Erden: İnternete 21 Ocak 2010'da sürülen bir videoda, **Deniz Kurmay Albay Berk Erden'in** eşinin, Ankara'da resmi görevli ve evli biriyle yasak ilişki yaşadığı iftirası atılarak bazı fotoğraflar yayımlandı. Bu ilişkiyle ilgili olduğu iddia edilen fotoğraflar, "**Donanmada bir yasak aşk hikâyesi**" başlığıyla ve klip şeklinde siteye yüklenmişti. **İnternet sitesinde ayrıca Albay Berk Erden'in Ergenekon örgütüne ait silahları gömdüğü ve irtibatlı olduğu kişilerin İzmit'te görevli oldukları ima ediliyordu.** Bunun üzerine yandaş ve cemaat medyasında da **Erden'le** ilgili art arda yıpratıcı bir kampanya başlatıldı.

Albay Erden'in aleyhine düzenlenen kampanyanın, Deniz Kuvvetlerinde amiral terfi ve değerlendirme toplanmalarının gerçekleştiği 21 Ocakta başlaması dikkat çekiciydi. Zira 2010 Ağustos ayında yapılacak Yüksek Askeri Şûra'da, **Albay Erden'in** amiralliğe terfisine kesin gözüyle bakılıyordu. Hep aynı merkezden çıkan fabrikasyon karalamalar **Albay Erden'i** bunalıma sürükledi. **Erden, 8 Şubat 2010'da İzmir'deki lojmanında beylik tabancasıyla intihar etti.**

PowerPoint slayt sunumu şeklinde internete sürülen, imla hataları ve cümle düşüklükleri ile dolu **Albay Berk** ve eşiyle ilgili videoda **Deniz Baykal'a** bir süre sonra yapıla-

cak olan kaset komplosunun da ipuçları vardı. Son slaytta, **“Oyuncular: A.Ö. ve Ö. Erden. Yardımcı Oyuncu: Berk Erden. Yönetmen: Deniz Baykal”** yazıyordu. Tertip merkezi bir taşla birçok kuş vuracaklarının sinyalinin veriyordu adeta. Nitekim bu tertipten birkaç ay sonra 10 Mayıs 2010’da **Deniz Baykal** da başka bir kaset tertibiyle CHP Genel Başkanlığı’ndan istifa ettirildi.

Eşini aldattığı iftirasıyla allak bullak edilen **Özgül Erden**, törende kocasının Türk bayrağına sarılı tabutuna kapanıp gözyaşı döktü. **Özgül Erden**, *“Berk’ciğim, iftira attılar, bizi yaktılar. Oğlumu babasız bıraktılar. Neden bizi bırakıp gittin?”* diye feryat etti. **Berk Erden**’in 15 yaşındaki oğlu **Canberk** de tabutun başında annesine destek oldu. **Albay Berk Erden**, intiharından kısa bir süre önce avukatına, iftiralarla ilgili dava açması için talimat vermişti.

Berk Erden’in cenazesinde dönemin Deniz Kuvvetleri Komutanı **Oramiral Eşref Uğur Yiğit** vardı. **Yiğit**, intihar eden **Kurmay Albay Berk Erden**’in cenazesinin kaldırılmasının ardından cami avlusunda kameraların önüne geçip açıklama yaptı, onur intiharlarının acısıyla konuştu. **Yiğit**, kendisine suikast yapacağı iddiasıyla ikinci kez gözaltına alınmak için polisler kapısına dayanınca intihar eden **Ali Tatar**’ın cenazesinde de en ön safta yerini almıştı. Bazı basın organlarında yer alan haberlere göre savcılar **Albay Berk Erden** hakkında da dayanağı olmayan suikast iddialarını araştırıyordu.

Erhan Göksel: Ergenekon soruşturmasının 11. dalgasında, 22 Ocak 2009’da gözaltına alınan **VERSO** araştırma şirketi sahibi **Dr. Erhan Göksel** dört gün gözaltında kaldıktan sonra mahkemece serbest bırakıldı. **Gözaltına alındığı gün Göksel’e ve başkanı olduğu uluslararası veri şirketi VERSO’ya ait tüm bilgisayarlar, tüm veriler, veri bankası, kitaplar ve diğer dokümanlar emniyete götürüldü.**

VERSO'nun teknik altyapısı uzun süre iade edilmediği için şirket ağır bir krizin eşiğine geldi.

Erhan Göksel'in emekli bürokrat babası bu sıkıntılı süreçte hayatını kaybetti. Babasının ölümü üzerine *Oda Tv*'ye açıklama yapan **Erhan Göksel**, *"Yıllarca devlete hizmet veren, emek harcayan babam, ben gözaltına alınınca adeta yıkıldı. Dimdik, sağlıklı bir insan olan babam kimseyle konuşmaz oldu. Uzun süre kendini toparlayamadı. Çok büyük rahatsızlık duymuştu. İçine kapandı. Bu durumu hepimiz fark etmiştik. Babamı Ergenekon aldı"* dedi.

Mahkemece 30 Nisan 2010'da kabul edilen Ergenekon davasının dördüncü iddianamesinde **Göksel** hakkında kovuşturmaya yer olmadığı belirtiliyordu. Ancak iddianame eklerinde **Göksel**'in özel hayatının gizliliğini ihlal eden birçok belgenin yer alması oldukça dikkat çekiciydi. **Erhan Göksel**, suçsuz olduğunun iddianamede duyurulmasından üç hafta sonra 21 Mayıs 2010'da ABD'nin New Jersey eyaletinde bir otel odasında ölü bulundu. **Göksel**'in ölüm nedeni kalp kriziydi.

Erhan Göksel ölen diğer Ergenekon sanıklarına göre oldukça şanslıydı, ölümünden 20 gün önce olsa da hiç olmazsa suçsuzluğu kamuoyunda açıklanmıştı.

Türkân Saylan: Profesör Dr. Türkân Saylan dermatoloji alanında dünyaca tanınan bir bilim insanıydı. **Saylan**'ın kuruluşunda öncülük ettiği Cüzamla Savaş Derneği ve Vakfı'ndaki yararlılıkları nedeniyle kendisine 1986'da **Uluslararası Gandhi Ödülü** verildi.

Saylan, Dünya Sağlık Örgütü'ne **lepra (cüzam)** hastalığıyla ilgili danışmanlık yaptı. Uluslararası Lepra Birliği'nin Kurucu Üyesi ve Başkan Yardımcısıydı. Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet Sezer** döneminde Üniversitelerarası Kurul kontenjanından Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) üyeliğine atandı. **"Atatürk ilke ve devrimlerini korumak, geliştirmek"**

mek, çağdaş eğitim yoluyla çağdaş insan ve çağdaş topluma ulaşmak” amacı ile 1989’da kurulan **Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği’nin** uzun süre **Genel Başkanlığını** yürüttü. **Türkân Saylan 14 Nisan 2007 Ankara-Tandoğan ve 29 Nisan 2007 İstanbul-Çağlayan Cumhuriyet Mitinglerinin düzenlenmesinde rol aldı.**

Saylan, uzun süredir kanser hastalığı ile mücadele ediyordu. Hastalık vücuduna yayılıyor, ancak yaşam mücadelesini yılmadan sürdürüyordu. **Saylan**’ın kurucusu olduğu ve uzun süre başkanlığını yaptığı **Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (ÇYDD)** binlerce öğrenciye verdiği karşılıksız burslar nedeniyle cemaat ve tarikatların hedefindeydi. Yandaş medyada ve cemaat medyasında gerek **Saylan**’la gerekse **ÇYDD** ile ilgili organize bir karalama kampanyası başlatıldı. Ergenekon operasyonu ile 13 Nisan 2009’da, oturduğu ev ve başkanlık ettiği **ÇYDD**’nin çeşitli merkezlerinde aramalar yapıldı, bazı **ÇYDD** yöneticileri gözaltına alındı, birçok bilgisayar ve belgeye el konuldu.

Bu operasyon **Saylan**’ın yaşama direncine indirilen bir darbeydi adeta. Yorgun bedeni kanserle mücadele edemiyordu artık. Operasyondan 1 ay sonra 18 Mayıs 2009’da hayata veda etti.

Ergenekon davalarının ardından gelen tahliyeler sonrasında cezaevinde kansere yakalanan **Muzaffer Tekin, Hüseyin Görüm** ve **Sami Hoştan** da hayatlarını kaybediyordu.

KÂŞİF KOZİNOĞLU ÖLDÜ MÜ, ÖLDÜRÜLDÜ MÜ?

Oda Tv operasyonuyla 11 Mart 2011’de gözaltına alınan ve 8 ay hâkim karşısına çıkarılmayı bekleyen MİT Orta Asya Ülkeleri Daire Başkan Vekili **Kâşif Kozinoğlu**’nun 12 Kasım 2011’de Silivri yerleşkesindeki ani ölümü, Ergenekon ve Balyoz davalarında yaşanan ölüme sürükleniş hikâyelerinin yalnızca birisiydi.

Kozinoğlu’nun ölüm raporunda “**akut kalp krizi**” (akut miyokart enfarktüsü) yazıyordu. Ancak **Kozinoğlu**’nun ölümünün gerçek nedeni olan ve akut kalp krizi sonrası gelişen ritim bozukluğuna ilk müdahalenin, yaşadığı ortamda, yani koğuştta veya revirde yapılması gerekiyordu. Tabii ki yapılmadı, yapılamadı.

Nasıl yapılısın?

Ne doktor vardı!

Ne tıbbi malzeme!

Hele cumartesi-pazar ölümle pençeleşseniz bırakın doktoru, aspirin bile bulamazsınız...

Hafta içi ise ancak saatler sonra, şansınız varsa belki...

Savcılık “hastaneye yetiştirildi” derken, hastanenin verdiği bilgilere göre, Silivri Devlet Hastanesi’ne götürüldüğünde çoktan ölmüştü. **Kozinoğlu**’nu kalp krizine sürükleyen olayda **yaşadığı psikolojik stres tetikleyici rol oynadı mı, yoksa ölümünde başka nedenler mi vardı?**

Kozinoğlu, hastaneye ekmek arabasıyla götürülmüştü.

Adalet Bakanlığı, **Kozinoğlu**’nun, uzun süreli ve ağır spor yaptıktan sonra fenalaşıp hastanede yaşamını yitirdiğini açıkladı. Bakanlığın dakika bazında verdiği bilgilere göre, **Kozinoğlu**’na ilk uzman müdahalesi, odasında panik düğmesine basıldıktan 21 dakika sonra yapıldı ve 59 dakika içinde hastaneye yetiştirildi.

İşte olay burada çapraşıklıyor. Hastane “**Bize ölü getirildi**” diyerek bakanlığı yalanlıyordu. Kaldı ki, **Kozinoğlu**’na hiçbir uzman doktor müdahale etmemiştii.

Deniz Feneri davasında 3 ay tutukluluk süresinin peşin cezaya dönüşeceği gerekçesiyle verilen tahliye kararı **Kozinoğlu**’nın içinde olduğu dava sürecinde hiç düşünülmedi. **Kozinoğlu**, hâkim karşısına çıkmadan tam sekiz ay bekletildi.

Bizler de 1 yıldan fazla bir süre hâkim karşısına çıkarılmadık. Ha sonra çıkarıldık da ne oldu?

7 seneye yakın yattık. Bu süreçte hâkimler bir tek soru bile sormadı.

Türkiye’de adaletin terazisi, **Deniz Feneri** gibi davalarda ayrı, **Ergenekon**, **Balyoz** ve **Oda Tv** gibi davalarda ayrı tartıyordu.

O günlerde **Tayyip** ve yandaşlarının tetikçi dizisi **Kurtlar Vadisi**’nde o dönemki yeni sezonunun ilk bölümünde bir karakter çıktı ortaya. Karakterin adı, **Kâşifoğlu**.

Dizideki **Kâşifoğlu** karakteri birebir şaibeli bir şekilde hayatını kaybeden **Kâşif Kozinoğlu** karakterini canlandırıyor.

Kozinoğlu’nın öldüğü günlerde peki **Kurtlar Vadisi**’nin bölümünde ne oldu dersiniz?

Şimdi sıkı durun...

Yeni sezonda diziye giren **Kâşifoğlu** karakteri için ölüm emri verildi.

Kâşif Kozinoğlu ise **Vadi**’nin geçtiğimiz yayımlanan bölümünden sadece 3 gün sonra öldü.

Ne ilginç bir rastlantı, değil mi?

Rastlantı dedik de; cezaevine giren **MİT**’çiler, ne garip ki genellikle kalp krizinden hayatlarını kaybediyorlardı.

Misal; **MİT**’çi **Turan Çağlar**, ABD lehine casuslukla suçlandı. Kaldığı cezaevinde kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

Uluslararası kaçakçı **Bekir Çelenk**, **MİT** mensubuydu. O da cezaevinde **sekte-i kalp**’ten hayatını kaybetti.

Kozinoğlu'nun duruşmaya çıktığında yapacağı savunma da yayımlandı. Ölümü nedeniyle yapamadığı savunmadan bazı başlıklar şöyleydi:

–Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın, İsviçre bankalarında 8 ayrı hesapta yaklaşık 800 milyon dolar parası var. Bu gizli hesapların belgelerini Alman İstihbarat Örgütü (BND), 30 milyon Euro karşılığında İsviçre'de bir banka müdüründen temin etti ve **Erdoğan**'a karşı koz olarak kullandı. Bu belgeler, ABD istihbaratının da elinde.

–**Mehmet Eymür**, Ergenekon'u kurgulamak üzere Türkiye'ye geri döndü. **Fetullah Gülen**'den ayda 50 bin dolar maaş alıyor. Hakkındaki tüm davalardan **Gülen** mensubu yargıçlarca sıyırdı. Ayrıca İstanbul'da **Gülenci** polislerce sıkı sıkıya korunuyor. Savcı **Zekeriya Öz** ve **Turan Çolak**kadı ile her hafta mutlaka görüştüklerine dair MİT'in elinde spesifik belgeli bilgiler mevcuttur.

–Türk Cumhuriyetleri ve Rusya Federasyonu'nda **Fetullah Gülen** okullarını CIA finanse ediyor. Bu okullar, ABD adına istihbarat yapıyor, aynı zamanda ABD'li istihbaratçıların da barınma yuvaları. ABD, bu şekilde İran'ın Asya'daki köktendinci akımı engellemek ve dengelemeye çalışıyor.

–Bu ülkelerdeki Türk İşbirliği ve Kalkınma Ajansı (TİKA), Türk Hava Yolları, büyükelçilikler tamamen **Fetullah Gülen**'in kontrolünde. Dışişleri Bakanlığı, bazı konularda büyükelçileri değil, **Gülen** okullarının müdürlerini ve o ülkenin TİKA sorumlularını muhatap alıyor. Dışişleri mensupları korktukları için bu duruma seslerini çıkaramıyor. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde (EGM) olduğu gibi, Dışişleri'nde de tayin ve terfileri **Gülen** cemaati yapıyor. Birkaç ay içerisinde MİT'te de yapmaya başlayacak.

Kozinoğlu, savunmasında bunları anlatamadan şaibeli bir şekilde hayatını kaybetti. **Kozinoğlu**'nun ölümü üzerine avuka-

tıma çektiğim faks, “**Silivri’de O Saatler**” başlığı ile *Cumhuriyet* gazetesinde manşetten şöyle yayımlandı.

Silivri’de O Saatler

Ergenekon davasında 4 yılı aşkın süredir tutuklu bulunan yazar **Ergün Poyraz**, kalp krizi sonucu yaşamını yitirdiği açıklanan MİT yöneticisi **Kâşif Kozinoğlu**’nun öldüğü saatlerle ilgili çarpıcı iddiada bulundu. **Ergün Poyraz**, “*Bir saate yakın, koğuş arkadaşları seslerini duyurabilmek için koğuşun kapısına öyle vuruyorlardı ki sanırsın cezaevi yıkılacak. Bu sürede ne gelen oldu, ne giden*” dedi.

Ergün Poyraz kaldığı Silivri Cezaevi’nden, avukatı **Hüseyin Buzoğlu**’na gönderdiği faksta dikkat çekici değerlendirmelere yer verdi. Avukatına “*Bizi burada öldürecekler*” diye seslenen **Poyraz**, “*Bak en az ses çıkacaktan başladılar bile. Bir saate yakın koğuş arkadaşları, seslerini duyurabilmek için koğuşun kapısına öyle vuruyorlardı ki, sanırsın cezaevi yıkılacak, bu sürede ne gelen oldu ne giden*” dedi.

Poyraz, kendisinin anjiyo olduğunda hastanedeki doktorlara, “*Kriz anında butonlara bassak bile kolay kolay kimse gelmiyor. O nedenle kalp ve benzeri hastaların butonlarında hassas davranılması için cezaevine konunun önemini belirten yazı yazın*” önerisinde bulunduğunu, doktorların ise buna karşılık “*yazamayız*” yanıtını verdiğini anlattı. **Poyraz**, cezaevinde yaşananları şöyle aktardı:

“*Aslında biraz kına alıp onlara göndermek lazım. Tabii bu arada BT’li anjiyoyu gizleyenle, tıkalı damara bir şey yapamayız diyene de... Hoş, uyarı yazısı yazsalar da ne değişecek? Ama bir tane doktor yok.*

Doktorun gelmemesi için de her şey yapılıyor. Gelen doktorlar kazayla bize ‘nasılsın’ dese, anasından emdiğini burundan getiriyorlar.

Burada sağlığımız için doktor bulundurulmuyor, bulundurulsa bile o da reçete yazma amaçlı. Ama bisküvi paketleri için üstelik boş soruşturma aılabiliyor, savunmamızı engellemek için bilgisayar çıkış saatleri her fırsatta kısıılıyor.

Burada öldürüleceğimiz oldukça açık ve net. Dünya âlem biliyor ki, burada hukuk yok. Kim var diyorsa sahte-kârdır.

Dava iftiralarla yürüyor, yetmiyor, yazmadığım bir dilekçe ile iftira atılarak soruşturma açılıyor. Bu nedenle, mahkemeye savunma vermenin anlamı yok diye düşünüyorum. Yapılacak tek şey, devşirilmemiş basına sürekli uğradığımız haksızlıkları anlatmak. Hiç değilse pisi pisine ölmemiş oluruz.”

Bu açıklamam üzerine herkes hakkımda dava ve soruşturmalar açılacağını bekliyordu. Ancak kimseden gık bile çıkmadı...

“Haksız yere tutukluluk daha çok can alacağa benziyor. Birçok kişi daha ölecektir. Oysa bin suçlu özgür gezsın önemli değil, ama bir masum tutuklanmasın der hukukçular.”

TÜRKİYE, KARDEŞİNİ KAYBETTİ

Berkin Elvan, 16 Haziran 2013'te Okmeydanı'ndaki evinden ekmek almak için dışarı çıktığı sırada, polisin attığı gaz bombası fişeginin başına isabet etmesiyle ağır yaralanmıştı. O tarihten sonra, 269 gün yoğun bakımda tedavi gören **Elvan**, 11 Mart 2014 tarihinde saat 07.00'de yaşamını yitirdi.

45 kilodan 16 kiloya kadar düşen **Elvan**, tedavi gördüğü SSK Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 6 Martta epilepsi krizi geçirmiş, 7 Martta ise kalbi durmuştu. **Elvan**'ın kalbi tıbbi müdahaleyle makineye bağlı olarak çalıştırılmıştı.

Berkin Elvan'ın annesi **Gülsüm Elvan**, hastane önünde yaptığı açıklamada *"Benim oğlumu Allah almadı. Benim oğlumu Recep Tayyip Erdoğan aldı"* dedi. Polis, hastane önünde bekleyenlere gaz bombasıyla saldırdı. **Ramazan Apaydın** adlı bir kişi başından yaralandı. **Apaydın**'ın bilinci kapandı...

Berkin Elvan'ın yaralandığı tarih olan 16 Haziran 2013'te Okmeydanı Cemal Kamacı Spor Salonu önünde görev yapan 7 polis, soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı **Adnan Çimen**'in, HSYK'nın 16 Ocaktaki kararnamesiyle Büyükçekmece Savcılığı'na atanmasının ardından görevlendirilen Cumhuriyet Savcısı **Abdullah Yıldırım**'a ifade vermişti.

Polislerin tamamı, iddiaları, *"Hatırlamıyorum, gaz kullanmadım, kalkan tuttum"* gibi ifadelerle reddetmişti.

Tayyip, Gezi direnişi sırasındaki polis saldırılarına ilişkin, *"Şimdi soruyorlar 'Polise talimatı kim verdi?' diye. Polise talimatı ben verdim. İşgal kuvvetlerini mi izleyecektik"* demiş, çoluk-çocuk onlarca insanın katili polisler için, *"Polisimiz demokrasi testinden başarıyla geçmiştir. Adeta bir kahramanlık destanı yazmıştır"* ifadesini kullanmıştı.

24 Temmuz 2013 tarihinde **Tayyip**, polise şu övgüleri de düzüyordu: *“Bizim polisimiz Toma’sıyla suyu da kullanır, yeri geldiğinde gazı da kullanır. Bu onun hukuki görevi ve vazifesidir. (...) Biz bugün polisimizle gurur duyuyoruz, iftihar ediyoruz.”*

Destan yazdırdığı, kahraman olarak nitelendirdiği, gurur duyduğunu ilan ettiği polis, 17-25 Aralık sürecinde kapılarına dayandığında birden paralelci ve hain oluyordu.

Berkin Elvan’ın öldüğü gün Türkiye ağlarken o Bitlis’te miting yapıyor bir cümleyle olsun, suçsuz, günahsız hayatını kaybeden çocuğu anmıyordu.

Oysa Müslüman Kalleşler pardon Kardeşler liderlerinden **Muhammed Baltacı**’nın Mısır polisi tarafından öldürülen kızı **Esmâ**’ya yazdığı mektubu dinlerken gözyaşlarını tutamamış, salya sümük, hüngür hüngür ağlamıştı.

Berkin Elvan’ı öldüğü gün bile ağzına almayan **Tayyip**, Gaziantep’te düzenlediği mitingde, **Berkin Elvan**’ı terörist ilan etti. Annesini ve babasını da yuhallattı.

Tayyip, polis fişeği ile hayatını kaybeden **Berkin Elvan** hakkında çok ağır ifadeler kullandı. **Tayyip**, *“Demir bilyeleri savuran o kişinin kaç yaşında olduğunu polis nereden ayıracak?”* dedi.

Tayyip’e, **Berkin**’in babasından cevap gecikmedi: *“Biz evladımızı kaybetmişiz. Acılı bir baba ve annemiz. Biz bu evlatları kolay yetiştirmedik. Misket oynayacak yaşta bir çocuk. Annesi tarafından misket oynasın diye atıldı o misket.”*

Berkin’in annesi, **çocukların oyuncağı olan** bilye (misket) atmış, ancak **Tayyip** bunu top güllesi sanmıştı. Öyle ya, o insanlar fakirin fukaranın rızıklarını çalıp çırpmadılar ki, çocuklarına gemi filoları kursunlar, evlerinin odalarını dolar ve avrolarla doldursunlar...

BERKİN'İN KATİLLERİNE ULAŞAN SAVCI, POLİSÇE İNFAZ EDİLDİ

1969 Siirt doğumlu olan **Mehmet Selim Kiraz**, liseyi Mersin İmam Hatip Lisesi'nde, yükseköğretimini İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde tamamladı. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK) Kararnamesi ile 2010'da Osmaniye'den Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Savcılığı'na atandı. **Kiraz**, 4 yıl burada çalıştıktan sonra Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun 11 Haziran 2014 tarihli yaz kararnamesi ile İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na getirildi. İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı tarafından düzenlenen işbölümü gereği Memur Suçlarını Soruşturma Bürosu'nda görevlendirildi.

Gezi eylemleri sırasında Okmeydanı'nda polisin attığı gaz fişegi kapsülü sonrası yaralanan ve tedavi gördüğü hastanede 269 gün sonra hayatını kaybeden **Berkin Elvan**'ın ölümüyle ilgili soruşturmayı yürüten ve bu soruşturmada 5. savcı olan **Mehmet Selim Kiraz**, 23 Eylül tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bir yazı yolladı.

Savcı **Kiraz**, söz konusu yazıda, daha önce bilirkişi raporu eşkalleri tespit edilen 5 polisin açık kimlikleri ve halihazırda görev yaptıkları birimin tarafına bildirilmesini istedi. Savcı **Kiraz**, kimlikleri tespit edilecek olan polislerden birini 30 Eylülde, “**tanık**” sıfatıyla ifadesine başvurmak üzere adliyeye çağırdı, ancak bu polis ifadeye gitmedi.

Savcı **Kiraz**'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne yolladığı yazı şöyleydi:

16.06.2013 tarihinde **Berkin Elvan** isimli şahsın Mithatpaşa Caddesi ile Gaziler Sokak kesişiminde yaralanması ve bilahare Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde

vefat etmesi olayıyla ilgili olarak yürütülen soruşturmaya esas olmak üzere;

Olay yeri görüntülerinin bulunduğu DVD'ler üzerinde Cumhuriyet Başsavcılığımızca bilirkişi olarak atanan Ulusal Kriminal Büro tarafından düzenlenen raporda olaya karışan kişiler olarak tespit edilen ve yazımız ekinde renkli çıktısı gönderilen kişilerden; birinci zet (gaz tüfeği) polisi (dolgün olan), ikinci zet polisi (dirseği sargılı), üçüncü kişi (kumral komiser yardımcısı, olaydaki zetçiler grubunun amiri) ve dördüncü kasklı fişek taşıyan olarak fotoğraflar üzerinde belirtilen personellerinizin açık kimlik bilgilerinin ve halen görev yaptıkları birimlerinin tespiti ile Cumhuriyet Savcılığımıza bildirilmesi;

Ulusal Kriminal Büro tarafından düzenlenen 22.05.2014 tarihli ek bilirkişi raporunda tespit edilen şahsa ait görüntülerin renkli çıktısındaki personelinizin de açık kimlik bilgilerinin tespiti ve görev yaptığı birimin bildirilmesi ve bu personelinizin bu aşamada tanık sıfatıyla dinlenmek üzere 30.09.2014 günü saat 13.30-15.30 arasında Cumhuriyet Başsavcılığımız Memur Suçları Soruşturma Bürosuna müracaatının sağlanması rica olunur.

Savcının isteminden kolayca anlaşılabacağı üzere DHKP-C'li teröristlerin katlettiği Savcı **Mehmet Selim Kiraz** faillere ulaşmak için hızlı bir adım atmıştı. Üstelik bu faillerden başka karanlık odaklara da ulaşabilirdi.

Geçmişte **Öz**'lerin, **Mumcu**'ların, **Hablemitoğlu**'ların ulaştığı bazı yerlere; yerli ve uluslararası örgütlere, taşeronlarına...

Savcı, **Berkin Elvan**'ı kasten öldüren polislerle ulaşmıştı. Önce tehdit ve şantajla susturmak istediler, olmayınca devletin taşeron örgütünü de devreye sokarak savcıcı makamında infaz ettiler...

YANDAŞ YAZAR, ÖLDÜRÜLEN ÇOCUKLARA HAKARET ETTİ

“Erkekler de âşık olabilir, ben Tayyip Erdoğan’a âşığım” diyen **Ethem Sancak**’ın sahibi olduğu *Star* gazetesi yazarlarından **Ahmet Kekeç**, *“Daha Ne Kadar Alçalacaksınız”* başlıklı bir yazıyla, **Berkin Elvan**’ın hesabını soran sanatçıları ve *BirGün* gazetesini hedef alıyor ve öldürülen çocuklara **“kullanışlı ölü”** diyerek hakaret ediyordu.

Eder... Zihniyetleri gereği.

Sorsan, Müslümanım da der...

1 Eylül 2015 tarihinde **Kekeç**’in öldürülen çocuklara hakareti *BirGün* gazetesinde şöyle yer alıyordu:

...Sanatçıların **“Berkin için hayatı durdur”** çağrısını hatırlatan **Kekeç**, **“Erdoğan’a Çavuşesku’nun akıbetini yaşatacaklardı”** ifadelerini kullanarak yazıyı yandaşlığını gösterme niyetiyle yazdığını da açık etti.

Kekeç, **Berkin Elvan** davasına sahip çıkarak hesap soranları çocuk ölümlerinden sorumlu tuttuğu yazısında **Berkin Elvan**’a da **“kullanışlı ölü”** sözleriyle hakaret etti.

Kekeç, yazısında yalan olduğu ortaya çıkmış bilgileri doğruymuş gibi kullanmaktan da çekinmedi. Anadolu Ajansı’nın Silvan’da hayatını kaybeden 12 yaşındaki **Fırat Sampil** için geçtiği **“Erken patlayan PKK mayını”** haberini Doğan Medya Grubu’nun üzerine atan **Kekeç** şöyle yazdı: *“Kabahat mayın döşeyen PKK’da değilmiş de, o mayının ‘erken patlamasında’ymış gibi... Doğru zamanlamayla patlasaymış, o çocuk ölmeyecekmiş. Böyle bir ‘haber dili’, böyle bir vicdansızlık... PKK’nın ismini ise hususen anmadılar.”*

Kekeç, yazısının *BirGün*'e hakaret etmek üzere kurguladığı bölümünde ise şöyle yazdı: “Kendisine ‘Halkın gazetes’i’ unvanını uygun gören sosyalist *BirGün* gazetesi, ‘halk çocuğu’ **Fırat Simpil**’in katledilmesini şu başlıkla duyurdu: ‘Ekmek almaya gidiyordu.’ (**Ekmek almaya giderken**’ vurulduğu söylenen **Berkin**’e gönderme yapıyorlar. Yani, **Fırat Simpil**’le dalga geçiyorlar.) Ölü bedenler üzerinden devrim hayalleri kurmak... Tamam da... Ölü bedenler üzerinden mizah yapmak da ne oluyor?”

BirGün, pazartesi günü manşetinde **Simpil**’in yaşamını yitirmesini Diyarbakır Valiliğinin “**Ekmek almaya gidiyordu**” duyurusuyla manşete taşımış, acıların ortaklığına ve benzerliğine vurgu yapmıştı.

Kekeç ise yazısında bilinçaltından geçenleri ortaya vurarak manşeti mizah olarak yorumlamayı tercih etti.

Ahmet Kekeç yazısının sonunda ise kendi sorduğu “**Daha ne kadar alçalacaksınız**” sorusuna yanıt verircesine *Star* gazetesine yazar olan **Uğur Mumcu** cinayetinin sanığı **Selahattin Eş Çakırgil**’e selam yolladı...

YAVUZ BİNGÖL'DEN DEHŞET SÖZLER

Yavuz Bingöl, akla ziyan bir açıklamayla 3 Aralık 2014'te **Tayyip'in Berkin'in** annesini yuhalatmasını böyle savundu:

"Tayyip Bey'in annesine küfredildi, o da Berkin'in anasını yuhalatı."

Hürriyet gazetesinde **Ahmet Hakan**'ın sorularını yanıtlayan **Yavuz Bingöl**, **Berkin Elvan** ile ilgi soruya verdiği cevapla insanları dehşete düşürdü.

İşte o röportajın ilgili bölümü:

Ahmet Hakan: **Berkin Elvan**'ın annesinin meydanlarda yuhalatılması... Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Yavuz Bingöl: *Burada da Tayyip Bey'in duygusallığı rol oynuyor. Sokaklarda, ölmüş annesine küfredildiği zaman ertesi gün o da Berkin Elvan'ın annesini yuhalatı.*

Bu çok insani bir şey... İşte duygusunu işine karıştırmak bu... Öte yandan şunu da söyleyeyim: Ölmüş anneye küfür etmek, sol değerlere inanan insanların yapabileceği bir şey mi? Ne kadar ayıp bir şey! O zaman o da öyle yapıyor.

Ahmet Hakan: Kimse kimsenin ölmüş ya da yaşayan annesine küfretmemeli. Ama sokakta küfür edenler üzerinden genelleme yapıp işin tüm sorumluluğunu sol değerlere inanan insanlara yüklemek de doğru değil. Ayrıca sokakta birkaç kendini bilmezini yaptığı iğrenç iş nedeniyle neden **Berkin Elvan**'ın annesi yuhalatılıyor ki? **Berkin Elvan**'ın annesinin suçu ne?

Yavuz Bingöl: *Hiçbir suçu yok tabii ki... Ama o süreçte kimse sorumluluk duygusuyla hareket etmedi. Herkes duygularını karıştırdı bu işe...*

Çok geçmeden **Yavuz Bingöl**’ün **Erdoğan** sevgisinin nedeni ortaya çıkıyordu. Yandaş gazete *Sabah* yazarı **Yüksel Aytuğ**, **Tayyip**’in “sanatçıları”ndan **Yavuz Bingöl**’ün milyonluk proje ile dünyayı dolaşacağını duyurdu.

Tayyip’e yakınlığıyla tanınan ve **Erdoğan**’ın **Berkin Elvan**’ın annesini yuhalatmasını “çok insani bir şey” diye tanımlayan **Yavuz Bingöl**’ün projesi için **Tayyip**’in talimatı ile Kültür Bakanlığı’ndan ödenek çıktı.

Söz konusu projenin “ödenegi”ni ilk duyuran ise yandaş *Sabah* gazetesi yazarı **Yüksel Aytuğ** oldu. **Aytuğ**, *Sabah* gazetesindeki yazısında Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülleri Töreni’nin detaylarını anlattı.

Aytuğ, ayrıca tören sırasında **Tayyip**’e ayaküstü projesini anlatıp kabul ettiren **Yavuz Bingöl**’ü de yazdı. **Aytuğ**’un yazısının ilgili kısmı şu şekildeydi:

Resepsiyon sırasında Cumhurbaşkanı **Erdoğan**’a hararetili hararetili bir şeyler anlatanlardan biri de **Yavuz Bingöl**’dü. Öylesine heyecanlıydı ki, **Erdoğan**’ı bile şaşırttı. Belli ki önemli bir mevzuuydu. Sohbetin ardından konuşulanları merak edip **Yavuz**’a sordum. “*Büyük bir projemiz var*” dedi.

Meğer **Ahmet Yesevi**’nin hayatını konu edinecek son derece görkemli bir sahne gösterisi planlıyormuş. Bunun için dünyadaki en etkileyici olimpiyat seremonilerini hazırlayan şirketle birlikte çalışacakmış. **Yunus**’un, **Mevlana**’nın felsefelerine ilham oluşturan, ‘**kaynağın başındaki serçeşme**’ diye anılan **Ahmet Yesevi**’yi yeni kuşaklara anlatmak için Broadway gösterilerini aratmayacak, yüksek prodüksiyonlu muhteşem bir sahne gösterisi düşlüyormuş.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, **Yavuz Bingöl**’ün önerisine hemen onay vermiş ve Kültür Bakanlığı üzerinden projenin hayata geçirilmesi için girişimde bulunulmasını istemiş.

Yavuz'a, *“Böylesine büyük bir gösteri için gerekli donanıma sahip sahneyi nereden bulacaksınız?”* diye sordum. *“Bunun için 3 bin kişiyi içine alacak özel bir çadır sahnesi kuracağız ve önce Türkiye’yi, sonra dünyayı dolaşacağız”* dedi. Haydi inşallah!

ALİ İSMAİL, ETHEM, MEHMET, MEDENİ, AHMET, ABDULLAH, BERKİN

Gezi Parkı gösterileri sürerken haziran-ekim ayı arasında yurdun çeşitli bölgelerinde 7 kişi hayatını kaybetti. Bir polis komiseri ise altgeçitten düşerek vefat etti.

O günlerde ekmek almak için çıktığı sokakta polisin attığı gaz fişegi nedeniyle komaya giren **Berkin Elvan** da 269 gün süren yaşam mücadelesini kaybedince **Gezi**'nin kayıpları 9'a çıktı: **Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan, Medeni Yıldırım, Mehmet Ayvalıtaş**, komiser **Mustafa Sarı, Hasan Ferit Gedik ve Berkin Elvan**.

Polisin **150.000 adet gaz bombası** attığı, **TOMA**'lardan **3.000 ton su** sıktığı, **FN-303** adlı silahtan göstericileri boyamak için "**bizmut**" içeren kapsüllerin atıldığı **Gezi** direnişi sırasında polis şiddeti nedeniyle hayatını kaybedenlerin isimleri şöyleydi:

Ali İsmail Korkmaz: Eskişehir Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Bölümü 1. sınıf öğrencisi **Ali İsmail**, 2 Haziran günü Eskişehir'de yapılan gösteriye katıldı. Bir sokakta polisin kışkırtması ve teşviki üzerine çullanan kişilerce feci şekilde dövüldü. 38 gün komada kalan genç öğrenci hayatını kaybetti.

Mehmet Ayvalıtaş: 2 Haziran gecesi Ümraniye 1 Mayıs mahallesinde gerçekleştirilen protesto gösterisine katılan 19 yaşındaki **Mehmet Ayvalıtaş**, yürüyüş yapan kalabalığın arasına dalaran özel bir aracın çarpması sonucu yaşamını yitirdi.

Abdullah Cömert: 3 Haziran günü Antakya'da **Gezi Parkı** direnişine destek için düzenlenen eylemde polis tarafından başından vuruldu ve hayatını kaybetti. **Abdöcan** 22 yaşındaydı.

Ethem Sarısülük: 27 yaşındaki kaynak işçisi **Ethem Sarısülük**, 12 Haziran günü Ankara Güvenpark'ta polis kurşunuyla hayatını kaybetti.

Medeni Yıldırım: 28 Haziran günü polis kurşunu, Diyarbakır Lice’de karakol inşaatını protesto edenler arasında bulunan 18 yaşındaki **Medeni Yıldırım**’ı buldu. **Medeni Yıldırım** kurtarılamadı.

Ahmet Atakan: 9 Eylülde “ODTÜ’ye destek” gösterilerinde, Hatay’da hayatını kaybeden **Atakan**, 22 yaşındaydı.

Hasan Ferit Gedik: Maltepe Gülsuyu’nda, 29 Eylül 2013 akşamı uyuşturucu çetelerine karşı yürüyüş için sokağa çıkanlar arasında bulunan **Hasan Ferit**, başından silahla vurularak öldürüldü. **Hasan Ferit Gedik** 21 yaşındaydı.

Berkin Elvan: 15 Haziran günü Okmeydanı’nda gaz fişegi ile başından vuruldu. 269 gün komada kaldıktan sonra hayatını kaybetti. **Gezi**’nin en küçük kaybı olarak tarihe geçti.

27 yaşındaki komiser **Mustafa Sarı** ise Adana’daki **Gezi** olaylarında eylemcileri kovalarken 5 metrelik altgeçitten düşerek yaşamını yitirdi.

Yaralananlar, gözünü kaybedenler, travma geçirenler:

Polis saldırılarında kayıtlara geçen 159 kişi göz yaşartıcı kimyasala maruz kaldı. 87 kişi kapsülle yaralandı. Polisin bilhassa göstericilerin baş bölgesini hedef alarak ateşlediği göz yaşartıcı kimyasallar nedeniyle **Lobna Allami** komaya girdi. Art arda üç beyin ameliyatından sonra güçlükle hayata dönen ve konuşma yetisini yitiren **Allami**, halen iyileşmeye çalışıyor.

Eylemler sırasında polisin kullandığı gaz fişekleri nedeniyle 12 kişi; **Vedat Oğuz**, **Necati Metin**, **Yusuf Murat Özdemir**, **Burak Ünveren**, **Mahir Gür**, **Sepehr Vahabi**, **Selim Polat**, **Erdal Sarıkaya**, **Hakan Yaman**, **Çağdaş Küçükbatall**, **Muharrem Dalsüren**, **Av. Sarper Gürcan** gözünü kaybetti. 91 kişi kafa travması geçirdi, bir kişinin dalağı alındı. 49 kişide akut stres bozukluğu, 10’unda eşik altı akut stres bozukluğu, 3’ünde depresyon, bir kişide eşik altı stres bozukluğu görüldü.

3 Haziran 2013 akşamı, Sarıgazi Demokrasi Caddesi üzerinde **Gezi** eylemcilerine müdahale eden Çevik Kuvvet polisleri, eylemci sandıkları servis şoförü **Hakan Yaman**'ın işkenceyle gözünü çıkardıktan sonra ateşin üzerine atarak terk etti. **Yaman**, sürünerek ateşten çıkmaya çalışmış, çevredekiler tarafından kurtarılarak hastaneye götürülmüştü.

İstanbul'daki **Gezi Parkı** gösterilerine katılan **Dr. Burak Ünveren** biber gazı fişegiyle gözünü kaybetti. İşitme engelli işçi **Selçuk Yıldız**, 3 Haziran 2013 günü işine giderken Sancaktepe Belediyesi'nin önünde polisin 5 metreden attığı gaz fişeginin sol gözüne isabet etmesi sonucu görme yetisini büyük oranda yitirdi.

Ankara'daki **Gezi Parkı** direnişi sırasında polisin attığı gaz bombası nedeniyle bir gözünü kaybeden belediye işçisi **Muharrem Dalsüren**'in tazminat talebine İçişleri Bakanlığı, "**Tedbir alsaydın**" diye yanıt verdi. Bakanlığın gözünü kaybedenlerden **Erdal Sarıkaya**'nın tazminat talebine yanıtı ise, "**Davacının neyle yaralandığı ve sorumlular henüz belirlenememiştir**" oldu.

Bu kişilere bu işlemi yapan polisler ise hâlâ bulunamadı.

Bulunmaz da...

ÇOK DEĞERLİ KALEME BAKIN!

Başbakan **Davutoğlu**, **Tayyip**'in kafilesiyle gittiği Suudi Arabistan'da hayatını kaybeden **Hasan Karakaya** için düzenlenen cenaze töreninde bakın neler diyordu:

"Hayatı boyunca eğilip bükülmedi, çok değerli bir kalemi kaybettik. Basın camiasının da başı sağ olsun."

Bu sözler; **Tayyip** ve şürekâsına karşı en hafif eleştirilerde bile; yine **Tayyip** ve yandaşlarına yalamalık yapan bazı sözde Atatürkçülerin **"böyle sert eleştiri olur mu?"** yakınmalarına, zavallılaştırmalarına kapak olsun.

Karakaya'nın tabutunu **Tayyip** ve **Davutoğlu** da omuzluyor, **Karakaya**, Edirnekapı Şehitliği Mezarlığı'nda toprağa verilirken **Tayyip**, mezarı başında Kur'an okuyordu.

Hasan Karakaya için kılınan cenaze namazında ailesi ve yakınlarının yanı sıra **Tayyip**, **Davutoğlu**, Başbakan Yardımcıları **Numan Kurtulmuş** ve **Lütfi Elvan**, İçişleri Bakanı **Efkan Ala**, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Berat Albayrak**, Adalet Bakanını **Bekir Bozdağ**, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Süleyman Soylu**, Sağlık Bakanı **Mehmet Müezzinoğlu**...

İstanbul Valisi **Vasip Şahin**, Sakarya Valisi **Hüseyin Avni Coş**, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı **Kadir Topbaş**, bazı milletvekilleri, **"Kemal Efendi"** diye tanınan **Kemal Hut**, İstanbul İl Emniyet Müdürü **Mustafa Çalışkan**...

Anadolu Ajansı İstanbul Haberleri Editörü **Hüseyin Altınalan**, *Akşam* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Murat Kelkitlioğlu**, **Abdurrahman Dilipak**, **Ersoy Dede**, **Melih Altınok**'un da aralarında bulunduğu gazeteciler de saf tuttu.

Hasan Karakaya'nın oğlu **Fatih Karakaya**, cenaze namazında **Tayyip**'in yanında yer aldı.

Davutoğlu'nun çok değerli bir kalem olarak nitelediği, *Akit* yazarı **Hasan Karakaya'nın** ölümünün ardından 1 Ocak 2016 *cumhuriyet.com.tr*'de yer alan bu nefret yazıları kaldı.

Hadi gelin; “Ölülerin arkasından konuşulmaz diye bir kural yok” diyen *Yeni Akit* Genei Yayın Yönetmeni **Hasan Karakaya'nın** ölümünün ardından, sadece kendi yazılarını hatırlayalım:

Birinci yazı:

Hem “Demokrasi” diyeceksin, hem “Demokratik tepki hakkımı kullanıyorum” diyeceksin, hem de polise taş ve molotof atarken yüzünü “maske” ile gizleyeceksin!..

Ulan “köpek oğlu köpek!”

Ulan “pezevenk!..”

Ulan “kaltak!..” (1 Temmuz 2013 Gezi Direnişi sırasında)

İkinci yazı:

“Resmi araçların camlarını” tuz-buz eden, Başbakana ve Müşavirine “hakaretler ve küfürler” savuran, “kravatından tutup darp etmeye” çalışan bir “provokatör”ün hakkı “kötek”tir!.. “Tekmelerine sağlık Yusuf!” (16 Mayıs 2014 tarihli yazıdan - Soma Katliamı sonrası)

Üçüncü yazı:

Ne malum dövülerek öldürüldüğü,

Belki,

Kafasını taşlara çarpmıştır!..

Belki de

Koşarken dengesini kaybedip kafasını duvara çarpmıştır!

Ya da,

Ne bileyim, merdivenden düşmüştür! (15 Temmuz 2013 tarihli yazısından, Ali İsmail Korkmaz'ın ölümünün ardından)

Dördüncü yazı:

Şu mübarek Ramazan günlerinde “sapık eğilimleri meşrulaştırıcı” bir eylem yapmak, üstüneüstlük “Müslümanın inancına saldıran bir slogan” atıp, pankart taşımak, düpedüz “orospuluk” tur!..

Kadınının da, erkeğinin de yaptığı, tek kelimeyle “orospuluk” tur!.. **(2 Temmuz 2015 tarihli yazısından, polisin saldırdığı Taksim’deki Onur Yürüyüşü sonrası)**

Beşinci yazı:

Şimdi onun ardından nutuklar atılıyor!.. Şöyle bilim insanıydı, böyle çağdaştı falan, filân!.. Hep öyle olur ya; kel ölür, sırma saçlı olur ya, **Türkân Saylan** da kıymete bindi!..

Ama, açık ve net söylüyorum:

Türkân Saylan, hayatı boyunca benden, benim gibi düşünenlerden ve inançları gereği örtünen hanımlardan/öğrencilerden hep nefret etti!.. (...) geçirdiğiniz tüberkülozun, sizde bıraktığı bir izden dolayı böyle bir yola tevessül ettiniz!.. **(19 Mayıs 2009 tarihli yazısından, Türkân Saylan’ın ölümünün ardından)**

Altıncı yazı:

Uludere’ye hemen her gün ve hemen her fırsatta “ağıt” yakanlar, “PKK’nın ekmeğine yağ” sürmektedir...

Açık ve net söylüyorum.

Uludere için akıtılan “gözyaşı”,

PKK için “cansuyu” dur!..

Ben bunu bilir, bunu söylerim!.. **(19 Mayıs 2012 tarihli yazısından, Uludere katliamı sonrasındaki tepkilere dair)**

AKP DÖNEMİNDE KAÇ ÇOCUK ÖLDÜRÜLDÜ?

AKP döneminde çocuk ölümlerini araştıran CHP, 22 Ocak 2015 tarihinde raporunu yayımlıyor, AKP döneminde **241 çocuk** öldürüldüğünü belgeliyordu.

CHP İzmir Milletvekili **Rıza Türmen**, son 11 yılda TİHV'in rakamlarına göre 241, diğer STK'ların verilerine göre **477** çocuğun devlet tarafından öldürüldüğüne dikkat çekti ve *"Çocukların devlet tarafından öldürülmesini önlemek hepimizin borcudur"* dedi.

Yine CHP Milletvekili **Sezgin Tanrıkulu**, 2004 yılından itibaren devlet eliyle öldürülen 95 çocuğun adını ve yaşlarını gösteren listeyi açıkladı. Listede, *"Diyarbakır'da 2006 yılındaki polisin orantısız gücü yüzünden hayatını kaybeden 6 aylık Şilan Demir ile Roboski'de hayatını kaybeden 22 çocuk da var"* diyordu.

"Devlet polisini eğitememiş" şeklinde konuşan Türmen, basın toplantısında, BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin çocuklara tanıdığı haklara dikkat çekti ve gösteri haklarını hatırlattı. Çocukların kendini ifade etme biçimine dikkat çeken Türmen, *"Bizde devlet çocukları öldürüyor. Çocuk öldürenler korunuyor, cezasız bırakılıyor"* dedi.

Sezgin Tanrıkulu ise şöyle konuştu:

"2004'te ayağında terlikleriyle evinin önünde öldürülen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ile Gezi olayları sırasında ekmek almaya çıkan 14 yaşındaki Berkin Elvan'ın vurulup öldürülmesi arasında geçen sürede AKP'nin çocuk avı politikasında hiçbir değişiklik olmamıştır. Uğur Kaymaz davası başta olmak üzere çocuk cinayetlerinin hemen hepsi ya cezasız bırakılmış veya ödül gibi cezalarla sonuçlandırılmıştır."

Tayyip Erdoğan, Diyarbakır'daki 2006 Mart olayları sırasında 'Kadın da olsa, çocuk da olsa gözlerinin yaşına bakılmayacaktır' dedikten sonra çocuk infazları sistematik hale gelmiştir.

Öldürülen çocukların çoğunun katili ya bulunmamış, bulunmak istenmemiş veya cezasız kalmıştır. 2006 yılında 18, 2007'de 3, 2008'de 1, 2009'da 12, 2010'da 14, 2011'de yine 31 çocuk katledilmiştir. 2011'de Roboski'de öldürülen 34 kişiden 22'si çocuktur. Bu açıdan Roboski katliamı, aynı zamanda bir çocuk katliamıdır. 2012 yılında 10, 2013'te 1 ve 2014'te 3 çocuk öldürülmüştür. 2015'in ilk ayında Cizre'de yaşanan olaylarda hayatını kaybeden 6 kişiden 4'ü çocuktur.

Dün Ali İsmail Korkmaz davasında sanıklara verilen ceza, Türkiye'de adalet mekanizmasının yeni mağduriyetler üretme mekanizmasına döndüğünü bir kez daha kanıtlamıştır. Yüzlerce çocuk ve gencin katledildiği bir ülkede sanıkların bu kadar müsamaha görmesi toplumda derin bir endişe yaratmaktadır.

Dün Ali İsmail'in annesi, duruşmadan sonra şu sözleri sarf etti: 'Lanet olsun böyle adalete.' O sırada yanımdaydım. Bir siyasetçi olarak, bir hukukçu olarak ne diyeceğimi bilemedim. Duruşmadan çıktıktan sonra dışarıda hadi bizleri geçtim, Ali İsmail'in acılı annesini bile gaza boğdular. Ama görüntülere dikkat etmişsinizdir, o gaz bombalarına rağmen Emel Anne oğlunun fotoğrafını tutup dik duruyor!

Ali İsmail'in annesinin o duruşu bizlere çok şey anlatıyor. Adalet arayışının önünde ne AKP'nin gazı ne de güdümlü yargının sanıkları koruyan tutumu engel olabilir."

CHP İzmir Milletvekili Rıza Türmen, "Son 11 yılda devlet tarafından öldürülen 241 çocuk var" iddiasında bulundu. Söz konusu çocuklarla ilgili soruşturma ve yargılama süreçlerinin şeffaf işlemediğini, korumacı bir anlayışla hareket edildiğini dile getiren Türmen, "Çocukların devlet tarafından öldürülmesini

durdurmak hepimizin borcudur, yükümlülüğüdür. Dava açılması önemli değil, asıl sonucu ne oluyor?” diye konuştu.

Öldürülen Çocuklar İçin Eylem

CHP’nin öldürülen çocuk sayısına ek olarak Haziran 2015’ten bu yana 55 çocuk daha öldürülüyordu.

27 Aralık 2015 tarihinde **İsmail Avcı**, Haziran 2015’ten bu yana öldürülen 55 çocuk için yapılan eylemleri şöyle haberleştiriyordu:

“Çocuk hakları savunucuları, haziran ayından bu yana yaşanan çatışmalarda öldürülen 55 çocuk için Diyarbakır’da eylem yaptı. Doktorların da destek verdiği eylemde, çatışmalarda ölen veya öldürülen çocukların isimlerinin siyah zemin üzerine yazıldığı pankartlar taşındı.

*Aralarında İstanbul, İzmir, Ankara, Van, Batman, Mardin’den 81 kuruluş, ‘Çocuklar İçin Barış, Hemen Şimdi Barış’ talebiyle dün Diyarbakır’a gelmişti. İki gün süren toplantının ardından Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünde bir araya gelen avukat ve doktorlardan oluşan grup, Sur ilçesine yürüyüp buradaki çocuklara süt dağıtmak istedi. Ancak güvenlik görevlileri, yürüyüşe izin vermedi. Bunun üzerine belediye önünde oturma eylemi yapan çocuk hakları savunucuları, Sur’da öldürülen **Hasret Şen**, Silvan’da öldürülen **Fırat Simbil**, Cizre’de öldürülen **Cemile Çağırğa** gibi onlarca çocuk isminin yer aldığı pankartları taşıdı...”*

POLİS ŞİDDETİ

İletişim Yayınları'ndan çıkan *Polis Destan Yazdı* adlı kitapta 56 kişi, **Gezi Direnişi**'nde kendisinin ya da yakınının maruz kaldığı polis şiddetini anlattı.

Nilay Vardar, Temmuz 2015 tarihinde polis şiddetini anlatan kitapla ilgili olarak şunları yazıyordu:

“Polisimiz demokrasi testinden başarıyla geçmiştir. Adeta bir kahramanlık destanı yazmıştır.”

Gezi Direnişi'nde bizzat dönemin Başbakanı **Recep Tayyip Erdoğan**'ın ağzından çıkan bu sözler, en az polisin uyguladığı şiddet kadar hafızalarda yer edinmişti.

Ve bu sözler aynı zamanda polisin uyguladığı şiddetin cezasızlıkla mükâfatlandırılacağına da habercisiydi.

Oysa yapılan KONDA araştırması göstermişti ki **Gezi**'ye katılanların yüzde 49'u sokağa çıkmalarına gerekçe olarak polis şiddetini göstermişti.

İşte polisin yazdığı o “destan” kitaplaştı. İletişim Yayınları'ndan çıkan *Polis Destan Yazdı* kitabında 56 kişi, **Gezi Direnişi**'nde kendisinin ya da yakınının maruz kaldığı polis şiddetini anlattı.

Kiminin politik bir geçmişi vardı, kimiye hayatında ilk kez sokağa çıkmıştı ya da sadece tesadüfen evine giderken oradan geçiyordu.

Kasıklarına tekme yiyen, kaburgası kırılan, gaz fişegiyle kafasından yaralanan, çivili sopayla dövülen, çevik kuvvet aracının altında ezilen, çıplak aramaya maruz kalan, parmaklarını kaybeden, kulak zarı delinen, gözünü kaybeden, tazyikli suyla havaya uçan, bagajda alıkonan, öldü sanılıp barikat ateşine bırakılan, farklı yaşlardan, farklı toplumsal gruplardan gelen onlarca kişi.

Polis şiddetinin sistematikliğini göstermek adına da sekiz farklı ilden seçildiler; İstanbul, İzmir, Ankara, Antakya, Eskişehir, Adana, Mersin ve Antalya.

Bir travma derlemesi olan bu kitabı **Deniz Koloğlu, Didem Gençtürk, Gözde Kazaz, H. İlksen Mavituna ve Sener Şen** derledi.

Pınar Ögünç önsözünü yazdığı kitapta **Tonguç Can-kurt**'un "Gezi'de polis şiddeti ve cezasızlık", **İlker Küçükparlak**'ın "Travmaya tanıklık etmek, travmayla baş etmek" ve **Tanıl Bora**'nın "Bizden değil. Polis şiddeti: Paramiliter yapı, ideolojik ve sınıfsal hınç" başlıklı yazıları da yer alıyor.

Kitaptaki anlatılar polis şiddetinin başladığı 28 Haziranda başlıyor ve **Gezi**'nin 1. yıldönümü 1 Haziran 2014'te son buluyor.

Kitapta, **Gezi Direnişi**'nde hayatını kaybedenlerin yakınları **Mustafa Sarısülük, Sami Elvan, Muharrem Ayvalıtaş, Adnan Cömert** gibi tüm Türkiye'nin tanıdığı isimlerin yanı sıra başlarına gelenleri hiç duymadığımız isimler var. Tek şansları hayatta kalmaları oysa yaşadıkları şiddet hayat boyu üzerlerinde taşıyacakları fiziksel ve psikolojik izler bırakmıştı.

Kin, nefret duyuyorsun; **Yaman** da onlardan biri. **Hakan Yaman**, 3 Haziran 2013 tarihinde işinden evine dönerken, TOMA'dan sıkılan tazyikli suya maruz kaldı. Sonra polisin hedef olarak ateşlediği gaz fişegiyle vuruldu ve ardından biri sivil altı polis tarafından öldüresiye dövüldü. Sivri bir cisim gözüne batırılarak kasten kör edilen **Yaman**, öldüğü düşünülererek, barikat için yakılmış ateşin ortasına bırakıldı.

Yaman yaşadıklarını şöyle anlatıyor:

"Olay esnasında sırtımda ikinci derece yanıklar oluştu, izleri hâlâ duruyor. Beynimden gelen bir sıvı akıntısı vardı. Bir gözüm tamamen kör oldu. Burnumun üst kısmı olay

yerinde koptu. Burun kemiği zaten komple yok olmuştu. Elmacık kemiğim parçalandı. Çenem kırıldı. Alnımda kırıklar vardı. Yani yüzümün bir tarafındaki kemikler tamamen tuzla buz olmuştu. Anlayacağınız, beni öldü diye bıraktılar.

Bir insan ne suç işlemiş olabilir ki böyle bir işkenceyi hak etmek için? Hiçbir insan hak etmez böyle bir şeyi. Eğer suç işlediysem beni tutuklar, götürürsün. Hukuk varsa, adalet varsa, cezam neyse çekerim. Benim cezamı sen veremezsin ki!

Yedi ay oldu. Bana işkence eden polisler hâlâ görevde. Yakalanmıyorlar... Davacı olduk. Beş tanesi çevik kuvvet, biri sivil polis... Elimizde 19 saniyelik bir görüntü var. TO-MA'nın yan numaraları kapalı ama görüntü yukarıdan çekildiğinden üstteki numarası belli. Her şey belli ama savcı soruşturma açmıyor. Bekliyoruz...

Ömür boyu unutamayacağım bir şey yaşadım. Hâlâ da yaşıyorum. Hayatım gerçekten çok kötü oldu. Tek bir mesleğim vardı, gözümü kaybettiğim için onu da artık yapamıyorum. En kötü yanlarından birisi bu. Dünyaya bakışın değişiyor. Kin, nefret doluyorsun..."

Cezasızlık başka bir şiddet türü olmuş; nefret, kitaptaki anlatıların ortak noktası. Sorumluların ceza almaması, öfkeyi ve nefreti daha da katlayan başka bir şiddet türüne neden olmuş. Ancak anlatıların çoğunda tüm polis şiddetine rağmen **Gezi**'nin dayanışma ve umudu içinde barındıran ruh hali de hissedilmeye devam ediyor.

Kitapta **"Travmaya tanıklık etmek, travmayla baş etmek"** yazısını kaleme alan **İlker Küçükparlak** bu durumu şöyle özetliyor:

"(...) Toplumun genelinde kuşak aşan travmaların mirası olan devlet şiddetinin baş edilemezliği algısının bulunduğunu, bu algının toplumsal düzeyde kaçınımlara neden ol-

*duğunu, **Gezi Direnişi**'nde yıllardır süregelen kaçınmaların kırılarak travmanın iyileşmesi yolunda en önemli adımlardan birinin atıldığını, bu şiddet ortamına rağmen **Gezi**'nin dinmeyen o coşku ve neşesinin bir nedeninin de bu travmaların aşılmaya başlanması olduğunu, bütün bu nedenlerle de **Gezi Direnişi**'nin toplumsal boyutuyla örseleyici travmatik bir yaşantıdan çok iyileştirici ve özgürleştirici bir deneyim olduğunu düşünmek için yeterince neden var gibi görünememek de."*

İDRİS NAİM ŞAHİN: “SERAP’I ÖLDÜREN MOLOTOFU MİT’Çİ ATTİ”

Bir süre önce AKP’den istifa eden İçişleri eski Bakanı **İdris Naim Şahin**, *Bugün* gazetesine çarpıcı açıklamalarda bulunuyor, bu açıklamalar *cumhuriyet.com.tr*’de 20 Ocak 2015 günü yayımlanıyordu.

Bugün gazetesinden **Seda Şimşek**’e konuşan **Tayyip**’in yakın döneme kadar yol arkadaşlarından **Şahin**, İstanbul Küçükçekmece’de çıkan olayda molotof kokteyli atılması sonucu feci şekilde hayatını kaybeden 18 yaşındaki **Serap Eser** için, “**İstanbul’da benim dönemimde değil, 2010’da gerçekleşen bir olaydı. Küçükçekmece’de otobüse molotof kokteyli atılması sonucunda 18 yaşındaki Serap Eser kızımız hayatını kaybetmişti. Otobüse molotof kokteyli atarak, otobüsü kundaklayan kişilerin ne yazık ki istihbarat elemanı olduğu bilgisini edindim. Aynı zamanda istihbarat elemanıydılar**” açıklamasını yapıyor, böylece **Tayyip**’in MİT’çilerinin de destan yapmada polisleriyle yarıştığı ortaya çıkıyordu.

Öyle ki **Tayyip**’in MİT’çileri, PKK adına insanlarımızı bombalamaya bile cüret ediyorlardı.

Şahin kendisine sorulan, “**KCK içinde MİT elemanları olduğuna dair iddiaları nasıl değerlendiriyorsunuz?**” şeklindeki soruya şöyle yanıt veriyordu:

*“**Abdullah Öcalan**’ın öğrenci olduğu dönemde, Altındağ Bölgesi’nde, Milli İstihbarat Teşkilatı’nın bir bürosunda hizmet elemanı olarak çalıştığına dair haberler yapıldı. Bu haber yalanlanmadı. Ben bakan olduğum dönemde, inanılır kaynaklardan edindiğim bilgi, KCK’nın ana sözleşmesinin hazırlanmasında, Milli İstihbarat Teşkilatı’nın Müsteşar Yardımcılığından emekli bir ismin bilfiil katkısı olduğu yönünde; o kişi sonra DTK’nın*

toplantılarına da katılmıştı. PKK'nın kurdurulmasının da derin devlet tarafından sağlandığı düşünüldüğünde, 2007'de KCK yapılanması sırasında da pek uzak durmayacakları tahmin edilebilir. PKK'nın, KCK'nın oluşumunda, işleyişinde bizim Milli İstihbarat Teşkilatımızın artık avlamak mı avlanmak mı amacıyla bilemiyorum, irtibatının olduğu hep yazılır, söylenir."

Şahin'in, "KCK çözüm süreci için kurulmuş bir yapılanmaysa, bu doğal değil mi?" sorusuna cevabı da şu oluyordu:

*"PKK'nın 2007'den sonraki yeni yapılanması, 'Kürdistan Halklar Topluluğu' diye Türkçeye tercüme edilen, benim 'Kürtleri Cebren Köleleştirme Örgütü' dediğim KCK'nın bir ana sözleşmesi var. Esas gündemi Türkiye'yi bölmektir, başka bir gündemi yoktur, diğerleri palavradır. Suriyeli **Ferman Hüseyin**'in ne işi var Türkiye ile ilgili bir meselede? Çatışmalarda etkisiz hale getirilen örgüt militanlarının kimliğine baktığımızda, mesela 10 kişiden bazen 4-5'i Türk vatandaşı olmayan yabancı uyruklu çıkardı.*

Daha çok Suriyeli, Iraklı, İranlı, Ermenistan uyruklu çıkarlardı. Türkiye'de hakikaten bir sorun varsa, derdi onlara mı düştü? Bu tamamen Türkiye'yi bölme amaçlı bir yapıdır. Hiç kimse kıvrımasın, kimse kendisini kandırmasın. Bu örgüt, tabii ki hedefine ulaşmakta zorlandı."

Şahin'e sorulan ilginç sorulardan biri de şöyleydi: "KCK operasyonlarında hiç karışlaştınız mı MİT elemanları ile?"

"Yaşanan terör olaylarında, KCK yapılanmasının içinde, KCK'da devletin örgüt üyesi olarak tespit edip, yargılayıp, hapse gönderdiklerinin içerisinde, önemli sayıda, onlarla ifade edeceğimiz, belki de yüzü aşkın, sonradan Milli İstihbaratın elemanı veya ajanı olduğunun tarafımıza bildirildiği kişiler çıktı. Bunu polis, jandarma, savcı bilemez. Sonradan bu olaylara PKK, KCK tarafından tepkiler yükseldiği gibi,

sessiz, dışa yansımayan bir serzenişe de bizzat vâkıf oldum. Tarafıma iletilen serzeniş, ‘Bizim elemanlar da bu arada yargılanıyor, tutuklanıyor’ şeklindeydi.

‘Artık operasyonları yapıldı, bundan geri adım atmak mümkün değil. Olması gereken bu, yapmama suçtur, görevimizi yapmamış oluruz’ dedim. O zaman, hakikaten onları takip etmek adına, ‘örgüt içinde bulunan elemanlarınızın isimlerini verin, onu adli zabıta bilsin, adli makamlar bilsin, görev gereği bulunanlar kendi içinde ayıklansın’ dememize rağmen, bu yönde bir iletişim, irtibat kurulamadı, kurulmadı. İçişleri Bakanlığı tarafından aslında olumsuz bir tepki verilmedi, ‘Bilelim, bilinsin, onları elemine edelim’ denildi ama buna rağmen süreç kendiliğinden devam etti. Gelineen noktada, bir şekliyle, Milli İstihbarat adına görev yapan kişilerin KCK içerisinde olduğunu gördük. **Dağda, kırsalda eylem militanı olarak çok duymadım ama şehirde, molotof kokteyli atmak dâhil eylem yapan bazı militanların Milli İstihbarat ile değişik şekillerde bağlantılı kişiler olduğunu duydum, biliyorum. Serap’a molotofu atan istihbaratçıydı.**”

“KCK içindeki MİT elemanlarıyla ilgili söylediklerinizin, somut bir örneği var mı?” sorusunu da açıklıkla yanıtlıyordu Şahin:

“Operasyonlarda Antep’te, Urfa’da ve diğer şehirlerde yakalanan, sayıları onlarla ifade edilebilecek, Milli İstihbarat’ın bir şekilde bağlantılı olduğu eleman oldu. Başbakanımız da çok üzerinde durmuştu, **Serap** kızımızın. İstanbul’da benim dönemimde değil, 2010’da gerçekleşen bir olaydı. **Küçükçekmece’de otobüse molotof kokteyli atılması sonucunda 18 yaşındaki Serap Eser** kızımız hayatını kaybetmişti. Otobüse molotof kokteyli atarak, otobüsü kundaklayan kişilerin ne yazık ki istihbarat elemanı olduğu bilgisini edindim. Aynı zamanda istihbarat elemanıydılar.”

DİLEK'İ VURDULAR

İstanbul'da polisin, 18 Ekim 2015 tarihinde güya terör örgütü DHKP-C'ye yönelik 16 adrese düzenlediği şafak operasyonunda 24 yaşındaki **Dilek Doğan** evinde vurularak ağır yaralandı, daha sonra kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Annesi **Aysel Doğan**, *"Polisler eve ayakkabı ile girdi. Kızım da 'galoş giyin, sonra girin' deyince tartışma çıktı. Silah sesi duydum ve kızım yere yığıldı. Oğlum ve ben polise yumruk attık. Sonra hastaneye getirdik kızımı. Benim kızım canlı bomba değil. Canlı bomba olsa evde mi yatar? Neden vurdular?"* dedi.

Dilek'i acımasızca ve gözünü kırpmadan vuran polis, önce suçu **Dilek**'in ağabeyinin üzerine atarak, *"Onu abisi öldürdü"* dedi. Görüntüler ortaya çıkınca polisin onu yok yere acımasızca öldürdüğü görüldü.

Dilek Doğan'ın babası **Metin Doğan**, avukatları tarafından dava dosyasından alınan kızının son anlarının görüntülerini, dün düzenlenen basın toplantısı sırasında ilk kez izledi. Ağlamamak için büyük çaba gösteren **Metin Doğan**, polislerin yalan söylediğinin bu görüntülerle ortaya çıktığını, polise direnmediklerini söyledi. **Metin Doğan**, *"Vurmak için gelmişlerdi. En değerli varlığımızı alıp götürdüler"* dedi.

Emre Dölcel, **Dilek**'in öldürülmesi üzerine bir yazı kaleme almış. Gelin hep birlikte okuyalım:

Dilek'i Vurdular...

Üzerinden 3 gün geçti... Anca nefes almaya başladım...

Malum videoyu seyredenlerdenim ben de... Hâlâ o çığlıklar ve o polislerin konuşmaları kulaklarımda.

Nasıl bu kadar kötü olabildiklerini sorgulamıyorum... Hep söylüyorum, iyi kadar kötü de var. Her zaman da olacak. Benim sorguladığım, bu kötülük karşısında susanlar.

Putin'e sallıyor...

İsrail'e bi sallıyor, bi makas alıyor...

Paralele sallıyor...

Medyaya sallıyor, yazarlara sallıyor...

Alevilere sallıyor, ateistlere sallıyor...

İçki içene sallıyor, Müslümansa sallamıyor...

Şehit babasına ayrı sallıyor, anneye ayrı sallıyor, çiftçiye bir başka sallıyor, **Berkin'e** falan öf ne biçim sallıyor...

Bir kere de çıkıp desin ki, "Eyyyy polisss! Sen sana kapıyı açıp hiç direnmeden içeri alan, silahsız, masum, gencecik bir kızı nasıl vurursun! Bu davanın savcısıyım ben artık! Bu kötülüğün takipçisi olacaamm! Öyle 3-5 yılla kurtulamayacak! Öyle bir ceza alacak ki, hiç kimse benim masum halkıma böyle silah çekemeyecek, bu polis olsa bileeeğğğ!" Ütopya işte...

Böyle bir konuşmayı asla duyamayacağız milletçe...

Çünkü adam aslında Türk milletini sevmiyor bence. Valla sevmiyor bak... Ülke yangın yeri, şehitler peş peşe geliyor, bu ve şürekâsı düğün dernek, sabahlar olmasın! Suriye'de gencecik kız vuruluyor, hooop, bir ağlama, bir dram...

Mısırlı kıza 4 parmak, bize orta parmak çok şükür...

Nasıl bir öfkedir, nasıl bir kindir bu anlayamıyorum... Soma'da insancıklar ölüyor, gidip halkı dövüyor. Polis gencecik adamları gözünü kırpmadan vuruyor, "benim kahraman polisim" diyor. Polis günahsız bir kızı, hem de evinde, hem de tüfekte vuruyor, bu gidip stadyum açıyor, top tepiyor... Öyle de komik ki, stada taraftarı sokmuyor, belediye işçilerine kendini alkışlatıyor... Bir tribün yeşiiilll diye bağırırsa diğer tribün hangi rengi söyleyeceğini bilmiyor, o kadar Bursalılar yani...

Kendi halkından nefret eden, kendi halkından korkan, kendi halkına demediğini bırakmayıp, elâlemin halkını yere göğe sığdıramayan, bir garip adam...

Daha da komik olanı ne, biliyor musunuz?

“Halkım halkım” dediği, Noel kutlamasını protesto için yılbaşında kuruyemiş satmayan, AKP kadın kolları kongresinde silme 20 erkek fotoğraf çektiren, turiste 15 kişi dalıp, afiyetle dayak yiyen tipler...

Batı’da ayrı öldürüyorlar, Doğu’da ayrı...

Ondan sonra denyonun teki gitmiş AVM’ye, “Müslüman Noel kutlamaz” diye yazı ile dolanıyor...

Lan oğlum, anladık 10 numara Müslümansınız hepiniz de, bi de adam olaydınız...

Müslüman çalmaz, Müslüman öldürmez, Müslüman kul hakkı yemez, Müslüman yalan söylemez falan yazın bi kere de o pankarta, canımı isteyin...

Yok Noel’miş, yok kuruyemişmiş...

Doğu’da kimse kalmadı... Batı’da da kalmayacak 4-5 ev daha bassalar.

Artık baş başa gider, Bursa’nın sahasında “omuz omuza-aaaa!” yaparsınız...

Önce bağırır bir tribün “yeşiiiiiiii!!!”

Sonra diğeri “mooooorrr!!”

Çook Dilekler ölür bu ülkede daha...

Nasır tutmuş yürekler doymaz o giden Dileklere...

Hep daha fazlasını ister...

Hep daha fazla Dilek...

Nefes almak için değil, can almak için atar çünkü o yürek...

ZİRVE KATLİAMI

Malatya’da 18 Nisan 2007’de İncil basımı yapan Zirve Yayınevi’nde çalışan Alman uyruklu **Tilman Ekkehart Geske** ile **Necati Aydın** ve **Uğur Yüksel** boğazları kesilerek öldürüldü. Zanlılardan **Salih Gürler**, **Cuma Özdemir**, **Hamit Çeker** ve **Abuzer Yıldırım** olay yerinde yakalandı. Üçüncü katın penceresinden kaçmak isterken düşerek yaralanan **Emre Günaydın**, tedavisinin ardından çıkarıldığı mahkemece tutuklandı.

Malatya Zirve Yayınevi cinayetinde, olaya karışanların birçoğu polis muhbiriydi.

Azmettirici ise MİT muhbiri!..

Bütün bu gerçeklere rağmen; kabak her zamanki gibi askerlerin başında patladı...

Hrant Dink olayında baş oğlanlar polis elemanıydı. Bunlardan **Erhan Tuncel** teyzesinin Ermeni olduğunu açıklıyordu.

İhsan Güven cinayetine karışanlardan birinin telefon konturlarına kadar polis alıyordu.

Trabzon’da öldürülen **Rahip Santoro**, Erzurum 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen dinleme kararlarıyla telefonları polis tarafından dinleniyor, dinlemekle kalmıyor “Pontuşçulukla” suçladığı bu papazın her adımını dikkatle izliyordu.

Polis dinleme kararını 8 Kasım 2005’ten itibaren üç ay süreyle almıştı. **Kerim Bozkurt** ve İsveçli **Carl Magnus Stefan Persson** da “Pontuşçuluk’la” suçlanıyor onlar hakkında da dinleme izleme talebinde bulunuyordu.

Oysa Trabzon polisi **Rahip Santoro** ve arkadaşlarının Pontuşçulukla ilgilerinin olmadığını gayet iyi biliyordu. Onları takip edebilmek amacıyla Pontuşçuluk kamuflesi altında üç ismi izlemeye alıyordu.

Yine polisin takibindeki **Carl Magnus Stefan Persson** Ocak 2006’nın ortalarında ölümle tehdit ediliyor, polisin dinleme ve

gözetiminde 5 Şubat 2006'da da **Rahip Santoro** kilisenin ortasında öldürülüyordu. **Oğuzhan Ali**'nin kardeşi ve arkadaşları koşarak oradan uzaklaşıyorken polis de tarifsiz bir zevk içinde onları seyrediyordu.

Hrant Dink 19 Ocak 2007'de Şişli'de gazete binasının önünde öldürüldü. Olaya karışan isimlerden **Erhan Tuncel** polis elemanıydı. **Rahip Santoro**'nun öldürülmesinden 10 gün sonra **Yasin Hayal**'in **Dink**'e karşı eylem peşinde olduğunu polise bildiriyordu.

İhbar, **Ramazan Akyürek**'in Trabzon Emniyet Müdürlüğü yaptığı sırada iletilmişti. Aynı ihbar Ankara İstihbarat Daire Başkanlığına da yapıldı. **Dink** cinayeti de yine polisin gözetim ve denetiminde gerçekleşti.

Erhan Tuncel polis elemanı olması yanında Büyük Birlik Partisi ve onun Gençlik Örgütü Nizam-ı Âlem Ocağı müdavimlerinden. Ermenilerin birçoğu gibi **Fetullah** hayranıydı.

Yasin Hayal, Santa Maria Kilisesi papazını keserle dövdüğünü, buna kendisini, aynı siyasi görüşleri paylaştığını söylediği **Erhan Tuncel**'in azmettirdiğini söylüyordu.

24 Ekim 2004 ramazanında Mc Donalds, içinde çocukların doğum günü kutlamalarını yaptığı sırada **Yasin Hayal** tarafından bombalanıyordu.

Yasin Hayal'in bu olaydaki suç ortağı polis elemanı **Erhan Tuncel**'di.

Öyle ki...

Doğum günü kutlayan çocuklara, üstelik bir de ramazan olmasına rağmen **Yasin Hayal**'in attığı bombayı **Erhan Tuncel** imal etmişti.

Yasin Hayal bu olaydan sonra tutuklanırken Ermeni kökenli polis elemanı **Erhan Tuncel** elini kolunu sallayarak geziyor, sonraki eylemleri düşünüyordu.

Erhan Tuncel bütün bu eylemlerden sıyrıldığı gibi **Hrant Dink** davasından da paçayı kurtarıyordu.

Rahip Santoro öldürüldüğünde Trabzon Emniyet Müdürü **Fetullah** sicilli **Ramazan Akyürek**'ti. **Akyürek** 2003 Aralığında bu göreve gelmişti. Göreve gelmesinin ardından Mc Donalds bombalanmıştı, iki akademisyen öldürülmüş, kitlesel linçler gerçekleştirilmiş, iki futbolcunun aracı kurşunlanmıştı.

Bunca başarısızlığını, dinleyip izledikleri **Rahip Santoro**'nun katledilmesi takip etmişti. Bunca olumsuzluklara rağmen sicilindeki "**Fetullah Cemaatine yakın**" cümlesi onu İstihbarat Daire Başkanı yapıyordu.

Akyürek'in dinledikleri hep öldürülüyordu. Tıpkı, sahte isim kullanarak mahkemeyi yanıltıp dinlediği Fetullahçıları Özel Harekât'a sokmayan **Behçet Oktay** gibi...

Akyürek, Trabzon'daki son derece başarısız geçmişine rağmen Emniyet istihbaratının başına getirilirken aynı tarihlerde yani Mayıs 2006'da **Fetullahçı** olduğu bilinen **Ali Osman Kâhya** da Malatya Emniyet Müdürlüğüne getiriliyor ve ardından **Zirve Katliamı** meydana geliyordu.

Malatya'da gerçekleştirilen Zirve Yayınevi katliamındaki failler, yine Emniyet'te yuvalanan malum örgüte çalışan isimlerdi. Malatya İl Emniyet Müdürü ise her **Fetullah Gülen** soruşturmasında yer alan ve komiser rütbesiyle görev yaptığı Polis Koleji'nde **Atatürkçü** öğrencilere sergilediği olumsuz tavırlarla ünlenen **Ali Osman Kâhya**ydı.

F tipinin misyonerleri sever görünüp aslında nefret etmelerinin altında, **Fetullah Gülen**'in bu konuda daha önce yazdıkları, polis kolejlerinde, akademilerde ve evlerde kendilerine öğretilenler yatıyordu. O evlerde aldıkları kindar beyin yıkamayla tam bir misyoner düşmanı olarak yetişiyorlar, ellerine geçirdikleri ilk fırsatta dişlerini gösteriyorlardı.

Bakın, nerede bir misyoner cinayeti varsa oralar F tipi polislerin en yoğun olduğu yerlerdi. Ve cinayete kurban gidenler de, telefonları başta olmak üzere yine onlar tarafından izlenen isimlerdi.

Fetullah Gülen, *Günler Baharı Soluklarken* adlı kitabında Batı'yı “**kanlı kâbus**” olarak niteliyordu.

Sadece o kadar mı?

Olur mu?

Gülen, Amerika ve Avrupa olarak tanımladığı Batı'nın, insani değerler, ahlak ve fazilette hep geri kaldığını anlatıyordu...

Başka?

“Papazların, kin, nefret ve düşmanca gayretleriyle Batılı insan, Müslümanları birer gulyabani, Müslüman idarecileri de adeta birer Neron gibi görmeye başladı” şeklinde yakınıyor ve Batı'nın medeniyet ve demokrasi havariliğinin bir aldatmaca olduğunu vurguluyordu.

Ve şöyle devam ediyordu, **Fetullah**:

“Batı, medeniyet ve insanlık adına ne kadar iddialı olursa olsun, biz onu; güçlü olduğu hemen her devirde gayet zalim ve hunhar, zayıf düştüğü zamanlarda da başkalarının ayağını öpecek kadar zelil ve sefil olarak biliyoruz.”

Fetullah Gülen bir zamanlar saf ve temiz insanlarımızı yanına çekmenin yolunu Vatikan'a, Papa'ya ve Papazlara sövmekte görüyor, akıtılan Müslüman kanlarının baş sorumlusu olarak Vatikan'ı gösteriyor ve yine aynı Vatikan'ı “**Kobra Yuvası**” olarak tanımlıyordu.

Hadi gelin hep beraber okuyalım:

“Bugüne kadar dünyanın dört bir yanında bütün vahşet tablolarının arkasında maalesefi iştiyak vardır, misyoner teşkilatı vardır, Vatikan vardır. Kobra yuvası... Saraybosna'da akan kanın arkasında Vatikan vardır... Keşmir'de akan kanların arkasında Vatikan vardır.”

Neymiş?

Fetullah'a göre akan kanların mesulü Vatikan ve misyoner teşkilatlarıymış...

Gülen, *Fasıldan Fasıla* adlı kitabının 1. baskı 1. cildinde, “**Batı'nın Çöküşü**” başlığı altında; Amerika ve Avrupa'nın Batı'yı temsil ettiğini anlatıyordu.

Fetullah Gülen, Batı'nın bizleri hiçbir zaman sevip kabul etmediğini, bizleri ezmek için her türlü entrikalar çevirdiğini, ülkemizde mezhep kışkırtıcılığı yaptığını, ülkemize misyonerler göndererek insanlarımızı Hıristiyan yapmak amacıyla bir kısım insanları satın alacağını söylüyordu.

Sadece o kadar mı?

Ne gezer!...

Bakın!..

Batı yani Amerika ve Avrupa ne büyük katil, ne büyük entrikacı, ne büyük canavarmış...

Hadi gelin **Fetullah**'ı izlemeye devam edelim:

“Oysa ki Batı bizi hiçbir zaman sevip kabullenmedi... O, güçlü olduğumuz zaman; tabassus riya ve entrikalarla, güçlendiği dönemlerde de bizi ezerek ve inleterek hep kendi hedeflerini takip etti. Tabii bu hedeflerin başında da İslamın sesini kesmek geliyordu.

Mezhep mülahazasıyla kıyam edenler, onun tahrikiyle kıyam ediyordu. Irkçılık düşüncesiyle başkaldıranların arkasında o vardı. Defaatla ülkemizi dört bir yandan sarıp tehdit eden aynı dünya, binlerce masum çocuğu, talihsiz genci, bedbaht ihtiyarı kendi topraklarında cellatlar gibi boğazlayanlar da aynı kanlı ellerdi. Evet, o elleri, şeytanları bile ürkütecek cinayetleri alkışlayanlar...”

Bugünlerde Amerika'ya sığınan **Fetullah Gülen**, Batı yani Amerika ve Avrupa hakkında vitesten atmış anlatıyor da anlatıyordu, bakın daha neler yapıyormuş Batı:

“Onlardı Ermeniyeye çanak tutup, Güneydoğu'daki eşkiyaya yeşil ışık yakanlar!..”

Fetullah Gülen, *Zaman* gazetesi tarafından okuyucularına dağıtılan *Şüpheler ve Çıkış Yolları* adlı kitabında, Papa ve Hıristiyanlar hakkında şunları söylüyordu:

“Çünkü onlar, belli bir devreden sonra sapıtmış, delalete düşmüş ve kendi ufuklarını karartmışlardır”

Papa ve Hristiyanlar için bu sözleri sarf eden **Fetullah**, açıklamalarına şöyle devam ediyordu:

“Medeniyetin öncüsü olduğu iddiasını kimseye bırakmayan bu dost (!) dünya değil miydi ki, hemen her zaman bir kanlı kâbus gibi başımıza dikildi ve bizi ezdirdi!..

Batı, Müslüman Türk dünyasında bir kısım canavarların kanlı pençeleri ve onların amansız-imansız elleri altında parçalanan, didiklenen binlerce masumun hak, hürriyet ve emniyetleri için bugüne kadar müspet manada hiçbir şey yapmadığı gibi bir kerecik olsun, erkekçe haykırma mertliğini dahi göstermemiştir..”

Bu mertliği göstermeyen Batı’nın yani Amerika ile Avrupa’nın Müslümanlara karşı yapılan, insanlık dışı hareketleri desteklediğini de ifade eden **Fetullah Gülen**, Batı’nın ülkemize misyonerler göndererek insanlarımızı Hristiyanlaştıracaklarını, bu amacına ulaşmak için ülkemizde satın alacağı insanları başımıza bela edeceğini sanki aynada görmüş gibi anlatıyordu:

“...Ülkemize misyonerler göndererek, Müslümanları Hristiyanlaştırmaya çalışmayacağını, içimizden satın aldığı insanları başımıza musallat etmeyeceğini, hâsılı bu kin ve nefret dünyasının, bütün o eski huylarından vazgeçip Hz. Mesih’in yumuşaklık, müsamaha ve şefkat tavsiyelerine uyacağını beklemek apaçık bir gaflet ve aldanmışlıktır..”

Ne yapacakmış Batı?

Ülkemize misyonerler göndererek, Müslümanları Hristiyanlaştırmaya çalışacakmış...

Başka?

İçimizden satın aldığı insanları başımıza musallat edecekmiş...

Bir de,

Batı yani Amerikalı ve Avrupalılar neymiş?

Kin ve nefret dünyasıymış...

Onlardan ne beklenmeyecekmiş?

Hz. Mesih’in yumuşaklık, müsamaha ve şefkati...

Bunu bekleyenleri nasıl adlandırıyor, **Fetullah**?

“Apaçık bir gaflet ve aldanmışlık” içinde olarak...

Dün böyle konuşan **Fetullah Gülen**, bu sözlerini unutarak bırakın halklar arası diyalogu, bir de dinler arası diyalog maskesi takarak insanlarımızı bir defa daha yanıltıyordu. **Gülen**, bugün diyaloga ve işbirliğine girdiği insanları geçmişte şöyle tanıtıyordu:

“Biz nasıl düşünürsek düşünelim, o, bir zaman haçlı orduları ve işgalci güçleriyle dilediğini yapıp-yaptırdığı gibi şimdi de, içimizden kiraladığı bir kısım yabancılaşmış kimselerle kendi hedefini takip etmektedir.”

Şimdi;

Vatikan, Papa, Patrik, Misyonerler hakkında hakaretlerle dolu bu konuşmaları **Fetullah** değil de bir başkası yapsa neyle suçlanırdı?

Neyle olacak,

Tabii ki,

Ergenekoncu olmakla...

O halde Avrupa ve Amerika kendileri hakkında bu denli ağır sözleri sarf eden birini neden bağrına basıp, sonra da kendilerini aşağılamayan hatta saygı duyan insanlara Ergenekoncu yaftası yapıyor?

Yoksa **Fetullah**’ın **Avrupa ve Amerika** için söylediği şu sözler doğru mu?

“Çünkü onlar, belli bir devreden sonra sapıtmış, delalete düşmüş ve kendi ufuklarını karartmışlardır.”

Doğru değilse;

O zaman, adını soyadını bile doğru dürüst yazamayan, Allah’ın sıfatlarını sınav kâğıdına aktaramayan, mezhepler hakkında bile bilgisi olmayan böyle birini ne demeye en büyük âlim diye yutturmaya çalışıyorlar?

Bu ne yaman ikiyüzlülük dersenez,

İşte bunun da cevabı yok.

Aslında var da, ne çare tazminatlar ağır...

Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen *Zaman* gazetesi, Papa, Patrik ve Misyonerler için bir zamanlar ağza alınmayacak hakaretler yağıdırıyordu. İşte bunlardan bazıları:

17 Haziran 1990:

“Vatikan ve İngiltere Tarsus’u; ABD Patrikhaneyi merkez yapmak istiyor.”

18 Haziran 1991 tarihli nüshasında Patrikhane ve Yunan milletvekilleri hedefteydi:

“Patrikhane entrika peşinde... İstanbul’a gelen Yunan milletvekilleri hezeyan kustu: Patrikhane İstanbul’da mahpusmuş.”

31 Ekim 1991 tarihinde Hristiyanlardan duyulan rahatsızlık dile getiriliyordu:

“Hristiyan teşkilatlarının Müslümanlara yönelik çalışmaları endişe ile takip ediliyor. İslam dünyasında Hristiyanlık atağı...”

Zaman gazetesi 11 Ekim 1991’de ise İstanbul’da Bizans’ın kurulacağını şöyle anlatıyordu:

“Bizans hayali,

Bir yıl önce kararlaştırılan ve adım adım hayata geçirilen bu plana göre;

1. Ortodoks milletine mensup Sırp milletinin devleti olan Sırbistan kurulacak.

2. Hristiyan halkların tarihlerinin, törenlerinin tanınması için yoğun faaliyetler yapılacak.

3. Son olarak güçlü bir Ortodoks-Hristiyan ittifakı ile başkentin İstanbul olacağı Büyük Bizans İmparatorluğu kurulacak.”

25 Şubat 1992 tarihli *Zaman* gazetesinde ise Hristiyan misyonerlerin PKK’lılarla işbirliği yaptığı şu başlıkla duyuruluyordu:

“PKK-Hıristiyan işbirliği...”

Yine aynı gazete 24 Temmuz 1992 tarihinde misyonerlerin küçük çocuklarımızı nasıl kullandıklarına dair bir haber yapıyor ve şunları vurguluyordu:

“Maddi vaatlerle diyalog kurdukları çocukların be-yinlerini yıkamaya çalışıyorlar.”

Ve devam ediyordu:

“İşte misyonerlerin merkezi...”

Fetullah’ın *Zaman* gazetesi 9 Haziran 1993’e geldiği-mizde Hıristiyan kiliselerinin Müslümanlara sinsi tuzaklar hazırladığını şu cümlelerle duyuruyordu:

“Kiliseden sinsi tuzak: İslami değerlere saygılı görü-nerek Müslümanlara Hıristiyanlığı anlatacaklar.”

Bugün canciğer kuzu sarması oldukları Rum Patriği ile ilgili olarak *Zaman* gazetesi 25 Eylül 1995’te bakın neler ya-zıyordu:

“Patriğin cihan rüyası; gazetemizin sempozyumu iz-lemesine yasak getiren Fener Rum Ortodoks Patriği Bart-holomeos; ‘Rum Fener Patrikhanesi ekümeniktir’ dedi.”

Zaman gazetesi ve **Gülen** o tarihlerde Patriğe çatmadan duramıyordu. Bakın, 22 Eylül 1995 tarihli *Zaman*’da neler döktürülüyordu:

“Patrikhane Lozan’ı zorluyor, Bartholomeos ve bera-berindeki 13 Patrik, Törnepa Yönetim Kurulu Başkanı Rahmi Koç’un verdiği yemeğe katıldı.”

Fetullahçıların en büyük özelliklerinden biri de PKK ile kendileri her türlü işbirliği yaparken bu eylemlerini rakip gör-dükleri kesimlerin üzerlerine atmalarıydı.

Bugün halvet oldukları misyonerler için dün PKK konusun-da ne diyorlardı:

“PKK-Hıristiyan işbirliği...”

PKK ile işbirliği yapıyorlar, sonra Ergenekonculara aynı iftirayı atıyorlar, ardından aynı yolda paralel yürüdüklerine...

Tayyip, Rahip Santora cinayetinin ardından, gerçekleştirilen Malatya cinayetleri için “**şık olmadı**” diyordu.

Bir Başbakan düşünün. Bir kentte katliam yapılmış, onun tepkisi sadece “şık olmadı” şeklinde. İnsanın aklına ister istemez şu soru geliyor:

Cinayetler için “**şık olsun**” talimatı mı verilmişti?

Peki,

Hurşit Tolon başta olmak üzere, suçsuz ve misyoner cinayetleri ile ilgisiz insanları kıyısından köşesinden bu cinayete bu-laştırmak için insanüstü çaba harcayan gerek F tipi elemanları gerekse diğer misyoner sevdalıları, **Tayyip**’i bu sözlerinden dolayı neden kınamadılar, niçin bu sözleri yok farz ettiler...

Niye?

Sahi niye?

HABLEMİTOĞLU SUİKASTI

Hablemitoğlu suikastına girmeden önce İçişleri Bakanlığı yaptığı her dönem, aydınların, polislerin, askerlerin katledildiği en yoğun günler olan **Abdülkadir Aksu**'yu tanıyalım.

Aksu, **Nakşibendî** tarikatının İskenderpaşa dergâhındandır. Nurcu kesime de oldukça yakındır. 12 Ekim 1944 Diyarbakır doğumlu olan **Abdülkadir Aksu**'nun 39604158220 no'lu kimliğine göre kütüğüne baktığımızda dedelerinin arasında **Giregos**, nenelerinde de **Horik** isimlerine rastlıyoruz.

Sadece bu kadar mı? Tabii ki hayır, **Tumes** ve **Lurik** göze çarpan diğer adlardı. Kimilerine göre Kürt, kimilerine göre de Türkmen olarak lanse edilen **Aksu**'nun, böylece Ermeni soyundan geldiği ortaya çıkıyordu.

Aksu; 1976 yılında MSP'nin içinde olduğu Milliyetçi Cephe Hükümeti tarafından Malatya Emniyet Müdürü olarak atandı. Bu görevi ile ikbal basamaklarını birer ikişer çıkmaya başladı. Valilik, Emniyet Genel Müdürlüğü görevlerinin ardından 1987 yılında ANAP Diyarbakır Milletvekili sıfatıyla Meclis'e girdi. 31 Mart 1989 tarihinde İçişleri Bakanlığı'na atandı ve bu görevini 24 Haziran 1991 tarihine kadar yürüttü. 1995 yılında Devlet Bakanlığı koltuğuna oturdu. 1996 yılında ANAP'tan ayrılarak Refah Partisi saflarına katıldı. RP kapatılınca Fazilet Partisi'ne geçti.

3 Kasım 2002 yılında yapılan seçimlerin ardından AKP hükümetinin İçişleri Bakanı oldu. İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığına, **Gülen** ve Nurcu gruplara yakınlığı ile tanınan ve yanında Nurcu **Kırkıncı** olduğu halde ev toplantılarına katılan **Şahabettin Harput**'u getiriyordu.

31 Mart 1989 yılında ilk kez İçişleri Bakanı olmasının ardından 20 Ocak 1990 tarihinde Hakkâri'nin Uludere İlçesi Halil Köyü'nün Sehan Mezrası'nda tavuk kümesi açılışı yaptı. Baka-

nın yanına gelen bir kız çocuğu Taşdelen Köyü'nde 60 kişi ile birlikte gözaltına alınan kardeşinin hayatından endişe ettiğini söyledi. **Aksu** anında emir verdi, gözaltındakileri hiçbir araştırma yapmadan bıraktırdı. **Aksu**, tavuk kümeslerinin açılışları ile meşgulken 1 Mayıs olaylarında hedef haline gelen polis memuru öldürüldü, **Aksu**'nun İçişleri Bakanlığı sırasında cinayetler de start almış oldu.

31 Ocak 1990: Muammer Aksoy evinin önünde katledildi.

7 Mart 1990: Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Çetin Emeç** uğradığı silahlı saldırı sonucunda hayatını kaybetti.

4 Eylül 1990 tarihinde sıra, yazar **Turan Dursun**'a geldi.

26 Eylül 1990: MİT Müsteşarlığı için kararnamesi hazırlanan **Hiram Abas** kurşunların hedefi oldu.

6 Ekim 1990: İlahiyatçı, SHP Parti Meclisi Üyesi **Bahriye Üçok** evine gönderilen bombalı paketin patlaması sonucu öldürüldü...

90-92 yılları arasında bu sefer hedef 11 emekli subaydı: **Org. Adnan Ersöz, Korgeneral İsmail Selen, Korg. Hulusi Sayın, Tümğ. Temel Cingöz, Tümğ. Memduh Ünlütürk...**

Aksu'nun İçişleri Bakanlığı altında geçen 1991 yılı da art arda suikastlarla başladı. **9 Ocakta** emekli Yarbay **Ata Burcu**, **30 Ocakta** Korgeneral **Hulusi Sayın**, **7 Nisanda** emekli Tümgeneral **Memduh Ünlütürk** öldürüldü. **23 Mayıs**ta **Ankara'da** emekli Jandarma Korgeneral **İsmail Selen** ve **Adana'da** Jandarma Bölge Komutanı Tümgeneral **Temel Cingöz** şehit edildi. **14 Ekimde** eski MİT Müsteşarı, emekli Orgeneral **Adnan Ersöz** suikasta uğradı.

Yine **Aksu** döneminde **SHP milletvekilinin oğlu** Meclis lojmanlarında bir cinayete kurban gitti.

AKP'nin seçimleri kazanmasının ardından yine İçişleri Bakanı olan **Abdülkadir Aksu**, **21 Kasım 2002** tarihinde partisinin milletvekilleriyle **Hilton Otel'de** namaz şov yapıyordu. Ön saf-

larda namaz kılan **Aksu** ve arkadaşları, beş dakikalık mesafedeki Kocatepe Camisi yerine her nedense Hilton'ı seçiyorlardı.

Bu namaz şovun ardından **18 Aralık 2002** tarihinde **Laik, Demokratik Cumhuriyet**'in iç ve dış hasımlarını deşifre ederek, onları gün yüzüne çıkaran **Dr. Necip Hablemitoğlu** alçakça bir saldırı sonucunda hayatını kaybediyordu.

Katiller sıktıkları ikinci kurşunla cinayetlerin devamının geleceği mesajını vermişlerdi. Ancak MGK Genel Sekreteri **Orgeneral Tuncer Kılıç** ve Jandarma Genel Komutanı **Orgeneral Şener Eruygur**'un hedefteki isimleri koruma altına almaları ve aldırmaları sonucunda cinayet serisi başlayamıyor, birçok ismin hayatı kurtuluyordu.

Su uyur düşman uyumazdı. Bu sefer de korumasız hedeflere yöneldiler ve **Fetullah Gülen**'in DGM'de açılan davasında Savcı **Nuh Mete Yüksel**'e belge ve bilgi aktaran, yine irticai yapılanmalar, petrol, ekonomi ve birçok konuda araştırma yapan, gazeteci ve yazarlara belge yağdıran **Emekli Binbaşı İhsan Güven** **30 Nisan 2004** tarihinde evinde **eşiyle** birlikte öldürülüyordu.

Ülkemizde ilk defa adalet dağıtan bir kurum saldırıya uğruyor, Danıştay'a yapılan baskın sonucu, Başkan **Yücel Özbilgin** öldürülürken üyelerden biri hariç diğerleri yaralanıyor, hastaneye kaldırılıyorlardı.

Bu cinayetlerin **Abdülkadir Aksu**'nun İçişleri Bakanlığı dönemine gelmesi tabii ki bir tesadüftü! Otorite zaafı veya "haydi çakallar gün bugündür" hiç değil...

2005 Ekim ayında PKK tarafından Türkiye'den Irak'a kaçırılan polisin babasına Bakan **Aksu**'nun "**Oğlunu İHD kurtarabilir**" sözleri 22 Ocak 2006 tarihli gazetelerde yer alıyordu.

*"O, bir fırtına kuşuydu,
En ağır rüzgârda bile,
Rüzgâra karşı uçu..."*

Böyle diyordu; **Güneş Erkul, İlk Kurşun'da...**

18 Aralık 2002... Başkent Ankara...

Portakal Çiçeği Sokağı'ndaki evine girmek üzere olan **Necip Hablemitoğlu**, gözüne ve ensesine sıkılan kurşunlarla katledildi.

O kurşunlar cesur bir Cumhuriyet aydınının bedeninde Türkiye Cumhuriyet'inin laik ve üniter yapısına sıkılmıştı...

Necip Hablemitoğlu kimdi?

Katıksız bir Kemalist'ti... Dolayısıyla tam bağımsız Türkiye'den yanaydı; ülkesinin devleti ve ulusu ile bölünmez bütünlüğünün ödünsüz savunucusuydu... Bu cinayet onun gibi olanlara bir gözdağıydı..

Onun susması kimlerin işine gelirdi? İşte ipuçları... İşte yapıtlarından bazı kesitler...

"Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Ahmet Taner Kışlalı, Muammer Aksoy gibi Cumhuriyet şehitlerinin öldürülmesini planlayanların ortaya çıkarılamayışında olduğu gibi sadece araç olan tetikçilerin kim oldukları, ideolojileri, tabiiyetleri, inanç ya da inançsızlıkları önemli değildir; yanıltıcı olan sadece tetikçilere bakarak yargıya varmaktır. Doğru yaklaşım ise; söz konusu Cumhuriyet şehitlerinin faaliyetlerinin en çok hangi dış ülkenin çıkarlarına zarar verdiğinin belirlenmesinin yanı sıra, aynı kayıpları tekrar vermemek için caydırıcı önlemlerin alınmasıdır." (Şeriatçı Terörün ve Batının Kıskaçındaki Ülke: Türkiye)

Ankara'nın Cumhuriyet devrimlerinin simgesi, Anadolu kültürünün yansıması Hitit güneşinin anası olduğu gerçeği gölge-lenip bir terör başkenti olarak gösterildiği günümüzde, **Ankara suikastları, bu Kuvayı Milliye kentindeki ulusal bağımsızlık direncini kırma amacını taşımaktadır. Aslında, Cumhuriyet bu kentte kurulduğu gibi, yine bu kentte tarihe gömülmek istenmektedir.**

Gündemi istedikleri gibi değiştirme gücüne sahip etki ajanı gazetecilerin, politikacıların, akademisyenlerin ve işadamlarının güdümündeki Türkiye'nin ulusal çıkarlara dayalı politikalar üretmesi ve uygulaması olanaksız hale getirilmiştir.

“Türkiye’de istihbarat kuruluşları, Almanya’nın Türkiye içindeki ‘Beşinci Kol’ faaliyetlerinin farkında mıdırlar? Elbette ki evet!.

Ne var ki önlem alınamamaktadır. Önlemden vazgeçtik, kamuoyu bilgilendirilememektedir.”

Türkiye’nin sahipsizleştirilmesi sürecinin başlangıcıdır Necip Hablemitoğlu suikastı. Katilleri mi?.. Tabii ki bulunmadı...

Önlem alınamaz ise Fetullah’ın devleti ele geçireceğini yazıyordu:

Hablemitoğlu’na göre:

“Fetullahçılık cürüm işlemek için kurulan bir teşekküldür. Anayasal düzeni değiştirmek için Devleti ele geçirmeyi amaçlamak, cürümlerin yani suçların en ağırıdır. Ayrıca yandaşlarını koruyup kolladığı için de mafya türü çıkar ağırlıklı bir organizasyondur. Fetullahçılık hem laikliğe karşı işlenen suçlar, hem de organize suçlar kapsamında değerlendirmeye alınması acilen gereken bir oluşumdur. Uzun vadede siyasal ümmetçiliği öngören ipleri dışarıda bir şeriatçı organizasyonun, Türkiye ve Türk dünyasına her an ihanet beklentisinden başka ne faydası olabilir ki?” (28 Şubat Sürecine Bir Katkı: Organize Suçlar ve Fetullahçılar)

“Burada daha vahim olan, Türkiye Cumhuriyeti yasalarına, ulusal bütünlüğümüze ve laik devlet yapısına karşı faaliyetleri ve bu faaliyetler sonrası ulaşmak istedikleri sonuç bu derece ortadayken ve bu denli karanlık bir örgütün uluslararası ölçekte ardına aldığı desteğin ve karmaşık ilişkilerin yanında, Türkiye Cumhuriyeti Devleti içinde sessiz ve

derinden ilerlemeleri ancak devleti yönetenlerin en iyimser bakışla bu ilerlemeyi görememesidir. Öyle ki; devlet güvenliğinin zaafa uğraması pahasına, basit çıkar hesaplarına ya da makamından olma-düşman kazanma korkusuna dayalı ilgisizlik, sorumsuzluk, vurdumduymazlık, fırsatçılık, yandaşlık ve işbirlikçilik gibi tüm olumsuzlukların oluşturduğu bu bataklık zemin, devletin stratejik kurum ve kuruluşları içindeki Fetullahçı fidanların ormana dönüşmesine yol açacaktır.” (Köstebek)

Hablemitoğlu’na göre:

“Fetullahçı ve diğer köktendinci yapılanmalara karşı devlet erkiyle mücadele yapılmayıp, bu mücadele sadece bir avuç Cumhuriyet aydınına, gönüllüsüne bırakılacak olursa, ödenecek bedeller de giderek ağırlaşacaktır.” (Köstebek)

Şehit olan aydınlarımızı anmak yetmez; neden ve kimler tarafından şehit edildiklerini anlamak, anlatmak gerek...

Necip Hablemitoğlu; Muammer Aksoy, Ahmet Taner Kışlalı, Uğur Mumcu gibi aydınlarımızın katledilmeleri üzerine şöyle yazdı:

“Cumhuriyete bağlı olduğunu söyleyen bizler de utanmadan ve sıkılmadan devrim şehitlerimizi sadece ölüm yıldönümlerinde hatırlamaya devam edeceğiz, neye can verdiklerinin nedenini sorgulamadan, hesabını sormadan.” (Köstebek)

Cumhuriyetimize karşı kutsal ittifak: Bölücüler, gericiler, li-boşlar:

“Türkiye Cumhuriyeti’ne yönelen tehditlerin en büyüğü ulusal birliğinin bozulmasıdır. Ulusal bilinç, ulusal birlik 15 Mayıs 1919’da İstanbul’dan hareket eden birkaç kişilik vatansever kurmay heyetinin 30 Ağustos Zaferinin ardındaki asli güçtür.

Ya bugün?..”

Bugün, “Demokrasinin ve ülke-ulus bütünlüğünün önündeki en büyük tehlikeyi oluşturan başta Fetullahçılar olmak üzere tüm şeriatçılar, bölücüler, sözde ilerici sosyalistler, döneke solcu olarak tanımlanan ikinci cumhuriyetçiler, ortak deyimleriyle TC’ye karşı ittifak görünümündeler. Hem de demokrasi, barış, hoşgörü, insan hakları gibi evrensel değerleri arkalarına alarak.” (Fetullah Gülen Yapılanmasının Tehdit Potansiyeli ve Vârisleri)

“Bugün ‘Etki Ajanları’ bir değil, on binlerce... Onlar aramızda, üstelik bizi yönlendiren yöneten her yerde. Kimi şeriatçı, kimi ülkücü, kimi sosyalist, kimi Kürtçü, kimi ortanın solunda, kimi merkez sağda, kimi kapitalist, kimi ikinci cumhuriyetçi... Ama nedense hepsi de demokrat, özgürlükçü, entelektüel, insan hakları avuncusu ve AB yanlısı. Güçleri destek aldıkları ülkelere ve işgal ettikleri konumlardan geliyor.” (Etki Ajanları, Nüfuz Casusları ve Fetullahçılar Raporu)

“Büyük Atatürk Gençliğe Hitabesinde sanki bugünün fotoğrafını çekmektedir. Ne var ki O’nun döneminde düşmanın topu tüfeği ile mücadele ediliyordu. Şimdilerde, kitle iletişim araçları, borsaları, IMF’si, Dünya Ticaret Örgütü ve her türlü ekonomik ve teknolojik olanakları var düşmanın. Sevr’i uygulatmak için top ve tüfekle Türkiye’ye güç yetiremeyen düşman, şimdilerde elindeki tüm olanakları kullanıyor, aynı amaca ulaşmak için. O’nun döneminde sadece bir Vahdettin, bir Damat Ferit, bir Ali Kemal, Bir Dürrişade Abdullah vardı, şimdilerde ise binlerce Vahdettin, Damat Ferit, Ali Kemal, Dürrişade Abdullah var aramızda işbirlikçi olarak. Ve bizi yönetiyorlar; kaynaklarımızı, onurumuzu, umutlarımızı, geleceğimizi, bağımsızlığımızı, ulusal bütünlüğümüzü parça parça peşkeş çekiyorlar düşmana. Büyük Atatürk’ün ilke ve devrimleri kadar gereksinim duyuyoruz yeni bir Kuvayı

Milliye ruhuna...” (Etki Ajanları, Nüfuz Casusları ve Fetullahçılar Raporu)

Necip Hablemitoğlu’nu şehit edenlerin, onun hangi fikirlerini susturmak istediklerini ve birçok öngörüsünün de gerçekleştiğini gördük...

Ömrünü Türk Milleti’ni işgale karşı uyandırmaya adanmış **Necip Hablemitoğlu**, bu mücadelesinin bedelini ödüyordu; büyük ekonomik sıkıntılar, büyük baskılar gördü, sayısız tehditler aldı... Ama ölümden başka hiçbir şey onu durduramadı ve şöyle dedi:

“...Almanlardan Fetullahçılara, Türkiye Cumhuriyeti’nin üniter ve laik yapısına göz diken tüm unsurlara karşı bunca zahmete ve mihnete değer mi, diyorsanız, Atatürk’ün manevi mirasçısı olarak ‘evet, değer’ diyorum. Çünkü Türküm ve başka Türkiye yok!..”

Türkiye’de yasa dışı faaliyet gösteren Alman Vakıflarının ülkemizin bütünlüğüne, Laik Cumhuriyet rejimine karşı çalışmalarında bulunmak üzere görevlendirildikleri, yerli partnerleri ile birlikte irade birliğine vararak bir ittifak oluşturdıkları; varmak istedikleri amacın Türkiye’nin emniyeti, birlik ve bütünlüğü, rejim için ciddi bir tehlike oluşturmak olduğu Mülkiye, Vakıflar ve Maliye müfettişlerinin raporları ile belgeleniyordu.

Müfettişlerin bu tespitlerinden önce de **Dr. Necip Hablemitoğlu** Alman Vakıflarının ülkemiz için zararlı eylemlerini gün yüzüne çıkarmıştı.

Ankara DGM Başsavcılığı, Alman Vakıflarının ülke aleyhine olan eylemlerinden dolayı bu vakıfların yöneticilerine ve ilişkide oldukları yerli ortak arkadaşlarına dava açmıştı.

İddianamenin açıklanmasıyla ortalığı ayağa kaldıran Almanlar, Türkiye’yi arka bahçeleri gibi gördüklerini de kanıtlıyorlar, bize sömürge muamelesinde bulunuyorlardı.

İddianamenin hemen ardından Almanya’nın Ankara Büyükelçisi **Rudolf Schmidt**, Dışişleri Müsteşarı **Uğur Ziyal**’ı

telefonla arayarak, Alman Hükümeti'nin Türkiye'deki gelişmelerden duyduğu rahatsızlıkla ilgili protestosunu iletiyordu.

Tayyip Erdoğan 20 Kasım 2002 tarihinde Alman Başbakanı'nın Alman Vakıfları hakkında Ankara DGM'de açılan dava nedeniyle kendisini sıkıştırmaması karşısında **"bizde yargı bağımsızdır"** diyemiyor, tam tersi **"Alman vakıfları davasını halledeceğiz"** diyordu.

Tayyip'in kendilerine verdiği güvence karşısında tatmin olmayan Alman Devleti iyice azgınlaşıyor, dört bir yandan saldırıya geçiyordu.

Alman Hükümeti iddianamenin derhal geri çekilerek, DGM'nin davayı kapatmasını istiyordu. Almanya Federal Meclis Başkanı **Wolfgang Thirse**, Türk siyasetçilere, Alman Vakıfları davasına karşı çıkma çağrısı yapıyor ve şöyle diyordu:

"Vakıflar suçlu bulunursa, bu; Türkiye'nin AB üyeliğini destekleyenlere şamar olacak."

Bu arada Alman gazeteleri de toplu halde Ankara'yı hedef alıyor, **"Vakıf davasından beraat etmezlerse, Türkiye Avrupa Birliği rüyasını unutsun"** diyorlardı. Sanki Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne alacaklarmış gibi.

Her fırsatta, **"Türkiye'de yargı bağımsız olmalı"** şeklinde beyanatlar veren Almanlar, yeraltı faaliyetleri ortaya çıkıp ülkemiz aleyhindeki hainlikleri belgelenince, **"Türkiye hukuk devleti olmanın çok uzağında"** diyorlardı.

Süddeutsch Zeitung gazetesi, Türk hukuk çevrelerine dayandırdığı haberinde, Türkiye'den ve AKP Hükümeti'nden başka hiçbir ülkenin, hiçbir hükümetin kaldıramayacağı iftiralarda bulunuyor; Alman davasına bakan Ankara 1. No'lu DGM Başkanı **Orhan Karadeniz**'in, iddianamenin ilgili olduğu alanda uzman olmadığı gibi, diğer iki hâkimin de birbirleriyle barışamayacak derecede kavgalı olduğu açıklamasını yapıyordu.

Ancak bilgisizlikle suçladıkları mahkeme tarafından iki ay gibi rekor sayılabilecek bir kısıalıkta geçen süre içinde beraat et-

tiriliyorlardı. Dava sırasında inanılmaz bir olay daha yaşanıyor, **beraat kararını Almanlar mahkemeden önce kendileri ilan ediyorlardı.**

Mahkeme aşamasında Başbakanlık koltuğunda oturan **Abdullah Gül**, dava ile ilgili her kararı ânında Alman Dışışleri Bakanına iletiyor, telefonla sürekli olarak bilgiler veriyordu.

Hatırlanacağı gibi o günlerde **Tayyip** de bir koşu Avustralya'ya gitmiş, **Apo**'ya "**Sayın**", şehitlerimize "**Kelle**" demişti. **Doktor Necip Hablemitoğlu**, *Star TV*'de **Tayyip**'i eleştirmiş, ülke için getireceği felaketleri anlatmış ve "**Bu adamı susturun**" demişti. Ancak birkaç gün sonra bu değerli bilim adamı, emniyet içinde yuvalanan **Fetullahçı** örgütün organize ettiği alçakça bir saldırıyla şehit edilmişti.

Son zamanlarda işlenen cinayetlerdeki bazı izler oldukça dikkat çekiciydi.

Hrant Dink cinayetinde başrolde yer alanlar F Tipi örgütün elemanları iken, bu elemanları istihdam eden, "**Fetullah**" sicilli Trabzon İl Emniyet Müdürü **Ramazan Akyürek**'ti.

Olaya karışanların çoğunluğu, **Ramazan Akyürek**'in ve polislin kullandığı muhbirlerdi.

Malatya'da gerçekleştirilen Zirve Yayınevi katliamındaki failler, yine Emniyet'te yuvalanan malum örgüte çalışan isimlerdi. Malatya İl Emniyet Müdürü ise her **Fetullah Gülen** soruşturmasında yer alan ve komiser rütbesiyle görev yaptığı Polis Koleji'nde **Atatürkçü** öğrencilere sergilediği olumsuz tavırlarla ünlenen **Ali Osman Kâhya**'ydı.

Dr. Necip Hablemitoğlu, Emniyet ve MİT içindeki **Fetullahçı** yapılanmayı deşifre eden **Köstebek** adlı kitabını bastırması için, özellikle Emniyet bünyesinden çok yoğun baskılar görüyor, tehditler alıyordu.

Hablemitoğlu, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı **Emin Arslan**'ın ölüm de içeren tehditlerinden birkaç gün sonra, uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybediyordu.

Ankara Emniyet Müdürü **Ercüment Yılmaz**, dönemin Başbakanı **Abdullah Gül**'ün namusu olarak kabul ettiği cinayeti çözmek için harcaması gereken mesaisinde **Fetullahçı** okulları ziyaret ediyor, burada adına yazılan şiirleri kabul ediyordu.

Haa, bir de fıldır fıldır, **Hablemitoğlu**'nun arşivini, dolayısıyla **Fetullahçı** emniyetçiler listesini arıyorlardı... Başkalarının eline geçmesin diye.

Osman Ak, 1. Sınıf Emniyet Müdürü, Ankara Emniyet Müdür Yardımcısıydı. Bugün Zonguldak Emniyet Müdürü...

Fetullah Gülen'in yargılandığı Ankara DGM'de verdiği ifade de şöyle diyordu:

“Fetullah Gülen örgütünün silahlı gücünü dışarıda aramayın. Polis, Fetullah Gülen örgütünün silahlı gücüdür...”

Soruşturmayı –daha doğrusu soruşturmamayı– yürüten Terörle Mücadele ekibinin başı olan şahıs, **Hablemitoğlu** için aynen şu sözleri kullanıyordu, cesedinin başında:

“Ergün, Hablemitoğlu kim? Niye basın bu kadar çok ilgileniyor? Bu olay çek veya senet davası mı?”

Oysa aynı şahıs, daha önce Ankara TEM'de **Hablemitoğlu**'nu çok sevip saydığını, hatta onun İnkılap Tarihi derslerine girmek istediğini, ancak kendilerine başka hocanın geldiğini söylüyordu.

Başka?.. **Hablemitoğlu**'nu televizyonlardaki tartışmalardan izlediğini, çok takdir ettiğini anlatıyor, tanışma arzusu ile beraber imzalı bir kitabını da istiyordu.

Peki, aynı şahıs;

Hablemitoğlu'nun cesedinin başında ne diyordu?

“Ergün, Hablemitoğlu kim? Niye basın bu kadar çok ilgileniyor? Bu olay çek veya senet davası mı?”

Aynı müdür, menfur Danıştay saldırısını da soruşturmuştu!

Ne tesadüf değil mi?

Yerseniz tabii...

Soruşturmadaki ilginçlikler sadece bu kadar mı?

Kim demiş?

Örneğin **Emin Arslan**’ın **Hablemitoğlu**’na gönderdiği başmüfettişin, her gün ortalama 13.00 gibi evinden çıkan **Hablemitoğlu**’nu olay günü 4.20 gibi eşinin çalıştığı okulun santralinden “**eşinin yanında mı**” diye sorması!

Öyle ya, her gün 13.00 gibi evden çıkan **Hablemitoğlu**, o gün babasıyla sohbet etmek için 17.00’de dışarı çıkmıştı. Müfettiş, **Hablemitoğlu**’nun ev ve cep telefonunu bilmesine ve yine **Hablemitoğlu**’nun babasının söylediğine göre ev ve cep telefonlarının sürekli açık olmasına rağmen neden eşinin hemen hemen hiç kimsenin bilmediği okulunun santral numarasını bulmuş, oradan eşini arayıp, onun “**derste olduğu**” cevabını alınca, “**Hablemitoğlu yanında mı?**” diye sormuştu?

Sahi niye öyle yapmıştı?

Oysa **Hablemitoğlu**’nu çok kolay arayabilirdi.

Ama o daha yeterince tanımadığı **Hablemitoğlu**’nun eşini aramıştı. Eşiyle de görüşmemiş, **Hablemitoğlu**’nun orada olup olmadığını sormuştu.

Başmüfettiş, daha sonra kimlere ne bilgiler vermişti?

Kim bilir!

Başmüfettişin telefon numarası, santralin telefonuna düşme- se, görevli memur numarayı kaydetmese bu olay sır olarak kalacaktı. Başmüfettişin telefonu İBER adlı bir şirkete aitti. şirket ortakları da oldukça ilginç isimlerdi.

Birincisi kendisi, ikincisi eşi... Üçüncü ortak o günlerde **Nüfus İşleri Genel Müdürü olan İlhan Atış**, dördüncü ortak ise **İlhan Atış**’in karısı...

İlhan Atış İçişleri Bakanlığı Mülkiye Başmüfettişi iken **Tayyip** ile ilgili soruşturmalarda suç bulamıyordu. Onun bu başarısı (!) AKP iktidarında kendisine valilik kapısını açtı. **Atış**, o günlerde Adana Valisi oldu...

Ne güzel değil mi?

Bir yanda devlet memurluğu, diğer yanda şirket ortaklığı...

Hem de ortakların baş harflerinden oluşan bir şirket.

Tabii insanın aklına ilk anda şu soru da geliyor:

Bilgisayar yazılım vs. dallarında faaliyet gösteren şirket hangi kurumla veya kurumlarla çalışıyordu?

Bilemem ki (!)

Cevapsız sorular sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Neden?

Ankara Amerikan Büyükelçiliği, **Hablemitoğlu** şehit edilen iki ay kadar önce sıfır olarak kiraladığı gri Bravva marka otomobili, içine yerleştirdiği iki görevli ile birlikte **Hablemitoğlu**'nun evinin penceresinin önünde konuşlandırdı.

Niye?

Güya Amerikalıları koruyacaklarmış.

Duy da inanma.

Amerikalıların bina nire, **Hablemitoğlu**'nun evi nire?

Amerikalılar **Hablemitoğlu**'nun evinde mi kalıyordu?

Zira araba, park ettiği yerden sadece **Hablemitoğlu**'nun evini, evinin salonunu mutfağına kadar görüyordu.

O halde bir daha soralım:

Amerikan Büyükelçiliği niye, **Hablemitoğlu**'nun katledilmesinden yaklaşık birkaç ay sonra arabayı kiraladığı maden ve petrol arama şirketine geri verdi?

Yoksa?

Büyükelçilik, Amerikalıları **Hablemitoğlu**'ndan mı koruyordu?

Emniyet, bu soruyu Amerikalılara niçin sormaz?

Sormaz, soramaz.

Sormadığı, soramadığı halde, "Mani oluyor halimi arz etmeye hicabım" der gibi bir boyun büküşle sessiz kalıyordu.

Emniyet'in bu olayda sergilediği garip tutumlar sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Yaz yaz bitmez...

Örneğin olayı soruşturmamak için soruşturanlar telefon baz kayıtlarını sağlıklı olarak takip ettiler mi?

Ya da,

Hiç mi, takip etmediler?

Meçhul!

Mesela olay yerinin hemen dibinde bulunan park ve onun biraz üzerindeki bazı Kürt kökenli AKP'li Bakanların ve Saadet Partililerin ortak olduğu yine PKK ve **Hizbullah**'tan ayrılmış ve Emniyet ile işbirliği halinde olan isimlerin işlettiği işyeri (!) arandı mı?

Öyle ya, o işyerinin sahipleri cinayetten bir hafta öncesine kadar borçlarını ödeyemediği için icra takibindeydiler ve işyerlerini bile açamıyorlardı... Ancak, ne hikmetse olaydan sonra trilyonluk yatırımlara başladılar.

Peki, o işyeri (!) araştırıp soruşturuldu mu?

Cinayet günü soruşturmacıların (!) olaydan iki sene sonra bile haberdar olmadıkları (!) olay yerinin 50 metre, evet evet 50 metre, sadece 50 metre ötesinde yer alan ve olay yeri ile **Hablemitoğlu**'nun evine giriş çıkışını, arabasını park ettiği alanı çok net gören parkta dolaşan 5-6 kişinin girip çıktıkları o işyeri neden araştırıp sorulmadı?

Yoksa oranın sahiplerinin polisle olan direkt bağlantıları mı bu duruma neden oldu?

Sahi, avuç içi kadar bir yer kaplayan ve Ankara'nın o en küçük parkı niye araştırılmadı?

Bunda bir gariplik yok mu?

Ziyaretçisinden çok daha fazla bekçisi olan bir park araştırılmaz mı?

Üstelik katillerin ve gözcülerin çok kolay kamufle olabilecekleri bir yer araştırılmayacak da ne araştırılacak?

O halde orası neden yok sayıldı?

Peki, bunlar soruşturulmadı da ne yapıldı?

Danıştay saldırısı sebebi ile müebbet hapse mahkûm olmuş, öz ablasını gözünü kırpmadan öldürmüş, **Atatürk**'e ağır hakaretlerden mahkûmiyet almış, laik demokratik Cumhuriyeti yıkaçağına dair yeminler etmiş, kendi canından ve kanından olan öz yeğenini 200 TL karşılığı erkeklere satmaktan hüküm giymiş biri bulundu. Hayattan hiçbir beklentisi ve ümidi kalmamış bu tipe çeşitli vaatler ve tahliye sözü verilerek gizli tanık yapılp, insanlara iftira attırıldı.

200 TL'ye kendi öz yeğenini erkeklere satan bu adama güya Ergenekon sanıklarından bir ismin yanında bulunan biri 1 milyon dolar önermiş ve Hablemitoğlu'nu vurmasını söylemiş...

Savcıların **Osman**'ı, bu sözleri açık kimliği ile değil, gizli tanık sıfatı ile anlatıyordu.

Ve bu haliyle yüzü bile kızarmadan kendisini ahlak abidesi olarak tanımlayan bu kişi, yapılan 1 milyon dolarlık öneriyi kendisinin ahlaklı, doğru ve namuslu olduğu gerekçesi ile reddettiğini iddia ediyordu.

Ha, bir de devlete iş yapmazmış. Yapanların halini görmüş. İbret almış.

Ama gizli tanık sıfatı ile bunları söyleyen **Osman**, duruşmalarda **"Devlet ne isterse yaparım"** diyordu.

Gülmeyin!

Zira benim ülkem böyle birinin bu tür hezeyanlarına inanan din bezirgânı öküzlerle dolu.

Ergenekon tezgâhı, Amerika'ya tüyen Homo'nun marş motorluğunda, Kanada'ya kaçan bir başka homoseksüel, öz yeğenini erkeklere pazarlayan bir muhabbet tellalı, eli kanlı terörist **Apo**'ya kadın sağlayan bir başka p....'in beyanlarına dayandırılmadı mı?

Osman Yıldırım, duruşmalarda Ergenekon'un çakma savcısı **Tayyip**'i çok sevdiğini söylemiş, onun gazıyla da kendini Bilal-i Habeşi ilan etmişti.

Eder!

Osman Yıldırım ya da nam-ı diğer 9 No'lu gizli tanık kim?

Kendi öz yeğenini erkeklere 200 TL'ye satmaktan mahkûm olmuş bir pazarlamacı, bir satıcı, bir (...).

Peki, Tayyip?

"Türkiye'yi pazarlıyorum. Bizim için verilecek para önemlidir. Her şeyi pazarlar satarız, parayı veren düdüğü çalar" diyen bir Başbakan!

Tayyip ile **Osman** birbirlerine ne de güzel yakışmışlar değil mi?

Devam edelim.

Ankara TEM'den amir düzeyinde birisiyle görüşen ve Misyonerlerle, Papa'yla ve Vatikan ile ilgili kitaplar yazan, bazen komünist, bazen şeriatçı, bazen de milliyetçi olan Yenimahalle menşeli son derece kıvrak bir yazar (!), **Hablemitoğlu**'nu İran Ermenilerinin öldürdüğünü iddia ediyordu.

Hablemitoğlu'nun ardından oklar, **Hablemitoğlu**'nun yakın görüştüğü bir isme, yani **İhsan Güven**'e dönüyor, **Güven** hakkında medyada linç kampanyaları başlatılıyor, tarikatçı iftiraları atılmaya başlanıyordu.

Ve ardından bilinen cinayet...

Tabii siz diyeceksiniz ki,

Bunlar da tesadüftür, tesadüf!

Araştırmacı ve yazar olmam nedeniyle **Hizbullah operasyonundan Umut operasyonuna, Umut operasyonundan Milli Görüş operasyonlarına**, onlardan sol örgütlere kadar yapılan tüm operasyonları en ince ayrıntılarına kadar bilmem ve jandarma bölgesinde oturmam sonucu Ankara Valiliği'nin

koruma kararını jandarmanın yerine getirmesinin bilinmesine rağmen **Ergenekon** tezgâhında askerle özdeşleştiriliyordum.

Kaldı ki, korumalarımın arasında polis de vardı.

Hablemitoğlu cinayetinin ardından, onun hakkında iftiralarla dolu bir demeç veren bir Emniyet Genel Müdür Yardımcısı için “**şerefsiz, alçak**” ve dahi “**kuduz köpek**” dediğimden dolayı, başta **Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Emin Arslan** olmak üzere beş Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, hakkımda “**ceza**” ve beşer milyarlık “**tazminat**” davaları açıyorlardı.

Sonuç: Ceza davalarından beraat ediyordum. Ve bu beraatımı Yargıtay onuyordu. Tazminat davaları da reddediliyordu.

Soruşturmaya, aslında soruşturmaması için dahil edilen özel yetkili Savcı **Cengiz Köksal**, cinayeti çözmek yerine günlerini karısının ve kaynanasının özel işleri ile geçiriyordu.

Köksal, soruşturarak soruşturmamaya katılma misyonuna şu sözleri ile açıklık getiriyordu:

“Bu olayda zamanaşımı yirmi yıldır, bu cinayet de zamanaşımına uğrayacak.”

Savcının bu sözlerini belgelememin ardından, onun o gün nöbetçi olmadığını, olay yerinin yakınında bir başka savcının olduğunu, bütün bunlara rağmen soruşturmanın (!) **Cengiz Köksal’a** verildiğini de kanıtlıyor ve bu durumu yazıya döküyordum.

Savcı, benim yazımın ardından basın toplantısı düzenliyor, basın toplantısında bana ceza ve on beş milyarlık tazminat davası açtığını ilan ediyor, benden almayı hayal ettiği paralarla yapacaklarını da anlatıyordu.

Savcı **Cengiz Köksal** davaları kaybedip, Yargıtay’ın kararı onamasının ardından “**Meslektaşlarım beni sattı**” diyordu.

Der ya, dilin kemiği mi var?

Cengiz Köksal’ın ardından en ilginç açıklamayı **Recep Tayyip Erdoğan** gerçekleştiriyor, o da, “**Bu ülke Hablemitoğlu cinayetini örttü**” şeklinde gazetelere bir beyanat veriyordu.

Hablemitoğlu cinayetten çok kısa bir süre önce **Abdullah Gül** ile görüşmüş, daha sonra **Tayyip**'in gerek eylemleri, gerek yerli yersiz konuşmaları ile bu ülke için ne denli tehlikeli biri olduğunu TV'lerde açıklamış ve *"Bu adamı susturun"* demişti.

Ancak susturulan kendisi olmuştu.

Hablemitoğlu suikasta kurban gitmeseydi, basında yer aldığına göre, **Bülent Arınç** ile ilgili olarak; sarı kırmızı yeşil renkli çadırlarda yaptığı konuşmalarını ve PKK'lılarla ilgili bağlantılarını deşifre edecekti.

Hablemitoğlu cinayetinin işlendiği tarihte, **Tayyip** iktidardaki AKP'nin Genel Başkanıydı, **Abdullah Gül** Başbakan, **Abdülkadir Aksu** İçişleri Bakanıydı.

O halde soralım **Tayyip**'e;

Bu cinayeti kim örttü?

Ve...

Neden örttü?

Cinayetten kısa bir süre önce Hablemitoğlu, Abdullah Gül ile neleri görüşmüştü?

Tayyip, bu açıklama ile yetinmiyor, *"Hükümetlerimiz döneminde bütün faili meçhulleri çözdük. Bir Hablemitoğlu kaldı. Onun da durumu özel"* diyerek, o günlerde yaşanan Cumhurbaşkanlığı için sürdürülen gizli çekişmelere bir başka boyut kazandırmaya çalışıyordu. Ancak **Tayyip**'in bu çıkışları hüsrarla son buluyor, İçkale Oteli'nin yolundan gelirken geçirdiği sara krizi (!) sonucu Cumhurbaşkanlığı hayalleri bir başka bahara kalıyordu.

Yine **Hablemitoğlu** olayının ardından işlenen **İhsan Güven** cinayetinde de, Emniyet'in içindeki **Fetullahçı** yapılanmanın teknik takibindeki katiller hiçbir engelle karşılaşmadan **İhsan Güven** ve eşini öldürüp ellerini kollarını sallaya sallaya kaçıyorlardı.

Kaldı ki;

Olaya karışan bazı zanlılara telefon kontürlerini bile Emniyette yuvalanan F tipi polisler alıyorlardı.

Ve...

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nden aradılar. Savcı **Hakan Yüksel, Hablemitoğlu** dosyasını raftan indirmiş, soruşturmaya kaldığı yerden devam ediyor ve beni tanık olarak dinlemek istiyormuş.

15 Aralık 2014 tarihinde Ankara'ya gittim.

Ne yazık ki gittiğim gün savcı Yargıtay'a seçilmiş, dolayısıyla ifade vermem mümkün olmadı. Ancak elimdeki belge ve bilgileri verdim.

O tarihten bir süre sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Soruşturma Bürosu'nun 26 Haziran 2015 tarihinde Aydın Cumhuriyet Başsavcılığı'na yazdığı yazı sonucu; 29 Temmuz 2015 tarihinde **Hablemitoğlu** cinayeti ile ilgili tanıklık yapıp elimdeki belge ve bilgilerden bir suret daha verdim.

14 yıl oldu; tetiği çeken ve çektirenlerin yakalanacağı günü bekliyoruz...

ÖRÜMCEK GİBİ AĞLARINI YAVAŞ YAVAŞ ÖRDÜLER

Tarih: 21 Ekim 2002.

Ankara DGM eski savcısı **Nuh Mete Yüksel**, 2001/583 hazine hırsızlığı, 2002/189 esas no ile Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde Alman Vakıfları yöneticileri ile bunlarla işbirliği yapan bazı isimler hakkında “**casusluk ve bölücülük**” iddiasıyla dava açtı.

Dava açılmasıyla kıyametin kopması da bir oldu!

Hemen basına **Nuh Mete Yüksel** hakkında “**montaj**” kasetler sürüldü. Aleyhinde kampanya başlatıldı. Emniyetteki **Fetullahçı** yapılanma, Alman devletinin emrinde, savcı ile ilgili biriktirdikleri yalan yanlış bilgileri servis etmeye başlamıştı.

Yargılanması istenen isimlerin içinde İstanbul Barosu eski başkanı **Yücel Sayman** da vardı. **Yücel Sayman**'ın avukatı, **Mehmet Uçum**'du. **Uçum**, güya daha önce faili meçhullerle ilgili araştırma yapmış, araştırmanın harcamalarını, küçük teyp kasetleri dahil **Heinrich Böll Vakfı** karşılamıştı.

Dr. Necip Hablemitoğlu, bu vakıf hakkında topladığı belgeleri özetle şöyle yazıya dökmüştü:

*“...Alman Yeşiller Partisi'ne bağlı **Heinrich Böll Vakfı**, Alman İstihbarat Örgütü BND'nin espionaj (casusluk) faaliyetleri kapsamında en çok kullandığı vakıf olarak dikkati çekmektedir. Türkiye'de son yıllarda gerçekleştirilen rejim karşıtı pek çok etkinliğin ardında **Heinrich Böll Vakfı** yer almaktadır.*

Ülkemizde en aşırı sağdan en aşırı soluna, ikinci cumhuriyetçilerden etnik bölücülere uzanan çizgide; ortak paydası Türkiye Cumhuriyeti düşmanlığı olan tüm birey ve örgütleri bir araya getirme, ortak platformlar oluşturma

çabası içinde görünen vakıf, Türk istihbarat kuruluşları nezdinde dikkat çekmemek için de, özellikle espiyonaj faaliyetleri dışında tutulan normal bir Türk vatandaşını temsilci olarak göstermektedir...”

Hablemitoğlu, Heinrich Böll Vakfı’nın, Türkiye karşıtı tüm etnik, ideolojik ve dinsel yapılanmaları, (PKK’dan Pontusçulara, Pontusçulardan DHKP-C’lilere, DHKP-C’lilerden Kaplancılara, Kaplancılardan Fetullahçılara kadar) tüm örgütleri destekleyip, güçlendirdiğini; bu uğurda sadece 1999 yılında Alman devletinden 67 milyon mark aldığını iddia ediyordu.

Maliye, Mülkiye ve Vakıf müfettişlerinden oluşan bir ekip Alman vakıflarının ülkemizdeki faaliyetlerini inceliyor ve 24 Ocak 2003 tarihinde hazırladıkları raporla **Heinrich Böll Vakfı** dahil, yurdumuzda faaliyet gösteren tüm Alman vakıflarının kapatılmasını istiyordu.

Müfettişler, yüzlerce sayfa tutan raporlarında kapatılma isteminde şunları vurguluyorlardı:

“...Heinrich Böll Vakfı’nın Türkiye İrtibat Bürosu’nun, 1994 yılından beri sürdürdüğü yasa dışı ve devletimiz ve milletimiz için zararlı faaliyetlerine son verilmek amacıyla derhal kapatılması kanaatine varılmıştır.”

Davanın açılmasıyla kıyametin kopması da bir oldu dedik ya; montaj kasetler, iftira dolu imzasız mektuplar havalarda uçuşmaya başladı.

Ne garip ki, bunlardan biri de, seçimler yaklaştığı için dışarıdan Adalet Bakanı yapılan **Aysel Çelikel’e** gelmişti.

Çelikel, ilk iş olarak montaj olduğu jandarma kriminal raporlarıyla sabit olan kaset nedeniyle, Savcı **Nuh Mete Yüksel’i** alelacele görevden aldı. MGK’da kendisine kasetin montaj olduğuna dair belgelerin verilmesine, savcının **Tayyip** ile ilgili çok önemli bir soruşturmayı sürdürdüğü anlatılmasına rağmen “nuh” demiş “peygamber” dememiş, “o soruşturmayı yürütecek daha cevval savcı var” demişti.

Nuh Mete Yüksel'in görevden alınmasının ardından, can dostu **Necip Hablemitoğlu** kalleşçe katlediliyor, cevval savcı da "Türkiye savcısı" olma hayali ile **Tayyip** hakkında "takipsizlik" kararı veriyor ve **Tayyip** de bugünlere geliyordu.

Hadi gelin şimdi o günlerde ve bugün de faaliyette olan bir vakfa ve onun yöneticilerine bakalım:

Mehmet Yılmaz Vakfı: Vakıf Başkanı, **Yücel Sayman**, hani şu Alman vakıfları davasında yargılanan... Vakıf Sekreteri, **Mehmet Uçum**, o günlerde **Sayman**'ın avukatı, bugün **Tayyip**'in baş-danışmanlarından...

Vakfın üyelerinden biri de oldukça ilginç: **Aysel Çelikel**...

Çelikel, o günlerde **Tayyip** hakkında soruşturma yapan ve soruşturmanın sonuna gelen **Nuh Mete Yüksel**'i alelacele görevden alarak **Tayyip**'in bugünlere gelmesinde ilk ve en önemli katkıda bulunan dönemin Adalet Bakanı, şimdi ise **Tayyip** ve cemaat organizasyonları sonucunda evi basılan ve ardından hayatını kaybeden **Türkân Saylan**'ın yerine getirilen isim...

Bugün, **Tayyip**'in baş danışmanlarından **Mehmet Uçum** aynı zamanda **Heinrich Böll Vakfı**'nın temsilcisi...

Çok değil, daha yakın zamanda ne diyordu **Tayyip**:

"Alman Vakıfları PKK'ya yardım yapıyor..."

İHSAN GÜVEN CİNAYETİ

Atatürkçü emekli asker **İhsan Güven** eşiyle birlikte 30 Nisan 2004 tarihinde evinde öldürüldü. **İhsan Güven**'in öldürülmesinden bir hafta önce, her aydın cinayetinden önce olduğu gibi cemaatin televizyon ve gazetelerinde tarikat iftiraları yoğun bir şekilde işlenmeye başladı.

Hablemitoğlu cinayetinden önce cemaat gazete ve televizyonları her zamanki gibi itibarsızlaştırma kampanyaları başlatmış, iftira üzerine iftira, yalan üzerine yalanlar uydurmuşlardı.

Hablemitoğlu'nun bilgisayarında **İhsan Güven** ile beraber çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Polis bilgisayara güya suikastı araştırmak için el koyunca bu resmi de görmüş, hemen yandaşı cemaate pas etmişti. Cemaat de İhsan Güven ile ilgili iftira ve yalan kampanyalarına başlamıştı.

Ankara'dan bir polis ekibi hemen **İhsan Güven**'in eski eşine ulaştı. Onu, **Çelik**'e şarkı sözü verdiği ve karşılığını alamadığı şeklinde açıklamalar yapmaya ikna etti. Ardından davalar açıldı. Ancak her ne hikmetse, eser sahibi kadınla **Çelik**'in davası olaydan sonra da devam ettiği halde ne tarikat iddiaları ne de eser iddiaları iftira kumkuması cemaat basınında bir daha yer almadı.

Ömrü tarikatlar ve onların başındaki din tüccarlarıyla mücadele içinde geçen **İhsan Güven**'e adice “**tarikatçı**” iftirası bile atıldı.

Bu sözde Müslümanların attığı en iğrenç iftiralardan biri de, çayını bile karıştıracak mecali olmayan 80 küsur yaşındaki adama “grup seks yapıyor” iftirasıydı...

Koluna birisi girmeden yürüyemeyen, suyunu bile tek başına içemeyen bir insana sözde Müslümanlık adına atılan bu iftira, iftiraların en iğrenciydi...

İhsan Bey ve eşinin öldürülmesi ile basın sanki görevini yapmıştı. Bundan sonrası onu ilgilendirmiyordu. Askeri törenle defnedilmesi gereken **İhsan Bey** iftiralar ardından sessizce toprağa verildi. Katil veya katil sürüleri yine amaçlarına ulaştı.

İhsan Güven Kimdir?

İstihkam Kıdemli Binbaşı rütbesi ile Türk Silahlı Kuvvetleri'nden emekli olan **İhsan Güven**, aynı zamanda Amme İdarecisi (Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü) sıfatını da taşıyordu. İTÜ İnşaat Fakültesini de bitiren **Güven**, İnşaat Mühendisi ve Hidrojeolog'du. Doktorasını yeraltı suları konusunda yapmıştı.

1924 Trabzon-Vakfıkebir doğumlu olan **İhsan Güven**, 1928'de 4 yaşındayken ailesi İstanbul'a göç etti. İlkokulu İstanbul Fatih'te bitirdi. Ortaokul ve lise 1. sınıfı İstanbul Erkek Lisesi'nde okudu. Yağ tüccarı olan babasının varlıklı zamanında, Kuleli Askeri Lisesi 10. sınıfına kaydoldu. 1,5 senede 2 sınıf okuyarak 1940'ta matematik-cebir-fizik-kimya birincisi olarak okulu bitirdi.

1942 yılında İstihkâm Subayı olarak mezun oldu.

1943'te girdiği Fen Tatbikat Okulu'nu 1944 yılında bitirdi. İkinci Cihan Harbi'nin devamında 1944'te Hadımköy'e tayin oldu. Harp bitimine kadar bütün tahkimatlarda (betonarme) başarılı oldu. Takdirname aldı.

1948'de Sivas'taki birliğe 26 yaşında İstihkâm Tabur Komutanı olarak tayin oldu. 1951 senesi başında İstanbul'da 1. Ordu İnşaat Emlak Muavinliğine ve Müdürlüğüne tayin oldu. Yüzün üstündeki (170) teknik personelle ordumuzun ve subayların zor şartlarla yaşadığı tesisleri asla dürüstlükten ayrılmayarak adam etmeye feragatle çalıştı.

Bu görev sırasında tarafından tanzim edilen yenileştirme ve iyileştirme raporuna göre müdürlük düzenlenip Bakanlık İnşaat Grubuna bağlandı. Bu yıllarda Demokrat Parti dönemi başlamıştı. Ordu mensupları yine yokluk ve zorluk içindeydi. Boğaz ve

Trakya tahkimatlarında görevli İnşaat Komisyon Üyeliğine atandı. Boğazlarda ve Trakya'da birçok yol, mevzi ve bina yaptı. Bunlarda hiçbir hileye asla müsaade etmedi.

1953-1955 senesinde İstanbul Boğazı Deniz Kuvvetleri İstihkâm İnşaat Komisyonunda İnşaat Amirliğine tayin oldu. 1956'da İstanbul Boğazı İnşaat Komisyon Muavinliği ve Başkanlığını yaptı. Bu arada burada yapılan yolsuzlukları tespit etti, en üst kademeye bildirip mücadele etti.

1956 yılı içinde İskenderun-Yarıkkaya arkasında bulunan ve 2000 kotta yer alan dağın tepesine dünyanın en büyük radarlarından birinin inşasını tamamladı.

60 ihtilalinde, "**55 Ağa Kanunu**"nu çıkardı. Bu konu anılarında şöyle yer alır:

*"Türkiye'nin doğusunda 55 büyük toprak ağası tespit etmiştim, onlar topraklarını bir çeşit kral gibi yönetiyorlardı. Köylüler bir parça ekmek için günlerce perişan bir halde çalışıyorlardı. Ben de bunu önlemeye çalışıyordum. Toprağı tüccarın elinden, çiftçiden bedelinin on yılda ödenmesi şartıyla alıp çiftçiye verdim. Yine dediğim gibi, komünizmden hoşlanmam, sosyalizmi de sevmem. Ancak köylü toprağı olursa ona sahip çıkar, vatanına sarılır, korur. Netice; gerekli olan aracı, tohum, traktör gibi ihtiyaçları da bir kooperatif altında birleştirerek hallettim. Hükümet çiftçilere tohum verecekti, bu yolla çiftçi karnını doyuracak ve komünizme kaymayacaktı. 55 toprak ağasını doğudan batıya sürdüm. Onlara insanları sömürmemelerini söylemiş, def etmiştim. Ancak bizden sonra gelenler reformu değiştirdiler. Bu 55 ağa siyasete dönerek 20'si **İnönü**'nün CHP'sinden, 35'i AP'den yani **Demirel**'in partisinden mebus oldular..."*

Öldürülmeden bir sene önce doğu ve güneydoğunun adeta petrol denizi üzerinde olduğunu fotoğraflar ve birçok materyalle net bir şekilde belgeletti...

İhsan Güven, kendini şöyle tanımlıyordu:

“Yüceler Yücesi Atatürk’ün bilimsel, akılcı, her şeyi kapsayabilen yüce ışığı dışında hiçbir maddi, manevi fikri (idealizm-realizm-materyalizm) bunları tam bilerek tanımadım. Bu maddi manevi ışığı bilmeyenlerle dostluk etmedim. Yüceler Yücesi Atatürk’ün yarattığı Türkiye Cumhuriyeti’nin bilimsel, akılcı evladı olarak her türlü, icabında can pahasına görevleri büyük bir huzur içerisinde yaptım.”

Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer, zamanın Başbakanı **Bülent Ecevit**, Başbakan Yardımcıları **Devlet Bahçeli**, **Mesut Yılmaz**, Genelkurmay Başkanı **Hüseyin Kıvrıkoğlu**, Kara Kuvvetleri Komutanı **Hilmi Özkök** ve diğer Kuvvet Komutanlarına kadar her kesime memleket sorunlarını içeren yüzlerce mektup göndermiş, ülke üzerinde oynanan oyunlara ve tehlikelere dikkat çekmişti.

Mektuplar sadece devlet ricaline değil, her kesimden ilgililere hiç üşenilmeden gönderilmişti.

Yine zamanın Saadet Partisi Genel Başkanı **Recai Kutan**, AKP Genel Başkanı **Tayyip Erdoğan**, TBMM Başkanları, Devlet Bakanları, Adalet Bakanları, İçişleri ve Dışişleri Bakanları, gazetecilere ve yazarlara belge ve bilgi dolu mektuplar göndermişti.

İhsan Güven kendisinden en son haber alınan gün olarak görülen 30 Nisan 2004 tarihinde öldürüldü.

4 Mayıs 2004 tarihli *Sabah* gazetesi “**Tarikat lideri ve eşine infaz**” başlığı ile çıkıyordu. Diğer gazeteler aynı başlıkları kullanıyordu. Aylar süren **tarikat iftiraları** sonucunda **İhsan Güven** ve eşi evlerinde Türk ve Türkiye düşmanları tarafından silahlı saldırıya uğrayarak, hayatlarını kaybediyorlardı. Haberler gazetelerde şu şekilde yer alıyordu:

“...Dost Tarikatı’nın kurucusu **İhsan Güven** ile eşi **Sibel Güven**, Tuzla’daki evlerinde başlarına birer kurşun sıkılarak öldürülmüş bulundu.

Beş gün önce işlenen cinayetler, felsefe öğretmeni **Sibel Güven**'in okula gelmemesi üzerine meraklanan arkadaşlarının polisi aramasıyla ortaya çıktı.

Evde inceleme yapan polis, iki adet boş kovan buldu. Olayda susturucu kullanıldığı sanılıyor.

Emekli Binbaşı **İhsan Güven**'in Dost Tarikatı, 2. eşi **Ayşe Ersoy**'un iddialarıyla duyuldu. **Ersoy**, bestelerini çalmakla suçladığı **Çelik**'in de bu tarikata üye olduğunu öne sürmüştü..."

"...Şarkıcı **Çelik**'in de üyeleri arasında bulunduğu Dost Tarikatı lideri **İhsan Güven** (80) ile öğretmen eşi **Sibel Güven** (41) Tuzla'daki evlerinde silahla kafalarına birer el ateş edilerek öldürülmüş halde bulundu. Cinayetin yaklaşık 5 gün önce işlendiği tahmin ediliyor. Pendik İmam Hatip Lisesi'nde 7 yıldır felsefe öğretmeni olarak çalışan **Sibel Güven**'e ulaşamayan arkadaşları, okul yönetimi aracılığıyla polise başvurdu.

Dün akşam saatlerinde **Sibel Güven** eşi **İhsan Güven** ile birlikte yaşadığı Tuzla Havuzlu Sitesi B Blok'taki evlerine gelen polis, kapıyı defalarca çaldı, ancak açan olmadı. Bunun üzerine çiftin komşuları ile görüşen polis, **İhsan Güven** ile eşinin yaklaşık 5 gündür ortalarda görünmediğini öğrendi. Bu gelişmeler üzerine nöbetçi savcının izni ile kapıyı kırarak içeri giren polis, çiftin kapının girişindeki cesetleriyle karşılaştı..."

İBDA-C ve Tek Kurşun

Necip Hablemitoğlu olayında olduğu gibi, aynı kaynaktan basına yapılan servislerde olayı İBDA-C'nin üstlendiği, **İhsan Güven**'in otopsi raporlarına da dayandırarak "**tek kurşunla**" öldürüldüğü aktarılıyordu:

"...Tuzla'daki evlerinde önceki akşam kafalarından kurşunlanmış olarak bulunan Dost Tarikatı lideri, emekli Bin-

başı **İhsan Güven** ve felsefe öğretmeni eşi **Sibel Güven**'in ölümünün arkasındaki sır perdesi varlığını koruyor. Karı-kocanın tam evden çıkmak için hazırlanırken öldürüldükleri belirlenirken, cesetler bulunmadan sekiz saat önce bir gazeteye gönderilen İBDA-C imzalı e-mail kafaları karıştırdı.

Çifte cinayeti çözebilmek için çok yönlü soruşturma yapan polis, İBDA-C imzalı e-mail'in olayı saptırmak için gönderilmiş olabileceğini öne sürdü. Ancak yapılan incelemede Dost Tarikatının, yasadışı İBDA-C örgütünün cezaevindeki lideri **Salih İzzet Erdiş (Mirzabeyoğlu)** hakkında araştırma yaptığı iddiası üzerine, **İhsan Güven**'in bir süre önce örgüt tarafından tehdit edildiği ortaya çıktı.

Çifte cinayetin dört-beş gün önce işlendiği belirlenirken, önceki sabah *Vatan* gazetesine gönderilen yasadışı İBDA-C örgütü imzalı e-mail ile olayın ihbar edildiği belirlendi. Gazeteye gelen e-mail'de şöyle denildi:

*'İstasyon Cd. İstasyon Mh. Havuzlu Sitesi B Blok Daire 13'te Tuzla/İst.'daki evinde Atatürkçü Dost Tarikatı lideri, Kumandan **Salih Mirzabeyoğlu**'na uygulanan telegram işkencesinin baş sorumlusu sanatçı(!) **Çelik Erişçi** denilen lavuğun akıl hocası emekli binbaşı **İhsan Güven** dün 30 Nisan Cuma saat 14.00 civarında İBDA-C savaşçıları tarafından kafasına sıkılan tek kurşunla gebertilmiştir. Refakatçisi kadın da karnından yediği tek kurşunla öldürülmüştür.*

*Kumandanımız **Salih Mirzabeyoğlu**'na uygulanan telegram işkencesinin tüm kadrosu bilgimiz dahilindedir. Köpekler sıralarını beklesinler!..*

Ya Şeriat Ya Ölüm!!!

Yaşasın İBDA-C

*Yaşasın Kumandan **Salih Mirzabeyoğlu***

Yaşasın Ehli Sünnet Mücadelemiz

Allahu ekber!!!!!!

Gazete görevlilerinin Tuzla polisini arayarak böyle bir olay olup olmadığını sordukları ve ‘*Hayır bize gelen bir bilgi yok*’ cevabını aldıkları belirlendi.

Polis, olay sırasında, beş katlı apartmanın en üst katındaki dairenin girişindeki holde üst üste bulunan iki cesetten **Sibel Güven**’in ayakkabılarının giyinik olduğunu, siyah takım elbise giyen **İhsan Güven**’in ise sol ayakkabısının ayağında olduğunu belirledi. Karı-kocanın son olarak 30 Nisan Cuma günü saat 13.00 sıralarında bir yakınlarını arayarak dışarı çıkacaklarını söyledikleri belirlendi. Kapıda herhangi bir zorlama izi olmadığı, anahtarın da iç tarafta ve kilidin üzerinde olduğu kaydedildi. Bunların karı-koca Güvenlerin tam dışarı çıkacakken saldırıya uğradıklarını gösterdiği ifade edildi.

Evde yapılan incelemede hiçbir yerin karıştırılmadığı, cesetlerin üzerlerinde ve çantalarında bulunan cep telefonu ve cüzdanları dahil hiçbir eşyanın alınmadığı, yatak odasındaki bir çekmecede bulunan 40 milyar liraya da dokunulmadığı belirlendi.”

Kitap Hedef Gösterdi

İBDA-C’nin, *Telegram-Zihin Kontrolü* kitabını işaret etmesi üzerine polis olayı bu yönden araştırmaya başladı. Yasadışı örgütün Kartal Cezaevi’nde yatan lideri **Salih İzzet Erdiş**’in (**Salih Mirzabeyoğlu**) yazdığı ve İBDA Yayınevi tarafından 2003’te yayımlanan kitapta kendisine uygulandığını öne sürdüğü zihin kontrolü ve işkence sonucunda intihara kalkışmasından, **İhsan Güven**’i sorumlu tuttuğu ortaya çıktı.

Örgütün internet sitesi www.akademya.org’da kitabın tanıtımıyla ilgili bölümde, şu ifadeler yer aldı: “*Peki İBDA Mimarına ‘Telegram işkencesini’ uygulayanlar kimlerdi? Bizzat İBDA Mimarına bu saldırıyı yapanlar, yani ‘Dost Tarikati’ zümresi ve onların elebaşı, çete lideri İ.G. kendi ifadeleriyle eserde konuşturuyor.*”

Kitabın “1. Levha: Perde Arkası Şah Mat” bölümü, 13. sayfasında **İhsan Güven** şu sözlerle tasvir ediliyor:

“80 yaşlarında parkinson hastası bir manyak; ama öyle alelade soydan değil de, kitabı yönü zengin zannedilen muhteşem bir manyak... Tehlikeli bir zırdeli. Ama bütün örgütüyle –belki de– talihsizliği, belasını bulmak üzere bana çatmış olması...”

Adli Tıp Kurumu tarafından cesetler üzerinde yapılan incelemede **İhsan Güven**’in sol kaşının hemen üzerinden giren ve başının sağ tarafından çıkan bir mermi, **Sibel Güven**’in ise boynundan girip, kafatasına saplanan bir mermi ile hayatını kaybettiği belirlendi. Olay yerinde bulunan 2 adet 7.65 mm. çapında boş kovan ile mermi çekirdeklerinin incelenmesinde silahın İstanbul’da başka herhangi bir olayda kullanılmadığı anlaşıldı. Mermi kovan ve çekirdekleri yurt çapında araştırılması için Ankara’ya Emniyet Genel Müdürlüğü Merkez Kriminal Laboratuvarına gönderildi. Evdeki bilgisayar ve disketler Ankara’ya yollandı...

Ne Yaman Çelişki

Yazının başında belirttiğim gibi, **Necip Hablemitoğlu** olayında olduğu gibi, aynı kaynaktan basına yapılan servislerde olayı İBDA-C’nin üstlendiği, **İhsan Güven**’in otopsi raporlarına da dayandırılarak “**tek kurşunla**” öldürüldüğü aktarılıyordu. Oysa Adli Tıp raporu tam tersini söylemekteydi.

İhsan Güven’in otopsi raporu aşağıdaki gibiydi:

“..Sağ dirsek dış yanda ateşli silah mermi çekirdeği çıkış deliği.

Haricen 1 no’dan giren mermi çekirdeğinin yumuşak doku seyirli olup büyük damar lezyonu oluşturmadan 2 no’dan çıkmış olduğu görüldü.

Sol kaş dış ucundan ateşli silah mermi çekirdeği giriş deliği...

Kafatası açıldı: Oksipital lob içinden makroskopik görünümüne göre muhtemelen 7.65 mm çapında gömlekli, yiv ve set izleri

bulunan, dip ve uç kısmından deforme 1 adet mermi çekirdeği elde edildi. ...Haricen 3 no'da tarif edilen yerden giren mermi çekirdeğinin sol orbita lateralinden geçip kafa tabanında sözü edilen kırığı oluşturup oksipital lop hizasında kaldığı görüldü.

SONUÇ: *Kişinin vücuduna 2 (iki) adet ateşli silah mermi çekirdeği isabet etmiş olup, haricen 3 no'da tanımlananın müstakilen öldürücü nitelikte olduğu, diğerinin öldürücü nitelikte olmadığı, ateşli silah mermi çekirdeği giriş deliği cilt, cilt altı bulgularına ve Fizik İhtisas Dairesi raporuna göre atışların yakın ateş mesafesinden yapılmış olduğu, cesetten makroskopik görünümüne göre muhtemelen 7.65 mm çapında, uç ve dip kısmında deforme, gömlekli, üzerinde yiv ve set izleri bulunan 1 (bir) adet mermi çekirdeği elde edildiği, kişinin ölümünün ateşli silah mermi çekirdeği yaralanmasına bağlı kafatası kırığıyla birlikte kafa içi değişimler sonucu meydana gelmiş olduğu kanaatini bildirir rapordur..."*

Rapordan açıkça anlaşılacağı üzere, **İhsan Güven** iki mermi ile öldürülmüştür. Emniyet'ten yapılan ilk açıklamada "tek mermi"den bahsedilince, soruşturmayı yapanlar ve gazeteciler de buna inanmış, senaryo tek mermi üzerinde devam etmişti. Buna inananlara İBDA-C'liler de katılmış, zanlı bile "**İhsan Güven'e tek mermi sıktım**" demiştir. İfadeyi alanlar bile ikinci mermiden bahsetmemektedirler.

Senaryo baştan sona eğri çizgide devam etmiş, olayı üstlenen İBDA-C'lilerin de dava sonunda "Beraat" almaları için neredeyse her şey yapılmıştır. Sanıkların "*İşkence altında ifade verdik, suçlamaları kabul etmiyoruz*" şeklinde konuşmaları ve sorguda avukat istemedikleri beyan edildikten sonra "*Biz avukat istedik, vermediler*" demelerine kadar...

Hep Aynı Tezgâh:

İhsan Güven'in binasında oturanlardan birine üst düzey emniyetçilerden birinin, "*Binaya girip çıkanları not alıp bana*

bildireceksin” demesi, cinayetin çok önceden safha safha planlandığını gösteriyordu.

Yine zanlıların Emniyet’in bilgisayarında kalan, ne hikmetse savcılığa gönderilmeyen ifadesinde ise, “Turkcell 100 Kontör” alacak paralarının bile olmaması, kontörü kendilerine polis olarak söyledikleri kişilerin alması mideleri bulandıran gerçeklerdendi.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Yine zanlıların olaydan çok önceden beri telefonlarının dinlenmesi, mide bulandırıcı gerçeklerin devamı olarak bu olayda yerini alıyordu.

Emniyet’in ifadesini aldığı tanıklar (!) bile ne hikmetse bir mermi sesi eksik duymuşlardı.

Yine tetiği çeken zanlının *“İhsan Güven tekerlekli sandalyede oturuyordu”* demesi de başka bir gariplikti. Çünkü **İhsan Güven**’in tekerlekli sandalyesi hiç olmamıştı.

Gerek **İhsan Güven**, gerekse eşi cep telefonlarını kolay kolay kapatmazlardı. Olaydan sonra telefonların kapatılıp yerlerine konmaları olayın profesyonel işi olduğunun bir başka göstergesi...

Olayda kullanılan **“gömlekli”** tabir edilen merminin Amerika’da üretildiği, alım satımının ülke içinde yasak olduğu bilinmektedir. Bu mermi oraya giden görevlilerce ülkeye getirilmektedir. Aynı tür mermi **Hablemitoğlu** cinayetinde de kullanılmıştı. Böyle bir mermiyi polisle irtibatı olmayan kimse rahatça elde edemez, etse de tabancasında taşıyamaz...

“Gömlekli mermi” demişken gelin şimdi bir başka olayı hatırlayalım:

6 Mart 1993 günü **Bedri Yağan**’ın Kartal-Esentepe’de kaldığı ev basılıyor, **Bedri Yağan** ile dört arkadaşı çıkan çatışmada ölü olarak ele geçiriliyordu.

Emniyet olayı **“çatışma”** olarak niteliyor, ancak ne menem bir çatışma ise onlarca kurşun **Bedri Yağan** ve arkadaşlarının

vücuduna isabet ederken ne camlara ne de duvarlara bir tek kurşun değmiyordu.

Kaldı ki olayın ardından eve önce MİT giriyor, telefon kutusu başta olmak üzere birçok eşyayı alıyor, bu eşyalara da bir tek kurşun değmediği görülüyordu.

İstanbul Terörle Mücadele timleri gece yarısına az bir zaman kala Kartal-Esentepe'deki Deniz Apartmanı'nın 13 numaralı dairesini basıyordu. Evde beş kişi vardı. Çatışma o zamanın şartlarına göre oldukça kısa sürdü.

Ancak yarım saat süren çatışmanın bilançosu 5 ölüydü. Öldürülenlerden biri **Bedri Yağan**'dı. O gün saat 21.00'de Terörle Mücadele'den gelen 8 kişilik tim 13 numaralı dairenin kapısını çaldı. Olay sonrası yazılan tutanaklarda tim görevlileri *"Polis olduğumuzu söyledik, içeriden bize ateş edildi. Defalarca teslim olun çağrısı yaptık ama 'Faşist köpekler! Gelin siz teslim alın! Yaşasın Devrimci Sol!'* cevabını aldık" dedi.

Daire kapısından içeri dalan polisler kurşun yağdırdı. Çatışmadan sadece 45 dakika sonra mahalle karakoluna bilgi veren tim *"Gelin cesetleri alın"* dedi. Evde delik deşik olmuş 5 ceset vardı. **Bedri Yağan, Asiye Kasap, Rıfat Kasap, Gürcan Özgür ve Menekşe Meral...**

Yapılan otopside her bir cesedin başında bir mermi yarası tespit edildi. Buna bağlı kafatası kırıkları... Mermi çekirdekleri, **"gömlekli"** tabir edilen, vücuda girdiği yerde açılıp o bölgeyi parçalayan ve sadece Amerika'da üretilenlendendi...

Yukarıda da belirttim: **Dr. Necip Hablemitoğlu** suikastında da aynı mermi kullanılmıştı, **İhsan Güven** cinayetinde de...

Cesetlerin üzerinde 6 ile 18 mermi deliği tespit edildi. Erkekler kafalarından, sırtlarından, kadınlar ise kafalarından, yüzlerinden ve göğüslerinden vurulmuştu. Biraz sonra gazeteciler içeriye alındı. Daire adeta kan gölüne dönmüştü. **Bedri Yağan**'la ev sahibi **Rıfat Kasap** salonda, diğer üç kadın ise oturma odasında yatıyordu. Her birinin yanında birer silah vardı.

Yatak odasında karyolanın altında büzülmüş, tir tir titreyen iki çocuk bulundu. Bunlar **Rıfat** ve **Asiye Kasap** çiftinin çocuklarıydı. Daha 11 aylık **Sebahat** ile 5 yaşındaki ağabeyi **Özgür...** Çocuklar Darülaceze'ye teslim edildi.

Savcı ile polisin tuttuğu olay yeri tutanağı birbiri ile çelişiyordu. Savcı, olay yeri tutanağında polisin megafonla uzaktan uyarıda bulunulduğunu yazıyordu. Polis ise doğrudan daire kapısını çalarak içeri girildiğini...

Olay yeri tutanağına göre polislerin hepsi kapıdaydı ve iç-
riden yoğun ateş edilmişti. Ancak ne garip ki o denli profesyonel
katil oldukları sürekli vurgulanan insanlar bir tek polisi bile ya-
ralayamamıştı.

Polisin tutanağında, mermilerden birinin kalorifer peteğini deldiği, içerinin buharlı su ile dolduğu belirtiliyordu. Savcının-kinde ise böyle bir bulgu yoktu.

Savcı **Necati İyigün**'ün 6 Mart 1993 olay tutanağında, balkon kapısının yanında bir kadın, divan üzerinde ise iki kadın cesedi olduğu yazılıyordu.

Polis tutanağında ise divanın üzerinde bir kadın vardı.

Operasyon tüm Türkiye’de ve Avrupa’da ses getirdi. Dev-Sol’un iki numaralı adamı öldürülmüştü. Yıllarca ihbarı kimin yaptığı tartışıldı. Bu süreçte dillendirilen iddialardan biri de, ihbarı karşıtlarını tasfiye etmek isteyen **Dursun Karataş**’ın yaptığıydı.

Sanırım bu satırları okuyan herkesin gözlerinin önünde ihbarı yapabilecek bir diğer isim canlanmıştır. **Karataş** ile aynı kişi ihbarı birlikte yaptı ve **Bedri Yağan** ile arkadaşlarının infazlarını büyük bir keyifle izledi. Her ne kadar ihbarcının kimliği karanlık(!) ise de operasyonu planlayan kişinin adı kesindi.

Kim mi?

Kim olacak;

Hanefi Avcı! Yani dönemin İstanbul İstihbarat Şube Müdürü **Hanefi Avcı...**

Avcı, o günlerde Diyarbakır'da görevli iken Emniyet Müdürü **Necdet Menzir**'in isteği üzerine tayini yapılıyor ve **Dursun Karataş** muhalifi Dev-Sol'cuları avlamakla görevlendiriliyordu.

Operasyon, **Bedri Yağan** grubunun içindeki **Karataş** yanlısı militanın, **Yağan** ve arkadaşlarının yiyecek ve içeceklerine uyutucu ilaç koymasının ardından başlamış, 8 terörle mücadele polisi de uyuyan Dev-Sol'culara operasyon düzenlemiş, 5 kişiyi uykularında katletmişti.

Sonra da **Karataş** muhaliflerine ibret olsun, başkaları da aynı isyana katılmasın diye polis destekli örgüt içi infaz "**baskın**" olarak duyurulmuştu.

O nasıl baskındı? Çatışma oluyor ama erkek militanlar sırtlarından vuruluyordu. Militanların vücutlarından 6 ile 18 arası kurşun çıkarken hiçbir polis yaralanmıyor, ne duvarlara ne de cam ve çerçevelere bir tek kurşun değmiyordu.

Hem nerde nasıl hangi dönemde görülmüş, polisin 8 kişiyle operasyona katıldığı, hem de Dev-Sol gibi eli kanlı bir örgüte karşı!..

Tabii militanlar daha önceden uyutulmadıysa...

Öyle ya; 80 yaşındaki ihtiyar yazarların evine gece yarısı yüzlerce polisle baskın yapabilen polis, hiç terörist evine kendini güvenceye almadan, teröristlerin etkisiz hale getirildiğinin bilgisine ulaşmadan 8 kişiyle baskın yapabilir mi?

Yapamaz!..

KADDAFİ'Yİ SIRTINDAN VURANLAR

29 Ekim 2011 tarihli *Milliyet* gazetesinde Melih Âşık, “Açık Pencere” adlı köşesinde, Kaddafi-APO, ABD ve yandaşları üçgeninde bir olay anlatıyordu:

Abdullah Öcalan'ı İmralı'da karşılayan ve sorgusunu yapan Jandarma İstihbarat Albay Hasan Atilla Uğur, *Abdullah Öcalan'ı nasıl Sorguladım?* adlı kitabında kendisine örgütün dış bağlantılarını soruyor...

Sırbistan, Romanya, Almanya, Hollanda, Yunanistan, ABD, Fransa'dan destek aldıklarını söyleyen Abdullah Öcalan yardım alamadıkları tek ülkeyi anlatıyor:

“Libya devleti ile aramız iyi değildi. Her türlü imkânları olmasına rağmen bize araç, gereç, silah ve malzeme vermediler. Defalarca talebim oldu ama Kaddafi bize hiç sıcak bakmadı...”

Emine, 1 Eylül 2009'da, yanında Tayyip olmadığı halde Libya lideri Muammer Kaddafi'nin kansız bir darbeyle iktidara gelişinin 40. yıldönümü (1 Eylül 1969) kutlamaları nedeniyle Trablus'a geliyordu.

Yeşil Meydan'da yapılan törenlerde, İtalyan sömürgecilere karşı direnişi yüzünden idam edilen, Libya'nın milli kahramanlarından Ömer Muhtar ile ilgili görüntüler gösterilirken Emine, Kaddafi ile birlikte gözyaşlarını tutamıyordu.

Bu tarihten iki ay sonra, Emine bu defa Tayyip ile Libya'ya gidiyor, “Libya ile iki gecede 8 dev anlaşma yapıldığı” iddia ediliyordu.

Emine, Kaddafi'nin çadırında misafir edilirken, bir gün sonra aynı çadırda Kaddafi-Tayyip buluşması gerçekleşiyordu.

Tayyip, **Kaddafi**'ye "*İtalya lideri Berlusconi ile sizden çok bahsettik*" deyince, **Kaddafi**, "*Berlusconi benim dostum*" yanıtını veriyordu.

Tayyip'e "**kardeşim**" diyen ve ondan da aynı yanıtı alan **Kaddafi**, 2011 yılında kardeşi **Tayyip**'e bir de ödül veriyordu.

Ancak;

Daha ödül töreninin yankıları sürerken **Kaddafi**'nin dostu **Berlusconi** ile kardeşi **Tayyip** el ele vererek ABD'nin safında yer alıyor ve kanlı bir darbeyle, üstelik **Kaddafi**'nin vahşice öldürülmesi pahasına ülkede yönetimin el değiştirmesini sağlıyorlardı.

Libya'nın kurtuluşu ve **Kaddafi**'nin iktidara gelme yıldönümü kutlamalarına giderek, oralarda ağlayıp sızlayan **Emine**'nin ne hikmetse İstanbul'un kurtuluşu törenlerinde ağlayıp sızlandığı görülmüyordu.

Keza;

Memleketi Siirt'in de...

Libya lideri **Muammer Kaddafi**'nin 1 Eylül 1969'da kansız bir darbeyle iktidara gelişinin 40. yıldönümü kutlamaları nedeniyle Trablus'ta düzenlenen gösterilere Türk Heyeti olarak **Bülent Arınç** ve **Emine Erdoğan** katılıyordu. **Emine**'nin heyette ne işi var diye sormayın! **Emine** bu, sizden mi izin alacak!..

Trablus'ta askeri törenle karşılanan Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı **Bülent Arınç**, eşi **Münevver Arınç** ve Başbakan **Recep Tayip Erdoğan**'ın eşi **Emine Erdoğan**, gece geç saatlere kadar süren görkemli kutlamaları şeref tribününden izliyordu.

Arınç ve **Erdoğan**'ın şeref tribününde **Kaddafi**'yle tokalaşmasının ardından, Libya liderinin sağ yanında duran Venezuela Devlet Başkanı **Hugo Chavez** ile el sıkışmaları da gecenin ilgiyle izlenen görüntüleri arasında yer alıyordu...

Emine'nin ziyaretinden bir süre sonra **Tayyip** de **Kaddafi**'yi çadırında ziyaret ediyordu. **Tayyip** ile Libya Lideri **Muammer Kaddafi**'nin 24 Kasım'daki çadır buluşmasında, ilginç diyaloglar yaşandığı ortaya çıkıyordu.

Libya lideri **Kaddafi'nin Tayyip'e**, *"Komşu ülkelerle aranız çok iyi. Ama gördüğüm kadarıyla İsrail ile aranız bozuk"* sözleri üzerine **Tayyip**, *"Hayır, onlarla da bozuk değil"* yanıtını veriyordu.

Çok geçmeden İsrail ile ilişkilerimiz gün yüzüne çıkıyordu.

Kaddafi-Erdoğan görüşmesinde, enerji yatırımları da gündeme geliyordu. **Erdoğan, Kaddafi'ye** *"Petrol arama sahası konusunda bize destek olun"* derken, **Kaddafi**, *"Sizde su, bizde petrol var. Bu konuda işbirliği bizim için de önemli"* diyordu.

Her şey çok iyi gidiyor görünüyordu.

Öyle ya;

Tayyip'in içinden geldiği siyasi harekette **Kaddafi** adeta yarı tanrı gibi tanıtılıyordu. Üstelik **Tayyip** ve yandaşlarına göre **Kaddafi**, Kıbrıs çıkarmasında uçaklarımızın yakıtını vermiş, her türlü sıkıntımızı ânında çözmüştü. Amerika bizi sırtımızdan vururken, **Kaddafi** tüm imkânlarını seferber ederek destek olmuştı.

O nedenle **Tayyip, Kaddafi'yi** her gördüğünde *"kardeşim"* diyor ve her iki eline birden kapanıyordu.

Tayyip, İnsan Hakları Ödülü de alıyordu.

Kimden?

Kimden olacak, **Kaddafi'nin** elinden...

Tayyip, bu ödülü almak için ülkenin en önemli işlerini yüzüstü bırakmış, **Kaddafi'nin** çadırına koşmuştu.

Libya diktatörünün karşısında boyun eğip elinden ödül alan **Tayyip**, daha ödülün teri kurumadan ABD ve yandaşları Libya'ya saldırınca, hemen ABD saflarında yer alıyor ve **Kaddafi'yi** eleştiren konuşmalar yapıyordu.

Hatta;

Tayyip, 28 Şubat 2011 tarihinde *"NATO'nun Libya'da ne işi var"* diye efeleniyor, 23 Mart 2011'de ise Dışişleri Bakanı **Ahmet Davutoğlu**, *"Haçlı seferinde yokuz"* şeklinde iddialı iddialı konuşuyordu.

Ancak **Davutoğlu'nun** açıklamasının üzerinden 2 gün, **Tayyip'in** dayılanmasının ardından 1 ay bile geçmeden, **Tayyip** ve

hükümetin kararıyla NATO'nun Libya'yı İzmir'den vurması kararlaştırılıyordu.

Üstelik daha tezkere bile çıkmadan, ABD ve İngiltere'nin istemiyle savaş gemilerimizi Libya'ya gönderiyorduk.

Tayyip ve içinde yetiştği siyasi iklimdekiler, birden **Kaddafi** düşmanı kesildiler... **Kaddafi**'nin bankasına el koydular ve tabii paralarına da...

Kardeş Kaddafi birden oldu **kalleş Kaddafi**...

Şimdi niye **Kaddafi**'den bahsettik?

Şundan:

Anadolu Üniversitesi Yayınları, İktisat Fakültesi 4. sınıf, **Ekonominin Güncel Sorunları** adlı ders kitabının Ocak 2013 tarihli baskısı, sayfa 98'de, çokuluslu şirketlerin sık sık politika-nın aracı olabildiğini anlatan bir konuda, ABD'li çokuluslu şirketlerin Kıbrıs çıkartması sırasında bize karşı Rumların yanında tavır alması olayı şöyle aktarılıyordu:

"ABD çokuluslu şirketleri ile çatışmanın belki en iyi örneğini 1974 Kıbrıs çıkartması sırasında Türkiye yaşadı. Çokuluslu şirketlerin elindeki ATAŞ petrol rafinerisi, Türkiye'ye uçak yakıtı vermeyi 'Bunu üretmiyoruz' gerekçesiyle reddetti. Eğer dönemin 'radikal' Arap ülkelerinden biri (Libya) benzin vermeseydi, Türkiye, uçakları kaldıramayacaktı..."

Dün soydaşlarımızın soykırımı uğramasını engelleyen Libya lideri **Kaddafi**, bugün **Tayyip** tarafından sırtından hançerleniyor ve linç edilerek hayatından oluyordu.

Ancak, **Kaddafi**'nin o gün uçaklarımıza yakıt vermesi bugün bile ders kitaplarında okutuluyordu. Kim bilir yarın ders kitaplarında, bize benzin veren, soydaşlarımızın kırımdan kurtarılmasında en büyük destekçilerimizden biri olan **Kaddafi**'yi, **Tayyip** ve yandaşlarının nasıl sırtından vurduğu da yer alır.

Kaddafi'den nefret edenlerin başında **Apo** geliyordu. **Apo**'yu sorgulayan komutan olarak tanınan ve Ergenekon tertibiyle tutuklanan **Albay Atilla Uğur**, **Apo**'nun sorgusunda, **Kaddafi**'den

nasıl yakındığını, herkesin PKK'ya destek verirken **Kaddafi**'den nasıl hiçbir şey alamadıklarını **Apo'yu Nasıl Sorguladım?** adlı kitabında yukarda değindiğim şekilde anlatıyordu. **Kaddafi**, sürekli olarak iyilik yaptığı Türk halkı ve **Tayyip**'e çok güveniyordu. Ne yazık ki **Kaddafi** ve Libya halkı, **Tayyip**'e güvenmelerinin bedelini çok ağır ödediler. Gelin şimdi kanlı katil **Apo**'nun **Kaddafi** ile ilgili anlatımlarını bir daha okuyalım ve böylece Müslüman görünömlü insanlarımızın kimleri sırtından vurduğuna bir daha tanık olalım:

"Libya devleti ile aramız iyi değildi. Her türlü imkânları olmasına rağmen bize araç, gereç, silah ve malzeme vermediler. Defalarca talebim oldu ama Kaddafi bize hiç sıcak bakmadı..."

Kıbrıs savaşında da kendi gemimizi vurarak tarihe geçmiştik. Denize dökülen ve ölmek üzere olan askerlerimize ilk yardım eli uzatılmış ve askerlerimiz birer birer kurtarılmıştı.

Bu yardım elinin sahibi kim miydi?

Kaddafi!

Tayyip ve şürekâsı, ömrü boyunca bizlere iyilik yapan **Kaddafi**'nin, linçten sonraki halini hatırlayıp yaptıklarının Müslümanlığın ne yanına düştüğü konusunda fikir beyan edecekler midir?

Sadece **Kaddafi** mi, **Tayyip** ve ekibine güvenmekle hayatlarının hatalarını yaptıklarını geç de olsa anlayan başkaları da var...

Bunlardan biri de **Suriye Devlet Başkanı Esad...**

Tayyip, **Esad**'a da sürekli **"kardeşim"** diyor, birkaç ayda bir **Emine** ile aile ziyaretlerinde bulunuyorlardı.

Esad da **Tayyip** ve armadasına güvenerek Türkiye'deki yatırımlarını geliştiriyordu.

22 Aralık 2004 yılında **Emine** ile **Tayyip**, Suriye'nin Başşehri Şam'a ayak bastıklarında muhteşem bir karşılama ile karşılaşmışlardı.

Emine, aylarca çevresine Suriye'de gördüğü davranışları anlata anlata bitiremedi. Kendi anlatımlarına göre, hayatının en mutlu günlerini orada yaşamıştı.

O gezide mutlu olan sadece **Emine**'miydi?

Olur mu?

Bakın, **Tayyip**'in danışmanlarından **Nabi Avcı** gazetecilere o günkü karşılama ve ziyaret hakkında ne diyordu? Gelin, **Fatma Sibel Yüksek**'in ***Başbakanlığın Bilinmeyenleri*** adlı kitabının 121. sayfasından hep beraber okuyalım:

“Sayın Beşar Esad’ın eşi Sayın Esmâ Esad, 4 gün önce doğum yaptığı halde, loğusa yatağından kalkıp Emine Hanım’a Şam’ı gezdirmiştir arkadaşlar!”

Dün, **Emine** ve ekibi Suriyelilerin kendileriyle bu kadar yakın olmalarından dolayı duydukları mutluluğu her önlerine gelenle paylaşıyorlardı.

Bugün ise Amerika ile bir olup, Suriye’ye tezgâh üzerine tezgâh kuran **Tayyip, Emine** ve ekibi Suriye’nin hacıları kurşunlattığı iftirasını bile atabiliyorlardı.

Üstelik Türk hacıları kurşunlayanların, Irak’ta cami ve Kuran’ı nişangâh yapanların, binlerce Müslümanın kanına girenlerin Amerikalılar olduğunu bile bile...

Türkiye’de yaşayan Suriyeli gazeteci **Hüsnü Mahalli**, Suriye ile ilişkilerimizi ***“Aramız mükemmeldi”*** sözleri ile bakın nasıl anlatıyor:

“...Türkiye’nin Suriye’ye karşı tavrı giderek sertleşiyor. Ancak zamanlamaya baktığımızda ilginç birtakım şeylerin izlerini buluyorsunuz.

Tayyip Erdoğan’la aynı günlerde Suudi Arabistan Kralı, Arap Birliği, kimi Batılı ülkeler ve **Hillary Clinton** da Suriye yönetimine aynı yönde çağrılar yapıyorlar:

‘Reformlar yap, şiddete son ver’ çağrıları...

Demek ki bir şeyler hazırlanıyor.

Son yıllarda Türkiye-Suriye ilişkileri giderek o kadar mükemmel hal alıyor ki, iki ülke neredeyse birleşecekti; vizeler, pasaportlar, sınırlar kalkmış, ortak bakanlar kurulu toplantıları yapılıyor...

İki ülkenin insanları komşuya gider gibi birbirlerinin ülkelerine rahatça gidebiliyordu...

Çok değil birkaç yıl öncesine kadar 300-350 milyon dolar olan ticaret hacmi bir anda 2 milyar doları bulmuştu...

Eskiden bütün ihtiyaçlarını Batı'dan karşılayan Suriyeli işadamları, küçük işletme sahipleri, yönlerini Türkiye'ye çevirmişlerdi...

Örneğin, Suriyeli küçük sanayici artık ihtiyaç duyduğu makineleri Batı ülkelerinden değil Gaziantep'ten alıyordu.

Batı bundan hoşlanmazdı tabii ki...

Evet,

Suriye'deki rejim demokratik değil, baskıcı rejim...

Ama geçmişte de böyleydi.

O zaman sorun değildi, şimdi niye oldu?"

Olan, Wikileaks belgelerindeki **8 gizli hesabın ortaya çıkma korkusuydu.**

Ve diğerlerinin...

O nedenle **Kaddafi** gibi **Esad** da ABD ile işbirliği yapan **Tayyip** tarafından yarı yolda bırakıldı.

"Dost ve kardeş" Esad da **"düşman"** olarak anılmaya başladı. **Esad** ve Suriye'nin varlıklarına el konuldu.

Ve...

Tayyip, sürekli olarak **"kardeşim"** sözleriyle hitap ettiği **Esad** için açıklama yaptı:

"Ona güvenim kalmadı!.."

Her zaman söylüyorum:

"Gülmeyin!"

Araştırın...

BM tarafından Libya ile Suriye devleti ve yöneticilerinin yurtdışındaki mal varlıklarının dondurulması kararlarından ne kadar süre sonra ülkemizdeki paralarına ne yapıldı?

Bunların miktarları ne kadardır?

BM kararlarının uygulanması öncesinde hangi pazarlıklar yapıldı?

ABD Dışışleri Bakan Yardımcısı ölkemize gelmek zorunda kaldı mı?

Bu paraların önemli bir kısmının başka hesaplara kaydırılması sonrasında mı kalan kısımlar donduruldu?

Bahsedilen miktarlar milyar dolarlar ise ve basında küçük haberlerle bunlar geçıştiriliyorsa özellikle dikkat edilmeli!

Daha önce de biliyorsunuz!

Saddam asıldı gitti.

Irak üçe parçalandı.

Irak yanmaya devam ediyor.

Irak'ta her gün ölüm var.

Ve benzerliğe bakın ki daha tiran **Esad** gitmeden Suriye üçe parçalandı. “**Saddam'sız Irak**”ın içine düştüğü acı tablonun aynısını “**Esad'sız Suriye**”de yaşamak için 200 kişilik heyetle ABD'ye gidip yalvarmak devlet adamlığının neresine sığıyor?

Bu soruyu sormadan ve inandırıcı cevap da vermeden, Başbakan **Erdoğan**'ın ABD gezisi ile “**Ortadoğu'da tarihi bir yeni dönem açılıyor**” diyerek halka kirli, uyutucu, pejmürde propaganda yapmak ruhsal sefilleşme sayılır.

Saddam asıldıktan sonra Irak, etnik bölünmeler batağına itildi. Iraklı Arap'ın petrolünü ABD, İngiliz, Fransız şirketlere yedirip, petrolün kırıntısını da Kürt **Barzani**'ye transfer ederek ve o kırıntı petrolden Türkiye'ye de birkaç damla akacağı izlenimini vererek Ortadoğu'da sefil bir yeni dönem açıldığını görüyoruz.

Özlenen ses!

Necati Doğru'nun deyimi ile **teneke tıngırtısı** verdi.

“**Saddam asıldı gitti dedik**” niye?

SADDAM NEDEN ASILDI?

Anadolu Üniversitesi, İktisat fakültesi 4. sınıfında okutulan *Ekonominin Güncel Sorunları* adlı kitabın 85. sayfasında bu sorunun cevabını buluyoruz:

*“2000’li yılların başında AB parasal bütünleşmesi ile ABD dolarına ciddi bir rakip yarattı. Doların değer kaybı Avro karşısında, aynı yönde beklentilerle birleşince iş ciddileşti. Petrol üreticileri dolarla sayılan petrolün Avro ile satışını ister oldular. Örneğin **Saddam** iktidarda iken bu talebi dile getiriyordu. Ama Irak savaşı ile bunun karşılığını ödedi...”*

Aynı konu yine aynı kitabın 90. sayfasında şöyle işleniyor:

*“2000’lerin başında ABD ekonomisinde durgunluk ve sermaye kaçışı, doların avro karşısında değer yitirmesine yol açtı. Değer kaybı başta petrol, hammadde satıcısı ülkeleri dünya ticaretinin bu mallarda artık dolar değil avro kullanılması talebine götürdü, bu işin öncülüğünü o dönem Irak’ın başkanı olan **Saddam Hüseyin** OPEC çerçevesinde yaptı. Ancak 2. Irak savaşı ve izleyen idamı yoluyla **Saddam** susturuldu. Bu kez Venezuelalı Başbakan **Hugo Chavez** aynı taleple yola çıktı. Petrol satışının dolarla olmaması, doların işlem ve talebinde ciddi bir düşüş getirebileceği gibi, diğer hammaddeleri de peşinden sürüklemeye riskosu yaratır ABD için... Şimdi ABD için susturulması gereken kişi **Chavez...**”*

***Ekonominin Güncel Sorunları*, sayfa 102’de bu defa **Saddam**’a saldırının bir başka gerekçesi şöyle yer alıyor:**

*“Nitekim, önce Afganistan sonra Irak, ABD ile **Tony Blair** İngiltere’sinin saldırısına hedef oldular (2003); Irak’ın petrollerine el koydular. Sırada İran var ancak o daha çetin ceviz. Irak savaşında ülkeyi yerle bir ettiler, iç savaşa yol açtılar, bir de **Kürdistan** eyalet/devleti kurdular...”*

Türkiye geçen 54 yılda AB'ye giremedi ama "Kürdistan" bayrağı AB'ye girdi. 5 Haziran 2012 tarihli *Yeniçağ* gazetesinin haberrinde "Kürdistan"ın AB'ye girişı şöyleydi:

"Peşmerge reisi Mesut Barzani'nin başkanlığını yaptığı Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi, AB'nin başkenti Brüksel'e özel temsilcilik açıp, Belçika'nın özel izniyle temsilcilik binasına ortasında güneş bulunan kırmızı, beyaz ve yeşil renklerden oluşan 'Kürdistan Özerk Bölgesi' bayrağını çekti..."

Ekonominin Güncel Sorunları, sayfa 103'e geldiğimizde yine aynı nedene rastlıyoruz:

"ABD'nin 11 Eylül 2001'de New York'taki 'İkiz Kuleler'in sözde (!) Müslüman-Arap kökenli El Kaide grubu tarafından vurulması, yeni bir evreyi başlattı. ABD 'terörle mücadele' bahanesiyle Arap-İslam dünyasına savaş açtı. Bunun öncelikli sebebinin petrol alanları olduğu, Afganistan ve onu izleyen 2. Irak savaşı ve işgallerle ortaya çıktı."

Her şey bu denli net iken **Tayyip'in Saddam'ın** ardından **Kaddafi'yi** tepeleyenlerle aynı safta olması, şimdi de gözünü **Esad'a** dikmesi nasıl izah edilebilir?

Bazen de Süründürüyorlar

ABD'nin çıkarlarını zedeleyenlerin hepsi alçakça katledilmese de başka yöntemlerle etkisiz hale getiriliyordu. Örneğin, IMF eski Başkanı **Strauss Kahn**'ın başına gelenler...

Kahn, 100 dolara kiralanan bir hayat kadınının iftiralarıyla tacizden gözaltına alındı, elleri kelepçelendi. Cezaevine atıldı, ardından IMF Başkanlığından ayrılmaya zorlandı.

Fransa'nın en güçlü Cumhurbaşkanı adayıydı. Şimdi nerede olduğu belirsiz...

1944 yılında **Bretton Woods** antlaşması sonucu, dünyada tefecilik konusunda ikiz kuruluşlar olarak tanınan Dünya Bankası (**WB**) ile Uluslararası Para Fonu yani bilinen adıyla **IMF** kuruldu.

ABD ve Avrupa ile yapılan anlaşmaların ardından Dünya Bankası'nın Başkanlığı ABD'ye, IMF Başkanlığı ise Avrupa'ya verildi. Bu hal, uluslararası tefecilerin fakir ülkeleri iliklerine, kemiklerine kadar sömürmede nasıl ortak olduklarının da bir göstergesiydi.

IMF, verdiği kredilerde öncelikle ABD'ye kesin itaati şart koşuyordu; sözde yardım paketi için bir diğer koşul IMF ve ilgili ülkenin üstünde uzlaşma sağladığı bir 3 yıllık uyum programının varlığıydı.

IMF, kredi verdiği ülkenin refaha kavuşması için vaat ettiği yol gösterme dahil hiçbir şartı yerine getirmiyor, sorun iyice büyüdüktan sonra adeta o ülkenin batması için her ortamı hazırlıyordu.

2000'li yıllarda IMF Başkanlığına gelen Fransız vatandaşı **D. Strauss Kahn**, Amerikan politikasının onayı anlamına gelen Washington Konsensüsünü kabullenmeyen ülkelere kolaylaştırıcı fonları vermeyi reddeden şartı kaldırmış, böylece IMF acımasız tefecilikten, özel koşul aramadan kredi verir bir kurum haline gelmişti.

Gelirleri üç kat artırılan IMF birikmiş altınlarını da satma izni alıyor, 750 milyar dolarlık kaynak birikimiyle **Strauss Kahn**'ın tanımlamasıyla artık “**yeterli cephaneye**” sahip oluyordu.

IMF bundan sonra, gelişmekte olan ülkelere daha ağırlık verecek, kötü tefeciler gibi kriz sonrası değil kriz öncesi devreye girecek, kriz daha gelmeden önlem alınacaktı. Stand-by belgesi istenmeksizin para yardımı yapılacaktı.

D. Strauss Kahn'ın getirdiği bu yenilikler, IMF tarihinde bir devrim olarak nitelenmişti.

Ancak bu durum borç alanların lehine olup, ABD'nin çıkarlarını zedeleyince **Kahn**'a tüm dünyanın gözleri önünde otel tezgâhı kuruldu. 100 dolara kiralanan bir hayat kadınının iftiralarıyla **Kahn** tacizden gözüaltına alındı, ardından IMF Başkanlığından ayrılmaya zorlandı.

Strauss Kahn'ın ayrılmasından sonra başkan olan Fransız Yahudisi **Christine Lagarde** ilk iş olarak özel koşul yani ABD politikalarına bağlı kalma şartını tekrar getirdi. Böylece Hıristiyan ve Yahudilerin kutsal kitaplarında yer alan, “**Sahip olana, daha fazla verilecektir. Olmayanına, hiçbir şeyi olmayacaktır**” ilkesi devam ettirildi.

DERNEĞİ FENER, YEDİĞİ DÖNER, GİKINI ÇIKARTIRSAN POLİSİ DÖVER

Tayyip'in polisinin haşinliği ve Polis Akademisi'ndeki PKK açılımı toplantısında sadece yandaş gazetecilerin görüşlerinin dinlenmesi konusunda **5 Ağustos 2009** tarihinde **Yılmaz Özdil** şunları yazıyordu:

“Polis Akademisi'ndeki PKK açılım toplantısında neden sadece yandaş gazetecilerin görüşleri dinlendi?

Öbür gazetecilerin görüşleri neden dinlenmedi?

Âlemsiniz yani.

Görüşleri dinlenmeyen gazeteciler sadece onlar da ondan... Çağırıp dinlediler ki, ne düşünüyorlar öğrensinler.

Malum, telefonları dinlenen öbür gazetecilerin görüşleri zaten biliniyor. Polis teşkilatımız tarafından... Eee, 24 saat dinledikleri gazetecileri, bir de toplantıya çağırıp ekstra dinlemenin manası var mı?

Dinle dinle aynı şey... Yanardöner değiliz ki birader, telefonda ne diyorsak, o.

Bakın ‘Döner’ dedim, aklıma geldi... Başbakanımız Rixos’tan döner dönmez, döner yemeye gitti... Babalarının burs verecek arkadaşı olmadığı için döner sermayesi yetersiz olan üniversite öğrencileri de, ‘biz açız, harçları ödeyemiyoruz, siz döner yiyorsunuz’ diye sitem etti.

Yer misin yemez misin?

Kapıdaki polisler girişti çocuklara...

Çünkü polis, polis olmaktan çıktı artık; son Osmanlı Padişah'ının kapıkulu haline geldi.

Ne diyelim...

Bu dünya **Sultan Süleyman**’a bile kalmadı; **keser döner, sap döner, gün gelir hesap döner.**”

Polisten Dayak Fasılları

Tayyip'in polisi, **Atatürkçülere**, yurtseverlere çuval çuval iftiralarla, yalan beyanlarla acımasızca saldırıp onları işbirliği yaptığı F tipinin hâkim ve savcılarını tutuklatırken, öğrencileri, memurları, işçi ve emeklileri her fırsatta dayaktan geçiriyor, onlarca insanın ölümüne sebep oluyorlardı. İşi öyle azıttıyorlardı ki, hamile bir kadını bile acımasızca döverek karnındaki çocuğu düşürüyorlardı.

Sopalayacak kimseyi bulamadıklarında **İzmir Rüştü Ünsal Polis Okulu**'nda olduğu gibi kendilerinden düşük rütbelilere kötek atıyorlardı.

Tayyip'in polisi, dövme olayında öyle ileri gidiyordu ki, bu dayak fasıllarından **Tayyip**'in “**idolum**” dediği dünürü **Sadık Albayrak** bile nasibini alıyor, polis onun da kolunu bacağına kırıyordu. Ne hikmetse **Tayyip** bu konuda gıkını bile çıkarmıyor ya da çıkaramıyordu.

Dünürünü de dayaktan geçiren polis hakkında **Tayyip**, “**ileri demokrasinin savunucusu**” diyor.

“**İleri demokrasi de ne ola ki?**” diye garip garip sormayın, Amerika'nın Irak'a getirdiği “**demokrasi ve özgürlük**” ne ise **Tayyip**'in ileri demokrasisi de o!..

Tayyip'in kendi deyimi ile askerlikten yırttırttığı polisi, vatan-daşı adeta dayak manyağı yapıyordu. Polisler, 10 Şubat 2011 tarihinde harç parasını protesto eden öğrencileri haşat ediyor, yerlerde sürüklüyor, asfalt üzerine yatırıp, suratlarına ayaklarıyla basıyorlardı.

12 Şubat 2011'de ise Amerikalılara özenen polis, keyfi olarak çevirdiği elektrik teknisyenlerini asfalta yatırıp üzerlerine basarak sözde arama yapıyordu. Hiçbir suçu olmayan, sadece işlerine giden insanlar, uzunca bir süre yerde yatırılıyorlardı.

Kaldı ki **Tayyip**, Sakarya'ya miting için gelecekti. Polis aklı-na eseni çeviriyor, zulüm yapıyordu.

Oysa teknisyenler, **Tayyip**'in ziyareti sırasında elektrik arızası olmasın diye görevlendirilmişlerdi.

Ancak Türk insanına karşı her türlü ceberrutluğu sergileyen polis, uyuşturucu kaçakçısı **Mustafa Bayram** karşısında el pençe divan duruyordu.

Refah ve Fazilet Partisi kökenli ve AKP'ye yakınlığı ile bilinen uyuşturucu kaçakçısı Milletvekili **Mustafa Bayram**, uyuşturucudan karakolda tutulan oğlunu karakol basıp, polisleri tokatlayarak kurtarıyordu.

Bu duruma da, ne **Tayyip**'in ne de polislerin hiçbir tepkileri olmuyor, “destan” yazmaya kısa bir ara veriyorlardı.

Tayyip'in polisleri, sadece **Mustafa Bayram**'ın karşısında mı suspus oluyorlardı.

Olur mu?

21 Mart 2011'de Şirnak'ta düzenlenen Nevruz kutlamaları PKK gösterisine dönüşüyor, polis göstericilere müdahale etmek isteyince BDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel**, “**Alçaklar**” diyerek polislerin üzerine yürüyor, “**Defolun gidin**” diyerek Başkomiser **Murat Çetiner**'e bir tokat patlatıyordu.

Tabii ki PKK'lılara gül, karanfil, lokum dağıtan, şehit mevlitlerine zulüm uygulayan polisin bu olay karşısında tepki göstermesi beklenemezdi ve öyle de oldu.

Sadece, yedikleri şamarla kaldılar.

DÜNÜRE DE POLİS DAYAĞI

Tayyip'in yeğeninin esrardan yakalanmadan az önce dünürü ve idolü olan **Sadık Albayrak**, polisten bir güzel meydan dayağı yiyordu. Dayak her ne kadar dünüre atılsa da gözdağı uyuşturucu ile yakalanan yeğen olayında olduğu gibi galiba **Tayyip**'e veriliyordu. Zira **Tayyip** kendi eliyle yarattığı canavarın soluğunu ensesinde hissetmeye başlamış, onların istemediği her adımı attığında bedelini ailesinden birinin karşılaştığı olumsuzlukla ödemeye başlamıştı.

Polisin, **Tayyip**'in dünürünü tanımadığı için dövdüğü söyleniyor, böylece polis devleti olma yolunda kat ettiğimiz mesafe de belli oluyordu. Bu ülkede **Tayyip**'in dünürü **Sadık**'ı tanımayan mı kalmıştı? **Devr-i Tayyip**'te, dünür **Sadık**'ı tanımayanlara bırakın polis üniforması giydirmeyi, onu Çemişkezek'e bekçi bile yapmazlar. Kaldı ki **Tayyip**'in dünürü olmayanlar ne yapacaktı? Polis dayağına razı mı olacaktı?

2 Şubat 2010 tarihinde dünürün oğlunun patron olduğu *Sabah* gazetesinden **Sevilay Yükselir**'e, patronun babası, **Tayyip**'in dünürü gazeteci ve yazar **Sadık Albayrak**'ın polis tarafından dövüldüğü ve bir kolunun kırıldığı haberi geliyor, **Sevilay** da ânında şu cevabı veriyordu:

“Yok ya! Yalan herhalde o haber. Olay yazıldığı gibi olsa idi şimdi yer gök inliyordu. Medya ayağa kalkmıştı!”

“Yalan malan değil hocam. Ben olayın birebir tanıklarından dinledim mevzuyu ve bütün detaylarını yazdım. İnanmıyorsan aç oku benim siteyi” şeklindeki sözleriyle olayın doğru olduğunu vurguluyordu, **Tutkun Akbaş**.

Bakın **Sevilay**, bundan sonrasını köşesinde nasıl anlatıyor:

İnanılır gibi değildi gerçekten. Haberde gazeteci-yazar **Sadık Albayrak**'ın başına geldiği iddia edilen olaylar

tüm detayıyla yazılmıştı. İki arkadaşıyla birlikte Laleli'den tramvaya binmek üzere istasyona doğru yürüyüşe geçen **Albayrak**, yeşil ışık yanarken sağ taraftan hızla gelen bir araç tarafından ezilmekten son anda kurtulmuştu. Tam bu şoku atlatmış ve bir kez daha istasyona doğrulmuşlardı ki bu kez tam diplerinde Hyundai marka sivil bir araç durmuştu. Şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen **Albayrak**, o sivil aracın şoförüne, “**Özel izniniz var mı? Bu yolda bulunmaya hakkınız yok**” uyarısında bulunmuştu.

Tanıkların ifadesine göre, araçtan ağzında sakız, kulağında kulaklık olan deri montlu bir kişi inmiş ve kendisinin **Fatih Emniyet Amiri** olduğunu belirtip, söz konusu yolu da resmi olarak kullanma izni olduğunu söylemişti. Her ne olursa olsun, her kim olursa olsun bu türden tavrın yakışmadığını söyleyen **Albayrak** ise korkunç bir reaksiyon ile karşı karşıya kalmıştı. Bunun üzerine yasal vatandaşlık hakkını kullanıp, “**Polis olduğunu nereden bileyim. Lütfen kimliğinizi gösterin**” demişti. **Albayrak**’ın bu talebine cevap vermek zorunda olan polis şefi ise bunu yapmak yerine yanındaki şoföre talimat verip, “**Çağır ekipleri gelsin. Götürsünler şu herifleri!**” demişti.

Kısa bir süre sonra olay yerine varan ekipler de şeflerinin talimatı ile 70 yaşındaki **Sadık Albayrak**’a ve arkadaşlarına kelepçeyi takıp, kargatulumba polis otosuna bindirmişlerdi.

“**Bu davranışınız çok yanlış. Türk polisine yakışmıyor**” dedikçe karşı taraftan akıllara durgunluk veren bir muamele ile karşılaşmışlardı. “**Ayyaş mısın, sarhoş musun kardeşim**” gibi sözlerle hakaretler edilmeye başlayınca da **Albayrak** artık dayanamamış ve “**Kardeşim ben Sadık Albayrak’ım. Ne ayyaşım ne sarhoş. Ağzıma içki falan da sürmem!**” demiş.

Albayrak ve arkadaşlarına kafayı takan müthiş polis şefi doğruca Beyazıt Karakolu’nun yolunu tutmuş ve oraya

varıncaya kadar da hakaretlerini sürdürmüştü. Zaman zaman garip bir aymazlık içine girebilen polis memurları bütün bu olup bitenle yetinmemiş, üstüne bir de **Albayrak** ve arkadaşlarının karakol nezarethanesindeki hallerini cep telefonuna kaydetmişlerdi...

Sadık Albayrak'ın karakol çıkışı söyledikleri ülkenin geldiği konumu göstermesi bakımından da oldukça ilginçti:

"Bakın yaşıım 70... 12 Eylülde gözaltına alınırken bile bana bu kelepçe takılmadı. Çok ağırıma gitti. Çok üzdü beni..."

Tayyip'in dünürü, danışmanı, idolü... Kızı **Esra**'nın kayınbabası, **Turkuvaz Medya Grubu Yönetim Kurulu Başkanvekili Serhat Albayrak** ile Çalık Grubu CEO'su **Berat Albayrak**'ın babası gazeteci-yazar **Sadık Albayrak**, Türkiye Yazarlar Birliği'nin yüzüncü kuruluş yıldönümü dolayısıyla Sultanahmet Kültür Merkezi'ndeki etkinliğe katılıyordu. **Albayrak**, etkinlikten **IHH Yönetim Kurulu Üyesi** ve Ortadoğu Özel Temsilcisi **Ahmet Emin Dağ** ile birlikte ayrılıyordu.

Ahmet Emin Dağ, kutlamalardan ayrıldıktan sonra meydana gelen bu olay sonrasında polislerin tavırlarından dolayı savcılığa başvururken, hadisenin ortaya çıkmasının ardından olayla hiçbir ilgisinin olmadığını belirtiyor, böylece ülkede yaratılan korku imparatorluğunun nerelere kadar vardığını bir defa daha kanıtlıyordu.

Bu olayın şoku daha geçmeden bu defa da **Tayyip**'in helikopterinin polisler tarafından kirletildiği *Sözcü* gazetesinde manşet oluyordu. Polisler Rus kadını **Tayyip**'in kullandığı helikoptere atmış, bir güzel âlem yapmışlardı.

Ve ardından bir şok daha yaşanıyor, **Tayyip**'in yeğeni polisler tarafından uyuşturucu operasyonu kapsamında gözaltına alınıyor, ardından **Tayyip**'in abisinin oğlu çıkarıldığı mahkeme tarafından tutuklanıyordu.

Daha sonra 50 kilo uyuşturucuyu içmek için bulundurduğunu söyleyip serbest kalıyordu.

Tayyip'se kafeteryada sigara içen gençlere hakaretler yağıdırıyor, sigara içtikleri için onları azarlıyordu.

Ne hikmetse bu olaylar gizlenmeye çalışılırken, **Tayyip**, dikkatleri başka yöne çekmek için türban kavgası çıkarıyor, ortalığı karıştırıyordu. Askerin karşısında Kasımpaşalı tavırları takınan **Tayyip**, dünürünün yediğı dayağı, kolunun kırılmasına, yeğeni-nin düştüğü duruma sessiz kalıyor, helikopterinin kirletilmesi karşısında bile dut yemiş bülbüle dönüyor, adeta Etiler Beyefendisi pozlarına bürünüyordu.

Korktuğı, çekindiğı bir şey mi vardı? Bir Başbakan, bırakın dünürü olmasını, sade bir gazetecinin bile polis tarafından kolunun kırılmasına nasıl seyirci kalabilirdi?

Hele ki o Başbakan astığı astık kestiğı kestik bir Başbakan'sa.

Bu durum demokrasi ile yönetilen hiçbir ülkede olamaz. Olması hayal bile edilemez. Hadi oldu diyelim ki, o zaman böyle bir olaya karışan polislerden İçişleri Bakanına kadar bütün sorumlular yine **Tayyip**'in deyimi ile kapıya konur. Tabii Başbakan'ın polis karşısında çok büyük açığı ve korkusu yoksa ya da bazı nedenlerden dolayı polisin esiri olmamışsa...

Tayyip'in **Atatürkçü** gazeteci-yazar, asker, siyasetçi, avukat, işadamaı velhasıl bu gruba giren vatandaşlara karşı ceberrutluğuna sürekli tanık olurken, 2. cumhuriyetçiler, **Fetullahçılar** ve diğer tarikat mensupları ile PKK'lılar karşısındaki yumuşaklığına da alışmıştık.

Ancak Emniyet içindeki tarikatçı polislerin bu yasa tanımaz tavırları karşısındaki ılımlı davranışları biraz garip kaçıyordu.

Bu garipliğı dünür **Sadık** da fark etmiş olacak ki o da hakkını **Tayyip**'e muhalif olan *Gözcü* gazetesi marifetiyle aramaya kalkıyor, bazı garip davranışlar da sergiliyordu.

Sadık, *Gözcü* gazetesinden **Veli Toprak**'a verdiği mülakatta, alçıya alınan kolunun kırılmadığını söylüyor, telefonunun dinlendiğinden yakınıyor, panik havasında konuşuyordu.

Gazetecinin, *"Suç duyurusunda bulundunuz mu?"* şeklindeki telefondaki sorusuna;

“Karmaşık olaylar yaşıyoruz. Ya şimdi telefonum dinleniyordur. Konuştum, Hüseyin Çapkın’la da diğerleriyle de, hep görüşüyorum zaten” cevabını veriyordu. Gazetecinin;

“Son dönemde başınızdan ilginç hadiseler geçti” şeklindeki hatırlatması karşısında ise şöyle diyordu:

“Son iki yıldır enteresan olaylar oluyor. Önce büyük oğlumun evine girildi. Altın-gümüş bir şeyler alındı. Olayın sorumlusu içeri alındı.

Geçen yıl bir gazeteci arkadaşımla Galatasaray-Gençlerbirliği maçına gittim. Stada girdim, 5 dakika sonra aradılar, ‘Beyefendi arabanız çalındı’ dediler. Gittim baktım araba yerinde yok. Ardından 23 Martta arabama hırsız girdi, 2 camı kırılmış. Bilgisayarım, fotoğraf makinem ve evrakım çalınmış...”

Tayyip’in dünürü **Sadık**, telefonun dinlenmesi korkusuyla da olsa bazı şeyleri aktarmayı ihmal etmiyordu. Karakolda başörtülü bir kıza dayak atıldığını söylüyor, evinin Emniyet Müdürlüğü’nün tam karşısında olduğunu vurguluyor ve buna rağmen başına gelmedik kalmadığını söylüyor, bu nedenle sadece iki kangal köpeği ile bir silahına güvendiğini belirtiyordu.

Sadece bu kadar mı?

Olur mu?

Ülkede Başbakan’ın dünürü bile korku imparatorluğundan payını almış, telefonlarının dinlendiği korkusuyla açık açık konuşamıyorken, Emniyet Müdürlüğü’nün karşısındaki evinde bile güvencede olmadığını haykırıyorken, polis dayağından feryat ediyorken, **vay geldi askerlerin, Atatürkçülerin başlarına...**

Gerçi dünüre dayak yemek yaradı da, oğlu yüzgörümlüğü olarak Çalık Holding ve *Sabah* gazetesinde yönetici yapılmıştı.

Maşallahlık hediyesi de gecikmedi:

O şimdi bakan!..

NİMET ÇUBUKÇU'NUN EŞİNE SALDIRI

Dönemin Milli Eğitim Bakanı ve **Tayyip**'e en yakın isimlerden **Nimet Çubukçu**'nun, boşanmak istemeyen eşi **Birol Çubukçu**, oltalarına bastığı gerekçesiyle 28 Ekim 2010 tarihinde balıkçıların saldırısına uğruyor ve dayak yiyordu.

Eski Milli Eğitim Bakanı **Nimet Çubukçu**'nun eşi **Birol Çubukçu** ve bir arkadaşı, "oltaya basma" nedeniyle çıkan kavgada balıkçılar tarafından darp ediliyor. Yaralanan **Çubukçu**, 7 balıkçıdan şikâyetçi oluyor, polis, plakası alınamayan bir araçla kaçan balıkçıları arıyor ve tabii ki bulamıyor.

Sarıyer'in Tarabya sahilinde meydana gelen olayda, muhasebecilik yapan **Birol Çubukçu**, sabah erken saatlerde bir arkadaşı ile yürüyüşe çıkıyor. Tarabya sahiline giden ve üzerinde eşofman olan **Birol Çubukçu**'nun ayağı, amatör balıkçıların yanından geçtiği sırada bir oltanın misinasına takılıyor, olta sahibi kimliği belirsiz balıkçı, **Birol Çubukçu**'ya sözle sataşılıyor. Bunun üzerine tartışma çıkıyor ama olay yatışıyor, **Çubukçu** ile arkadaşı yürüyüşlerini tamamlıyorlar.

Yürüyüş sonu, geri dönüp otomobile doğru yöneldiği sırada ise balıkçılar, **Birol Çubukçu**'nun üzerine yürüyerek küfür etmeye başlıyorlar. Tartışmanın tekrar alevlenmesi üzerine 7 balıkçı, **Çubukçu** ile arkadaşına saldırıyor, vurmaya başlıyorlar. Balıkçılar kaçarken darp edilen **Çubukçu** ile arkadaşı Tarabya Polis Merkezi'ne giderek şikâyetçi oluyorlar.

Polis hemen olay yerine gidiyor ancak kimseyi bulamıyor. Yok bir de bulsaydı... Görgü tanıkları saldırganların plakası alınamayan bir araç ile olay yerinden uzaklaştıklarını söylüyorlar.

Polis aracın gidiş istikametinde bulunan kamera ve MOBESE kayıtlarını incelemeye alıyor, 7 saldırgan balıkçı polis tarafından aranıyor az önce de belirttiğim gibi bulunamıyorlar.

Oysa Emniyet binasına baksalar kolayca bulabileceklerdi.

ERDOĞAN EN AZ ÜÇ BAKANI SİLLE TOKAT DÖVDÜ

Aydın'da bir çocuğa, Soma'da halka saldırdığını görmüştük ama **Tayyip**'in en az üç bakanı sille tokat dövdüğünü 12 Kasım 2013 tarihli *Oda Tv* yayınından okuyorduk.

İran medyasına konuşan BDP Diyarbakır Milletvekili **Altan Tan**, Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**'ın insanların hayat tarzına karıştığını ifade ederken Başbakan Yardımcısı **Arıncı**'ın, **Erdoğan**'a ilişkin açıklamalarını geç kalınmış bir tepki olarak değerlendirdi.

BDP'li **Tan**, *Fars Haber Ajansı*'na konuştu. **Altan Tan**, Başbakan **Erdoğan**'ın insanların yaşam haklarına karışmasını eleştirerek, Başbakan'ın, milletin kaç çocuk doğuracağından tutun, nasıl yaşayacağına dair her şeye karıştığını ve fikir beyan ettiğini söyledi. **Tan**, Başbakan'ın bu şekilde artık haddini aştığını belirterek, *"Başbakan'ın yaptığı ne Müslümanlığa sığıyor, ne liberalliğe, ne de demokrasiye sığıyor"* dedi. Bunların yanlış şeyler olduğunu söyleyen **Tan**, topluma bu kadar müdahalenin gerilim, sıkıntı ve çatışma meydana getireceğini söyledi. Başbakan'ın *"Bu gerilimlerin çıkmasını bilmesi lazım"* diyen **Tan**, *"Başbakan'ın bu kadar insanın hayat tarzlarına karışması yanlıştır. Herkesin hayat tarzı kendinedir"* diye konuştu.

Başbakan **Erdoğan** ile Başbakan Yardımcı **Bülent Arıncı** arasında yaşanan sorunlara değinen BDP'li **Altan Tan**, Başbakan Yardımcısı **Bülent Arıncı**'ın **Erdoğan** hakkındaki açıklamalarının *"çok geç kalınmış bir tepki"* olduğunu belirterek, bugüne kadar Başbakan'ın, birkaç tane bakanı sille-tokat dövdüğünün bile birkaç yerde haber olduğunu öne sürdü. **Tan**, bunu anlatanın Başbakan'ın kendi arkadaşları

olduğunu ve kendisinin bunları AKP'nin birinci derecedeki yetkililerinden duyduğunu iddia etti.

Bunların hiçbirini sokaktan herhangi birisinden duymadığını söyleyen **Tan**, bizzat AKP'lilerden duyduğunu belirterek, *"Yalansa onların yalanıdır, doğruysa yine onların doğrusudur"* dedi. Başbakan **Erdoğan**'ın şimdiye kadar en az üç tane bakanı döverek görevlerinden uzaklaştırdığını savunan BDP'li **Tan**, *"Başbakan'ın, bakanlara ve vekillere yaptığı küfürlerin haddi hesabı olmadığı söyleniyor"* diye konuştu.

Şimdi böyle bir durumda **Bülent Arınç**'ın Başbakan'a en nihayet bir ses vermesinin nasıl yorumlanacağını bilmediğini ama bunlara ilk günden birisinin tavır koyması gerektiğini söyleyen **Tan**, Başbakan'a bir düzen verilmesi gerektiğini söyledi. Başbakan'ın asabının çok bozuk olduğunu anlatan **Tan**, *"Mesela Başbakan konuşurken bile, 'benim hükümetim, benim bakanım, benim valim, benim hükümet sözcüm' diyor. Başbakan biz kelimesini unuttu. Biri-lerinin Başbakan'a hatırlatması lazım. Yoksa bu gidişat, gidişat değil"* diye konuştu...

AHMET HAKAN, EVİNİN ÖNÜNDE SALDIRIYA UĞRADI

1 Ekim 2015 tarihinde Hürriyet gazetesi yazarı Ahmet Hakan, İstanbul'daki evinin önünde 4 kişinin saldırısına uğradı. Hastaneye kaldırılan Ahmet Hakan'ın vücudunda kırıklar olduğu görüldü. Ahmet Hakan, sabah saatlerinde taburcu edilirken, saldırıyla ilgili önce 3 kişi gözaltına alındı, sabah saatlerinde 4'üncü saldırgan da yakalandı.

Hürriyet yazarı **Ahmet Hakan** 1 Ekim 2015 gecesi *CNN Türk*'teki **"Tarafsız Bölge"** programından sonra şoförünün kullandığı ve korumasının da bulunduğu otomobiliyle evine gitmek üzere ayrıldı. **Hakan**, Nişantaşı'ndaki evinin önüne geldiğinde saldırıya uğradı.

Saat 00.35'te 34 VY 7765 plakalı siyah Toyota marka otomobille gelen 4 kişiden biri korumasına yönelirken, diğer üçü **Ahmet Hakan'a** saldırdı. **Hakan'ı** darp eden saldırganlar otomobilleriyle kaçtı.

Saldırıya karıştıkları belirlenen 3 kişi gözaltına alındı. Şüpheliler Şişli Hamidiye Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde sağlık kontrolünden geçirildikten sonra İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü'ne götürüldü.

Sabah erken saatlerde **Ahmet Hakan'a** saldıran 4'üncü kişi de yakalandı.

Hakan ve koruması Amerikan Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede müdahalesi yapılan, tomografisi çekilen **Ahmet Hakan'ın** burnunda ve kaburgasında kırıklar tespit edildi.

Saldırıdan sonra AK Parti Gençlik Kolları Başkanı ve İstanbul Milletvekili **Abdurrahim Boynukalın**, *"Evinin önünde 4 kişiyle bir gazeteciyi dövecek kadar kallesiz değiliz"* diyor, ancak daha

sözlerini tamamlayamadan saldırganların AKP'li olduğu ortaya çıkıyordu.

Ahmet Hakan'a saldırdığı için gözaltına alınan 4 şüpheliden 3'ünün AKP üyesi olduğu belirlendi. Kayıtlar, saldırganlardan **Ahmet Şengüller'in** Bayrampaşa, **Fuat Elmas** ve **Uğur Adıyaman'ın** ise Fatih teşkilatına üye olduğunu gösteriyordu.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın siyasi parti üyelik sorgulama sisteminde **Fuat Elmas'ın** "Adalet ve Kalkınma Partisi İstanbul Fatih Teşkilatı 2007/2 dönem aktif üyesi" olduğu belirtiliyor. **Ahmet Hakan'a** saldırı olayına karışan bir diğer isim olan **Uğur Adıyaman** içinse "Adalet ve Kalkınma Partisi İstanbul Fatih Teşkilatı 2011/2A dönem aktif üyesi" kaydı yer alıyor. Saldırganlardan üçüncüsü **Ahmet Şengüller'in** siyasi parti üyelik kaydında ise "Adalet ve Kalkınma Partisi İstanbul Bayrampaşa Teşkilatı 2010/2 dönem aktif üyesi" olduğu belirtiliyor. Kayıtlarda diğer saldırgan **Kâmuran Ergin'in** herhangi bir partiye üye olmadığı belirtiliyor.

Kanal D Haber, uyuşturucu, gasp ve tehditten kayıtları olan saldırganların 4'ünün de Van Gevaş nüfusuna kayıtlı olduğunu duyurdu. Haberde saldırganların akraba oldukları ve İstanbul Fatih'te oturdukları belirtildi.

Uğur Adıyaman: 29 yaşında, özel güvenlikçi, 12 Ekim 2010 tarihinde Fatih AKP ilçe teşkilatına üye olmuş. Polisteki kaydı çok kabarık. Uyuşturucu, 1'den fazla kişiyi tehdit, resmi belgede sahtecilik suçlarından sabıkalı, 24 yıl önce PKK'ya katılan **Seyhan Adıyaman'ın** kardeşi...

Fuat Elmas: O da özel güvenlikçi. 19 Haziran 2007'de AKP Fatih ilçe teşkilatına üye olmuş. 2011'e kadar özel bir güvenlik firmasında çalıştı.

Kâmuran Ergin: 29 yaşında. Şu an bir tekstil firmasında çalışıyor. Polis kayıtlarına göre onun sabıkası da kabarık. Uyuşturucu ticareti, yaralama ve silahlı yağma suçlarından poliste kaydı bulunuyor..

Hürriyet gazetesine yapılan saldırılara da katılan AK Parti Gençlik Kolları Başkanı ve İstanbul Milletvekili **Abdurrahim Boynukalın, Hakan**'ı tehdit etmişti. **Boynukalın, Hürriyet'e** yapılan ikinci saldırıdan sonra çekildiği ortaya çıkan görüntülerde **Ahmet Hakan**'ın Nişantaşı'ndaki evinin önüne gitmeyi düşündüğünü belirterek, *"Bizim hatamız bunlara zamanında dayak atmamak olmuştur"* demişti.

Star gazetesi yazarı **Cem Küçük** de köşesinde *"İstersek seni sinek gibi ezeriz. Bugüne kadar merhamet ettik de hâlâ hayatta kalabiliyorsun"* diye yazmıştı.

Ahmet Hakan'a Dayak Tarifesi: Adam Başı 25 bin lira

5 Ekim 2015 tarihli gazetelerde *"Ahmet Hakan'a yapılan saldırıda saldırganlara adam başı 25 bin TL ödendiği iddia edildi"* başlıkları yer alıyordu.

Hürriyet gazetesi yazarı **Ahmet Hakan**'a Nişantaşı'ndaki evinin önünde saldıranların İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde verdiği ifadelerde şok eden iddialarda bulunduğu ortaya çıktı. Emniyette verdikleri bu ifadeleri mahkemede reddeden şüphelilerin de arasında bulunduğu 7 kişiden 1'i tutuklanmış, diğer 6'sı serbest bırakılmıştı.

Şüphelilerden **Kâmuran Ergin**'in ifadesinde, Kurban Bayramı'nın arifesinde **Uğur Adıyaman**'ın araması üzerine buluştuklarını, soruşturmada adı geçen diğer şüphelilerle buluşarak gittikleri bir adreste gözünün bağlanarak mahzen benzeri bir yere sokulduğunu, burada kendisini Şube Müdürü olarak tanıtan bir kişinin **Ahmet Hakan**'ın dövülmesi gerektiğini, bunun yapılması karşılığında bize toplam 100 milyar lira verileceğinin söylendiğini öne sürdüğü ortaya çıkıyordu. **Ergin**'in ifadesinin devamında bu görüşmede yapılan bu teklifi durumu kötü olduğu için kabul ettiğini söylediği belirtiliyor.

Soruşturmanın diğer şüphelisi **Uğur Adıyaman**’ın mahkemede reddettiği Emniyet ifadesinde eski polis **Yahya Kemal Gezer**’in çağırması üzerine gittiği Fatih’teki bir kafede, **Gezer**’in internetten çıkardığı **Ahmet Hakan**’ın fotoğrafını gösterip *“Uğur bunu bizim dövmemiz lazım. Bir daha yazı yazamayacak hale getirecek şekilde kolunu bacağını kırmamız lazım”* şeklinde konuştuğunu iddia ettiği öğrenildi.

Adıyaman’ın, **Yahya Kemal Gezer**’le yaptığı bu konuşmanın devamında **Gezer**’in, emniyet konusunda da bir sıkıntılarının olmayacağını, çay çorba içip ifade verip çıkacaklarını, milyonların da duasını alacaklarını söylediğini ileri sürdü.

Saldırının arkasındaki isimlerin ortaya çıkarılmasına yönelik soruların da sorulduğu ifade sırasında **Uğur Adıyaman**’ın, eski özel hareket polisi **Yahya Kemal Gezer**’le yaşadığı diyalogu anlatırken, bu eylemi kimin istediği, onun mu başkasının mı şeklinde soru sorduğunu, **Gezer**’in bu soruyu, *“Büyüklerimiz... Devlet büyüklerimiz bize sahip çıkacaklar”* diye yanıtladığını iddia ettiği ve bu iddiasının ifade tutanaklarına geçtiği öğrenildi...

Emniyet’te verdiği ifadeyi reddeden bir başka şüpheli **Fuat Elmas**’ın da ifadesinde, **Adıyaman**’ın anlattıklarıyla örtüşen anlatımlarda bulunduğu belirtiliyordu.

Elmas, ifadesinde, **Yahya Kemal Gezer**’in kafeteryasındaki buluşmada **Gezer**’in kendilerine dövülecek bir adam olduğunu, bu kişinin gazeteci **Ahmet Hakan** olduğunu, bu yönde talimat verildiğini söylediğini ileri sürdü. Diğer şok iddialar gibi tutanağa geçen ifadesinde **Elmas**, **Gezer**’in yaptığı konuşmada, işin içinde MİT’in, Emniyet’in olduğunu söylediğini anlattı.

Edinilen bilgiye göre olayın seyrini değiştirecek ifadelerden birini veren **Elmas**, eski polis **Gezer**’in anlamını ve kimliklerini çözemediği kişiler ve olaylardan da bahsettiğini ileri sürdü. **Fuat Elmas**, **Gezer**’in kendilerine *“Reis”*, *“Bu işi iki-üç gün içinde bitirin bize paketi verecekler”* ve *“Kanlıca’dan talimat geldi”* şeklinde sözler söylediğini ifade etti. **Elmas**, bu sözlerle neyin kastedildiğini ise bilmediğini ifade etti.

Öte yandan, bu ifadelerde adı geçen emekli polis **Yahya Kemal Gezer**'in emniyette alınan ifadesinde şüphelilerin bu iddialarının tamamını reddedip, iftira atıldığını belirtip bu konuda suç duyurusunda bulunacağını söyledi.

Ahmet Hakan Dayak Yediği Geceyi Anlattı

18 Ekim 2015 tarihinde **Ahmet Hakan dayak yediği geceyi anlattı: “Kahraman Kapıcı!”** başlığıyla...

Ahmet Hakan dayak yediği geceyi kaleme alırken şu cümlelerle başladı ve devam etti: *“Bir ilahi yardım geldi’ hissiyle kapıcıya doğru yöneldim. Ya da şöyle söyleyeyim: Gayet ulvi bir kaçış gerçekleştirdim.”*

Ahmet Hakan, dayak yediği geceyi, başına *“Saldırıları karşı-sında yılmayıp ondan bile eğlence çıkarmaya çalışan bir gazetesinin notları olarak okuyun lütfen...”* notu düşerek ayrıntılarıyla yazdı.

Hadi gelin, **Ahmet Hakan**’ın dayak yediği geceye ilişkin *Hürriyet* gazetesine yazdıklarının bir kısmını okuyalım:

Üç buçuk saatlik programdan çıkmışım.

Nasıl yorgunum.

Üzerimden iki TIR geçmiş gibi.

Atladım arabanın arkasına.

Önde şoför ve gazetesinin tahsis ettiği özel güvenlikten bir koruma.

Eve ulaşmayı iple çekiyorum.

Tam evin önüne geldik.

Kapıyı açtım.

Huzur ve güven içinde, yüzümde eve ulaşmanın keyfiyle olmuş inceden bir gülümsemeyle arabadan indim.

Bizim arabanın hemen arkasında, dümendenden kaza yapmış gibi yapan bir araç ve içinden fırlayan dört adet zebella gibi adam...

Zebellalardan biri bizim korumayı etkisiz hale getirdi, diğ er     neye uğradığımı bilemeden üzerime çullandı.

Hepsi    saniye içinde olup bitmişti.

Tam o anda içimden sadece  u cümle geçiyordu:

“Bunlar benim fa ayı bozacaklar, eyvah!”

Vurdular. Vurdular.

Yere yığıldım.

Vurmaya devam ettiler.

Yerlerde s r nd m, g z mdeki g zl k fırladı, burnumdan kanlar akmaya ba ladı.

Baktım: Beyaz gömleğim kan içinde.

Sonra gözüm bizim Terzi Namık’a yeni yaptırdığım takım elbisenin pantolonundaki yırtığa takıldı.

 imden “Namık bunu onarabilir mi acaba” diye ge cirdim. Yemin ederim ge cirdim.

Sonra can havliyle ve biraz da Don Corleone’nin vurulma sahnesinde olduğu gibi çok artistik ve çok havalı bir şekilde kendimi karşı kaldırıma attım.

40 biner liraya tutulduklarını sonradan öğrendiğim zebellalar pe imden geldiler.

Beni yakalayıp park etmiş araçların üzerine fırlattılar. Çarpmanın etkisiyle kaburga kemiklerimin kırıldığını hissettim.

Tam bu sırada karşı sıradaki apartmanların birinde nur yüzlü bir kapıcı belirdi.

“Bir ilahi yardım geldi” hissiyle kapıcıya doğru yönel-dim.

Ya da şöyle söyleyeyim: Gayet ulvi bir kaçış ger ekle tirdim.

“A  kapıyı” dedim kapıcıya.

Açtı.

Sonra da hemen kapattı.

Zebellalar dışarıda, ben apartmanın içindeydim.
Bağrıış çağrıış bir süre daha devam etti.
Sokak ayağa kalktı.
Zebellalar kaçtı.
Ben de apartmandan çıktım.
Polisler, hastaneler, telefonlar, aciller, ifadeler falan...
Ameliyatlar, pansumanlar, ilaçlar falan..
Gaflette yakalamışlardı beni ve hiç beklemediğim anda
arkadan saldırmışlardı.
O gün bugündür, güneşin sofrasında, dostların arasında
olsam dahi, hep arkamı kolluyorum.
Bakalım ne zamana kadar sürecek bu marazi hal.

Hürriyet’i Basan “Dayakçı” Boynukalın Resmen Bakan Yardımcısı

18 Aralık 2015 tarihinde *Hürriyet* gazetesinde yer alan yazısında **Ahmet Hakan, Boynukalın**’ı bakan yardımcısı yapanlara, “**Eserinizle övünün**” diyordu.

Ahmet Hakan, Hürriyet’e taşlı sopalı saldırıda başrolü üstlenmesinin ardından vekilliğini kaybetse de bakan yardımcısı yapılan AKP’li **Abdurrahim Boynukalın**’a bakıp Türkiye’de gençlerin nasıl yükselebileceğini yazdı.

Hürriyet saldırısının ardından **Sedat Ergin** ve **Ahmet Hakan** için “**Bunlar hiç dayak yememişler**” dediği video görüntüleri de ortaya çıkan **Boynukalın**, bugün 18 Aralık 2015 tarihli *Resmî Gazete*’de yayımlanan atama listesiyle resmen Gençlik ve Spor Bakanı Yardımcısı oldu.

Hakan, bugünkü yazısında bu gelişmeyi Türkiye siyasetinde gençler açısından yepyeni bir yükseliş modeli olarak nitelendirerek, “**Bu yeni modelde... Kibarlık yok, nezaket yok, ağırbaşlılık yok, demokratlık yok, hoşgörölülük yok**” dedi.

Hakan, bu modele göre bir gencin siyasette yükselebilmesi için yapması gerekenleri şöyle saydı:

Önce taşlı-sopalı bir gazete baskınının başrolünde yer alacaksınız. Cam çerçeve indirmeli gazete baskını nedeniyle gündem olacaksınız ve bundan acayip mutlu olacaksınız. **“Seçimin sonucu ne olursa olsun seni başkan yaptıracamız”** diye höykürerek... Sadece seçime ve sandığa endeksli bir demokrasi anlayışının bile epey gerisinde olduğunuzu göstereceksiniz. Bir gazeteci için **“Evinin önüne gittim, onu dövecektim”** diyeceksiniz... Bir başka gazeteci için **“O hiç dayak yememiş”** diyeceksiniz. Ancak bir sokak serserisinin ağzına yakışacak bu türden sözler söyleyip kabadayılık taslayacaksınız.

Hakan, Boynukalın’ın saldırının ardından kariyer basamaklarını adım adım nasıl çıktığını da şöyle yazdı:

Öncelikle... Parti büyükleri, **“Ne var canım, bizim çocuk yapmış bir kabahat, o kadar da abartmayalım amcası”** diyerek... Sizi pırpırlamaya doyamazlar. Sonra... Kabahat işleyen çocuk olarak... Partinin en önemli kongresinin en yüksek divan üyeliğine getirilerek onore edilirsiniz. Daha sonra bakanlarla, başbakanlarla onların gözbebeği olduğunuzu yansıtan fotoğraflar çektirirsiniz... En sonunda da... Koskoca bir “Bakan Yardımcısı” olarak bürokrasinin en tepe noktalarından birine getirilirsiniz. Yani öyle bir yükselirsiniz ki... Sizi kimse tutamaz.

Hakan, Boynukalın’ın tecrübelerini özet geçip atamayı, **“Burası artık böyle bir ülke... Burasını böyle bir ülke haline getirenler! Buyurun, eserinizle övünün”** diyerek eleştirdi.

BEHÇET OKTAY DA F TİPİ KURBANI

Behçet Oktay, 1957 yılında Malatya'nın Hekimhan ilçesinde doğdu. 25 Şubat 2009'da Ankara'da Fetullahçılarca katledildi.

1975 yılında Polis Koleji'nden, 1978 yılında da Polis Akademisi'nden mezun oldu. Erzincan, Kars, İstanbul, Afyonkarahisar ve Bingöl illerinde görev yaptı. 23. Dönem Özel Harekât Kursunu tamamladıktan sonra, 1994-1997 yılları arasında Diyarbakır'da çalıştı. 1997 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Daire Başkanlığı görevine atandı. Evli ve üç çocuk babası, Türk Silahlı Kuvvetleri Altın Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası sahibiydi.

Özel Harekât Dairesi Başkanı **Behçet Oktay**'ın intiharındaki şüpheler giderek artıyor. **Oktay**'ın öldürüldüğünü ileri süren Özel Harekâtçı arkadaşı, *"Fetullahçılar yıllardır Özel Harekâta sızmaya çalışıyor. **Behçet Oktay**, Fetullahçıları Özel Harekâta sokmadı"* diyordu.

Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Harekât Dairesi Başkanı **Behçet Oktay**'ın intiharının arkasındaki sis perdesi hâlâ aralanamadı. **Oktay**'ın oğlunun gündeme getirdiği sorulardan sonra **"intihar değil de cinayet mi?"** sorusunu akla getirdi.

Özel Harekâtçı arkadaşı, **Oktay**'ı şöyle anlatıyordu:

"Karakterli birisidir, hayatı düzgündür. Kesinlikle intihar edecek bir insan değildir! Genelkurmay Başkanlığı'na bağlı Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda eğitim aldı.

Onu öldürdüler!..

İntihar süsü verdiler...

Konusunda uzman. Emniyet teşkilatında çok sevilen biriydi.

*Fetullahçılar yıllardır Özel Harekât Daire Başkanlığı'na sızmaya çalışıyordu. Ama **Behçet** onlara fırsat vermedi. Onları Özel Harekâta sokmadı. Giremedikleri tek yer burasıydı."*

Yurtsever, Cumhuriyetçi ve **Atatürkçü** yapısıyla tanınıyordu.

Denizcilerde yaşanan otopsi skandalının bir benzeri de Özel Harekât Daire Başkanı **Behçet Oktay**'ın intiharı sonrasında gün yüzüne çıktı. Ailesinin itirazı üzerine Adli Tıp incelemesi yapılan **Oktay**'ın, göğüs kafesinde 7 kırık, vücudunda kokain ve alkolle rastlandı. Ayrıca solak olan özel harekâtçının sağ el ile silahı ateşlemiş olması da **cinayet** şüphesini artıran bir diğer gelişme olarak hafızalara kazındı.

Behçet Oktay'ın arkadaşları kesinlikle uyuşturucu kullanmadığını söylüyorlardı.

Behçet Oktay'ın Kardeşi Açıkladı: "Cinayeti En Tepedeki Çözecek"

Dava dosyası, "**intihar**" denilerek kapatılan eski Özel Harekât Daire Başkanı **Behçet Oktay** cinayetiyle ilgili kız kardeşi **Şule Oktay**'tan 30 Ağustos 2014 tarihinde çarpıcı açıklamalar geldi. Ağabeyinin ölmeden üç gün önce kendisine, "*En tepedekine gidip söyledim, içim rahat*" dediğini açıklayan **Şule Oktay**, bu "**en tepedeki kişi**" ortaya çıkarılırsa cinayetin aydınlanabileceğini söyledi.

Ankara Dikmen'de 25 Şubat 2009'da başından vurulmuş olarak bulunan **Behçet Oktay**'ın dosyası "**İntihar etti**" denilerek kapatıldı. 2 yıl sonra, 26 Ocak 2011'de dosya yeniden açıldı. Olayın tek görgü tanığı olduğu ileri sürülen **Halil Kesici** için ömür boyu hapis istemiyle dava açıldı. Mahkeme, **Oktay**'ın 25 Şubat 2009'daki ölümü sırasında yanında bulunan ve "**adam öldürmek**" ile "6136 sayılı Kanun'a muhalefet" suçlarından yargılanan **Kesici**'nin beraatını kararlaştırdı.

Karanlık olayın peşini bırakmayan **Şule Oktay**, ağabeyinin ölümünden önce kendisiyle bazı konularda konuştuğunu ve bu konuşmalarda geçen kişilerin ortaya çıkması halinde cinayetin aydınlanacağını söyledi. **Şule Oktay** şöyle konuştu:

“Ağabeyim benimle, öldürülmeden bir hafta önce (15 Şubat 2009) ‘çok üzerime geliyorlar, beni yiyecekler’ ve yine öldürülmeden üç gün önce (21 Şubat 2009) ‘ben en tepedekine gittim söyledim, şimdi rahatım’ diye konuşmuştu. Hiç kimse ağabeyimin öldürülmediğine inanmamızı beklemesin. Ağabeyimden öğrendiğim devlete saygı ve terbiyemiz çerçevesinde bugüne kadar bu en tepedeki kişinin kendiliğinden ortaya çıkarak ‘ben de bunlara şahidim ve bana bunları anlattı’ diyerek gerçeğin ortaya çıkmasına yardımcı olmasını sabırla beklemiş bulunuyoruz. Çünkü ağabeyim bu kişiyle konuştuktan sonra rahatladığını bana açıkça söylemiş ve kısa bir süre sonra da ölü bulunmuştur. Ağabeyimin öldürülmeden önce konuştuğu en tepedeki kişi kimdir?

Ağabeyimin elinin üzerindeki ekimozları, bileğindeki kelepçe izini, bacağındaki morlukları, gözündeki morluğu ve burundaki akmış kanı gördükten sonra ağabeyimin öldürülmediği palavrasını kimse bana yediremez. Ağabeyimin hastanedeki görüntülerine gerek ben gerekse işin uzmanları baktığında çok üzgün olarak belirtmeliyim ki ağabeyime işkence yapıldığı açıkça görülmektedir.

Duruşmada yeminli ifade veren ve ağabeyim öldürülmeden önce son kez gören kişi olduğu iddia edilen **Kemal Muratoğlu**’nun ifadesine göre ağabeyim saat 01.15’te yanından ayrılmış. Saat 02.00 sıralarında da ölü bulunmuştur. Ağabeyimin iki arabayı da kullanması mümkün olmadığına göre arabasını olay günü kim kullandı? Ağabeyim saat 23.59.12’de son telefon görüşmesini yapmış ve ölü bulunduğu saat olan 02.00’a kadar telefon sinyalleri kaybolmuştur. Yaptığı bu görüşmeden sonra yaklaşık 2 saat ortadan kaybolan ağabeyim kiminle konuşmuş ve buluşmuştur?”

Ramazan Akyürek, Behçet Oktay'ı Ölmeden Az Önce Neden Dinledi?

31 Aralık 2014 tarihinde Behçet Oktay'ın, ölümünden sadece 6 gün önce sahte isim ve **Hizbullah** örgütü üyesi olduğu gerekçesi ile F tipi polislerce dinlendiği ortaya çıktı.

İlk olarak **Sabah**'ın gündeme getirdiği 360 bin kişilik dinleme listesi, gündeme bomba gibi düştü. *Hürriyet* gazetesinden **Toygun Atilla** ise *Sabah*'ın listesinde olmayan 9 önemli isme bugünkü haberinde dikkat çekti.

Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından, önleyici dinleme adı altında mahkeme kararı ile yapılan dinlemeler, Mart 2006'da Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığına atanan **Ramazan Akyürek**'in görev yaptığı süreleri kapsıyor. 2007-2010 yılları arasında toplumun önemli bir kesiminin dinlendiği anlaşıyor.

Birçok önemli projede görev yapan TÜBİTAK Ulusal Metroloji Enstitüsü Teknik Müdür Yardımcısı **Ahmet Ceyhan Gören**, dönemin Adli Tıp Kurum Başkanı **Kemalettin Kurt**, Adli Tıp eski Fizik İnceleme İhtisas Dairesi Başkanı **Çetin Seçkin**, ÖSYM Araştırma Geliştirme Değerlendirme ve Test Araştırma Görevlisi Matematikçi **Yeliz Çelen**, **Hrant Dink** cinayeti sanıklarından Trabzon Emniyeti'nin Yardımcı İstihbarat Elemanı **Erhan Tuncel** ile bağlantıyı sağlayan polis memuru **Muhittin Zenit**, eski Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**'in doktoru **Aylin Cesur**, CHP eski lideri **Deniz Baykal**'ın en yakın arkadaşı olarak bilinen **Atanur Göncü**. 9'uncu isim ise 25 Şubat 2009'da Ankara'da özel otomobilinde ölü olarak bulunan ve ölümünden sonra intihar ve cinayet tartışmaları ortadan kalkmayan eski Özel Harekât Daire Başkanı **Behçet Oktay**...

Ortaya çıkan dinleme kararlarına göre **Oktay**'ın telefonları, ölümünden sadece 6 gün önce 19 Şubat 2009'da "Abdurrahman Doğru" sahte ismi ve Hizbullah örgütü üyesi olduğu gerekçesi ile Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nden alınan kararla dinlemeye alınmıştı.

Bu durum şu soruları yanında getiriyor:

Behçet Oktay ölümünden 6 gün önce neden **Hizbullah** üyesi diye dinlendi?

Behçet Oktay ölümünden önce neden “**Abdurrahman Doğru**” sahte ismiyle dinlendi?

Bu hukuksuz dinlemelerin, **Behçet Oktay**’ın ölümüyle ilgisi ne?

Behçet Oktay’ı hukuksuz dinlemeyle hedefe koyan **Ramazan Akyürek**’in, **Oktay**’ın ölümüne dair bir bilgisi ya da bire bir aktörlüğü var mı?

Behçet Oktay’ın öldürölmesinin; Zir Vadisi (Yenikent) kumpasını kuranlara ve **Mustafa Dönmez**’i cezaevine atanlara ilk onun itiraz etmesinin, oralarda bulunduğı iddia edilen mühimmatların polisin Ankara/Gölbaşı deposundan çıktığını söylemesinin etkisi var mı?

Öyle ya; **Oktay**, 19 Şubat 2009’da söylediğı bu sözlerinin ardından, 25 Şubat 2009’da katledildi...

O halde bir daha soralım:

Ramazan Akyürek, **Behçet Oktay**’ın ölümüne dair bildiklerini neden bugüne kadar açıklamadı?

Ve...

Neden polisin dinlemeye aldığı birçok isim dinlemenin ardından öldürölüyor, aynı rahip cinayetlerinde olduğı gibi...

Telefonu dinlenen kritik isimlerden biri de **Muhittin Zenit**... **Zenit**, **Hrant Dink** cinayetinden sonra kamuoyunun tanıdığı bir isim. Polis memuru. Trabzon Emniyet Müdürlüğü’nde görev yaptığı sürede **Dink** cinayeti sanıklarından Yardımcı İstihbarat Elemanı **Erhan Tuncel** ile irtibat sağlayan isim. **Dink** cinayetinin ardından da üstlerinin emriyle **Erhan Tuncel** ile görüştüğü ortaya çıkmıştı. **Zenit** o telefon görüşmesinde **Tuncel**’e **Dink** cinayetini kendi arkadaş grubunun mu işlediğini sorduktan sonra, cinayetin işlenme şekline ve grubun hareket yöntemine kadar her

şeyden haberdar olduğunu beyan eden şu cümleyi sarf etmişti: *"Tabii canım. Tek farklılık, kaçmayacaktı ama bu kaçtı..."*

Muhittin Zenit, Ramazan Akyürek'in İstihbarat Daire Başkanı olmasından sonra Bayburt Emniyet Müdürlüğü'nden alınarak İstihbarat Daire Başkanlığı'na atandı. O tarihten bu yana da İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görev yapıyor. Dönemin İstihbarat Daire Başkanı **Ramazan Akyürek**'in, **Dink** cinayetinden sonra kendi yanına aldırıldığı **Zenit**'in telefonlarını dinletmesi ise olayın dikkat çekici yanlarından biri. **Akyürek, Zenit**'in telefonlarını 2008-2009 arasında dinlemeye aldirmıştı. **Erhan Tuncel, Dink** cinayetinden sonra yaptığı açıklamalarda 17 kez ihbarda bulunduğunu söylemişti. Şu âna kadar çıkan kayıtlara göre ise ortada 2 tane rapor var. Bunlardan biri **Hrant Dink**'e karşı ses getirecek bir eylem planlandığına yönelik hazırlanan istihbarat raporu, diğeri ise **Dink**'in öldürüleceğinin yazılı olduğu F4 raporu. Ancak soruşturma sırasında ortaya çıkmıştı ki, bu ikinci rapor İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne asla ulaştırılmadı.

Dinlemelerin yapıldığı dönemde Emniyet İstihbarat Dairesi'nin başındaki isim **Ramazan Akyürek**'ti.

Soru şu: Dink cinayetinde ihmalleri bilinen Ramazan Akyürek'in Muhittin Zenit gibi kilit bir ismi dinletmesinin arkasında, Zenit'i kontrol altında tutmak mı vardı?

ÖSYM Araştırma Geliştirme Değerlendirme ve Test Araştırma Görevlisi Matematikçi **Yeliz Çelen** de listede dikkat çeken bir başka isim. Devlet Denetleme Kurulu'nun (DDK) ÖSYM'ye ilişkin yaptığı inceleme sonunda hazırladığı ve 2010'da kamuoyuna yansıyan raporlarda **Yeliz Çelen** ismi de geçiyordu. **Matematik sorularını hazırlayan komisyonun koordinatörü konumundaki Çelen'in çeşitli yayınevlerine kitap hazırladığı konusu da bu incelemede gündeme geldi.** İddialara göre DDK'nın bu incelemesinden sonra ÖSYM'de boşaltılan kadrolara Cemaatçi isimler atandı. Yine iddialara göre telefonu dinlenen **Yeliz Çelen** de bu şekilde bertaraf edilen isimlerden biri oldu.

Dikkat çekici isimlerden biri TÜBİTAK Ulusal Metroloji Enstitüsü Teknik Müdür Yardımcısı **Ahmet Ceyhan Gören**. **Doç. Dr. Gören**'in başında bulunduğu enstitü, "metroloji" ölçme bilimi olarak tanımlanıyor. **Ahmet Ceyhan Gören**, akaryakıt kaçakçılığını önlemek için geliştirilen "Ulusal Merkez Uygulaması"nı da yürüten isim olarak biliniyor.

Telekulak listesinin bir diğer ismi ise 9'uncu Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**'in doktoru **Aylin Cesur**. Yıllardır **Demirel** ailesinin yanında olan **Dr. Aylin Cesur**, aile yakınlığının yanı sıra **Süleyman Demirel**'in sağ kolu olarak da tanımlanıyor.

CHP eski Genel Başkanı **Deniz Baykal**'ın en yakın arkadaşı **Atanur Göncü** de telefonları dinlenenler arasında. **Göncü**, kaset komplosuna uğrayan **Baykal**'ın çocukluk arkadaşı ve sırdaşı konumunda...

Dönemin Adli Tıp Kurum Başkanı **Kemalettin Kurt** ve Adli Tıp Fizik İnceleme İhtisas Dairesi Başkanı **Çetin Seçkin** de telekulağın hedefiydi. Fizik İhtisas ve İnceleme Dairesi Başkanı **Çetin Seçkin**, kamuoyunda "Islak imza" davası olarak bilinen belgeyi inceleyecek birimin başındaydı. Adli Tıp Uzmanı **Çetin Seçkin**, tesadüfen tam da o günlerde dinlenmeye başlandı. Sonrasında görevden alındı. Islak imza davasında emekli **Albay Dursun Çiçek**'in aralarında olduğu çok sayıda isim yargılanıyordu.

MUHSİN YAZICIOĞLU'NUN KAZA GÖRÜNÜMLÜ ÖLÜMÜ

25 Mart 2009... Göksun-Kahramanmaraş'ta şaibeli bir helikopter kazasıyla hayatını kaybeden **Muhsin Yazıcıoğlu** 31 Aralık 1954 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinde dünyaya geldi. Yazıcıoğlu, Eski Ülkü Ocakları Genel Başkanıydı... 19., 20., ve 23. dönem TBMM Sivas Milletvekili ve Büyük Birlik Partisi'nin Kurucusu ve ilk genel başkanıydı.

Yazıcıoğlu'nun, 25 Mart 2009 tarihinde, Kahramanmaraş mitinginden Yozgat-Yerköy mitingine hareket etmek üzere içinde bulunduğu helikopter bilinmeyen bir sebepten dolayı düştü.

Helikopter düştükten sonra *İHA* muhabiri **İsmail Güneş** 112 Acil Servisi dahil, 155 ve 156'yı bile aradı. Bu konuşmada bacağıнын kırık olduğunu, helikopterde bulunanlardan sadece BBP Sivas İl Başkanı **Erhan Üstündağ**'ın inlediğini, ne BBP Sivas İl Başkan Yardımcısı **Murat Çetinkaya** ne de pilot **Kaya İstek-tepe**'den ses geldiğini, **Muhsin Yazıcıoğlu**'nu ise göremediğini söylemişti.

Telefon sinyallerinde uzaydaki bir noktayı bile bulabileceklerini iddia edenler 7,5 saat görüşme yapılan noktaya ne garip ki ulaşamadılar, daha doğru bir deyişle ulaşmadılar...

Bu konuşmalar **İsmail Güneş**'in son konuşması olmuştu. Kazadan 48 saat sonra helikopterin enkazı ve **Muhsin Yazıcıoğlu** dahil 6 kişinin naaşı arama ekipleri içerisinde 17 gönüllü civar köylüsü tarafından Sisne ve Kızılöz Köyleri arasındaki Keş Dağı Kurudere Kanlıçukur mevkiinde bulundu.

Enkaz, 48 saat süren arama çalışmalarının yapıldığı bölgenin içerisinde değil 115 km uzağındaydı.

BBP Genel Sekreteri, (sonradan AKP'ye geçip bakan olan) **Yalçın Topçu**'nun, 28 Mart 2009 günü saat 14.10'da yaptığı açık-

lamaya göre, BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu** ve beraberindekiler vefat etmişlerdi. Kendisi daha önce on yedi defa trafik kazası geçirmişti ancak bunların hepsini hafif sıyrıklarla atlattı.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun cenaze töreni ölümünden 6 gün sonra 31 Mart 2009 tarihinde Kocatepe Camii'nde düzenlendi. TBMM'deki törende **Yazıcıoğlu**'nun Türk bayrağına sarılı naaşı'nın üzeri çiçeklerle süslendi. Cenaze törenine basın mensupları dahil yaklaşık 700.000 kişi katıldı.

Taceddin Dergâhı'na gömülmeyi vasiyet ettiği için cenazesi, Bakanlar Kurulu kararı çıkarılarak **Mehmet Akif Ersoy** müzesi olarak kullanılan dergâhın bahçesine defnedildi. **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun ölümünün ardından memleketi Sivas'ta birçok parka ve caddeye ismi verildi. Amasya'da ve Ankara Çamlıdere ilçesinde yapılan caddelerin ismi **Muhsin Yazıcıoğlu Caddesi** olarak değiştirildi.

Yazıcıoğlu'nun Helikopteri Düştü

27 Mart 2009 tarihli *Hürriyet*, "**Yazıcıoğlu'nun helikopteri düştü**" başlıklı haberinde olayı şöyle duyuruyordu:

"BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nu Kahramanmaraş'tan Yozgat'a götüren helikopter inişi sırasında düştü. Helikopterde 6 kişi vardı. Helikopterin düştüğü haberinden sonra devamlı olarak *'Enkaza ulaşıldı... Yazıcıoğlu ve yanındakiler hafif yaralı... Yazıcıoğlu'nun ayağı kırıldı, şu anda ambulansla hastaneye getiriliyor'* şeklinde çeşitli haberler geldi. Ancak 18.30 itibarı ile Başbakanlık kaynakları ve İçişleri Bakanlığı kaynakları helikopterin enkazına, dolayısıyla **Yazıcıoğlu** ve beraberindekilere henüz ulaşamadığını açıkladı. Jandarma yetkilileri ise asker, korucu ve vatandaşların arama çalışması başlattıklarını fakat bölgede fırtına başladığını açıkladı. Partisi de herkesi dua etmeye davet etti.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun da içinde bulunduğu helikopterden alınan cep telefonu sinyallerine göre, Berit Dağı eteğindeki Sisne Köyü'nün dağa doğru istikametindeki Kurucaova Mevkii'ne Casa uçağının yanı sıra, paletli kurtarma araçları da sevk edildi. 2 metreyi bulan kar, yağış, sis ve tipi nedeniyle sinyal alınan bölgeye kurtarma ekiplerinin sekinde büyük güçlük çekildi. Bu nedenle belirlenen noktaya adım adım ilerlenebildi. Bölgede hâkim olan olumsuz hava koşulları nedeniyle havadan sürdürülen arama çalışmalarının her an kesilebileceği belirtildi.

Kahramanmaraş Valisi **Mehmet Niyazi Tanılır**, **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun kayınbiraderi olan TBMM Başkanvekili **Nevzat Pakdil** ile diğer ilgililer, Sisne Köyü yolundaki Kızılöz Köyü'nde çalışmaları takip ediyor.

Helikopterin enkazının arandığı Berit Dağı'nın Kurucaova Mevkii'nde hava sıcaklığı saat 24.00'den itibaren eksi 5 dereceye kadar düştü. Kar kalınlığının 2 metreyi bulduğu yaklaşık 2 bin rakımlı bölgede arama kurtarma çalışmaları soğuk hava ve zaman zaman tipiye çeviren kar yağışı nedeniyle güçlüklerle yürütülürken, helikopterde bulunanların bu hava koşullarında hayatta kalmalarının mucize olacağı değerlendirildi.

Kahramanmaraş Sivil Savunma İl Müdürü **Hüsamettin Bulut**, enkazın bulunması için bölgeden gelen her ihbarın değerlendirildiğini, sinyal alınan Kurucaova Mevkii'nde yoğunlaştığını, belirlenen noktaya adım adım ulaşılmaya çalışıldığını söyledi.

Kahramanmaraş'ta helikopterin düşmesi sonucu haber alınamayan BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu** ile birlikte 6 kişinin bölgedeki hava koşullarına göre yaşam şartları da tartışılıyor. Kar kalınlığının yer yer 2-3 metreyi, sıcaklığın ise sıfırın altında 5 dereceye düştüğü, kar ve tipinin devam ettiği bölgede kazanın ardından yaklaşık 9 saat geçme-

sine rağmen enkaza henüz ulaşılmadı. İHA muhabiri **İsmail Güneş**'in ilk kez telefonla aradığı saat 16.10'da 'Benim dışındakiler öldü' sözlerini dikkate alan uzmanlar, yaptıkları değerlendirmede şunlara dikkat çekti:

'Muhabir yanılmış olabilir. Yaralanmış olabilirler, hareketsiz oldukları için de öldüklerini değerlendirmiştir. Ancak durum böyle olsa dahi, zorlu kış şartlarında, kar ve tipi altında yaralı halde dayanmak güç. Aşırı soğğun etkisiyle önce burun, kulak, el ve ayaklarda başlayan bölgesel bir donma meydana gelir. Kişi hareketsiz ise vücut ısısı düşer, dokularda da hasar meydana gelir, yani vücutta genel bir donma yaşanır. Böyle bir durumda kişi yaşamını yitirebilir ama kurtarılma zamanı önemlidir.'

Arama çalışmaları süren helikopterde pilot **Kaya İstek-tepe**'nin dışında BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**, BBP Sivas İl Başkanı **Erhan Üstündağ**, BBP Sivas İl Başkan Yardımcısı **Yüksel Yancı** ve İHA Sivas Bürosu muhabirlerinden **İsmail Güneş**'in olduğu, bir kişinin daha bulunabileceği belirtildi.

BBP Sivas yöneticilerinin, **Yazıcıoğlu**'nun Çağlayancerit'ten sonra Yozgat'ın Sorgun İlçesi'nde miting yapıp, buradan da Sivas'a geçecek olması nedeniyle Kahramanmaraş programına katıldıkları öğrenildi.

Başbakan **Erdoğan**, 'Enkaza ulaşamadı, çalışmalar devam ediyor. Alınan sinyaller nedeniyle bölgede tekrar arama başlatıldı. Arazi şartları ve hava şartları çok zor. Vali ve Jandarma Komutanı oradalar' dedi.

BBP Genel Sekreteri **Yalçın Topçu** yaptığı açıklamada helikopter enkazının Göksun Kurucaova mevkiinde olduğunun tespit edildiğini açıkladı.

Topçu açıklamasında şunları söyledi:

'Başbakanlık müsteşarımız bizzat kriz masasının başında.'

Son aldığımız bilgiler Bandırma Limanı'ndan dinleme yapan Deniz Kuvvetleri'nin Merkezi Göksun Kurucaova mevkiinden sinyal alınmış.

Sinyal alındıktan sonra mevki tespit edilmiş. En son gelen sinyalle Kurucaova mevki belirlendi.

Bütün arama ekipleri bölgeye yönlendirildi.

Kazayla ilgili devlet tüm birimleriyle ayaktadır.

Helikopterler gidemediği için Casa uçakları bölgeye hareket etmiş durumda.

Devletimiz tüm organlarıyla sivil askeri organlarıyla tam bir teyakkuz halindedir.

Oradaki Genel Başkanımız ve 5 arkadaşına hayırlısıyla ulaşılabacaktır.

Bir kere daha herkesten dua etmelerini istiyorum.'

İçişleri Bakanı **Beşir Atalay**, BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun da içinde bulunduğu helikopterin düşmesinin ardından, kazayla ilgili çalışmaları bizzat yerinde izlemek üzere bu gece bölgeye gitti.

...Başbakanlık Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğü'nce, kazanın olduğu bölgeye öncekilere ek olarak bir gece görüşlü helikopter ile bir uçak gönderildiği bildirildi.

Başbakanlık Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada şu bilgilere yer verildi:

*'Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı Sayın **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun seçim gezileri sırasında kullanmakta olduğu bir helikopterle Kahramanmaraş ili Çağlayancerit ilçesinden hareket ettikten sonra düştüğü haberi alınmıştır. Derhal koordinatlar tespit edilmiştir.*

Sivil Savunma Arama ve Kurtarma Birliği, Jandarma Birliği ve köy korucularından oluşan arama kurtarma birlikleri karadan olmak üzere Genelkurmay Başkanlığı'nın gece görüş kabiliyetli bir helikopteri, Sağlık Bakanlığı'nın

ambulans helikopteri, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bir helikopteri olay mahalline sevk edilmiştir.

Bunlara ek olarak bir gece görüşlü helikopter ile bir adet uçak da bölgeye intikal ettirilmiştir.

Konuyla ilgili çalışmalar devam etmektedir. Kamuoyuna saygıyla duyurulur.'

Büyük Birlik Partisi Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nu taşıyan helikopterde bulunduğu bildirilen **İhlas Haber Ajansı** (İHA) Sivas Muhabiri **İsmail Güneş**'in ablası **Melek İlkay**, kazadan sonra kardeşiyle telefon görüşmesi yapamadıklarını bildirdi.

İsmail Güneş'in Sivas'ta yaşayan ablası **Melek İlkay**, kardeşinin haber takibi için bugün sabah Sivas'tan ayrıldığını, **Muhsin Yazıcıoğlu** ile birlikte aynı helikopterde bulunduğunu öğrendiklerini belirtti.

Helikopterin düştüğü haberini duyunca büyük bir üzüntü yaşadıklarını anlatan **İlkay**, şu âna kadar **Güneş** ile aileden kimsenin telefonla görüşmediğini, yetkililere ulaşarak gelişmeleri takip ettiklerini söyledi.

Güneş'in 2 çocuk annesi eşi **Yasemin Güneş**'in de büyük üzüntü içerisinde olduğunu ifade eden abla **İlkay**, **Yasemin Güneş** ve yakınlarıyla birlikte Kayseri'ye doğru yola çıkacaklarını kaydetti.

BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun da içinde bulunduğu, Kahramanmaraş'ın Göksun ilçesi yakınlarındaki Berit Dağları'na düşen helikopterin enkazını arama çalışmaları sürüyor.

Aynı zamanda **Yazıcıoğlu**'nun kayınbiraderi olan TBMM Başkanvekili **Nevzat Pakdil** ile Kahramanmaraş Valisi **Niyazi Tanılır** da Berit Dağları'ndaki çalışmalara bizzat katılıyor.

Helikopterin Toros Dağları'nın son uzantısı olan Berit Dağları'nın 3000 rakımlı bölgesine düştüğü belirlendi, ancak nokta olarak yerinin belirlenmesi çalışmaları sürüyor.

Arama çalışmalarına emniyet güçleri, askeri personel, sivil savunma ekipleri, korucular, partililer ve vatandaşlardan oluşan yaklaşık 500 kişi katılıyor.

Bu arada, havanın kararması üzerine Göksun ilçesinden getirtilen yaklaşık 200 adet el feneri de çalışmalara katılanlara dağıtıldı.

Bölgede havanın soğuk olmasının ve don yaşanmasının çalışmaları güçleştirdiği bildirildi.

BBP Genel Sekreteri **Yalçın Topçu**, BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun bulunduğu helikopterin düştüğü bölgede, 2 gece görüş imkânına sahip helikopter, Casa tipi uçak, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Genelkurmay Başkanlığı'na ait birer helikopter ve 250 kişilik bir ekibin arama çalışmalarına katıldığını bildirdi.

Topçu, Parti Genel Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısında, olaya ilişkin '**bilgi kirliliği**' yaşandığını ifade etti.

Yazıcıoğlu'nun bulunduğu helikopterin saat 16.00 sıralarında Kahramanmaraş'ın Beril Dağları mevkiisine düştüğünü ve cep telefonu sinyalleri ile bölgenin tespit edildiğini belirten **Topçu**, Başbakanlık'ta oluşturulan kriz merkezinin arama çalışmalarını koordine ettiğini söyledi.

Topçu, helikopterin düştüğü yerin tespit edildiğini ancak olumsuz hava şartlarından dolayı helikoptere ulaşılamadığını kaydetti.

Devlet birimlerinin tüm imkânlarıyla helikoptere ulaşmaya çalıştığını belirten **Topçu**, Kayseri, Kahramanmaraş ve Göksun'daki devlet hastanelerinin ani bir müdahale için hazır beklediklerini, hava ambulansının bölgede olduğunu, partililerin de arama çalışmalarına katılmak için bölgede bulunduğunu söyledi.

Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**'ün de yurtdışına çıkmadan BBP Genel Merkezini arayarak, kazaya ilişkin bilgi

aldığını ifade eden **Topçu**, vatandaşlardan **Yazıcıoğlu** ve helikopterde bulunanlar için dua etmelerini istedi.”

Kazanın Duyulmasından İtibaren Ajanslardan ve Çeşitli Kaynaklardan Gelen Haberler...

Belediye Başkanı: *“Helikopteri gören, bilen yok.”* BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**’nu taşıyan helikopterin düştüğü bölgedeki Kahramanmaraş’ın Göksun İlçesi Çardak Beldesi Belediye Başkanı **Hami Özdil**, arama çalışmasının sürdüğünü bildirdi.

Arama çalışması yapan ekiplerle birlikte, belde sınırlarındaki Sülücestepe mevkiğine giden **Özdil**, yaptığı açıklamada, *“Henüz enkaza ulaşılabilmiş değil. Arama çalışması sürüyor. Helikopterin nereye düştüğünü gören de bilen de yok”* diye konuştu.

Sülücestepe mevkiğinde arama çalışmalarının sürdüğünü belirten **Özdil**, *“Kahramanmaraş Valisi Mehmet Niyazi Tanılır, Göksun Kaymakamı Cemalettin Demircioğlu, jandarma ve sivil savunma ekipleri bu bölgeler”* dedi.

Özdil, Berit Dağları ve Parpi bölgesindeki Yeşilköy’e ekip sevk edildiğini ifade etti.

Başbakan: *“Acil şifalar diliyorum.”* Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**, BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**’nun helikopterin seçim kampanyası esnasında Kahramanmaraş’ın Göksun ilçesinde dağlık bir arazide düştüğünü anımsatarak, *“Henüz ulaşamadı fakat 5 yaralı olduğu söyleniyor. Ben kendilerine Allah’tan şifalar diliyorum”* dedi.

Erdoğan, Tokat’ta Cumhuriyet meydanında düzenlenen mitingde konuşmasını yarıda keserek BBP Genel Başkanı **Yazıcıoğlu**’nun helikopterin Kahramanmaraş’ın Göksun ilçesinde düştüğünü bildirdi.

Başbakan **Erdoğan**, *“henüz olay yerine ulaşamadığını fakat 5 yaralı bulunduğu”* belirterek, *“Ben kendi-*

lerine Allah'tan şifalar diliyorum. Rabbim inşallah daha betlerinden korusun. Daha farklı olumsuz bir haber inşallah oradan bize gelmez” dedi.

Gül: *“Bölgeye ulaşamadı.”* Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**, Brüksel ziyareti öncesinde havaalanında yaptığı açıklamada, henüz olay yerine ulaşamadığını ve yetkililerin olay yerine ulaşmak için büyük çaba sarf ettiğini açıkladı.

Topçu: *“Net bir bilgi yok.”* BBP Genel Sekreteri **Yalçın Topçu** bir basın toplantısı daha düzenledi. İşte **Topçu**’nun açıklamaları:

“Kahramanmaraş Valimiz, yarım saatlik bir süre içerisinde yerin tespit edilip, hem hava ambulanslarıyla hem de kara ambulanslarıyla bölgeye hareket edildiğini söyledi.

Kayseri Valimiz, hem cumhurbaşkanımızı hem de bizi bilgilendirdiler. Kayseri Valimizin söylediğine göre herhangi bir can kaybı yok, durumlarının nasıl olduğuyla alâkalı da net bir bilgi yok.

Şu anda da genel başkanımız ve diğer yaralılar hastaneye kaldırılacaklar. Sanıyorum genel başkanımız Kayseri Devlet Hastanesi’ne, diğer yaralılar Göksun Devlet Hastanesi’ne kaldırılır.

Şu anda can kaybı yok, en önemlisi de bu. Zaten o hastanelerin başhekimleri de açıklamaları yapar. Önemli olan genel başkanımız ile birlikte olan 5 canın durumunun ne olduğu ve olacağıdır.”

Kayseri Valisi: *“Şuuru açık.”* Kayseri Valisi **Mevlüt Bilici**, Büyük Birlik Partisi (BBP) Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**’na ulaşıldığını bildirdi.

Bilici yaptığı açıklamada, *“Bana gelen bilgilere göre, kurtarma ekipleri olay yerine ulaştı. Muhsin Yazıcıoğlu yaralı, şuuru açık. Arkadaşlar kendisini hastaneye ulaştıracaklar. Henüz hastaneye kaldırılmadı” dedi.*

Yazıcıoğlu'nu taşıyan helikopterin, Kahramanmaraş'tan Yozgat'a giderken Kayseri Erkilet Havaalanı'nda yakıt ikmali yapacağı öğrenildi.

Yerel kanal 46 *Televizyonu*'ndan alınan bilgiye göre ise, BBP lideri **Yazıcıoğlu**'nu, Göksun yakınlarındaki Çardak bölgesinde polisler buldu. Ambulans beklenmeden, **Muhsin Yazıcıoğlu** hemen Göksun Devlet Hastanesi'ne götürülmek üzere yola çıktı.

Kahramanmaraş Valisi: "Berit Dağları civarına düştüğü bilgisi geldi." Kahramanmaraş Valisi **Mehmet Niyazi Tanılır**, **Yazıcıoğlu**'nu taşıyan helikopterin Berit Dağları Hacıömerli Köyü civarına düştüğü bilgisi geldiğini bildirdi.

Tanılır yaptığı açıklamada, helikopterde 6 kişinin olduğunu ifade edildiğini belirtti. **Tanılır**, *"Şu anda tüm arama kurtarma ekiplerimizi bölgeye sevk ettik, vatandaşlar, köylüler, helikopteri arıyor. Ümit ediyorum ki herhangi bir can kaybı yoktur. Genelkurmay Başkanlığı'yla da görüşüyoruz. Ben de şu anda olay yerine gidiyorum"* dedi.

Topçu: "Hastaneye kaldırıldı." BBP Genel Sekreteri **Yalçın Topçu**, helikopter kazasıyla ilgili bir basın toplantısı düzenledi. **Topçu** düzenlediği basın toplantısında, Kayseri Valisiyle telefonda görüştüğünü, BBP lideri **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun hava ambulansı ile Göksun Devlet Hastanesi'ne sevk edildiğini ve durumunun da iyi olduğunu söyledi.

Partililer Kahramanmaraş ve Yozgat'a doğru yola çıktı: BBP Genel Başkanı **Yazıcıoğlu**'nu Kahramanmaraş'tan Yozgat'a götüren helikopterin iniş sırasında düştüğü haberi Sivas'ta büyük üzüntüye yol açtı.

Olayı duyduktan sonra BBP Sivas İl Teşkilatına akın eden partililer, televizyondan haberleri takip etti. Yaralıların durumu hakkında telefonla bilgi almaya çalışan partililerin üzüntülü oldukları görüldü.

Parti yöneticilerinden **Nevzat Yanmaz**, henüz net bir bilgiye ulaşamadıklarını, üzüntü içerisinde olduklarını belirtti.

Partiye gelen **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun ağabeyi **Yusuf Yazıcıoğlu** da gözyaşlarını tutamadı.

Haberi alan çok sayıda partili, Kahramanmaraş ve Yozgat'a gitmek üzere yola çıktı.

Özel Kalem Müdürü: *"Sağlık durumu iyi."* BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun Özel Kalem Müdürü **Okan Köksal**, **Yazıcıoğlu**'nun sağlık durumunun iyi olduğunu açıkladı.

BBP Genel Merkezi'nde bulunan **Köksal**, **Yazıcıoğlu** ile telefonla görüştüğünü, görüşmede **Yazıcıoğlu**'nun *"Yaralıyım. Bilginiz olsun. Helikopterimiz düştü"* dediğini söyledi.

Yetkililere haber verdiklerini belirten **Köksal**, *"Biz de sonuca ulaşmak için kendi imkânlarımızı kullanıyoruz"* dedi.

Gül devreye girdi: Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**, BBP liderinin telefonuna ulaşamayınca yakınlarını aradı. **Yazıcıoğlu**'nun yakınları, sağlıklı bilgi elde edemediklerini Cumhurbaşkanı **Gül**'e söyledi.

Bunun üzerine Cumhurbaşkanı **Gül**, yetkilileri sağlıklı bilgi akışının sağlanması konusunda uyardı.

Ankara'dan ambulans gönderildi: İçinde BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun da bulunduğu helikopterin Yozgat Yerköy'de düşmesinin ardından, yaralıları getirmek üzere Ankara'dan bir ambulans helikopter gönderildi.

Şarjı bitmiş: TBMM Başkanvekili **Nevzat Pakdil**, *"Bu bilgi bize de geldi. İHA muhabiri İsmail Güneş helikopterde imiş. Bu arkadaş 112'yi arayarak 'helikopter düştü, yaralıyız' demiş. Sonra şarjı bitmiş"* diye konuştu.

BBP lideri Muhsin Yazıcıoğlu'nun avukatı Nedat Türk: *"Biz karayoluyla hareket ettik, 5 kişi helikoptere bindi. Son öğrendiğimiz bilgi genel başkanımızın durumunun yaralı olduğu yönünde. Kendisini telefonla aradım fakat kapalıydı, helikopter pilotuyla konuştuk. Helikopterde bir gazeteci arkadaşımız, teşkilattan arkadaşlarımız vardı."*

"İlk kez helikopter kiralıyoruz" demişti: BBP Genel Başkanı **Muhsin Yazıcıoğlu**, Hazineden yardım almadan siyaset ya-

pan tek siyasi parti olduklarını, ilk defa helikopter kiralayarak miting yaptıklarını söylemişti.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun Ölümü İle İlgili Büyük Şüphe

BBP liderinin helikopterinin düşmesiyle ilgili şok bir iddia daha var: *"Jandarma tutanağına göre, hayatını kaybeden gazeteci İsmail Güneş'in yanında bulunan koltuk sonradan olay yerine getirilmiş."*

Vatan'ın haberine göre, BBP lideri **Muhsin Yazıcıoğlu**'nun hayatını kaybettiği helikopter kazasının üzerinden 5 yıl geçti. Ancak hem **Yazıcıoğlu** ailesinin, hem de BBP camiasının kafasında kazayla ilgili oluşan şüpheler geçmiş değil. **Yazıcıoğlu** ailesinin avukatı **Selami Ekici** şu bilgileri verdi.

"Ayağını deri tutuyordu. Hayatını kaybeden gazeteci **İsmail Güneş**'in otopsi raporu ile İstanbul Tıp Kurumu'nun otopsi üzerine yaptığı inceleme bizde mevcut. Raporda **Güneş**'in sol dizinden bileğine kadar olan kemiklerde kırıklar olduğu belirtiliyor. Görüntülerde bacağı derinin tuttuğu görülüyor.

Güneş'in Adli Tıp raporunda çenesinde kırık olduğu tespit edildiği belirtiliyor. **Yazıcıoğlu**'nu taşıyan helikopter, 25 Mart 2009 tarihinde saat 15.30'da düştü. **İsmail Güneş**'in naaşı 30 Mart 2009'da enkaz altından yaklaşık 500-600 metre uzakta karlar içinde bulundu.

Güneş'in donmamak için ölenlerin montlarını üst üste giydiği, helikopterden çıkardığı koltuğu kızak gibi yaparak enkaz bölgesinin aşağısına doğru kaydığı yazıp çizildi. 30 Mart 2009 tarihli Kahramanmaraş İl jandarma Komutanlığı'nca hazırlanan tutanak raporunda söz konusu koltuğun naaş bulunduktan sonra başkaları tarafından olay yerine getirildiği bilgisi yer alıyor.

HTS kayıtlarında **Güneş**'in cep telefonuyla saat 19.30'a kadar görüşme yaptığı tespit edildi. Sivas'taki gazeteci arka-

daşlarını, çalıştığı ajansın genel müdürünü, BBP Genel Merkezi'ni, 155, 156 çağrı merkezlerini arıyor. En son konuşma saati 19.36 olarak tespit edilmiş. Ancak olay yerinde yaptığımız incelemelerde cep telefonlarının sadece helikopterin düştüğü enkaz yerinden net çektiğini, enkazın 10-15 metre uzağında bile çekmediğini tespit ettik.

Güneş'in naaşının bulunduğu yerde ise telefonlar hiç çekmiyor. Gece yarısı bir insanın kırık ve yaralı bacaklarla enkazdan 500-600 metre uzağa koltukla kayıp gitmesini akla uygun bulmuyorum.

Enkazın olduğu yerden 4 km uzakta bir köy var. Bölgede saat 22.00'ye kadar kar yağışı olmadığına dair hava raporları ve tanık beyanları mevcut. Yani görüş alanı açık. Enkaz yükselti olarak köyden daha yukarıda... Bu durumda 4 km mesafeden ışıkları görülebilir. Ancak koltukla kaydığı söylenen **İsmail Güneş**, her nedense ışıkların olduğu yönde değil, tam tersi istikamette bulunuyor.”

Niye kar altında değil? Yazıcıoğlu ailesinin avukatı, “**Güneş'in** helikopterde vefat edenlerin montlarını giydiği doğru. **İsmail Güneş'in** naaşının karlar altında bulunduğu da doğru. Ancak kızak gibi kullandığı denilen koltuk karın üstünde bulundu” diyor.

Çenesini birileri kırdı: “Otopsi ve İstanbul Adli Tıp raporunda **İsmail Güneş'in** çenesinde kırık olduğu yazılı. Çene kırığının olduğunu ilk zamanlar biz de fark edemedik. Çeşitli adli tıp uzmanlarıyla konuştuğumuzda çene kırığı olan bir kişinin konuşmakta güçlük çekeceğini ifade ettiler. Hatırlarsanız yardım merkezlerini arayan **Güneş**, çok rahat konuşuyordu. Bize göre **Güneş'in** çenesinde ilk anda kırık yoktu. Sonradan birilerinin kırdığına inanıyoruz.”

Muhsin Yazıcıoğlu'nu taşıyan helikopter 25 Mart 2009'da saat 14.37'de Kahramanmaraş mitinginden Yozgat Yerköy mitin-

gine hareket etmek için havalandı. Toplam 6 kişinin yer aldığı helikopter saat 15.03'te Keş Dağı Kurudere Kanlıçukur mevkiine düştü. Otopsi raporunda **Yazıcıoğlu**'nun düşme anından sonra 1 saat daha hayatta kaldığı belirtildi. Helikopterde bulunanların naaşına kazadan ancak 48 saat sonra ulaşıldı..

FETULLAH, TAYYİP VE YAZICIOĞLU

30 Mart 2009 günü yapılmış olan ve yaklaşık bir saat süren sohbeti dinleyenler, **Fetullah Gülen'in Yazıcıoğlu** hakkında söylediği şu sözlerle tanık oluyorlardı:

"...Aldansanız bile kimseyi aldatmaymın. Çünkü aldatma günahtır. Aldanırsanız böyle kurban gidersiniz. Bir perşembe akşamı vefat edersiniz, bir cuma günü cenazenize ulaşırlar..."

Abdurrahim Karslı'nın açıklamaları ve Abdurrahman Dilipak'ın doğrulamasıyla yeniden gündeme gelen **"AKP'nin ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulan proje parti"** olduğu iddialarıyla ilgili o toplantıda bulunan kişilerden birisi olan **Ali Bulaç**, *Zaman* gazetesindeki 22 Aralık 2014 tarihli yazısında **Recep Tayyip Erdoğan ile Muhsin Yazıcıoğlu** arasında geçen tarihi bir diyaloga dikkat çekiyordu.

Necmettin Erbakan ve Muhsin Yazıcıoğlu tarafından reddedildiği, **Abdullah Gül ile Recep Tayyip Erdoğan** tarafından kabul edildiği belirtilen proje ile ilgili **M. Ali Bulut**'un yazdığına göre **Erdoğan ve Yazıcıoğlu** arasında şu diyalog geçiyor...

Yazıcıoğlu, **Erdoğan'a** şöyle diyor: *"Kardeşim zaman ve hadiseler bana öğretti ki, Amerika'nın desteğindeki bir siyasete hizmet edilmiyor. Eğer millete dayanarak siyaset yapacaksan geleyim. Aksi takdirde Amerika hep kendine hizmet ettirir."*

Erdoğan, **Yazıcıoğlu'na** şöyle yanıt veriyor: *"Bir müddet Amerika'nın dediklerini yaparız, sonra millete hizmet ederiz. Mani olurlarsa dirsek vurur, gideriz."*

Ve **Yazıcıoğlu'nun** tarihe geçen cevabı: *"Amerika dirsek vurulacak bir güç değil. Fil ile gireceğin yataktan ezilerek çıkarsın."* (Bkz. *Haber7*, 11 Ocak 2014)

Sistemin onayını al, imkânlarını kullan, sonra **“Ben yokum”** deyip diklen! Arkasından **Saddam**’ın Batı adına İran’la savaştıktan sonra Kuveyt’i işgal etmesini andırırçasına *“Suriye bizim iç meselemizdir, birkaç hafta sonra Emevi Camii’nde namaz kılacağız”* diye silahla rejim devirme ve müdahale arzularını açığa vur.

Bu ilk günden yanılttı. Bugün faturası hepimize kesiliyor!

Yazıcıoğlu’nun 7 Yıl Önceki Sözleri: ***“Erdoğan Cumhurbaşkanı Olamaz”***

Haberler.com, 19 Temmuz 2014 tarihinde yayımladığı **Muhsin Yazıcıoğlu**’nun 2007 yılında çekilen ***“Erdoğan Cumhurbaşkanı Olamaz”*** şeklindeki sözlerinin yer aldığı görüntüler, sosyal paylaşım sitelerinde CHP’liler tarafından en çok paylaşılan videolar arasına giriyordu.

Büyük Birlik Partisi’nin Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde **Ekmeleddin İhsanoğlu**’na destek verecek olması Alperenler’i ikiye bölmüştü. Ancak 2007 yılında çekilen **Yazıcıoğlu**’na ait görüntülerdeki ifadeler tartışmayı başka bir boyuta taşıdı.

Alperen Ocakları **Ekmeleddin İhsanoğlu**’na destek verilmesi kararının, merhum BBP lideri **Muhsin Yazıcıoğlu**’nun hatırasına ihanet olacağını öne sürmüştü.

BBP camiası ve Alperenler **“Ekmeleddin İhsanoğlu mu, Recep Tayyip Erdoğan mı”** diye tartışırken şaibeli bir şekilde hayatını kaybeden **Muhsin Yazıcıoğlu**’nun 2007 yılında yaptığı bir konuşmada, ***“Erdoğan Cumhurbaşkanı olamaz”*** dediği ortaya çıktı.

Paylaşım sitelerinde izlenme rekorları kıran **Yazıcıoğlu**’na ait görüntülere en çok ilgi gösteren kesim CHP’liler oldu. **Yazıcıoğlu**, büyük ses getiren konuşmasında şunları söylüyordu:

“Bakın daha yakınlarla Yeni Ortadoğu haritaları yayımlanırdı. Şimdi ise AKP’nin ‘biz de bunun bir parçasıyız’ dediği Büyük Ortadoğu Projesi kapsamına alınan Türkiye için işte bu ifade ettiğim haritalar yayımlanmaktadır. Ortadoğu’da daha çok etnik, mezhebi çatışmaya kan, kin ve nefretle kavgaların çoğaltılarak istikrarlı bölünmelerle, kontrollü istikrarsızlıklarla Ortadoğu’yu yönetme amacını taşıyan BOP’un bir parçası hatta onun Eşbaşkanı olduğunu söyleyen Sayın Başbakan, asla bu düşüncesiyle Cumhurbaşkanı olamaz!”

Şimdi anladınız mı; Yazıcıoğlu, neden öldürüldü?

TAYYİP’İ YARGI ÖNÜNE ÇIKARAN İSİM: MEHMET BÖLÜK

Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Bölümü mezunu olan **Mehmet Bölük**, 1954 yılında Fatsa’da doğdu. 1972’den bu yana CHP’li. Partinin tüm mahalle-ilçe-örgüt kademelerinde çalıştı. 1976 1978 tarihleri arasında *Vatan* gazetesinde muhabirlik yaptı. Bir süre “**Adalar Gerçek**” gazetesini çıkardı.

1999-2000 yılları arasında CHP İstanbul İl Başkanlığı yaptı.

İstanbul Büyük Şehir Belediyesi’nde ve BİT’lerdeki yolsuzlukları kamuoyuna ve yargıya taşıdı. Şubat 2001’de ilk kitabı *Fazilet’in İstanbul Asalakları BİT’ler* yayımlandı. Nisan 2002’de **Tayyip**’in İstanbul Büyükşehir Belediyesi’ndeki yolsuzluklarını anlatan *El-Tayyip* adlı kitabını kaleme aldı.

Tayyip’in İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemindeki yolsuzluklarını yargıya taşıdı.

Mehmet Bölük, bu şikâyetlerinin ve **Tayyip** ile suç ortaklarını yargılatmasının ardından 13 Haziran 2007 tarihinde Ukrayna’da geçirdiği şaibeli bir trafik kazası sonucunda hayatını kaybediyordu.

Mehmet Bölük, **Tayyip**’i onlarca davada yargılatmıştı. Hadi gelin şimdi, onlardan biri ile ilgili **Yalçın Bayer**’in 17 Temmuz 2002 tarihli “**Erdoğan’lı, Gürtuna’lı ünlü AKBİL davası yarın başlıyor**” başlıklı yazısına bakalım:

CHP İstanbul İl Başkanı **Mehmet Bölük**’e bir ihbar gelmişti:

“İstanbul halkı, AKBİL aracılığıyla sanal ortamda hortumlanıyor.”

AKBİL’in bilgisayar ortamında tutulan hesaplarına değişik tarihlerde girilerek, hasılatlar üzerinde oynamalar yapılıyordu.

Böylece İETT büyük zarara uğratılıyor; yapılan zamlarla dar gelirli **İstanbulullar** ulaşım için fahiş ücretler ödüyorlardı.

Bölük, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na bu soygunu ihbar ederken; "**AKBİL projesinin mucidi**" sayılan İTÜ Elektrik-Elektronik Fakültesi'nden **Dr. Berk Üstündağ** da Sarıyer Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuruyordu.

Bu iddiaları içeren dosyalar daha sonra **Sarıyer Savcılığı**'nda birleştirildi.

Büyükşehir'in **AKBİL**'in soruşturması süresince bir şey dikkati çekti... Sistemin uygulayıcısı **BELBİM** (Belediye Bilgi İşlem A.Ş.) Genel Müdürü **Ahmet Kazokoğlu** ve diğer yöneticiler nedense görevlerinde tutuldular.

Soruşturma süresi içinde **Bölük**'e çeşitli bilgiler gelmeye devam etti; "**BELBİM yöneticileri delilleri karartıyor. Bilirkişilere giden bantları bozuyorlar**" diye... **Bölük** ihbarları savcılığa da duyurdu.

Savcılık bu durumu bilirkişilere inceletti; bilirkişiler şöyle bir tespit yaptılar:

"Bilgi işlem merkezinde sistem disk kapasitesinin yetersizliğinden ötürü sistem kullanıcılarının sisteme erişimini izleyen bir dosya (log dosyası) tutulmamaktadır. Bu nedenle sistem kullanıcılarının ne zaman, hangi dosyalar üzerinde ne tür hareketlerde bulunduğu belirsizdir."

Mehmet Bölük bunun üzerine **Cumhuriyet Savcılığı**'ndan şöyle bir talepte bulundu:

"Önceden uyarılmalarına rağmen bu sakıncalı, suiistimale açık sistemi uygulayan, suiistimale gizlemek için log dosyalarının silinip delillerin yok edilmesine olanak sağlayan BELBİM Genel Müdürü Ahmet Kazokoğlu, kurumun zarara uğratılmasını seyreden, karşılıklı muhasebe kayıtlarını tutturmayan İETT Genel Müdürü Raif Yetim ve tüm bu olayları görmezden gelen, BELBİM ve İETT Genel Mü-

dürlerini soruşturma süresinde görevde tutarak delillerin yok edilmesine neden olan Büyükşehir Belediye Başkanı Ali Müfit Gürtuna hakkında görevlerini suiistimal ettiklerinden ceza davası açılmasını arz ederim.”

Bu yazı üzerine Cumhuriyet Savcılığı, Büyükşehir Belediyesi’nden, Büyükşehir’in BİT’lerinden olan BELBİM Genel Müdürü **Ahmet Kazokoğlu**’nun görevden alınmasını istedi.

Ancak **Gürtuna, Kazokoğlu**’nu görevden almamakta direndi.

Soruşturma sürerken “**Rahşan affı**” çıktı...

Sarıyer Savcılığı, **Gürtuna ve Recep Tayyip Erdoğan** hakkında hazırladığı fezlekeyi **Yargıtay**’a gönderdi. Yargıtay da **İçişleri Bakanlığı**’ndan soruşturma izni istedi. Bakan **Sadettin Tantan**, 1 Şubat 2001’de bu izni verdi.

Ancak **Erdoğan ve Gürtuna, Danıştay**’a itiraz ettiler. **Danıştay 2. Dairesi**, 27 Eylül 2001’de, dosyanın af kapsamına girdiğine karar vererek, **İçişleri Bakanlığı**’nın soruşturma iznini iptal etti.

Ancak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı **Sabih Kanadoğlu, Gürtuna ve Erdoğan**’a yöneltilen suçların 3628 sayılı Mal Bildirimi ve Yolsuzlukla Mücadele Kanunu’nun 17. maddesi kapsamına girdiğinden, İçişleri Bakanlığı iznine gerek olmadığı nedeniyle gereği yapılmak üzere dosyayı, BELBİM Genel Müdürlüğü’nün bulunduğu **Üsküdar Başsavcılığı**’na gönderdi.

Üsküdar Cumhuriyet Başsavcılığı, soruşturmasında birçok yeni belge ve bilgiye ulaştı; Fazilet Partisi yandaşlarına usulsüz ödemeler yapılan “**havuz hesaplar**” tespit etti.

Bölük’e göre, delillerin ve bilgisayar kayıtlarının “**karartılması**” nedeniyle **AKBİL** yolsuzluğunun miktarının 5-6 trilyonluk bir kısmı ispatlanabildi.

Ve geçen 16 Haziranda **Cumhuriyet Savcılığı, Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi**’nde davayı açtı.

Bu, **Sabih Kanadoğlu**'nun gönderdiği dosyalar nedeniyle **Erdoğan** hakkında açılan ikinci dava oluyor. İstanbul 7. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki ilk dava ise, **Erdoğan**'ın yakını olan **Albayraklar**'a verilen ihaleler nedeniyle, “**ihaleye fesat karıştırmak**”tan açılmıştı.

Erdoğan ve **Gürtuna** haklarındaki **İGDAŞ** dosyasının ise Eyüp Savcılığı'nca henüz soruşturması sürüyor.

37 AKBİL sanığından üçü tutuklu bulunuyor. **Veli İbrahim Uğur**, **Mustafa Çiçek** ve **Metin Ersan Bayram** adlı kişiler, **BELBİM**'in sıradan elemanları olarak gösteriliyor.

Sanıklar arasında adı geçen ve 12 yıldan az olmamak üzere ağır hapisle cezalandırılmaları istenenlerden bazı isimler şunlar: **Recep Tayyip Erdoğan** (AKP Genel Başkanı, eski Belediye Başkanı), **Ali Müfit Gürtuna** (Büyükşehir Belediye Başkanı), **Mehmet Mustafa Açıkalın** (görevden alınan Büyükşehir Genel Sekreteri), **Necmi Kadioğlu** (**Erdoğan**'ın yakın arkadaşı, danışmanı ve görevden alınan Büyükşehir İştirakler Daire Başkanı), **Prof. Erman Bülent Tuncer** (**Erdoğan**'ın danışmanı), **İdris Naim Şahin** (**Erdoğan**'ın Genel Sekreter Yardımcısı, şu anda AKP Genel Başkan Yardımcısı), **Nihat Macit** (**Erdoğan**'ın İmar Daire Başkanı), **Şenol Demiröz** (Kültür Daire Başkanı, **BELBİM** Yönetim Kurulu üyesi), **Harun Karaca** (**Erdoğan**'ın arkadaşı ve danışmanı), **Mehmet Duman** (**Erbakan**'ın eski avukatı, **Erdoğan**'ın danışmanı, Dış İlişkiler Müdürü).

KARAKULLUKÇU'YU KİM KORUYOR?

4 Ağustos 2012 tarihinde **Tayyip**'i Belediye Başkanlığı dönemindeki yolsuzluk dosyalarından Danıştay'da koruyan **Hüseyin Karakullukçu** hakkında *Oda Tv*'de "**Karakullukçu'yu kim koruyor**" başlıklı bir yazı yayımlandı. Hadi gelin okuyalım:

CHP Grup Başkanvekili **Emine Ülker Tarhan**, hayali ihracat çetesi lideri **Barbaros Hayrettin Aksoy**'un adamı olduğu ileri sürülen **Yalçın Bayrak**'la Danıştay Başkanı **Hüseyin Karakullukçu**'nun görüşmesini hatırlatarak sordu: "*Yargı etiğini ayaklar altına alarak araç içlerinde görüşmeler yapan, konuklarını işyerinde ya da evinde değil araçta kabul edip görüştüğü polis kayıtları ile iddia edilen Danıştay Başkanı'nu Başbakan neden korumaktadır?*"

Kuşkusuz **Emine Ülker Tarhan** da sorunun yanıtını biliyordur.

Ama hatırlatalım...

Mehmet Bölük'ün yazdığı *El Tayyip* kitabından öğrendiğimize göre **Karakullukçu** ile **Erdoğan** iki yakın dost.

Erdoğan 15 Mart 2003'te Başbakan olunca gazetelerde **Karakullukçu**'nun Başbakanlık Müsteşarlığı'na atanacağı haberleri de bu dostluğa dayanarak çıktı.

En önemlisi ise Mülkiye Başmüfettişi **Candan Eren**'in, **Erdoğan** hakkında belediye başkanlığı döneminde "*siyasi ve sosyal bir görüşten kaynaklanan bir amaçla cürüm işlemek için devasa bir teşekkül oluşturdu ve bu teşekkülün liderliğini, Belediye Başkanı seçildiği 01.04.1994'ten 06.11.1998 tarihine kadar fiilen aktif bir şekilde yaptı. 1998-2001 yıllarında ise perde arkasından sürdürdü*" şeklinde yazdığı 2001 tarihli rapor sonucu İçişleri Bakanlığı soruşturma izni verdi.

Soruşturma **Erdoğan** hakkında AKBİL davası olarak bilinen dosyayla birleşti. AKBİL operasyonunu yapan İstanbul Emniyeti Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü **Adil Serdar Saçan**'dı.

Birleşen dosyanın iddianamesini yazan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı **Sabih Kanadoğlu** iddianamede *“nitelikli zimmet, devlet alım ve satımlarında çıkar sağlamak, rüşvet almak, görevde yetkiyi kötüye kullanmak, artırma ve eksiltmeye hile karıştırmak, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak ve yönetmek”* suçlamalarında bulundu. İddianameye göre **Erdoğan** örgütün lideriydi.

İşte bu süreçte Danıştay 2. Dairesi; **Erdoğan**'ın yargılanmasının önüne geçen bir karar aldı. **Erdoğan**'a atfedilen bu suçların bir kısmının erteleme yasasına girdiği, bir kısmının zamanaşımına uğradığı, bir kısmının da teşekkül oluşturmak suçunun unsurlarının oluşmadığı kararını verdi. Soruşturmayı yürüten **Sabih Kanadoğlu** Danıştay'ın kararının yok hükmünde olduğunu iddianameye yazdığı şu ifadelerle ortaya koydu.

“Danıştay 2. Dairesi sanki mevcut delillerle kesin kararı vererek davayı (soruşturmayı) sonuçlandırarak adli yargı mercii gibi hareket etmiş... Danıştay kararı, olayın sanıklarını aklayacak nitelik taşımaktadır. İddialar ciddidir ve aleyhte deliller mevcuttur. Soruşturma izni kaldırılarak maddi gerçeğin bulunması ve sanıkların savunma yapabilmeleri önlenmiştir.”

Peki, çok tartışılan karara imza atan Danıştay 2. Dairesi'nin en bilinen hâkimi kimdi: **Hüseyin Karakullukçu**.

Sonunda ne oldu?

Şimdi filmi başa saralım:

Kahramanlarımızdan **Erdoğan**'ı kurtaran karara imza atan **Hüseyin Karakullukçu** Danıştay Başkanı oldu.

İstanbul Belediyesi'ndeki yolsuzlukların üstüne giden **El Tayyip** yazarı CHP İstanbul İl Başkanı **Mehmet Bölük** Ukrayna'da şüpheli bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

AKBİL Operasyonunu yapan **Adil Serdar Saçan**'ın üzerine belediyenin konteynırı düştü. Ölümünden kurtulan **Saçan**, Ergenekon davasında tutuklandı. 16 ay hapis yattı şimdi tutuklu sanık.

Candan Eren hakkında “**müfettişlik yapamaz**” raporu hazırlandı. Ardından hapis cezası aldı. Adı bir de Ergenekon'a karıştı.

Sabih Kanadoğlu'nun evi Ergenekon soruşturmasında arandı.

Oda Tv'ciler unutmuş, hatırlatalım; o raporları, belge ve bilgileri **Patlak Ampul, Hilafet Ordusundan Arap Kürt Partisi'ne** adlı kitaplarımda yayımladım ve 7 yıla yakın tek soru sorulmadan Ergenekon davasından hapis yattım.

Emine Ülker Tarhan kuşkusuz bu hikâyeyi biliyordur. Ancak **Karakullukçu**'yu koruyan kalkan belli değil mi?

ADININ PARKA VERİLMESİNE DAHİ TAHAMMÜL EDEMEDİLER

Adalar Belediyesi Meclisi, **Mehmet Bölük**'ün anısına, bir süre önce Büyüka'daki Çınar Parkı'nın ismini değiştirdi. Meclis kararıyla, 2007'de hayatını kaybeden yazar mimar **Mehmet Bölük**'ün adı parka verildi. **Bölük**'e, ölümünden sonra bile kinleri bitmeyen AKP'li belediyeler önce parkın açılmasını önlemeye çalıştılar, bunu başaramayınca bir süre sonra 150 kişilik bir ekip le parkı yıkmaya geldiler...

Yıkım olayını Adalar'da faaliyet gösteren *DipnotTv*, 18 Mart 2011 tarihinde "**Büyüka'da tartışmalı tuhaf bir park yıkımı**" başlığı ile veriyordu:

İstanbul Büyükşehir Belediyesi ekipleri bir parkı yıkmak istedi, halk direndi. Yıkım kararının gerçek nedeni ise tartışmalara neden oldu.

İstanbul'un en sakin yaşam alanlarından olan ve herkesin bir hafta sonu kafa dinlemek için gittiği Büyüka'da bugünlerde bir yıkım nedeniyle gergin günler geçiriyor. Bu gerginliğin nedeni ise günler öncesine dayanıyor.

Adalar Belediyesi Meclisi, bir süre önce Büyüka'daki Çınar Parkı'nın ismini değiştirdi. Meclis kararıyla, 2007'de hayatını kaybeden yazar mimar **Mehmet Bölük**'ün adı parka verildi.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı 150'ye yakın zabıta görevlisi, belediye tarafından kiralanan bir gemi ile Büyüka'da geldi. Parktaki Türk-Yunan dostluğunu simgeleyen anıtı ve **Atatürk** büstünü yenileyen ve adını da **Mehmet Bölük Parkı** koyan Adalar Belediyesi'nin bu proje için izin almadığını ve bu nedenle düzenleme yapılan yerleri yıkacaklarını söyleyen ekip, ada halkının tepkisiyle karşılaştı.

Gerginlik artınca zabıtalılarla ada halkı arasında arbede yaşandı. Bu sırada bir vatandaş da hafif yaralandı.

Dipnot.tv olarak bu tartışmalı yıkımın nedenini araştırdık...

Adalar Belediyesi'nden görüştüğümüz bir yetkili, hiçbir yazı gönderilmeden, yıkım araçlarının gelmesini yadırgadıklarını söylerken, projeye ada halkının da destek verdiğini ve bu nedenle zabıta ekiplerine direndiklerini dile getirdi. Görüştüğümüz yetkili "*Neden parka **Mehmet Bölük** ismini verdiniz?*" sorumuzu da "*Parkımıza gazeteci, yazar ve mimar **Mehmet Bölük**ün isminin verilme sebebi, kendisinin Büyükkada'da yaşamış ünlü bir isim olmasıdır*" şeklinde cevapladı.

Mehmet Bölük'ün kim olduğunu araştırdığımızda ise karşımıza ilginç bir portre çıktı:

14 Haziran 2007'de Ukrayna'da geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitiren **Mehmet Bölük**, bir zamanlar **Adalar Gerçek** isimli bir gazete çıkarmıştı. **Bölük**, **Prof. Nurettin Sözen**'in Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde "imar danışmanlığı" yapmıştı. **Bölük**, 2001 ve 2002'de, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve **Recep Tayyip Erdoğan**'la ilgili ***Fazilet'in İstanbul Asalakları-BİT'ler***, ***El Tayyip Nasıl Umut Oldu***, ***El Tayyip Rüzgârdan Kasırgaya*** isimli kitapları da yazmıştı...

Tayyip'e muhalif olanlar ve olma ihtimali olanlar her ne hikmetse; **ya trafik kazasına ya cinayete kurban gidiyor ya da türlü iftiralarla hapsilere gönderiliyordu.**

Tayyip'e karşı parti kurma girişiminde bulunan Nakşibendi Şeyhi ve **Erbakan**'ın, "***Emre biat etmez isen boynun vurulur***" dediği **Esat Coşan** da Avustralya'da trafik kazası görünümlü bir cinayete kurban gidiyordu.

27 Kasım 2007 tarihli *Cumhuriyet* gazetesi, **Esat Coşan**'ın hayatını kaybettiği kazada **Tayyip**'in yakın dostlarından Nur Tarikatı'nın kazançlı çıkmasını şöyle aktarıyordu:

“Esat Coşan’ın 2001 yılında Avustralya’da ölmesinin ardından Gülen Cemaati ülkede daha rahat faaliyet gösteriyor.”

Hatırlanacağı gibi o günlerde Tayyip de bir koşu Avustralya’ya gitmiş, Apo’ya “Sayın”, şehitlerimize “Kelle” demişti.

ASELSAN'DA YİNE ESRARENGİZ ÖLÜM

ASELSAN'da görev yapan 5 mühendisin şüpheli ölümleriyle ilgili tartışmalar sürerken, 15 Ocak 2015 tarihinde ASELSAN'da çalışan bir mühendis daha hayatını kaybetti. 28 yaşındaki ölçüm ve kalibrasyon mühendisi **Erdem Uğur** evinde, yatağının içinde ölü bulundu.

Yatağın yanında bulunan 12 kilogramlık mutfak tüpünden, yorganın içine hortum aracılığıyla gaz verildiği anlaşıldı. İlk tespitlere göre yetkililerce her zamanki gibi olayın **intihar** olduğu değerlendirilirken, genç mühendisin ölümüyle ilgili soruşturma başlatıldığı söyleniyor, ancak bu soruşturmalar her nedense hep lafta kalıyordu.

15 Ocak 2015 tarihinde *Milliyet* gazetesinde **Sertaç Koç** imzası ile yayımlanan ASELSAN intiharları(!) ile ilgili haber şöyleydi:

Milliyet'in aldığı bilgilere göre, ASELSAN'da mühendis olarak çalışan 28 yaşındaki **Erdem Uğur**'un iki gündür işe gitmemesi üzerine arkadaşları durumdan şüphelendi. **Uğur**'un Cebeci'deki evine giden arkadaşları kapının açılmaması üzerine durumu polise bildirdi. Çilingir yardımıyla eve giren polis ekipleri genç mühendisin yatak odasında yatağın içinde cansız bedeni ile karşılaştı.

Ankara Emniyeti, **Uğur**'un ölü olarak bulunması üzerine alarma geçerken, Cinayet Büro ve Olay Yeri İnceleme ekipleri evde kapsamlı incelemelerde bulundu. Polis ekipleri daha sonra **Uğur**'un hayatını kaybettiğine ilişkin yakınlarına bilgi verdi. **Uğur**'un cesedi, olay yeri inceleme ekiplerinin çalışmasının ardından ölüm nedeninin belirlenmesi için Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı.

Uğur'un cesedinin bulunduğu yatağın yanında 12 kilogramlık mutfak tüpü bulundu. Mutfak tüpünden yorganın altına hortum aracılığıyla gaz verildiği ve hortumun da **Uğur**'un yüzüne çok yakın olduğu öğrenildi. Yatak odasında ayrıca *“Dikkat gaz açık”* şeklinde bir not da bulundu. Söz konusu notun **Uğur** tarafından mı yazıldığıнын belirlenmesi için çalışma başlatıldı. Mutfak tüpünün içindeki gazın boşalarak bittiği anlaşıldı. Yatak odasında ve evin içinde yoğun şekilde gaz olduğu belirlendi. Polis ekipleri kapı ve pencereleri açarak evin içindeki havayı temizledikten sonra gerekli incelemeleri yaptı.

Polis kaynaklarından alınan bilgiye göre, evde yapılan ilk incelemede şüpheli herhangi bir duruma rastlanılmadığı öğrenildi. **Uğur**'un cesedinde herhangi bir darp ya da yara izine rastlanmadığı, evin içinde de herhangi bir şüpheli duruma rastlanmadığı kaydedildi. Genç mühendisin ölümünün intihar olduğu değerlendirilirken, polisin ve savcılığın olayla ilgili soruşturmasını sürdürdüğü belirtildi. Bu kapsamda **Uğur**'un çalıştığı projeler üzerinde çalışma başlatıldığı kaydedildi.

ASELSAN'dan, **Uğur**'un ölümüyle ilgili yapılan açıklamada ise *“Değerli çalışmamız **Erdem Uğur** 15 Ocak 2015 tarihinde evinde ölü bulunmuştur. 12 Şubat 2014 tarihinden beri ASELSAN'da Ölçüm ve Kalibrasyon Mühendisi olarak görev yapan değerli çalışmamızın vefatını büyük bir üzüntü ile öğrenmiş bulunuyoruz. **Erdem Uğur**'u rahmetle anıyor, ailesinin kederini ASELSAN Ailesi olarak bizler de paylaşıyoruz”* denildi.

Türkiye, geçtiğimiz yıllarda farklı zamanlarda ASELSAN'da görevli mühendislerin ölümleriyle sarsılmıştı. ASELSAN mühendisi **Hüseyin Başbilen** 7 Ağustos 2006'da aracında boğazı ve bileği kesilmiş halde ölü olarak bulunmuştu. **Başbilen**'in ölümüyle ilgili soruşturmada görev yapan iki jandarma görevlisi, **Başbilen**'in yazdığı **intihar**

mektubunun bulunduğu flaş belleği kaybederek görevi ihmal suçundan 2’şer ay 15’er gün hapse mahkûm edilmiş ve haklarındaki hüküm geri bırakılmıştı.

17 Ocak 2007’de de yine ASELSAN’da görevli mühendis **Halim Ünal**, kafasından tek kurşunla vurulmuş halde ölü bulunmuştu.

Ünal’ın ölümünden 9 gün sonra 26 Ocak 2007’de ise bir başka ASELSAN mühendisi **Evrım Yançeken**, oturduğu binanın altıncı katından düşerek hayatını kaybetmişti.

ODTÜ mühendisi olan üç mühendisin ASELSAN’da önemli askeri projelerde çalıştıkları ve bu nedenle öldürüldükleri öne sürülmüştü. Ancak soruşturmalar “**intihar**” olarak kayıtlarda sonuçlanmıştı.

Üç mühendisin ölümünün ardından bu kez de 9 Ekim 2007’de ASELSAN’da yazılım mühendisi olarak görev yapan **Burhanettin Volkan**, askerliğini yaptığı sırada nöbet esnasında silahıyla intihar etmişti. Psikolojik tedavi gördüğü belirtilen **Volkan**, vatani görevini yaparken evlenmişti.

26 Ocak 2013’te ise ASELSAN’da mikro elektronik güdüm ve elektro-optik grubu projelerinde çalışan **Hakan Öksüz** trafik kazasında yaşamını yitirmişti. **Öksüz**’ün kullandığı araç kontrolden çıkarak şehir merkezi sapağında bariyerlere çarpmış ve daha sonra takla atmıştı. **Öksüz**’ün üzerinden kimlik ve cüzdan çıkmaması akıllarda soru işaretleri bırakmıştı.

GÖSTERE GÖSTERE CİNAYET

Tahir Elçi 1966 yılında Cizre’de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Cizre’de tamamladı. **Elçi**, 1991 yılında Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden mezun oldu. 28 Kasım 2015’te Diyarbakır Sur’da öldürüldü. Hukukçu **Elçi**, silahlı saldırı sonucu hayatını kaybettiğinde Diyarbakır Baro Başkanlığı görevini sürdürüyordu. **Türkân Elçi** ile evli olan **Elçi**’nin **Nazenin** ve **Arin** adlı iki çocuğu vardı.

Elçi, eski Bayındırlık Bakanlarından **Şerafettin Elçi**’nin de akrabasıdır.

1992 yılından itibaren Diyarbakır’da serbest avukatlık yapan **Elçi**, 1998-2006 arasında Diyarbakır Barosu’nda yönetici olarak görev yapmıştı. Bu süre zarfında Almanya’da bulunan Avrupa Hukuku Akademisi’nde uluslararası ceza hukuku ve ceza yargılaması eğitimi görmüş, birçok ulusal ve uluslararası konferansa konuşmacı olarak katılmıştı. Ayrıca 1998 yılından bu yana staj eğitimi ve meslek içi eğitimlerde ceza ve insan hakları hukuku alanında seminerler vermişti.

Kasım 2012’de Diyarbakır Barosu Başkanı seçilen **Elçi**, 2014 yılı olağan genel kurulunda yeniden Baro Başkanlığına seçildi. Aynı zamanda İnsan Hakları Derneği üyesi olan **Tahir Elçi**, ayrıca Türkiye Barolar Birliği (TBB) İnsan Hakları Merkezi Bilim Danışma Kurulu ile Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) Kurucular Kurulu üyeliği görevlerini de yürütmekteydi.

Elçi, 14 Ekim 2015 tarihinde *CNN Türk* kanalında **Ahmet Hakan**’ın hazırlayıp sunduğu “**Tarafsız Bölge**” programında “*PKK, terör örgütü değildir. Silahlı, siyasi bir harekettir*” demesi nedeniyle 20 Kasım günü Diyarbakır’da gözaltına alınarak İstanbul’a getirilmiştir. **Elçi**, savcılığın tutuklanması talebiyle mahkemeye sevk etmesine karşın Bakırköy 2. Ağır Ceza

Mahkemesi'nce adli kontrol şartıyla serbest bırakılmıştır. Ayrıca **Elçi** hakkında, “**terör örgütü propagandası**” iddiasıyla 7,5 yıla kadar hapis cezası istemiyle iddianame hazırlanmış ve yurtdışı-na çıkış yasağı konulmuştu. Bu açıklamanın ardından *CNN Türk* kanalına 700 bin lira para cezası kesildi.

Tahir Elçi, 28 Kasım 2015'te Diyarbakır'ın Sur ilçesinde yaptığı basın açıklaması sonrasında, açıklamanın yapıldığı sokakta açılan ateş sonucu başına isabet eden bir kurşunla yaşamını yitirdi.

Ölümü dünya basınında geniş yer bulan **Elçi**'nin yaşamını yitirmesinden sonra birçok şehirde protesto gösterileri olmuş, bu gösterilerde zaman zaman polis ile göstericiler arasında çatışmalar yaşanmıştı.

Tahir Elçi cinayeti, “göstere göstere cinayetler” sıralaması olsa birinciliği kimseye bırakmazdı. **Elçi** öldürüldüğünde, onun tarafına koşan PKK'lı teröriste 2 metreden bir şarjör mermi yağdıran polis bir tane isabet ettiremiyordu.

Bir çelme taksa yakalayacağı teröriste bir şarjör mermi sıkan polis teröristi vuramadığı gibi, hemen arkasında yer alan 3 metre yüksekliğinde 6 metre genişliğinde teneke kepenge de tek mermi isabet ettiremiyordu.

Olayla ilgili en ilginç açıklamayı ise Başbakan **Davutoğlu** yapıyordu:

“Tahir Elçi'ye suikast planı olabilir. Hedef açıktır, hedef Türkiye'dir.”

O öyle diyordu ama saldırıda hayatını kaybeden **Tahir Elçi**'ydi.

Davutoğlu'nun son cümlesi ise komedi ötesiydi: **“Faili meçhul bizim dönemimizde kalmaz, kalmayacaktır.”**

Gülmeyin!..

Tahir Elçi Cinayetinde Yeni Şok Görüntüler

31 Aralık 2015 Perşembe günü, Diyarbakır Barosu Başkanı **Tahir Elçi**'nin öldüğü gün kaydedilmiş yeni mobese görüntüleri ortaya çıkıyor, görüntülerde polislerin olay sonrasında bölgeden ayrılan gazetecilere tekme ve dipçikle müdahale ettiği görülüyordu.

Doğan Haber Ajansı'ndan **Felat Bozarıslan**'ın haberine göre, 28 Kasım günü Diyarbakır Barosu Başkanı **Tahir Elçi**'nin öldürüldüğü, polis memurları **Cengiz Erdur** ile **Ahmet Çiftaslan**'ın hayatını kaybettiği, bir polis ile gazetecilerin yaralandığı olayla ilgili yeni mobese görüntüleri ortaya çıktı. Yeni görüntülerde, olay sonrası yaşanan kargaşa dikkat çekiyor.

Görüntülerde bazı polislerin, basın açıklamasını takip ederken çatışmanın ortasında kalan ve bölgeden kaçmaya çalışan gazetecilere tekme ve silah dipçığı ile vurduğu görülüyor.

Zaman zaman havaya ateş açılırken, olay sonrasında bir seyyar sigara tezgâhının tekmelenmesi de görüntülere yansıyor.

Olay günü, **Tahir Elçi**'nin açıklaması, aynı dakikalarda 2 polisin öldürüldüğü saldırı ve sonrasında yaşananlarla ilgili görüntüler basına yansımıştı.

DANIŞTAY SALDIRISI

9 Ağustos 2012 tarihli *Aydınlık* gazetesi, “**Danıştay’a yapılan saldırının arkasında Eymür mü var**” başlığı altında şunları yazıyordu:

2006 yılındaki Danıştay olayında saldırgan **Alpaslan Aslan**, yakalandığında üzerinde “*Ulusal Haber Gazetesi*” kimlik kartı çıkmıştı.

Ulusal Haber Gazetesi’nin sahibi **Mehmet Tümer**’in ise **Eymür**’ün elemanı olduğu ortaya çıktı. Anımsanacağı gibi o dönem “*Ulusal Haber Gazetesi*” kimliği, yandaş medya tarafından “*Ulusal Kanal*” kimliği gibi sunulmuştu.

Ergenekon davasının 6 Ağustos 2012 tarihinde yapılan duruşmasında tanık sıfatıyla ifade veren **Mehmet Eymür**, *Ulusal Haber Gazetesi*’nin sahibi **Mehmet Tümer**’i tanıyıp tanımadığı şeklindeki soruya oldukça ilginç bir cevap veriyordu:

“Elemanımdır!”

Böylece;

Danıştay katili **Alpaslan Aslan**’ın üzerinden çıkan “*Ulusal Haber*” kimlik kartı ile MİT eski Kontr-Terör Dairesi Başkanı **Mehmet Eymür**’ün bağlantısı ortaya çıkıyordu.

Tayyip, Alpaslan Aslan’ı Tanıyor mu?

Ergenekon iddianamelerinin ek klasörlerinden 87’ncisinde, **Tayyip**’in en yakın adamlarından TÜRGEV Yönetim Kurulu Başkanı ve **Tayyip**’in danışmanlarından **Ahmet Ergün** hakkında şunlar yer alıyordu:

“Millet Gıda’nın sahibi, Kola Turka’nın ortağı ve dağıtım şirketinde... Av. Alpaslan Aslan bunun üç yıldır yanındaymış. Başbakan Tayyip Erdoğan da iyi tanırmış...”

Belgeyi “**aslı gibidir**” diye onaylayan isim de **Ayhan Işık** isimli polis memuruydu.

Belgelere göre Danıştay hâkimlerinin katili **Alpaslan Aslan**, olaydan önce üç yıl **Ahmet Ergün** ile berabermiş.

Alpaslan Aslan’ın en yakınlarındaki isimlerden bir diğeri de **Fetullah Gülen**’in yeğeni **Kemalettin Gülen**’di.

Ne hikmetse mahkeme bu konuları hep görmezden geliyordu.

Bazen de oldukça ilginç kararlar veriyordu.

Tıpkı, **Alpaslan Aslan**’ın “**bombaları aldım**” dediği **Süleyman Esen**’i alelacele salması gibi...

Ahmet Ergün, *Kalpazan* adlı kitabıma dava açtı. Ayrıca mahpus damlarında yatmam amacıyla savcılığa şikâyet etti. O zamanlar sanki başka yerde yatıyormuşum gibi...

Ne gariptir ki,

Savcılığa şikâyet dilekçesinde özetle;

Ahmet Ergün, “*Cürüm işlemek için kurulan teşekkülün kurucusu ve yöneticisi olmak, irtikap, zimmet, ihaleye fesat karıştırmak, görevi kötüye kullanmak, özel evrakta sahtecilik ve kamu kurumunu dolandırmak*”tan sicilliydi...

Yargılandığı dosyada verdiği savcılık ifadesinde, Belediye- den ihale alan firmalardan yüzde 3 ile 10 arasında komisyon aldıklarını çok açık bir şekilde söyleyen isim...

Şeklinde yazdığım için benden davacıydı.

Oysa;

Yazdıklarım;

Müfettiş raporları, emniyet kayıtları, savcılık ifade ve iddianameleri ve mahkeme belgelerinden ve hatta kendi anlatımlarından bire bir alınmaydı.

Bunlardan şikâyetçi olan **Tayyip**'in danışmanı **Ahmet Ergün** ne hikmetse, **Alpaslan Aslan** ile ilişkisi olan kısımlardan şikâyetçi olmuyor, olamıyordu.

Hüseyin Özalp tarafından kaleme alınan *Kuşatılan Yargı* adlı kitapta, Danıştay'ın hedef gösterilmesi şöyle anlatılıyordu:

“2006 yılında Danıştay, ardı ardına hükümeti kızdıran birtakım kararlar almaya başladı. Danıştay saldırısına gerekçe olarak gösterilen türban ile ilgili ilk karar şubat ayının başında çıktı. Danıştay, Gölbaşı Bayrak Anaokulu Müdürlüğü yapan öğretmenin atanan okula geliş ve gidişlerinde türban takmasının, çağdaş eğitim ve laiklik ilkelerine aykırı olacağına karar verdi.

Danıştay ayrıca 8 Şubat günü başka bir kararında orta-öğretimden ayrılan, mezun olanlara Açık Öğretim Lisesi'ne giderek üniversite sınavına girme ve böylelikle katsayı uygulamasını delme imkânı sağlayan yönetmeliğin de yürürlüğünü durduruyordu.

Danıştay'ın türban kararına önce hükümetten tek bir eleştiri veya yorum gelmiyordu. Ancak aradan üç gün geçtikten sonra hükümet yetkilileri birden, ardı ardına Danıştay kararı ile ilgili eleştirilere başlıyordu.

Gül, Esenboğa'daki açıklamasında, karar karşısında “*hayretler içinde kaldıklarını ve kaygıyla karşıladığını*” belirterek, şunları söylüyordu:

“Bu yaklaşımın altında negatif özgürlükler anlayışı vardır. Bu anlayış bildiğiniz gibi otoriter, diktatör rejimlerin felsefesidir. Halbuki Türkiye giderek demokratikleşen, bireyin, toplumun haklarının daha da genişletilmesine doğru bir yöneliş içindedir. Bu, Türkiye'nin yönelişine ters bir karardır.”

Aynı gün Başbakan **Erdoğan** da hukuk içerisinde tanımlayamadığı kararın din ve vicdan özgürlüğünün kısıtlanması olduğunu belirterek, “*Ben özgürlüklerin egemen ol-*

duğu bir ülkenin başbakanı olarak bu kararı kınıyorum” diyordu. **Erdoğan**, kararın gerginlik yaratacağı işaretini şu sözlerle veriyordu:

“Danıştay’ın değil, Diyanet’in işi... Bu ülkenin Başbakanı olarak, bu ülkenin bir evladı olarak, karar verildiği için bu yorumu yapıyorum. Yapmak zorundayım. İnsanın özel alanı vardır. Kamusal alan vardır. Bir de kamu alanı vardır. Bunlar evin içine de karışacaklar.

Türkiye yolgeçen hanı değildir. Artık biz bu ülkede gerginlikler olmasın, birileri nemalanmasın diye sabrediyoruz. Bu ülkede böyle bir zemini hazırlama gayreti içerisine girmesinler. Burada özellikle milletin bir vekili olarak, milletin duygularına tercüman olarak konuşuyorum. Ama ben yargı makamı değilim.”

Erdoğan Mersin İlçe Kongresi için gittiği Mersin’de Danıştay’a **“Efendi bu senin işin değil, Diyanet’in işi”** diye sesleniyordu.

İktidara gelirken küçük bir azınlığın meselesi olarak tanımladığı türban sorununda gerilimi başlatırken, çiftçinin sorunlarına ise kulak tıkiyordu.

Aynı gezide **Erdoğan**, **“Çiftçinin hali ne olacak, anamız ağlıyor”** diye yakınan çiftçiye argo dünyasında tavan yapan meşhur **“Artistlik yapma lan, ananı da al git buradan”** fırçasını çekiyordu.

Hükümet yetkilileri sözleşmiş gibi yurdun dört bir yanından aynı gün açıklama bombardımanına başlıyordu. Milli Eğitim Bakanı **Hüseyin Çelik** de Tokat’tan **“Öğretmen pikniğe de okul kıyafetiyle mi gidecek”** diyerek eleştirilere katılıyordu.

Hükümet yetkililerinin açıklamalarının ardından Danıştay Başkanlığı da kurumun manevi şahsiyetinin rencide edildiğini ve eleştirilerin yargı bağımsızlığını zedeler nitelikte olduğunu anlatan bir bildiri yayımlıyordu.

Erdoğan, Danıştay’a grup toplantısında yargı bağımsızlığının yargı kararlarının eleştirilememesi anlamına gelmeyeceğini savunuyordu.

Vakit gazetesi ise, 13 Şubat 2006 tarihinde “*İşte O Üyeler*” başlığı ile türban aleyhine kararı veren daire üyelerinin fotoğraflarını yayımlıyordu...

Vakit gazetesi daha önce de **Atatürkçüleri** hedef göstermiş, bu hedef göstermenin ardından bu insanlar katledilmişlerdi.

Gümüşhane Baro Başkanı ve **Ahmet Taner Kışlalı** bunlardan ilk akla gelenlerdi.

Danıştay’ın hükümeti kızdıran kararları devam etti. 23 Şubatta eşi türbanlı olan öğretmen yurtdışına atanmasını yapmayan Milli Eğitim Bakanlığı kararını haklı buldu.

Yine aynı gün açıklanan kararda; Milli Eğitim Bakanlığı’nın ilköğretim müfettişlerinin Kuran kurslarının denetimine son veren yönetmelik maddesinin yürürlüğünü durdurdu.

Danıştay, 1 Nisan 2006 tarihinde ise hükümetin içki yasağını uygulamasıyla ilgili durdurma kararı verdi.

Bu kararların ardından **Erdoğan** eleştirilerini sürdürdü. Müteahhitlerle yaptığı toplantıda, birçok ihaleyle ilgili Danıştay’ın durdurma kararı verdiğinden yakınarak bunun hükümetin icraatları için engel olduğunu vurguluyor, bürokratik oligarşi ile mücadele ettiklerini ifade ediyordu.

Danıştay Başkanlığı buna yeni bir açıklamayla yanıt veriyor ve hukuka bağlı olması gereken başbakanın hukuku icraatları için engel saymasının kabul edilemeyeceği vurgulanıyordu.

Kanlı Baskın

2006’nın Mayıs ayında Danıştay Başkanlığı’na seçilen **Sumru Çörtoğlu**’nun konuşması ise **Erdoğan**’ı sinirlendiriyordu. **Çörtoğlu**, her iktidar değişikliğinde kamuda yapılan kadrolaşmanın istikrarı bozduğunu ve yargı kararlarının uygulanmasını

engellediğini söylüyordu. Yargıya yapılan eleştirilerin ise önyargılardan uzak ve bilimsel olması gerektiğini vurguluyordu.

Çörtoğlu, yargı kurumlarının her toplantısında olduğu gibi irticaya da değiniyor ve ülkenin en önemli iki sorununun bölücülük ve irtica olduğunu vurguluyordu.

Başbakan **Erdoğan** ise **Çörtoğlu** konuşmasını tamamlar tamamlamaz, asık bir yüzle, **Çörtoğlu**'nun elini sıkma nezaketini bile göstermeden salondan ayrılıyordu.

10 Mayıs 2006 tarihinde Danıştay Başkanı **Çörtoğlu**'nun hedef gösterilmekten yakınmasına **Tayyip**, "*Bunları hep duyuyoruz*" yanıtını veriyordu.

Bütün bu olayların ardından 17 Mayıs 2006 tarihinde **kanlı Danıştay baskını** gerçekleşiyordu.

24 Mayıs 2006 tarihinde İçişleri Bakanlığı'nda düzenlenen valiler toplantısında konuşma yapan **Tayyip**, "*Karanlık çeteler var*" diyerek yine aynı konu ile ilgili şunları söylüyordu:

"Ben ortada kanlı bir çetenin olduğunu ifade ettim. Bu kanatım aynen devam ediyor. Ucu nerelere ulaşacaksa ulaşacağız."

Yine **Tayyip**, saldırıyı Cumhurbaşkanlığını önlemeye yönelik bir kanlı komplo olarak olaydan önce sezdiğini de açıklıyordu.

Onun bu beyanları üzerine *Milliyet* gazetesinde **Can Dündar** 25 Mayıs 2006'da şu tespitlerde bulunuyordu:

"Burada önemli olan şu:

Eğer Erdoğan Cumhurbaşkanlığını engellemeye dönük bir 'kanlı komplo' hazırlığını seziyor idiyse yapması gereken neydi?

Koruma isteyen Danıştay'a kol kanat germek değil mi?

Oysa o tam tersine, sert demeçlerle ortamı germeyi tercih etti."

Hitler, ülkedeki hâkimiyetini kendi gerçekleştirdiği Parlamento binası yangınına muhaliflerinin üzerine atarak sağlıyordu.

Tayyip de kanlı Danıştay baskınını kendine muhalif olanların üzerine yıkarak, onları gerçek dışı ithamlarla suçlayarak

başlattığı eylemleriyle korku imparatorluğu şekline dönüştürüyordu. Danıştay'ın türban konusundaki kararı karşısında ise fetvasını şu şekilde veriyordu:

“Efendi sen kim oluyorsun, buna mecelle (şeriat hukuku) karar verir.”

TAYYİP, HİTLER'E ÖZENİYOR

Tayyip, yılbaşı arifesinde Suudi Arabistan dönüşü gazetecilere açıklama yapıyor ve başkanlık sistemi için **Hitler** Almanyası'nı örnek aldığını ilan ediyordu.

"Üniter sistemli başkanlık baktığımızda var. Hitler Almanyası'na baktığımızda da bunu görürsünüz. Başka ülkelerde de görürsünüz. Yeter ki bütün mesele başkanlık sisteminin uygulamasında halkını rahatsız eden bir yapısı olmasın..."

İngiliz *Guardian* gazetesi haberi, "**Erdoğan Hitler** Almanyasını etkili yönetim örneği olarak bahsetti" şeklinde verdi ve **Tayyip**'in bu sözlerinin iktidarı tek elde toplayacağı yönündeki eleştirilerin artmasına neden olacağını kaydetti.

Tayyip'in sembolik bir cumhurbaşkanlığından asıl yöneticiliğe gelmeyi amaçladığını savunan *Guardian*, bu durumun da muhalefette bütün gücü elinde tutarak otoriter bir sistem getireceği korkusunu doğurduğunu da kaydediyordu.

1 Ocak 2016 tarihli *The Times*, **Tayyip**'in Türkiye'de kurmak istediği başkanlık sistemine örnek olarak **Hitler** Almanyası'nı göstermesiyle ilgili olarak, "**Erdoğan, Türkiye'nin Hitler'i olmak istiyor**" yorumunu yapıyordu.

Tayyip'in, Türkiye'de kurmak istediği başkanlık sistemine örnek olarak **Hitler** Almanyası'nı göstermesi dünyada yankılanmayı sürdürüyordu. Britanya'nın saygın gazetelerinden *Times*, "**Türkiye'nin eşit oranda sevilen ve nefret edilen tartışmalı liderinin**" Nazilere dair ilk gafının bu olmadığını belirterek, **Erdoğan**'ın ekimde Alman Başbakanı **Angela Merkel**'in sığınmacı krizinde yardım talebine verdiği "**Biz sizin toplama kampınız değiliz**" yanıtını hatırlatıyordu.

ABD'li siyaset profesörü **John A. Tures** ise *Huffington Post*'a yazdığı "**Erdoğan gaf yapmadı**" başlıklı yazısında **Tayyip**'in sözlerinin gaf olmadığını savunuyor ve şöyle diyor:

“Bu demeç demokratik bir siyasiden gelseydi, bir gaf veya kötü bir espri olarak değerlendirilebilirdi. Ancak otoriter Erdoğan için bu, bir diktatörün duygularını gösteren ender bir dürüstlük ânı.”

Sanki Hitler'den Kopya

Uğur Mumcu, Alman Millet Meclisi'nin **Hitler**'in tertibi ile yakılması olayını şöyle anlatıyordu:

1933 yılının 26 Şubat akşamı Alman Millet Meclisi binasının dört bir tarafından ateşler fışkırmaya başladı. Siyasal tarihte **“Reichstag yangını”** diye anılan büyük olay başlamıştı. **Hitler** göğe yükselen alevlere bakarak yanındakilere;

“Şimdi artık sosyalistleri demir yumrukla yok etmemize kimse engel olamayacak...” diye sesleniyor, **Hitler**'in propagandacısı **Goebbels** de;

“Bu bir sinyal ateşidir...” şeklinde bağırıyordu. Ertesi gün **Hitler** yanlısı gazeteler bu başlıkla çıktı.

“Sinyal ateşi...”

Hitler yakın çalışma arkadaşları ile birlikte, konuşarak kesin emirlerini verdi:

Bütün sosyalistler tutuklanmalıdır...

Yangının nedeni henüz belli olmadan gece saat on birde devrimci milletvekilleri, yazarlar, sendikacılar, öğrenciler, hukukçular birer birer evleri basılarak tutuklanıyordu... Ülkedeki bütün ilericiler, “anarşi çıkarma”, “milli bütünlüğü parçalama” gibi gerekçelerle suçlanmaktaydı. Anayasal özgürlüklerin hepsi bir gecede kaldırılmıştı...

Dr. Goebbels hatıra defterinde bu olayı şöylece tanımladı:

“Führer ile olan konuşmamızda sosyalistlere karşı açılacak savaşın ana hatlarını çizdik. Şimdilik doğrudan doğruya karşı tedbirleri almaktan kaçınacağız. Devrim girişimi

bundan önce alevlenmelidir. Uygun bir anda darbemizi indireceğiz.”

Uygun an, Alman Millet Meclisi binasının yakılmasıydı. Bu yangın ustaca planlandıktan sonra faşizm saldırıya geçti. Bütün ilerici aydınlar tutuklandı, küçük burjuva ilericileri susturuldu. Anayasal haklar ortadan kaldırıldı. Binlerce kitap sokak ortalarında yakıldı. **Hitler** ve yakınları o günlerde bu yangın için;

“Tanrısal belirti... Bir devri başlatan sinyal ateşi...” diyordu, kendi aralarında.

Bugün ise;

Tayyip ve yandaşları kanlı Danıştay baskını için bu sözleri sarf ediyordu.

O günlerde; **Hitler**’den önce “**Weimer Anayasası**” döneminde Alman yargıçları bağımsızlardı. 7 Nisan 1933 tarihinde “**Genel Grevler Yasası**” ile **Hitler** sempatizanı olmayan, ona uşaklık etmeyen bütün hukukçular görevlerinden alınıyordu.

Bugün de 12 Eylül referandumundan sonra namuslu hâkim ve savcılar sürgün üzerine sürgün yiyorlardı.

O günlerde, aynı yasada şu hükme de yer veriliyordu:

“Nasyonal sosyalist devlette hiçbir zaman yer almayacakları anlaşılanlar mahkemelerde görev alamazlar.”

Hitler’in Baş Hukuk Danışmanı Adalet Bakanlığı Müşaviri **Dr. Frank**, “**Nasyonal Sosyalist**” hukuk anlayışını bir konuşmasında şöyle özetliyordu:

“Nasyonal sosyalizm karşısında hukuk bağımsızlığı yoktur. Vereceğiniz her kararda önce kendinize şunu sorunuz:

*Benim yerimde **Führer** olsaydı nasıl karar verirdi?”*

Şimdi de birçok mahkemede yargıçlar kendilerine şu soruyu soruyorlardı:

*“Benim yerimde **Tayyip** ya da **Fetoş** olsaydı nasıl karar verirdi?”*

Hitler'in Baş Hukuk Danışmanı Adalet Bakanlığı Müşaviri **Dr. Frank** konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Her kararda şöyle söyleyiniz:

*Bu karar Alman halkının nasyonal sosyalist vicdanıyla uyuyor mu? İşte o zaman nasyonal sosyalist halk devletinin birliğine karışmış ve **Adolf Hitler**'in idaresinin ölümsüzlüğünü tanıması olarak üçüncü Alman İmparatorluğu'nun otoritesini kendi karar alanımızda her zaman için sağlayacak temel buldunuz demektir..."*

Hitler açıkça ilan ediyor:

"Hukuk yoktur devlet vardır: Devleti ben temsil ederim ancak. Sadece ben..."

Tayyip de bugün aynı şeyleri söylemiyor mu?

"Sen artık Başbakansın. İster asar ister kesersin."

Dün Ergenekon'un savcısıydı. Bugün, **Soner Yalçın**'ın tutuklanmasının ardından, *"yazdıklarından değil, yaptıklarından tutuklandı"* diyerek, yargıçlığa soyundu. "Yarın da bu davanın celladı olarak karşımıza çıkacaktır" diyorduk. İnanın daha ilginçini yaptı;

"Ergenekon konusunda kandırıldık" dedi.

Kandıranlar, tabii ki **cemaat**...

Neyse biz tekrar dönelim **Hitler**'e:

1937 yılında "**Genel Grevler Yasası**" yeniden değiştirildi. Bu kez "**siyasal bakımdan şüpheli**" görülenler de görevlerinden kolaylıkla alındı. Bundan sonra bütün hukukçular, siyasal iktidarın güdümündeki "**Nasyonal Sosyalist Alman Hukukçular Birliği**"ne girmek yükümlülüğü altına sokuldular. Bütün hukukçular **Hitler**'in gözaltındaydı bundan sonra.

Bütün bu baskılara birkaç yargıç karşı koyabildi yine de. **Hitler** yönetimi, parlamento binasını yakarak, bunu bazı solcuların üzerine attı. "**Dimitrov**" ve arkadaşları Alman Yüksek Mahkemesi'nde yargılandılar. Mahkeme, sanıkları suçsuz göerek beraatlarına karar verdi.

Bu karar Alman Mahkemeleri için bir dönüm noktası oldu. **Hitler**, bu kez, “**vatana ihanet**” davalarını yargılayıp karara bağlamak için “**Volks Gerichtsof**” adıyla bir olağanüstü mahkeme kurdurdu.

“**Volks Gerichtsof**”un Türkçesi “**Halk Mahkemesi**”ydi. Mahkeme dokuz üyeden kurulmuştu. Dokuz üyenin dördü hukukçu, diğer beşi ordudan ve SS’lerden seçilmekteydi. “Halk Mahkemesi” olağanüstü bir askeri mahkeme görünüşündeydi.

Hitler faşizmine karşı olan birçok aydın, işçi ve siyasetçi bu mahkemede yargılandı. Mahkeme Başkanı **Roland Freiser** ise Amerikan uçaklarının attığı bomba ile mahkeme içinde öldü.

“Halk Mahkemesi” dışında bir başka özel mahkeme daha vardı, **Hitler**’in emrinde. “**Sondergricht**” adıyla anılan bu mahkeme, üç kişiden oluşmaktaydı. Bu yargıçlar, Nasyonal Sosyalist ilkeleri benimsemiş parti üyelerinden seçilirdi.

Bu mahkemelere, sanıkları savunacak avukatlar sokulmazdı. Savunma avukatları da Nazi Partisi üyeleri arasından seçilirdi. Sanıkları savunmak isteyen birkaç avukat toplama kamplarına götürüldü.

Yargıcıyla avukatıyla tüm hukukçular esir alınmıştı **Hitler** rejimince. Hukuk profesörleri birer papağan, yargıçlar ise oyuncaktı **Hitler**’in elinde...

Dün,

Hitler’in;

“*Ben Almanya’nın en büyük yargıcayım*” diyerek başlattığı süreç, bugün Türkiye’de **Tayyip**’in;

“*Ben bu davanın savcısıyım*” şeklindeki garip açıklamalarıyla devam ediyordu.

Yukarıda da belirttim.

Tayyip’in, “**Bu davanın celladıyım**” demesi yakındı. Ancak o “**kandırıldık**” dedi.

Sözde Ergenekon davası denilen davada; keçilerin bile çıkmaya erineceği şehir merkezlerinden kilometrelerce uzak bölge-

lere ve üstelik cezaevi içinde kurulan özel mahkemelerde yapılan sözde yargılamalara avukatların gelmemesi için her türlü önlem alınmadı mı?

Bütün bu engellemelere ilaveten, kesintisiz duruşma tezgâhı ile avukatların yeterli savunma yapması engellenmedi mi?

Bir Ergenekon tutuklusunun savunmasını alan avukat, kendini bu davaya adanmak zorunda kalacaktı. Ancak bu şekilde biraz olsun müvekkilleri için savunma yapma imkânı olabilecekti. Kilometrelerce mesafeyi sürekli olarak gelebilecek maddi imkânının yanında, hemen hemen her gün duruşma olması nedeniyle sadece Ergenekon davasına bakmak zorunda olacağı için, başka dava almaması gerekiyordu.

Her şeyi göze alanların hemen hemen birçoğu ya tutuklanıyor ya da gözaltına alınıyorlardı.

Bugün, **Hitler**'e boyun eğmiş, uşaklıkta bulunmuş yargıçlara, "**Hukukçu**" demek mümkün müdür? Tabii ki değil, bugün o yargıçları Alman halkı lanetle anıyor.

Zira onlar; **siyasal cinayetlerin kiralık katilleriydi**.

Onlar; **yağmanın, soygunun, vurgunun, talanın ve hortumlamanın kirli elleriydiler**.

Yüksek bir kürsüye çıkmak, ne cellatlığa ne de suç ortaklığına hiçbir yasallık kazandırmamıştı.

Tıpkı bizim ülkemizdekilere kazandıramayacağı, kazandıramadığı gibi...

Hitler, faşizme giden yolu kendi tertibi olan Alman Meclisi yangını ile başlatmıştı.

Ülkemizde ise, **Danıştay cinayeti ve Ümraniye'de işbirlikçilere saklatılan bombalar ile...**

Abdullah Gül, 9 Temmuz 2007'de gazetelerin Ankara Temsilcilerine;

"**Ümraniye soruşturmasına çok dikkat edin, bu iş çok büyüyecek**" demiyor muydu?

Hiç kimse kendisine sormuyordu: Eğer bu bir siyasi soruşturma değilse, bir Dışişleri Bakanı nasıl olup da Ümraniye soruşturmasının büyüyeceğini, aylar öncesinden biliyordu?..

Onurlu bir savcı veya yargıç, bu maddi gerçekleri bildiği halde istifa etmesi gerekmez miydi?

Ergenekon toprağının rantı o denli güçlüydü ve o kadar bereketliydi ki, çamura ve rezalete bir kez dokunanlar ve nasiplenenler, paçalarından akan irine rağmen geri çekilemiyordu.

Her birinin nedeni farklıydı. Kimi makam veya kişisel hırs, sağlayacağı rant, kimisi de çocukluklarından beri kendisine aktarılan öğretilerin tüm ülkede egemen kılınmasını hedefliyordu.

Yine de ne olursa olsun;

Bir gün, bir gün mutlaka; bu çamura saplananlar da yine yurtseverler tarafından çıkartılacak ve insanlık tarihinde hak ettikleri payeler kendilerine verilecektir.

Dün **İplikçi** adlı kitabımdan şöyle seslenmişim: Cezaevin-den, demir parmaklıklar ardından tüm okurlarıma sesleniyorum: Bu sivil diktaya gidişi önleyecek sadece sizlersiniz.

Açın **Mustafa Kemal Atatürk**'ün **Nutku**'nu bir kez daha okuyun.

Sonra da;

Bursa Nutku'nu...

İhanetlere ve hainlere Türk Milletinin verdiği yanıtları göreceksiniz.

18 Şubat 2008 tarihli gazetelerde, Ergenekon iftiranameleri ile ilgili **Tayyip**'in şu sözlerine yer veriliyordu:

“Sonuna kadar gideceğiz, başı var, Ümraniye olayı var, bitmiş değil. Devamı var, bize yardımcı olursanız bu konuda memnun oluruz. Akademisyenlerin, sivil toplumun yardımı olabilir. Biz de yasal anlamda yargıdan destek alıyoruz, yargı ve güvenlik güçlerinin istediklerini yapıyoruz, yasal düzenlemeyi yaparız, asla hukuksuzluğa fırsat verilmemeli,

nasıl olacaksa, bu konuda parlamentoda ciddi bir muhalefet olacağını sanmıyorum. Sıkıntımız var, hâlâ devletin içinde bu süreci yavaşlatmaya çalışan unsurlar var.”

Tayyip’in bu konuşması ertesinde adeta bir tertip senfonisi- nin kapısının aralandığı görülüyordu.

Tayyip, şöyle devam ediyordu:

“Bunlar bizim iktidara gelmeden önce tespitlerimizdi. Bunları ortaya çıkarma gayreti içindeyiz.”

İşte bu cümleler Tayyip’in suçüstü yakalanma belgeleri idi. Karşı devrimin iftiraları Ümraniye bombaları ile ortaya çıkmadı mı? O bombaları ve sahiplerini iktidara gelmeden önce tespit ettilerse bugüne kadar niye sustular? Yoksa o bombalar kendilerinin mi idi, kullandıkları piyonlara mı saklattılar?

O günlerin Spordan Sorumlu Devlet Bakanı ve **“soruşturmanın büyütüldüğü”** aşamada ise Adalet Bakanı yapılan **Mehmet Ali Şahin**, Danıştay saldırısının üzerinden daha iki saat bile geçmeden 17 Mayıs 2006 tarihinde, **“Sürprizlere hazır olun”** açıklaması yapıyordu. Spordan sorumlu bir bakanın kendisi ile direkt olarak ilgisiz bir konuda bu denli iddialı açıklamalar yapması ve daha açıklamanın üzerinden bir ay bile geçmeden 12 Haziran 2007 tarihinde Ümraniye’de işbirlikçilere saklatılan bombaların bulunması, ancak bu tertibi düzenleyenlerin ve bu tertibe ortak olanların hızı ile açıklanabilir.

“OĞLUMUN ERGENEKON’LA İLGİSİ YOK”

Danıştay suikastçısının babası **İdris Aslan**, **Tayyip**’in bayram kartları attığı, eski Adalet Bakanı **Mehmet Ali Şahin**’in kutlama telgrafları gönderdiği İBDA-C’nin yayın organı **“Baran”** adlı dergiye **“Oğlumun Ergenekon’la ilgisi yok”** başlığı altında verdiği demeci 24 Şubat 2008 tarihli *Milliyet* gazetesi şöyle yayımlıyordu:

İslamcı basını eleştiren **İdris Aslan**, oğlunun “Ergenekoncu” olarak nitelendirilmesine karşı çıkarak, *“Bunu söyleyenler bir yerlere yaranmaya çalışıyorlar”* diyordu.

Danıştay cinayeti davasından müebbet hapis cezası alan **Alpaslan Aslan**’ın babası **İdris Aslan**, oğlunu Ergenekoncu olarak nitelendiren bazı “İslamcı” gazetecileri sert bir şekilde eleştirerek, bu yayınları **“manipülasyon”** olarak nitelendirdi.

Aslan’ın babası, daha önce İBDA-C lideri **Salih Mirza-beyoğlu**’nu destekleyen yayınlarıyla tanınan *Taraf* dergisini de çıkaran ekibin yayımladığı haftalık **“Baran”** dergisine konuştu.

“Taraf olmayan bertaraf olur” sloganıyla çıkarılan bu derginin ardından *“Ya bizdensin ya onlardan”* sloganlarıyla çıkarılan *Baran* dergisinin 59. sayısındaki **İdris Aslan** röportajı **“İslamcı basın samimi değil”** başlığı ile kapaktan sunuluyor.

İki tam sayfalık röportajda, *“oğlunun kötü yolda değil, kötü bir amaç uğruna gitmediğine inandığını ve gururlu olduğunu”* vurgulayan baba **Aslan** özetle şunları söylüyordu:

“Alpaslan’ı en iyi ben bilirim.

Ben gençliğimden beri hep medyayı takip ettim. İslama yakın gördüğümüz dergileri, gazeteleri mümkün mertebe satın aldık, okuduk... Samimi değiller, işte onu diyorum.

Bir Zaman gazetesini görüyorum. Ben Zaman gazetesine aboneydim. Şimdi ben Zaman gazetesinin bu olay karşısındaki tavrını görüyorum, kaypakça hareket ediliyor.

*Bir STV izliyorum. Ben kendilerini aradım, yetkilileri aradım. Yanlış yapıyorsunuz, yanlış yorumlar yapıyorsunuz. Haberi çarpıtlıyorsunuz. Bu şekilde değil. **Alpaslan**'ı en iyi ben bilirim. Bunun için bu noktada yanlış yapıyorsunuz. Bir yerlere yaranmaya çalışıyorsunuz. Yanlış mesajlar veriyorsunuz, böyle yapmayın dedim...*

*Ama bu sözde İslami medyanın tavrı çok olumsuz oldu, yer yer bizi çok üzdü, bizi çok incitti. Diyorum ya, ben defalarca kendilerini aradım. Fakat bir türlü tavırlarında bir değişiklik görmedim. Hâlâ bu yanlış tavırları devam ediyor. İlle de **Alpaslan**'ın birileriyle bağlantısını kurmaya çalışıyorlar...*

*Bağlamaya çalışıyorlar. İşte sözde **Alpaslan** Ergenekoncu. Sözde namaz kılmayan, İslamla herhangi bir bağlantısı olmayan şeklinde. İnsan bu kadar küçülmez, bu kadar çukurlaşmaz insan. Manipülasyon var..."*

Alpaslan Aslan'ın babası "**Oğlumu lekelemeyin**" başlığı altında da şunları söylüyordu:

*"Kendilerine de söyledim, bakın siz hakkınızla birlikte şeref-nizi de kaybediyorsunuz... Hem hakkınızı hem şeref-nizi kaybediyorsunuz. Yanlış yapıyorsunuz dedim, niye dik duramıyorsunuz. Niye net olmuyorsunuz? En azından objektif olun. Ben **Alpaslan**'ı savunun demiyorum. Hiç olmazsa çamur atmayın. Hiç olmazsa lekelemeyin, aşağılamayın, kötülemeyin dedim.*

*Ben kendilerinden **Alpaslan**'ı övmelerini beklemedim, istemedim de..."*

İdris Aslan eşinden *Vakit* gazetesine aboneliğini kesmesini istediğini, bu noktaya geldiğini de sözlerine ekliyordu...

TEHDİTÇİ AVUKAT, GÜLEN'İN YEĞENİ ÇIKTI

6 Nisan 2008 tarihli *Hürriyet* gazetesinden **Ahmet Hakan, Fetullah Gülen**'in yeğeninin kendisini tehdit etmesini şöyle anlatıyordu:

Geçtiğimiz günlerde...

İstanbul Barosu'na kayıtlı bir avukat ile yaptığım bir telefon görüşmesinden söz etmiştim. Avukat bana telefonda şunları söylüyordu:

"Eğer Tayyip Erdoğan'ın başına bir şey gelirse ya da AKP kapatılırsa görürsün mantar tabancası mı patlar, yoksa başka bir şey mi patlar! Karşınızda Demokrat Parti döneminin köylüleri yok... Bu halk değişti..."

Ne söylediğini kulağı duymuyor, kendisini kaybetmiş şekilde, *"Görürsün mantar tabancası mı patlar yoksa başka şey mi?"* diye tehditler savuruyordu.

Dikkat! Dikkat!

İstanbul Barosu'na kayıtlı bu avukatın kimliğini saptadım.

Avukatın adı **Kemalettin Gülen**'dir.

Kemalettin Gülen denilen bu avukatla ilgili yaptığım araştırmalardan sonra şu çarpıcı sonuçlara ulaştım.

Bir: **Kemalettin Gülen, Fetullah Gülen**'in yakın akrabasıdır... Bir rivayete göre yeğeni, bir rivayete göre de amcaoğlu...

İki: Danıştay saldırısını gerçekleştiren **Alpaslan Aslan**'ın, mahkemede verdiği ilk ifadede **Kemalettin Gülen**'in adı sıkça geçmektedir.

Üç: Kendisi de bir avukat olan **Alpaslan Aslan** Danıştay saldırısından önce Hukuk Fakültesi'nden arkadaşı

Kemalettin Gülen'le saldırı işini görüştüğünü söyledi... Bu ifade, mahkeme tutanaklarında yer almaktadır.

Dört: **Kemalettin Gülen**, Danıştay saldırısından önce Danıştay İkinci Dairesi Başkanı **Mustafa Birden**'i evinden telefonla arayarak küfretmiş... (Anlaşılan arkadaşın telefonla arayarak had bildirmek gibi bir alışkanlığı mevcut.)

Beş: **Kemalettin Gülen**, Türk Telekom adına İstanbul Anadolu yakasında icra takibi yapan avukatlardan biriydi... Ancak **Gülen**, Danıştay saldırısına adının karışması nedeniyle Türk Telekom tarafından görevden alındı.

Altı: **Kemalettin Gülen**, Danıştay saldırısının bir numaralı zanlısı **Alpaslan Aslan** tarafından suçlanmasına karşın herhangi bir adli takibata alınmadı...

Ya da şöyle söyleyelim: Adli takibe alındığına dair bir bilgi yok... Hatta **Gülen** o kadar rahat ki, kafasını bozan yazarları telefonla arayıp tehdit edebiliyor.

Yedi: **Fetullah Gülen**'in avukatı **Orhan Erdemli**, **Kemalettin Gülen**'in yakın akrabası olduğu bilgisini doğruladı... Ancak **Kemalettin Gülen** nedeniyle Danıştay saldırısı ile **Fetullah Gülen** arasında bir irtibat kurulması çabasına şiddetle itiraz etti.

Sekiz: **Kemalettin Gülen**, şu anda Milli Savunma Bakanlığı tarafından “asker kaçağı” olduğu gerekçesiyle aranıyor... Adresi ise belirsiz...

Başındaki onca belaya rağmen...

Bir gazeteciyi arayıp,

“Görürsün mantar tabancası mı patlar, yoksa başka bir şey mi?” diye tehdit etme cüretini gösterebilen bir adam, bence çok tehlikeli bir adamdır...

Tehlikenin farkında olarak...

Ve tabii tehlikeyi bertaraf etmek için...

Buradan çok değerli yetkililerimize şu çağırüyı yapmak istiyorum:

Kemalettin Gülen konusunda elimdeki tüm bilgi ve belgeleri ortaya koymaya ve işbirliğine hazırım.

Yeter ki...

“Görürsün neyin patlayacağını...” diye tehditler savuran bu adama...

Bir biçimde...

“Avukat bey... Söyle bakalım... Neymiş patlayacak olan şey?” diye soru sorulsun...

Tehdidi Yazdı, Kimse İlgilenmedi

7 Nisan 2008 tarihli *Radikal* gazetesi, “**Ahmet Hakan tehdidi yazdı, kimse ilgilenmedi**” başlığı altında şunları aktarıyordu:

Gazeteci **Ahmet Hakan**, *Hürriyet* gazetesindeki dünkü köşesinde açıkça tehdit edildiğini yazıp, görevlilere çağrıda bulundu.

Hakan, kendisini tehdit ettiğini öne sürdüğü kişinin ilginç bağlantılarını da yazdı. Ancak yazı bir suç duyurusu niteliğinde olmasına rağmen hiçbir savcı aramadı.

Avukat **Kemalettin Gülen** tarafından telefonla tehdit edildiğini ileri süren **Hakan**, bu sözleri köşesine taşıdı. **Hakan**’ın verdiği bilgiye göre, aynı zamanda **Fetullah Gülen**’in de yakın akrabası olan **Kemalettin Gülen** kendisini şöyle tehdit etti:

“Eğer **Tayyip Erdoğan**’ın başına bir şey gelirse ya da **AKP kapatılırsa** görürsün mantar tabancası mı patlar, yoksa başka bir şey mi patlar! Karşınızda Demokrat Parti döneminin köylüleri yok...”

İstanbul Barosu’na kayıtlı **Gülen**’in asker kaçağı olduğu, Danıştay saldırısının faili **Alpaslan Aslan**’ın mahkemeye verdiği ilk ifadesinde **Gülen**’in adını sıkça söylediği gibi birçok bilgiyi de köşesine taşıyan **Hakan**, *Radikal*’e de şu bilgileri verdi:

“31 Martta ‘**Ey Tayyip Erdoğan gaza gelme**’ başlıklı yazı yazdım. O yazının son cümlesinde, ‘**Menderes asıldı-ğında mantar tabancası bile patlamamıştı**’ diyerek, **Erdoğan**’ın son zamanlarda iktidar yanlılarını yüreklendirme gayretlerine karşı dikkatli olması gerektiğini yazmıştım. Yazı çıktığı gün *Hürriyet*’in santralinden ‘Baro’dan aranıyorsanız’ diyerek telefon bağladılar. Kibar konuşan, adının **Kemalettin Gülen** olduğunu söyleyen avukat aradı. Karşımda kibar başlayan konuşma, giderek kabalaştı. ‘Görürsün ne patlayacak’ gibi tehditler savurmaya başladı.

Uyardım birkaç kez, dinlemedi. Kendini kaybetti ve ben de telefonu kapattım. İlk anda umursamadım, her zaman aldığımız tehditlerden sanarak üzerinde durmadım. Daha sonra santralden numarasını kontrol ettirdim. Baro başkanıyla konuştum. **Gülen**’in avukatı ile konuşup, köşede yazdığım bilgileri edindim.”

Hakan, tehdit sonrasında herhangi bir suç duyurusunda bulunmadığını ve bulunmayacağını söyledi. Fakat yazdıklarının açık bir suç duyurusu niteliğini taşıdığını belirterek dün saat 16.00 itibarıyla kendisini bir savcının aramadığını belirtti.

Köşesinde, “Bir gazeteciyi arayıp, ‘Görürsün mantar tabancası mı patlar yoksa başka bir şey mi?’ diye tehdit etme cüretini gösterebilen adam, bence çok tehlikeli bir adamdır..” diye yazan **Ahmet Hakan**, yetkililere çağrıda bulunarak, **Gülen** hakkında elindeki bilgi ve belgeleri ortaya koyacağını da söyledi.

Ahmet Hakan, “Eğer suçlamalar doğru değilse **Kemalettin Gülen** ortaya çıksın ve arayan ben değilim desin” diyerek çağrıda bulundu.

Ergenekon'da Bütün Deliller Danıştay Suikastına Çıkıyormuş

28 Şubat 2008 tarihli *Zaman* gazetesinde dönemin Adalet Bakanı **M. Ali Şahin**'in; Ergenekon için savcılara teminat verdiği vurgulanıyor ve şu sözleri söylediği aktarılıyordu:

“Sonuna kadar gidin, hiçbir mağduriyete uğramayacaksınız.”

Şimdi o savcılar kaçak!..

Gölmeyin...

3 Mayıs 2008 tarihli *Milliyet* gazetesinde, “**Erdoğan, ‘Ergenekon'da bütün deliller Danıştay suikastına çıkıyor’ dedi**” başlığı ile **Tayyip**'in kamuoyunu yanıltma amaçlı masallarına şöyle yer veriyordu:

“Ergenekon'da bütün deliller ve kanıtlar, Danıştay suikastına çıkıyor. Bütün bilgileri gönderdik ama nedense yargı bu bağlantıyı kurmaktan kaçındı...”

Tayyip'in kanıt ve delil dediği, **Osman Yıldırım**'in uydurup uydurup yumurtladığı yalanlarıydı.

OSMAN YILDIRIM VE HATİP DİCLE

Sabahattin Önkibar, *Yeniçağ* gazetesindeki köşesinden şöyle bir sual yöneltiyor:

“Sahi makbul tanıklık nasıl olunur?”

Öyle ya;

AKP güruhuna, siyasal dinci tayfasına, **Fetullahçı** takımına, 2. Cumhuriyetçilere sorarsanız, öz yeğenini para karşılığı erkeklerle 200 TL’ye satmaktan sabıkalı...

Sahtecilikten, öldürmeye teşebbüsten hükümlü...

Öz ablasını öldürmekten ve **Atatürk’e** hakarettten cezası kesilmiş...

Danıştay saldırısından ve *Cumhuriyet* gazetesine bomba atmaktan, attırmaktan hüküm giymiş, bir söylediği bir söylediğini tutmayan, sürekli yalan üzerine yalan söyleyen **Osman Yıldırım**’ın tanıklığı mübarekti...

Öyle ya; nasıl olsa mayaları aynıydı, aynı bağın kargası, aynı dağın dikenini, aynı topun kumaşıydılar...

Ergenekon tezgâhında Danıştay soruşturmasını onun ifadeleriyle götürüyorlar, suçsuz insanları böyle birinin iftiralari ile hapiste tutuyorlardı.

Buna mukabil eski bir milletvekili olan ve yüz kızartıcı hiçbir suçu bulunmayan İmam Hatip Lisesi mezunu **Hatip Dicle**’nin ifadeleri makbul değildi.

Çünkü **Dicle**, **Beşir Atalay**’ın perde gerisindeki sözlerini, yani **“Habur’da hâkimler ayarlandı”** beyanını ifşa etti.

Adam nerede ve niçin yaptı bunu?

Mahkemede;

“Bizi niye tutukladınız, bakın Habur’a gelen gerillalar, Bakan emriyle yani hâkim ayarlaması ile serbest bırakılırken biz niye buradayız?” dedi.

Başka bir ifade ile o sözü durduk yerde söylemedi, kendini savunurken söyledi. **Bakin, benim veya bir başka Atatürkçü'nün Hatip Dicle'nin dünya görüşüne katılması hiçbir zaman düşünülemez. O görüş ve o kesim bizim ezeli düşmanımızdır.**

Ancak burada hadise bir olayın afişe edilmesi olayı ile birçok AKP'linin başını çektiği, Fetullahçıların, siyasal dincilerin, tarikatçıların ve 2. Cumhuriyetçilerin ikiyüzlülüğüdür.

Öz yeğenini 200 TL'ye erkeklere pazarlayan, ablası dahil birçok öldürme eyleminin faili, **Atatürk** ve Cumhuriyet düşmanı, Danıştay ve Cumhuriyet gazetesi saldırganı, sahtecilikten mahkûm, yalancılığı ile nam salan **Osman Yıldırım**'ın iftiralarını mübarek bulan birçok AKP'liden, Fetullahçılardan, siyasal dincilerden, tarikatçılardan ve 2. Cumhuriyetçilerden oluşan ihanet şebekesi, iş **Hatip Dicle**'nin ifşaatına geldi mi şöyle çırpınıyorlardı:

"Tutuklu birinin sözü kabul edilebilir mi?"

Bu ne ikiyüzlülüktür?

Böylece,

Beraber yürüdükleri yol arkadaşlarının PKK'lılar, **Apo, Osman Yıldırım**'lar ve çeteciler olduğu çok net bir biçimde ortaya çıkıyordu.

Tayyip ve ekibinin kanlı Danıştay saldırısını **Atatürkçü** kesime yıkma çabalarındaki baş figürleri olan **Osman Yıldırım**, Nisan 2010'un son haftasında **Zekeriya** ile sohbeta gidiyor, sohbet çıkışı gazetecilere ***"Ben Bilal-i Habeşiyim"*** diyordu. **Osman Yıldırım** hezeyanlarını öyle bir boyuta taşıyordu ki kendini, ilk ezan okuyan sahabe **Hz. Bilal** ile bir tutuyordu.

Bu günah, bu ayıp tek başına **Tayyip**'e yeter de artardı bile. Eğer içinde zerre kadar Müslümanlık taşıyorsa...

Habeş'in 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde, ***"Ben Cumhuriyet rejimini yıkacağım"*** şeklindeki sözlerinin yer aldığı görüntüler gösteriliyordu.

FETOŞ'UN YEĞENİ

Cumhuriyet gazetesinden **Hikmet Çetinkaya** 10 Nisan 2008 tarihinde tartışmaya bir başka yönden katılıyordu:

Adamda mangal gibi yürek var... “Cesur yürek” mübarek...

Korkusuz!

Gözüpek!

Adamın adı **Kemalettin Gülen**, mesleği avukat... 10 yıldır ABD’de yaşayan tarikat şeyhi **Fetoş’un** yeğeni.

Kemalettin Gülen, *Hürriyet* yazarı **Ahmet Hakan’a** telefon edip gözdağı veriyor:

*“Eğer **Tayyip Erdoğan**’ın başına bir şey gelirse ya da AKP kapatılırsa görürsün mantar tabancası mı patlar yoksa başka bir şey mi patlar! Demokrat partinin köylüleri yok... Bu halk değişti.”*

Diyelim ki polis yakalayıp gözaltına aldı... **F. Gülen**’in yeğeni **Kemalettin**’i...

İfadesini alan polis ya da savcı sordu:

*“Ne patlayacaktı **Kemalettin**?”*

Kemalettin hukukçu, bilir:

“Kanalizasyon borusu!..”

Kemalettin kurnaz, cin gibi...

“Görürsün mantar tabancası mı patlar yoksa başka şey mi” derken, olayın ucunu açık bırakıyor:

“Balon patlar, kanalizasyon borusu patlar, ramazan topu patlar, otomobil lastiği patlar...”

Salla gitsin!..

Avukat **Kemalettin**, *Cumhuriyet*’i bombalayan, Danıştay saldırısını gerçekleştiren meslektaş **Alpaslan Aslan**’ın kankası...

Mahkeme tutanaklarında adı üç-dört kez geçiyor, yeğen **Kemalettin Gülen**'in.

Kemalettin asker kaçağı üstelik...

Danıştay saldırısının ardından Türk Telekom'dan çıkarılmış...

Öyküsü ilginç **Kemalettin**'in...

Bakalım daha neler çıkacak!..

Burada önemli olan *Hürriyet* yazarı **Ahmet Hakan**'a telefonda gözdağı vermesi...

Mahkeme tutanağına baktım. **Kemalettin Gülen**'in Danıştay saldırısı ile ilişkisi **Alpaslan Aslan**'ın ifadesinde şöyle yer alıyordu:

*"...Ayrıca kafamda Danıştay'a saldırı olayı da oluşmuştu. Bunu gerçekleştirmek için Danıştay 2. Daire Başkanı **Mustafa Birden**'in adresini araştırmaya başladım.*

*Halen avukatlık yapan **Kemalettin Gülen** ile buluştum. **Kemalettin Gülen** bana o sırada başörtüsü takan bir anao-kulu öğretmeninin okul sahasına giremeyeceğine dair Danıştay kararından bahsetti. Hatta bu kararı veren daire üyelerinin resminin *Vakit* gazetesinde yayımlandığını söyledi.*

***Kemalettin** bir ara **Mustafa Birden**'i aradığını ancak kendisine ters cevap verdiğini söylemişti. Ayrıca Danıştay'a saldırı konusunda **Kemalettin Gülen**'e bir şey anlatmadım. Yalnız ben **Kemalettin Gülen**'le yukarıda belirttiğim hususları konuştum. O da cevaben, 'Bana iş düşerse yardımcı olurum' dedi."*

Hürriyet yazarı **Ahmet Hakan**'ı telefonla tehdit eden **Fetullah Gülen**'in yeğeni avukat **Kemalettin** böyle bir kişi...

Cumhuriyet ve Danıştay saldırısını gerçekleştiren **Alpaslan Aslan**'ın kankası...

Danıştay siyasal dincilerin hedefiydi.

Zira;

Danıştay'ın **Tayyipgiller** karşısında günahları çoktu.

Gericiliğe karşı taviz vermemesinin yanında, başta **Albayrak**, **Albaraka** olmak üzere yandaş sermayenin milyarlarca tutarındaki vergi borçları için çıkarılan yasayı da Danıştay reddediyor, böylece türban vb. suçlarına başka suçlar da (!) katıyorlardı.

Sonuç;

Malum...

CİHAN'I KİM ZEHİRLEDİ?

30 Temmuz 2003 tarihinde Bayrampaşa Şehir Parkında çocukları ve büyükleri ücretli olarak gezdiren **Cihan** adındaki son derece uysal bir at, **Tayyip** sırtına binince dellendi ve bir an bile onu taşımak istemedi, sonunda **Tayyip**'i sırtından yere atıp hızla yanından uzaklaştı...

Oysa daha o günlerde **Tayyip**'i **Cihan Padişahı** ilan etmeye hazırlanıyorlardı. **Cihan**, cihan padişahlığı işine çomak soktu. O nedenle sadece “**Son Osmanlı Padişahı 1. Tayyip Erdoğan**” diyebildiler...

Öyle ya, **Cihan**'dan düşüp “**Cihan Padişahı**” biraz zor olurdu.

Ancak **Cihan** isimli at, olaydan çok kısa bir süre sonra zehirlenerek öldürüldü. Ellerinden gelse **Cihan**'ı **Ergenekon** tertibinden içeri atacaklardı.

Ancak bir sorun vardı, **Cihan**'ı tutuklatacak kılıfı **Zekeriya Öz** bile bulamazdı...

Ve bir gün **Cihan**'ın ölüm haberi geldi. Önce bağırsak düğümlenmesi dendi, ardından zehirlendiği ortaya çıktı.

Tayyip'in hocası **Erbakan**, **Cihan**'ın **Tayyip**'i sırtından atması karşısında sitayişle, “*Haysiyetli bir atmış*” diyordu.

Ne garip!

Atın gösterdiği bu asil davranışı, bu millet gösteremiyor, o ve onun gibileri yıllarca sırtında taşıyordu.

UĞUR MUMCU CİNAYETİ

Uğur Mumcu cinayetine geçmeden önce hadi gelin bazı şeyleri hatırlayalım.

“Ben Türk adıyla da Kürt adıyla da anılmaktan hayâ du-yarım” diyen AKP milletvekili ve AKP’li Bayındırlık eski Bakanı **Zeki Ergezen**’in çiftlik evi... Bu çiftlik evinde bir buluşma ger-çekleşiyordu.

O gün; üç karılı, Alman patentli Şeyhülislam’ın damadı Spor Bakanı **Suat Kılıç**, AKP Kayseri Milletvekili **Salih Kapusuz**, eski Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**, Emniyet’ten çok önemli isimler ve bazı MİT’çiler ile **Hizbullah** terör örgütü elemanları olduğu iddia edilen birçok isim toplantı yapıyordu...

Yalnız toplantıya ya da daha açık bir deyişle brifinge katı-lanların arasında öyle bir isim vardı ki ne siz sorun ne ben söy-leyeyim...

O isim, kim mi?

Hanefi Avcı!

Hani şu; Ergenekon sürecinde ifade veren ve Atatürkçüleri tutuklatmak isteyen, ancak Devrimci Karargâh davasında kendi tutuklanan isim...

Hani şu **Fetullah**’ın Emniyet’teki imamını açıkladığı iddia edilen ama asıl imam olan **Fetullah**’ın halasının oğlunun ismini zikretmeyen...

27 Nisan 2012 tarihli *Taraf* gazetesi, *“Her taşın altında MİT var”* başlıklı yazısında, *“Devrimci karargâh şüphelisi MİT’çi çıktı. Savcı dosyası ayrılan ajanın yargılanması için Başbakan-lıktan yazılı izin istedi. Devrimci Karargâh Davası’nda örgütün aranan emekli asker lideri Serdar Kaya’nın yardımcısı olduğu iddiasıyla gözaltına alınan Murat Şahin, savcıya MİT için ça-*

lıştığını söyledi. MİT de 'Örgüte sızdı' diyerek Şahin'in ifadesini doğruladı" şeklinde yazıyordu.

KCK operasyonlarında KCK'lı olarak yakalanan MİT'çilerin sayısı asıl KCK'lılardan onlarca kat fazlaydı.

Hanefi Avcı'nın Zeki Ergezen'in çiftlik evinin bahçesinde brifing verdiği isimler, bugün Cumhurbaşkanı, Spor Bakanı gibi makamlarda...

Garip değil mi?

Hem de çok garip!

Hanefi Avcı, Mumcu cinayeti için Susurluk Araştırma Komisyonuna, *"Vicdanen yüzde yüz eminim, Mumcu cinayeti İran bağlantılı"* diyor, olayı farklı mecralara çekme çabalarına giriyordu.

Savcı **Doğan Öz**'ü öldürdüğü gerekçesiyle aranan ülkücü **Hüseyin Demirel'in** Bulgaristan'a kaçmasını, **Oflu İsmail** sağlamıştı. **Oflu İsmail** MİT ajanıydı ve **Eymür'e** bağlı çalışıyordu.

Çatlı ile Oflu İsmail neredeyse kankaydı.

24 Aralık 2015 tarihli *Milliyet.com.tr* de **Taner Yener** imzalı yazıda **"İsmail Hacısüleymanoğlu'nun cenaze töreninde kalabalık sokağa taşı"** başlıklı haberde;

"Tedavi gördüğü hastanede önceki gün yaşamını yitiren 'Oflu İsmail' olarak tanınan İsmail Hacısüleymanoğlu'nun (77) siyaset, iş ve sanat dünyasından birçok ismin katıldığı cenaze töreninde cami avlusuna sığmayan kalabalık sokağa taşı" deniyor ve şöyle devam ediliyordu:

Kilyos Merkez Camisi'nde düzenlenen cenaze törenine, **Hacısüleymanoğlu'nun** eşi **Kismet**, oğulları **Hasan** ve **Başar Hacısüleymanoğlu'nun** da aralarında bulunduğu aile fertlerinin yanı sıra, eski Çevre ve Şehircilik Bakanı **Erdoğan Bayraktar**, eski Devlet Bakanı **Cavit Çağlar**, eski Trabzonspor Başkanı **İbrahim Hacıosmanoğlu**, **Mehmet Ağar**'ın oğlu **Tolga Ağar**, **Sedat Peker**'in kardeşi **Atilla**

Peker, Necdet Ulucan, Zeynel Abidin Erdem, Eray Kapıcıoğlu, Murat Cevahir, Mehmet Köymen, İsmail Türüt, Metin Şentürk, Hakan Ural’ın da aralarında bulunduğu birçok isim katıldı. **Hacısüleymanoğlu**’nun eşi ve çocukları avluda taziyeleleri kabul etti.

Törene, eski bakanlardan **Mehmet Ali Yılmaz**’ın yanı sıra **Sedat Peker, Fatih Bucak, Atilla Saral, Nejat Ergin** de çelenk gönderdi. Törene **Hacısüleymanoğlu**’nun yurtdışında olduğu söylenen oğlu **Ata Hacısüleymanoğlu**’nun gönderdiği kırmızı güllerle dolu çelenk dikkat çekti.

Eski bakanlardan **Cavit Çağlar, Hacısüleymanoğlu**’nun iyi bir insan ve dost olduğunu söyleyerek, *“İyi bir aile babasıydı. Nur içinde yatsın. Mekânı cennet olsun. En son hastanede görüştük. Bir ay önce de beraber balık ziyafeti çekmiştik”* dedi.

AKP’li eski bakanlardan **Erdoğan Bayraktar, Hacısüleymanoğlu**’nun memleketinden yakın dostu ve hemşerisi olduğunu ifade ederek, *“Sevdiğimiz bir kardeşimizdi. Allah gani gani rahmet eylesin. Yeri mekânı cennet olsun. Eşe, dosta, garibana faydaları vardı. Üzgünüz”* sözleriyle üzüntüsünü dile getiriyordu.

Ünlü sanatçı **İsmail Türüt** ise bir çınarı daha kaybettiklerini söyleyerek, *“Karadeniz için, bizim için değerli bir ağabeyimizi kaybettik. Üzgünüm”* diyordu.

Kalabalığın sokağa taşıdığı **Hacısüleymanoğlu**’nun cenazesi öğlen namazına müteakip kılınan cenaze namazının ardından bir süre omuzlarda taşındıktan sonra cenaze aracına konuldu. **Hacısüleymanoğlu** daha sonra Kilyos Ağlamış Dede Mezarlığı’nda toprağa verildi. Öte yandan **Hacısüleymanoğlu**’nun cenaze aracına konulan tabutunun yanına çok sayıda kişinin oturması dikkat çekti.

Uğur Mumcu, Cumhuriyet gazetesindeki yazısında MİT’in **Prof. Muammer Aksoy**’u hayatının her anında bir gölge gibi izlediğine değiniyor ve şöyle diyordu:

“Aksoy’u böylesine yakından izleyen MİT’in bu alçakça cinayeti ortaya çıkarması gerekiyor. Aksoy cinayeti, İpekçi cinayetine benziyor. Bu cinayet ortaya çıkarılmazsa, korkarız Türkiye İpekçi cinayetinden sonra olduğu gibi yeniden anarşi ve terör ortamına sürüklenecektir...”

Aksoy cinayetinde pek ortalıkta gözükmeyen MİT, **Bahriye Üçok**’un katledilmesinde sahneye çıkıyor ancak MİT’in devreye girmesi olayın karanlıkta kalmasından başka bir işe yaramıyordu.

Uğur Mumcu olayında da MİT devreye giriyor, soruşturma amacıyla özel ekipler kuruluyor, MİT olayın aydınlatılması(!) için CIA ve MOSSAD’dan yardım istiyor, ancak **Mumcu** suikastı da karanlığa mahkûm oluyordu.

Sadece Muammer Aksoy, Bahriye Üçok ve Uğur Mumcu’nun öldürüldüğü dönemde bir yıl içinde 10 gazeteci öldürülüyor, uluslararası gazeteciler ve yazarlar, dönemin Başbakanına bir mektup yolluyor ve bu gazeteci cinayetlerinde devlet parmağı olduğunu, bununla ilgili açık kanıtların ortaya çıktığını söylüyorlardı.

Uğur Mumcu; 8 Aralık 1979 tarihli *Cumhuriyet* gazetesindeki köşesinde;

“Her cinayetin arkasındaki karanlıklar, bu kan gölü, her kimseden ölen ve öldüren insanlar ve bir ucu esrar, öteki ucu silah kaçakçılığına dayanan uluslararası örgütler...”

Sağ-sol çatışması değil, ülkücü-devrimci kavgası değil, bir başka olay bu! Evet, içinde sağcılık, solculuk var; evet içinde ülkücülük-devrimcilik var. Ama bunların çok ötesinde bir olay bu...” diyordu. Haklıydı. Bütün görülenlerin ötesinde bir olaydı o günlerde yaşananlar...

Dün, **Atatürkçü**, yurtsever aydınlar tarikat zihniyetiyle yetişmiş, emperyalizmin tetikçileri tarafından katlediliyor ve yaptıkları bu eylemler yine tarikatlar tarafından kuşatılan polis, savcı ve hâkimlerce üstleri örtülüyordu...

Dün, **Ümit Doğanay** gibi hukukçu öğretim üyelerini katlettiler;

Bugün ise **Ergenekon**, **Balyoz** vb. kalleslikleriyle hukukun kendisini...

Uğur Mumcu; Ortadoğu'da sergilenen ve Türkiye'yi doğrudan ilgilendiren senaryonun, Kürt satrancının taşlarını belgeledi. CIA ve MOSSAD'ın bu oyundaki rollerini, ölümünden 17 yıl önce *Cumhuriyet*'teki köşesinde deşifre ederken, şu soruyu da yöneltiyordu:

"Kürtler sömürgeciliğe karşı bağımsızlık savaşı yapıyorlarsa ne işi var CIA ve MOSSAD'ın Kürtler arasında? Yoksa CIA ve MOSSAD, anti-emperyalist savaş yapıyorlar da dünya bu savaşın farkında değil mi?"

Uğur Mumcu, Amerika ile olan bazı ilişkilerimizi de şöyle yorumluyordu:

"ABD, bilardo sopası ile Irak'ı vuruyor; Irak topu Kürt topuna vuruyor. Kürt topu da Kıbrıs topuna! Bu 'zincirleme' Türk dış siyasetinin 'manevra alanını' iyice daraltıyor."

Gerçi bugün dış siyasetimizde o günlerdeki kadar bile manevra alanı kalmadı. Zira ABD Başkanı **Obama** beysbol sopasını gösterdi mi bizimkiler hemen hazır ola geçip, el pençe divan "Emret Sör" demeye başlıyorlar...

ÇATLI VE MUMCU

Tarih;

6 Haziran 1992...

O gün **Abdullah Çatlı**, **Uğur Mumcu**'yu çalıştığı *Cumhuriyet* gazetesinin Ankara bürosundan **Mehmet Özbay** ismini kullanarak arıyordu. **Mumcu** o gün gazetede değildi. O nedenle onu bulamadı. Ancak **Mumcu**'ya bir not bıraktı:

“Zırhlı araç yolsuzluğu ile ilgili görüşecektim.”

Mumcu'nun haber elemanlarının başında **Mehmet Eymür** geliyordu. Ağca, Papa, Abuzer Uğurlu, Oflu İsmail, Bekir Çelenk, **Abdullah Çatlı**, **Tarık Ümit** ve diğerleri ile ilgili bilgileri hep kendi veriyor, ancak o isimlerle kendisinin ilişkilerini saklıyordu.

Ancak 20 Temmuz 1997'ye geldiğimizde İstanbul DGM'de devam eden **Susurluk davasında** verdiği ifadede şunları söylüyordu:

“Uğur Mumcu'ya, Abdullah Çatlı'nın Türkiye'de olduğunu ve kullanılmakta olduğunu anlattım.”

Bu ifade üzerine **Uğur Mumcu**'nun ağabeyi **Ceyhan Mumcu** 24 Temmuz 1997 tarihinde bir basın açıklaması yapıyor ve şunları söylüyordu:

“Eymür, Çatlı'nın nasıl kullanıldığını ve mesai arkadaşlarını tek tek açıklasın.”

Mumcu'nun bu çağrısının ardından **Eymür** kendisine şu cevabı veriyordu:

“Abdullah Çatlı'ya resmi görev verilmesine hep karşı çıktım. Ama arkasında, ikisi bakan düzeyinde olmak üzere, birçok siyasi vardı. Gücümüz yetmiyordu. Bu yüzden bu durumu Uğur Mumcu da dahil olmak üzere herkese haber verdim.”

Zırhlı araç yolsuzluğu ile uğraştığı için Uğur Mumcu'ya suikast yapılacağına dair bir ihbar almıştık. Uğur Mumcu'ya haber verdik ve bu suikastı biz önledik. DGM'de söylediğim budur, tutanaklara doğru geçti, incelerseniz görürsünüz."

Şimdi bazı bilgileri tekrar hatırlayalım:

Abdullah Çatlı, **Uğur Mumcu**'yu aradığında yerinde bulamayınca nasıl bir not bırakmıştı?

"Zırhlı araç yolsuzluğu ile ilgili görüşecektim."

Çatlı'yı **Mumcu** ile görüşmesi için gazeteye gönderen kim?

Mehmet Eymür ve ekibi...

Peki, **Eymür** daha sonra ne diyor?

"Zırhlı araç yolsuzluğu ile uğraştığı için Uğur Mumcu'ya suikast yapılacağına dair bir ihbar almıştık. Uğur Mumcu'ya haber verdik ve bu suikastı biz önledik..."

Orhan Tüleylioğlu tarafından kaleme alınan ve um:ag yayınlarından çıkan **Neden Öldürüldüler** adlı kitapta, "Türkiye'de araştırmacı gazeteciliğin öncüsü; **Atatürkçü**, laik, cumhuriyetçi, demokrat bir Türkiye'nin yılmaz savunucusu **Uğur Mumcu**, 24 Ocak 1993 günü arabasına konan bir bomba ile inandığı değerler uğruna öldürüldü" deniyordu.

Yüzbinleri sokağa döken olay saat tam 13.25'te yaşandı. **Mumcu**, o gün eşi ile birlikte, İbn-i Sina Hastanesi'nde tedavi gören **Prof. Dr. Kâzım Türker**'i ziyaret etmek üzere, Gaziosmanpaşa Karlı Sokak'taki evinden çıktı. Yan apartmanın önünde arabasını yıkamakta olan **İbrahim Öncül**'le selamlaştı ve arabasına doğru yöneldi. Eşi **Güldal Mumcu** henüz apartmandayken arabasına binen **Mumcu**, kimilerine göre arabasına oturup vitesi boşa aldıktan sonra, kimilerine göre ise, arabanın kapısını açtığı anda tahrip gücü yüksek bombanın patlaması sonucu olay yerinde can verdi.

Olayın en yakın tanığı **İbrahim Öncül** arabanın kapısının kapandığına dair herhangi bir ses duymadığını söyledi. **Öncül**, alınan ifadesinde, "Ancak büyük bir yanılığım yok ise, **Uğur Bey'in**

binadan çıktığını ve arabaya bindiğini görmeme rağmen, çok yakın mesafede bulunduğum halde, ne kapı sesi ne de bir motor sesi duydum. Arabası ile benim aramda 6-7 metrelik bir mesafe vardı...” diyordu.

Saldırıyı olaydan hemen sonra *Cumhuriyet* gazetesine telefon eden “**İslami Kurtuluş Örgütü**” üstlendi. Suikast, televizyon ve radyolardan yayımlandıktan sonra **İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi (İBDA-C)** ile **PKK** da gazeteleri ve televizyonları arayarak, “*Uğur Mumcu’yu cezalandırdık*” dediler...

Deliller Süpürüldü

Tüleylioğlu, “**Deliller süpürüldü**” başlığı altında da şunları yazıyordu:

Mumcu’nun, ailesini herhangi bir saldırıdan korumak için, genellikle arabaya, önce kendisinin tek başına bindiği kaydedildi. **Mumcu**’nun arabasıyla, aynı sokaktaki Tunus Büyükelçiliği koruma noktası arasında 20 metre dolayında bir mesafe bulunduğuna dikkat çekildi.

Patlamadan sonra, **Mumcu**’nun gövdesi evinin karşısındaki karla kaplı Ankara Su ve Kanalizasyon İdaresi su deposunun bahçesine fırladı. **Mumcu**’nun ASKİ bahçesindeki cesedi, saat 14.50’de olay yerine ulaşan Hızır Servis görevlileri tarafından kaldırıldı.

Olay sırasında, **Mumcu**’nun mavi renkli Renault marka özel arabasının tavanı tamamen uçtu ve araba ikiye bölündü. Ters dönmüş iki tekerleğin, eğrilmiş direksiyonun ve iki parça demir yığınının yanı sıra, koltuk parçalarının da dört bir yana dağılmış olduğu görüldü.

Mumcu’ya düzenlenen ve yaşamını yitirmesine yol açan suikast tüm Türkiye’yi bir anda ayağa kaldırdı. Sevenleri, okurları akın akın Karlı Sokak’ı doldururken, olay yerinde tam bir kargaşa yaşandı. Soluğu olay yerinde alan binlerce

kişi otomobil parçaların arasında bir süre gezindiler. Daha sonra olay yerine gelen polis araç parçalarının çevresini kordon altına almak için gerekli kordonu bulmakta güçlük çekti. Ancak birkaç karakol arandıktan sonra kordon bulunabildi. Bu kordon da işlevini yerine getirmedi.

Yurttaşların kordonu açarak olay yerine girmesi polis tarafından engellenmedi. Bunun yanı sıra parçaları toplamak için gelen görevlilerin yanında torba ve benzeri madde olmadığı için çevreden naylon poşet istendi. Öyle ya, görevliler delil toplamaya değil, pikniğe gelmişlerdi. Deliller, bir apartmanın kapıcısından alınan çalı süpürgesiyle bir araya getirildikten sonra sadece bazı parçalar rasgele poşetlerin içine kondu. Deliller maalesef ayaklar altından kurtarılamadı!..

Savcılar, emniyet teşkilatı içinde oldukça deneyimli görevlilerin olduğunu, ancak delil toplamadaki yanlışlığın çözülemediğini, konunun yıllardır bir kanayan yara olduğunu söylediler.

Ancak bu yaranın pansuman yapılması için de hiçbir girişimde bulunmadılar.

Öyle ya nasıl bulunsunlar, her siyasi cinayetin ardında bir veya birkaç polis gölgesi yer alıyordu.

Ankara DGM Başsavcısı **Nusret Demiral**, olay yerinde inceleme yaparken, 1992 yılında İsrail Büyükelçiliği güvenlik sorumlusu **Ehud Sadan**'la, 1991 yılında Jusmat'ta görevli ABD'li **avuş Marwick**'in arabalarına da aynı tip bomba konulduğunu, bu suikastları da **İslami Kurtuluş rgt**'nün üstlendiğini söyledi. **Demiral**, bu örgütün İran yanlısı **"İslami Cihad"** rgtnn yan kuruluşu olduğuna dikkat çekerek, *"Suikast kesinlikle yabancı işi. Bomba, gece ya da sabaha karşi, Mumcu'nun Ankara'ya geldiğinin birileri tarafından haberdar edilmesi üzerine konulmuş olabilir"* dedi.

Mumcu'nun arabasının yolun sol tarafında "tek başına" park edilmiş olmasının, üzerinde durdukları bir nokta olduğunu an-

latan **Demiral**, “Defalarca tatbikat yapılmış ve gece ya da sabaha karşı olay yerinden geçerken, bir şeyi düşürmüş gibi yaparak, bomba arabanın altına yerleştirilmiş olabilir” dedi.

Demiral, daha önce işlenen **Bahriye Üçok** cinayetinde kullanılan plastik bombayı anımsatarak, “Bu iki olay arasında ilinti olup olmadığını araştırıyoruz. Bir tek kişi bile yoldan geçerken, arabanın altına yapıştırabiliyor. 1,5 voltluk bir enerji olduğu takdirde, muazzam bir patlama oluyor. Tüm bağlantıları değerlendiriyoruz” diyordu.

Olay ertesinde, “*suikast kesinlikle yabancı işi*” diyen **Nusret Demiral**, bombanın nasıl konulduğuna dair fikir yürüttüğünü de unutmuş, 28 Ocak 1993'te dönemin Başbakanı **Demirel**'in, “önemli ipuçları ele geçirdik” sözlerini şöyle yalanlıyordu:

“Avunmayın, henüz ipucu yok!”

Demiral'a inat, **Demirel** de 30 Ocak 1993'te, “*Delil olacak ipuçları var. Şimdi çok önemli ipuçları elde ettik*” diyordu. Ne var ki **Demirel** bu sözlerini 1 Şubat 1993 günü bu defa kendi kendine şöyle yalanlıyordu:

“*Cinayette ipucu yok!*”

5 Şubat 1993'e geldiğimizde ise bu defa İçişleri Bakanı sıfatıyla **İsmet Sezgin** açıklama yapıyor, “*Uğur Mumcu olayı ile ilgili elimizde somut bulgular var. Katiller İran'da eğitildi*” diyordu.

Çok geçmeden bu bilgilerin de fos olduğu ortaya çıkıyor, ancak **Sezgin** suçu gazetecilerde buluyordu. Zira gazeteciler bu yetkililerin söylediklerini yazıyor, sonra da deliller havaya uçuyordu. İnanmayan 7 Şubat 1993 tarihli **Sezgin**'in şu açıklamalarını okuyabilir:

“*Cinayetin çözülmemesi için elinizden geleni yapıyorsunuz. Yazınca ipuçları elimizden gidiyor.*”

İçişleri Bakanı **İsmet Sezgin** sonunda cinayeti işleyen teşkilatı buluyordu!

MOD!

Sezgin, “MOD” isimli bu teşkilatın İran’da “**illegal bir örgüt**” olduğunu da sözlerine ekliyordu.

Aydınlık dergisi Ankara Temsilcisi **Hikmet Çiçek** de 27 Mart 1997’de **TBMM Uğur Mumcu Araştırma Komisyonu**’na hitaben yazdığı yazıda, **Uğur Mumcu**’nun katledilmesinin Türkiye-İran ilişkilerini bozmak ve iki ülkeyi birbirleriyle savaştırmak amacı ile CIA tarafından İran kontrgerillası MOD’un taşeronluğunda gerçekleştirildiğini belirtiyordu. **Çiçek**’in bu açıklaması komisyonda da kendisi tarafından tekrarlanınca tutanaklara geçiyordu.

8 Şubat 1993 tarihinde ise Türkiye bir skandala sahne oluyor, İçişleri Bakanı **Sezgin**’in “**illegal örgüt**” dediği MOD’un, **Şah** döneminde İran Savunma Bakanlığı’nın resmi ismi olan “**Ministry of Defence**”nin baş harfleri olduğu ortaya çıkıyordu.

RP Grup Başkanvekili **Şevket Kazan**, 10 Şubat 1993’te, “*Mumcu cinayetini, CIA desteğinde İsrail ajanlarının işlediğini, böyle bir belgenin MİT kayıtlarında bulunduğunu*” öne sürüyordu. **Kazan**’ın bahsettiği **MİT Raporu**’nda şunlar yazıyordu:

*“ABD’nin güvenliği ve çıkarlarını yakından ilgilendiren Türkiye’nin gerekli yerleşim yerlerinde kuvvet bulundurmak ve bu amaçla Ortadoğu’yu kontrol altına alıp, Türkiye’nin dine dayalı yönetim altına girmesini önlemek maksadıyla, ABD haber alma servisi CIA denetiminde İsrail kabine görevlisi, **Hayim Bar Levi** kontrolünde **Gadhna** birliklerinde eğitim gören altı kişilik özel bir tim ‘**Hayfa**’ deniz üssünden botla Türkiye’ye giriş yapmışlardır.*

*Mezkûr timin ülkemizdeki görevleri teşkilatımızın değerli haber kaynaklarından **Uğur Mumcu** ve **Mehmet Ali Brand**’ı öldürmektir. Gazeteci **Uğur Mumcu**’yu öldüren tim elemanları ikinci görevleri olan **Mehmet Ali Brand**’ı öldürmek için ülkemizden çıkış yapmamışlardır. Tim elemanlarının yaptığımız istihbarat neticesinde; İsrail hükümetinin Ankara Temsilciliği’nde kaldıkları tespit edilmiştir...”*

İmza yerine **Sönmez Köksal**'ın adı yazılmış... İsrail, irtica, dine dayalı devlet gibi kavramları gören **Şevket Kazan**, bu rapora(!) sıkı sıkı sarılmıştı.

Demirel, **Şevket Kazan**'ın açıklamaları ardından, *“Böyle bir belge yok”* yanıtını verirken, bir gün sonra **Erbakan**, *“Belgeyi MİT sızdırdı”* açıklamasını yapıyordu.

Ve...

En sonunda; belgenin fotokopi oyunu ile MİT içindeki sap-
tırma, yanıltma merkezi tarafından sahte olarak üretildiği, böy-
lece **Şevket Kazan**'ın keklendiği ortaya çıkıyordu.

Dönemin Ankara DGM Başsavcısı **Nusret Demiral**, *“Bir tek kişi bile yoldan geçerken, arabanın altına yapıştırabiliyor”* dediği ve *“Defalarca tatbikat yapılmış ve gece ya da sabaha karşı olay yerinden geçerken bir şeyi düşürmüş gibi yaparak, bomba ara-
banın altına yerleştirilmiş olabilir”* sözleriyle vurguladığı tezin-
den sonra bir açıklama da 29 Ocak 1993 tarihli Ankara Emniyet
Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarı Daire Başkanı **Muhittin Kaya** imzası ile geliyordu:

*“Teröristler tarafından bütün bağlantıları hazırlanmış, el yapısı ateşleme sistemine sahip, misina veya iplik bağlayarak hazır hale getirilmiş bombanın; arabaya montajı sırasında za-
man kaybını önlemek için yüksek güçlü hoparlörlerde kullanılan mıknaatısla irtibatlandırılarak dışarıdan, araba alt seviyesinden ufki olarak bakıldığında görülmeyecek şekilde alttaki iki şasenin arasındaki boşluğa yerleştirilmiş ve misina veya ipliğin diğer ucu vites kolu levyesine bağlanmıştır...”*

Uğur Mumcu, aracın alt kısmına yukarıda belirtilen şekilde bakmış olsa bile bombayı görememiş, kapıyı açıp araca oturmuş ve kapıyı kapatmıştır. Kontak anahtarı muhtemelen sağ elinde olup, arabayı çalıştırma hazırlığındadır. Bu nedenle anahtarı kontak kilidine takmadan 1. vitesteki arabanın vites kolunu boşa almak için geri çekmiştir. Bu işlem esnasında vites kolu levyesi-
ne bağlı olan misina 2-2,5 santim civarında öne doğru hareket

ederek, el yapısı ateşleme sistemine sahip bubi tuzaklı bombanın patlaması sağlanmıştır”

Ne diyordu, dönemin Ankara DGM Başsavcısı **Nusret Demiral**, *“Bir tek kişi bile yoldan geçerken, arabanın altına yapıştırabiliyor. Bomba, araba alt seviyesinden ufki olarak bakıldığında görülmeyecek şekilde alttaki iki şasenin arasındaki boşluğa yerleştirilecek ve misina veya ipliğin diğer ucu vites kolu levyesine bağlanacak...”*

Bu olay bir dakikada gerçekleşecek...

Olur mu?

Demiral’dan başka birtakım üst düzey Emniyetçiler de yaptıkları açıklamalarda;

“Mumcu cinayetinde kullanılan türdeki bombaları arabaya monte etmenin en fazla 30 saniye alacağını” söylüyorlardı.

Uğur Mumcu’nun eşi **Güldal Mumcu**, **Uğur Mumcu**’nun arabanın içine girmeden bombanın patladığını anlatıyordu. **Güldal Mumcu**, peş peşe üç ayrı patlama sesi duyduğundan emindi. Ancak Emniyet ne hikmetse tam tersinde ısrar ediyordu.

27 ve 29 Ocak 1993 tarihli Kriminal Polis Laboratuvarı Daire Başkanlığı’nın raporuna dayanılarak verilen **MİT Ekspertiz raporunda** ise;

“Tahkikatın başlangıç aşaması teknik yönü itibarıyla kısmen sonucu anlaşıldığı, hiçbir delilin bozulmaması ve kaybolmaması için olay yerinin tecrit edilmesi gerektiği, olay yerini kontrole almak ve emniyetini sağlamak amacıyla çevre emniyet kuşağı tesis edilmelidir” deniyor ve rapora şu açıklamalarla devam ediliyordu:

*“Polis kriminal raporundaki değerlendirmeye göre, görüş-nüşte oldukça basit bir ateşleme düzeni ile teçhiz edilen ve etkin miktar ve türde patlayıcı madde ihtiva eden bomba, **Uğur Mumcu**’nun otomobilinin altına kolaylıkla yerleştirilmiş ve terörist eylem amacına ulaşmıştır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken husus; ateşleme düzeninin otomobilin altına ve mekanik bir hareket ile elektrikli devreyi tamamlayacak şekilde ustalıkla*

yerleştirilmiş olması ve eylemin, patlayıcı maddeler konusunda çok iyi eğitilmiş, uzman düzeyinde, soğukkanlı, becerikli bir kişi tarafından gerçekleştirilmesi ihtimalinin yüksekliğidir.

Bu eylemin, failin ilk işi olmadığı kesin gibidir ve imzasının, benzeri diğer bombalı eylemlerde de aranmasında zaruret vardır. Bu türdeki eylemlerin mukayeseli bir teknik araştırma ile ayrıntılı olarak ele alınmasında fayda mütalaa edilmektedir.”

MİT’in raporunda da belirtildiği gibi bu iş tam bir usta işiydi. Bu tür bombalı eylemler konusunda Amerika’da eğitim gören ve **Mehmet Eymür**’le birlikte saf tutan **“Duran Hoca”** kod adlı MİT görevlisinin **Mumcu** olayında imzası vardı.

Mehmet Eymür, hakkındaki iddialar nedeniyle 16 Ekim 1997’de MİT Müsteşarlığı’na yazdığı yazıda, **Uğur Mumcu**’nun öldürülme emrini verdiği şeklinde çıkan haberlerden rahatsız olduğunu açıklıyordu.

Eymür, aynı tarihli yani 16 Ekim 1997’deki yazısında kendini öve öve yere göğe sığdıramıyordu:

“Meslek hayatı benim kadar dolu ve aktif geçmiş, tecrübe ve deneyim kazanmış başka bir mensubunuz olduğunu sanmıyorum.”

Ancak MİT onunla aynı kanıda değildi. Mesleki anılarını bile 150 milyona *Milliyet* gazetesine satan mensubunu iki defa kovmakla kalmıyor, bir de onun başında bulunduğu Kontrterör Dairesi’ni lağvediyordu.

MİT Orta Asya Ülkeleri Daire Başkanvekili **Kâşif Kozi-noğlu**, ölümünden önce *Aydınlık*’a yaptığı açıklamalarda; MİT Kontrterör Dairesi Başkanı **Mehmet Eymür**’ün, ABD’den **“Ergenekon tertibini kurgulamak”** için geri döndüğünü açıkladı. **Kozinoğlu**, **Eymür**’ün İstanbul’daki **Fetullahçı** polislerle sık sık görüşüğünü de sözlerine ekliyor ve açıklamalarına şöyle devam ediyordu:

“Mehmet Eymür, Fetullah Gülen’den maaş almaktadır...”

Mehmet Eymür’ün ayda 50 bin dolar gibi çok yüksek miktarda maaş aldığı; ABD’den Ergenekon’u kurgulamak üzere Türki-

ye'ye geri döndüğü, hakkındaki tüm davalardan **Gülen** mensubu yargıçlarca sıyrıldığı; İstanbul'da **Fetullahçı** polislerle sıkı sıkıya korunduğu; eski Ergenekon Savcısı **Zekeriya Öz** ve **Turan Çolak-kadı** ile her hafta mutlaka görüştüğüne dair MİT'in elinde belge ve bilgiler mevcuttur... **Mehmet Eymür**, **Emre Taner** tarafından korunmuştur."

Emniyet içindeki **Fetullahçı** yapılanma tarafından şehit edilen **Dr. Necip Hablemitoğlu**, MİT Kontrterör Dairesi eski Başkanı **Mehmet Eymür** hakkında **Köstebek** adlı kitabının 128 ve 129. sayfalarında şu bilgileri veriyordu:

"Fetullahçı özel istihbarat örgütü, Mehmet Eymür'ü 'Hasım'ları için açılacak kampanyaların tetikleyicisi olarak kullanmaktadır."

Hablemitoğlu, **Eymür** hakkında "ABD işbirlikçisi" tanımını da kullanıyor ve şöyle devam ediyordu:

"Sığındığı yeni vatanının istihbarat servislerinin lojistik desteği ile eski vatanını pazarlayan bir istihbarat eskisi kaçkın."

Hablemitoğlu, **Eymür**'ün Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı hasmane tutumundan da bahsediyor, Amerika'da CIA koruması altında yaşadığını, MİT belgelerini CIA süzgecinden ve onayından geçirdikten sonra 2937 sayılı yasaya rağmen ifşa ve teşhir ettiğini, MİT içindeki rakiplerinin özel hayatlarına ilişkin fotoğraflarını yayımladığını yazıyordu.

MİT mensupları ülke içindeki cinayetlerin yanında yakma ve sabotaj gibi eylemlerde de yer alıyorlardı. 27 Kasım 1970 yılında İstanbul-Taksim'de bulunan **Kültür Sarayı** yakıldı. O günlerde İstanbul'da emniyet amiri olarak görev yapan **Recep Ordulu**, 4 Mayıs 1997 tarihli gazete *Pazar*'a verdiği demeçte, "**Kültür Sarayı'nı yakanlar MİT kökenliydi**" diyordu.

Emniyet Amiri **Recep Ordulu** binayı yakanların MİT kökenli olduğunu söylemekle kalmıyor, ekibin başının **Mehmet Eymür**'ün ustası **Hiram Abas** olduğunu özellikle belirtiyordu.

ODTÜ Öğretim Üyesi **Pof. Dr. Ayhan S. Demir**, **Uğur Mumcu Araştırma Komisyonu**'na verdiği ifadesinde, *"Benim vereceğim bilgi, patlayıcının analizi konusunda. Aslında RDX'i patladığı zaman bulmak zor. Ama polis bulmuş. Patlayıcının RDX olduğunu polis laboratuvarlarında tespit etmişler..."* diyordu.

Öyle ya, delilleri toplamak için poşet bulamayan, olay yerini çevirmek için bant temin edemeyen polisin olayda kullanılan bomba türü olan RDX'i bulduğuna inanmak için insanın dünyanın en safı olması gerekmez mi?

Gerekir!

Gerekir ki hem de ne gerekir...

Pof. Dr. Ayhan S. Demir, ifadesinde şunları da söylüyordu:

"İki şey belirtiyim ben. Başlangıçta size de belirttiğim gibi, aslında RDX'i bulmak çok büyük başarı. Yani bu tür olaylarda bulmak zor ve laboratuvarı itham yok burada. Şimdi, ben bu raporu okuduğum zaman şunu düşünürüm; yalnızca RDX'i bulmak büyük başarı; ama bulduysam katkı maddelerini de bulabilme olanağım olması lazım. Mesela bende Amerikan ordusunun dokümanları var. 'scanning elektro microscopy' diye bir şey kullanıyorlar... Yani oradaki pisliklerin içerisinde acaba yanmadan önce veya sonra herhangi bir şey kalmış mı?

Onların uyguladıkları yöntem şu: Aşağı yukarı belli bir miktarı uygulayıp, yani açık havada, herhangi bir liftürüyle kullanılan katkı maddesi arasında bir ilişki arıyorlar. Bu ilişkiler, bazen bunlara yardımcı olabiliyor. Şimdi ben bunu okuyunca diyorum ki RDX bulunduğu göre, katkı maddelerinin de bulunması imkânı olması lazım.

Diğer bir söyleyeceğim konu, RDX numunelerinin toplanmasında, özel vakum süpürgeleri var. Yani bölgenin önce yüzeyinden numune alan vakum süpürgeleri var. Bunlar, bilmiyorum ne kadar arttırdı; ama belki biraz daha şansı arttırabilirdi. Bir de bu yanma esnasında, polimerin oluşturacağı, yani katkı maddesinin oluşturacağı belirli proliz ürünleri vardır. Belki bu proliz

ürünlerinin üzerine gidilip, menşei tespit edilebilirdi. Bu sadece benim bu konuya bilimsel açıdan bakışım...”

Profesörün açıklamaları ardından söz alan **Muhittin Kaya** oldukça komik biçimde;

“Olay yerinde elektrik süpürgemiz vardı bizim; ama zemin karlı olduğu için tıkanıyor, çalışmıyordu” beyanında bulunuyordu...

Profesör, vakumlu süpürge den bahsediyor, **Muhittin** *“elektrik süpürgemiz vardı, zemin karlı olduğu için çalışmıyordu”* diyor.

Elektrikli süpürge çalışmayınca ne yapmışlar?

Çalı süpürgesi ile delilleri süpürüp, olayda kullanılan RDX maddesini bulmuşlar... Bu açıklamayı duysalar kargalar bile bir başka taraflarıyla gülerlerdi.

Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu raporunda RDX’ler hakkında şu saptamalarda da bulunuluyordu:

“RDX-A veya RDX-C-4 patlayıcısı ile Türkiye’de meydana gelen hiçbir eylemin failleri yakalanamamış ve yargılanamamıştır. Bu da, Türk polisi ve diğer istihbarat servislerinin, patlayıcı kullanılarak gerçekleştirilen suikastlar konusunda eğitimsiz olduğunu göstermektedir. Bilhassa; Emniyet Teşkilatı’nın RDX-A, RDX-C-4 patlayıcıları konusunda özel eğitim gören timler oluşturması, bu konudaki laboratuvar teknik donanımının eğitime paralel olarak geliştirilmesinin acilen sağlanması gerekmektedir...”

EN ALTTAKİ TUĞLA

Um:ag yayınlarından çıkan *Neden Öldürüldüler* adlı kitapta “**Duvar**” başlığı altında **Ağar**’ın oldukça ilginç bir açıklamasına yer veriliyordu:

Emniyet Genel Müdürlüğü görevini üstlendikten yaklaşık iki ay sonra **Mehmet Ağar**, **Güldal Mumcu**’yu evinde ziyaret etti.

Uğur Mumcu’nun avukatı **Emin Değer**’in de bulunduğu bu görüşmede, **Güldal Mumcu** soruşturmadaki aksaklıkları gündeme getiriyor ve özellikle İstanbul’da ele geçen İslami Hareket Örgütü militanlarının yakalama tutanağındaki tahrifatı eleştirerek, “*Bu tutanaklar, olayın kapatılmak istendiği izlenimini yaratıyor*” diyordu.

Mehmet Ağar, bunun üzerine, “*Bunu polis memurlarının yorgunluğuna, insanlık haline vermek lazım. Çünkü tutanaklar sahte değil*” karşılığını veriyordu.

Güldal Mumcu’nun, **Mehmet Ağar**’a sorduğu “*Uğur Mumcu’nun korunması ile ilgili neden yazılı emir verilmedi?*” şeklindeki sorusuna **Ağar**’ın verdiği cevap aslında anlayana her şeyi anlatıyordu:

“İhmal etmişiz.”

Emin Değer’in “*Ben 43 yıllık hukukçuyum. Hiçbir savcı bu tutanakları delil olarak kabul etmez. Savcılar, bu tutanakları, davadaki taraflardan biri itiraz ederse, sahte evrak sayar ve soruşturma açar. Hukuk Fakültelerinde, tutanak tahrifatı yapıldığı zaman, yanına ‘silindi’ diye yazılır ve ‘düzeltilir’ diye öğretilir. El yazılı tutanaklarda yapılan değişikliğin, alt tarafa not olarak konulacağı anlatılır*” sözlerine **Ağar**, “*ne yapayım*” dercesine iki elini yana açıyordu.

Güldal Mumcu'nun *"Görüyorsunuz, bir sürü yanlışlık üst üste dizilmiş, önümüzde bir duvar gibi duruyor"* sözlerine **Ağar**, *"Altından bir tuğla çekerseniz hepsi yıkılır"* yanıtını veriyordu. **Mumcu**'nun *"Çekin o zaman"* sözlerine karşılık, *"Yapamam, mümkün değil"* diyen **Ağar**'a, **Mumcu**, *"O halde çekilin, başkası yapsın"* diyordu. **Ağar**'ın yanıtı netti: *"Onu da yapamam."* Bunun üzerine **Güldal Mumcu**, *"O zaman çekerler, siz de altında kalırsınız"* diyordu.

Olay daha sıcakken ortaya bir tanık çıkıyor ve *"Mumcu suikastını gördüğünü"* söylüyordu. **Ayhan Aydın**, **Mehmet Ali Şeker** ve **Ayhan Usta**'yı *"suikastçılar"* olarak teşhis ediyordu ama devletin resmi verilerine göre, **Şeker** ve **Usta** 24 Ocak 1993 günü İstanbul'da gözaltındaydılar. Ancak bu sanıkların yakalanma tutanaklarındaki tarih karmaşası olaya yeni boyutlar getiriyordu.

Şeker'in yakalanma tutanağının düzenlenme tarihi 24 Ocakken, tutanağın içinde, yakalandığı eve baskın yapılan tarih ise 26 Ocak olarak geçiyordu. **Mehmet Ali Şeker** ile birlikte aynı örgüt evinde **Abdülaziz Ocakhanoglu**, **Mehmet Şah Çınar**, **Mehmet Candirek** ve **Yusuf Altun** adlı şahıslar da yakalanmıştı. Ve tüm sanıklar aynı gün, yani 26 Ocakta gözaltına alındıklarını yakalama tutanağını imzalayarak belgelemişlerdi.

Ancak bu sanıklarla ilgili olarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü tarafından DGM'ye gönderilen gözetim isteme yazısında, her 5 sanığın gözetim tarihi konusunda farklı günler belirtiliyordu. Bu yazıya göre, **Mehmet Ali Şeker** ve **Mehmet Candirek** 24 Ocakta, **Abdülaziz Ocakhanoglu**, **Mehmet Şah Çınar** ve **Yusuf Altun** ise 23 Ocakta ele geçmişlerdi. Bu sanıklarla ilgili olarak hazırlanan iddianamede ise, *"Emniyet'in yargıyı da yanılttığı"* ortaya çıkıyordu.

Çünkü sanık **Mehmet Candirek**, gözetim tutanağına göre 24 Ocakta yakalanırken, iddianameye göre 23 Ocakta gözetim altına alınmış görünüyordu. Yine sanıklar **Abdülaziz Ocakhanoglu** ile **Mehmet Şah Çınar** da, gözetim isteme tutanağına göre

23 Ocakta, iddianameye göre ise 24 Ocakta gözetime alınmış gözüküyordu.

Tüleylioğlu, um:ag yayınlarından çıkan ***Neden Öldürüldüler*** adlı kitabında karmaşıklıkları anlatmaya şöyle devam ediyordu:

“Bu karmaşaya ikinci bir karmaşa da **Ayhan Aydın**’ın teşhis ettiği **Ayhan Usta** adlı sanığın gariplikleriyle birlikte eklendi. **Ayhan Usta**, örgüt üyelerinden **Mehmet Zeki Yıldırım**’ın yer göstermesi sonucunda ele geçmişti. **Mehmet Zeki Yıldırım**, yakalama tutanağına göre 23 Ocak günü saat 15.00’te gözaltına alınmıştı. Ancak **Usta**’nın bulunduğu evi 23 Ocak günü sabah saat 07.00’de göstermiş ve bunun üzerine eve baskın yapılmıştı.

Yani bu tutanaklara göre, **Mehmet Zeki Yıldırım** yakalanmadan 7 saat önce, **Ayhan Usta**’nın kaldığı evin yerini gösteriyordu. Hatta bir başka tutanağa göre ise **Mehmet Zeki Yıldırım** 20 Ocak 1993 günü ele geçiyordu.

Tahrifatlar günlerce tartışıldı. Sonunda dönemin Ankara DGM Savcısı **Ülkü Coşkun** İstanbul’a giderek evraklar üzerinde inceleme yaptı. Adalet Bakanlığı’na sunulmak üzere hazırladığı 21 sayfalık raporunda ise, tahrifatların nede-nini, Emniyet mensuplarının “aşırı yorgunluğu ve uykusuzluğu” dolayısıyla “**beşeri hata**” olarak gösterdi.

Ancak bu arada basında “**Polis tahrifata uygun tanık peşinde**” başlıklı haberler yer aldı. *Cumhuriyet* gazetesinde 3 Ekim 1993 Pazar günü manşetten yayımlanan haberde, Emniyet yetkililerine ifade veren tanıkların, **Mehmet Ali Şeker**’in bulunduğu eve yapılan polis operasyonu konusunda, **Mumcu**’nun ölümünden bir gün önceki 23 Ocak tarihini ifade ettikleri belirtiliyordu.

Oysa Emniyet’in ifadelerini almadığı, ancak gazetecilerin soru sorduğu aynı sitede oturan insanlar, **Vildan Sever** başta olmak üzere, kesin tarih belirterek operasyonun 26 Ocak Salı günü olduğunu anlatıyorlardı.

Polisin yakalama ve gözetim tutanaklarının İstanbul DGM iddianamesiyle, tanıkların ise **Ülkü Coşkun**'un hazırladığı raporla çeliştiği bir İslami Hareket Operasyonu yapıldı. Tarih karmaşaları ve tutanak tahrifatları üzerindeki sis perdesi ise bir türlü aralanmadı.

Bu soruşturmada (!) yüzyılın en trajikomik ve garip bir olayı daha gerçekleşti. **Mumcu** suikastını gördüğünü iddia eden **Ayhan Aydın** hakkında ise, bu gelişmeler sonrasında İslami Hareket Örgütü'ne "iftira" attığı gerekçesiyle dava açıldı. Böylece tahrifatların İslami hareket militanlarını kurtarmak için yapıldığı da ortaya çıktı. Sonunda tanık **Ayhan Aydın** beraat etti.

Beraat eden **Ayhan Aydın**'ın çilesi bitmedi. Onun başına gelenler pişmiş tavuğun başına gelmedi.

Emniyet görevlileri **Aydın**'a; "Seni TBMM Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu'na götürüyoruz, hazırlan" dediler... Bu arada tanığın kimliğinin açıklanmaması ve gizli tutulması kararı vardı. Buna rağmen, polisler sanki Emniyet'e değil de **Reha Muhtar** ve **Celal Kazdağlı**'ya çalışıyormuş gibi tanığı TRT 1'de yayımlanan **Muhtar** ve **Kazdağlı**'nın sunduğu "**Ateş Hattı**" programına çıkararak, kelimenin tam anlamıyla ateşe attılar.

Tanığı ateşe atmakla kalmayan polisler bir de onun haksız yere yalancılıkla suçlanmasını da sağladılar...

Mumcu'yu Devlet mi Öldürdü?

Eşinin ölümünden sonra mücadeleyi hiç bırakmayan **Güldal Mumcu**, 14 Kasım 1994 tarihinde Adalet Bakanlığı'na yaptığı yazılı başvuruda; soruşturmayı yürüten ilk savcı **Ülkü Coşkun**, ifadesini alırken kendisine; "**Bu olayı devlet yapmıştır. Siyasi iktidar isterse bu iş çözülür...**" şeklindeki açıklamasını belirtiyor ve Ankara DGM'nin soruşturmayı yürütürken yaptığı aksaklıkları tek tek sıralıyordu:

Eşim, *Cumhuriyet* gazetesi yazarlarından **Uğur Mumcu**'nun 24 Ocak 1993 tarihinde uğradığı suikast sonucu ölmesi üzerine başlatılan soruşturma aradan yirmi iki ay geçmesine rağmen herhangi bir sonuca bağlanmamış ve soruşturmayı yürüten Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcısı **Ülkü Coşkun** da bu görevden alınarak hâkimliğe atanmıştır. Bu atamayla dosya uzun süre bekletilmiş; dosyanın hangi savcıya verildiği konusundaki ısrarlı taleplerimiz yanıtsız kalmış ve 1 Kasım 1994 günü dosyanın Savcı **Kemal Ayhan**'a verilmiş olduğu öğrenilmiştir. Savcı **Kemal Ayhan** ile aynı gün yapılan telefon görüşmesinde savcı dosyanın kendisine yeni verildiğini, bu nedenle dosya hakkında henüz bilgi sahibi olmadığını ifade etmiştir.

Olaydan hemen sonra zamanın en yetkili kişilerinin verdiği sözlere karşın soruşturmanın, kimi konularda neredeyse gerçekleri aramama amacıyla, sürüncemede bırakılma izlenimi doğmuştur.

Soruşturma dosyasının ilk savcı **Ülkü Coşkun**'dan hizmetin gereği nedeniyle mi yoksa suçluların bulunmasında gösterdiği basiretsizlik yüzünden mi alındığı tarafımdan bilinmemektedir. Kesin olarak bildiğim, dosyanın tam bir aldırmazlık içinde uzun süre savcıya havale edilmeden bekletilmiş olmasıdır.

Suikast olayından sonra yapılan yanlışlardan birkaçına değinmek istiyorum. Olay sonrası yapılan delil toplanması bu konudaki teknik kurallara, yasaya ve hukukun genel ilkelere tamamen aykırıdır.

TRT'de yapılan bir programda, Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığı tarafından "**gizlidir**" denilen bilirkişi raporunun üzerinde, soruşturmayı etkileyecek ve saptıracak biçimde açıklamalar yapılmış böylelikle soruşturma adeta yönlendirilmek istenmiştir...

Bir başka programda, olayla ilgisi olduğunu söyleyen **Ayhan Aydın** adlı kişi, tanıkların korunması ilkesi göz ardı

edilerek, ekranda alenen sorguya çekilmiş ve böylece bu konuda bilgi vermek isteyenlere gözdağı verilmiştir.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ndeki tutanaklarda birkaç yerde yapılan tarih tahrifatının beşeri hata nedeni ile yapıldığı ve bu nedenle tahrifat yapılmamış sayıldığı savcı **Ülkü Coşkun**'un raporundan anlaşılmıştır. Bu rapora dayanılarak adeta terör örgütünü korur gibi **Ayhan Aydın** hakkında Cumhuriyet Savcısı tarafından iftira davası açılmıştır. Olaydan iki gün sonra, ihbar üzerine Ankara'da bir evde yakalanan ve Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi'nce hakkında cinayetten giyabi tutuklama kararı bulunan **Şefik Polat** adlı kişi gerekli incelemeler yapılmadan salıverilmiştir.

Bunlar hemen ilk anda göze batan ve kamuoyunun da belleğinde bulunan usule aykırı işlemlerdir.

Soruşturmanın aylardan beri sürüncemede bırakılması bir yana, İçişleri Bakanı **Nahit Menteşe**'nin, *"Eski bir olay ama biz hâlâ üzerindeyiz, yalnız bir netice çıkmıyor"* şeklindeki sözleri; Devletin bu olaya gerçekten önem vermediğini belgelemiştir. Çünkü hukuk devleti suç teşkil eden bir olayı eski veya yeni diye ayırarak izlemez. Suç sayılan bir olayın faillerini ortaya çıkarmak devletin görevidir.

Soruşturmayı yürüten ilk savcı **Ülkü Coşkun**'un benim ifademi alırken söylediği *"Bu olayı devlet yapmıştır. Siyasi iktidar isterse bu iş çözülür"* şeklindeki sözlerini de ayrıca vurgulamak istiyorum.

Bu olaylardan ve soruşturmanın sürüncemede bırakılmasından çıkan sonuç, bu olayın kimler tarafından ve nasıl gerçekleştirildiğinin, devlet örgütünün bir kısmının bilgisi dışında olmadığıdır. Bunun söylenmesi elbette çok zordur ama eski Genelkurmay Başkanı Emekli **Orgeneral Doğan Güreş**'in bir gazeteci ile yaptığı söyleşide, **Uğur Mumcu** cinayeti hakkındaki soruya verdiği yanıt bu kanıyı doğrulayacak niteliktedir. **Uğur**'u kardeşi gibi sevdiğini söyleyen

sayın general, katillerin neden yakalanamadığına ilişkin bir soruyu, **“Bu konuya hiç girmek istemiyorum”** şeklinde yanıtlamıştır. Bu yanıt, bu konuyu biliyorum ama söylemek istemiyorum anlamını taşımaktadır.

Ben yine de Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin bir hukuk devleti olduğu inancıyla, eldeki bilgiler ve bu dilekçemde ileri sürdüğüm görüşler doğrultusunda konunun değerlendirileceği ve bilindiğine inandığım suikast düzenleyicilerinin ortaya çıkarılacağı umudunu taşımaktayım.

Soruşturmanın çabuklaştırılması ve sonuçlandırılması için gerekli emrin verileceğinin inancı ve güvenciyle saygılar sunarım...

Güldal Mumcu’nun 1994 yılında Adalet Bakanlığı’na verdiği, DGM Savcısı **Ülkü Coşkun**’un soruşturmayı savsakladığını öne süren bu dilekçesi üzerine, Adalet Bakanlığı, müfettişlerine olayı soruşturma emri verdi. Yapılan soruşturmanın ardından Adalet Bakanlığı müfettişlerinin hazırladığı raporda, **Ülkü Coşkun**’un olayı savsakladığı sonucu ile disiplin cezası tayini gerektiği kararına varıldı. Ancak, **Ülkü Coşkun** asker olduğu ve özlük hakları Milli Savunma Bakanlığı’na bağlı olduğu için bu kararın, Milli Savunma Bakanlığı tarafından uygulanması gerekti. Milli Savunma Bakanlığı, bu kararı uygulamayarak, soruşturmaya yer olmadığına ve dosyanın işlemiden kaldırılmasına karar verdi. Bunun üzerine, Askeri İdare Mahkemesi’ne savcı **Coşkun**’a verilen bu disiplin cezası tayininin uygulanması istemiyle dava açıldı. Davanın sonunda, bu kararın uygulanmayacağı belirtildi, **nedeni ise devlet sırrı olduğu gerekçesiyle açıklanmadı.**

Savcının Şüpheli Ölümü

Ülkü Coşkun, **Muammer Aksoy** cinayetinde binbaşydı. Cinayeti aydınlatamadı. Yarbay oldu. **Bahriye Üçok** cinayetini de karanlıkta bıraktı. Albay oldu. **Uğur Mumcu** cinayetindeki

başarısızlığına rağmen savcılıktan, Ankara 2 No'lu DGM Yedek Hâkimliği'ne terfi etti.

Tarih; bu denli başarısız olup da, terfi üzerine terfi, kıdem üzerine kıdem alan birini daha zor kaydeder.

Ülkü Coşkun'un Ankara 2 No'lu DGM Yedek Hâkimliği'ne atanmasından bir süre sonra DGM Savcısı **Kemal Ayhan, Mumcu** cinayetini araştırmakla görevlendirildi. Görevi devralan Savcı **Kemal Ayhan** olayı sıkı tutmaya başladı ancak 26 Haziran 1995 tarihinde evinde ölü olarak bulundu.

Ne gariptir ki şaibeli bir şekilde evinde ölü olarak bulunan kişi savcı olmasına ve kritik bir soruşturma yürütmesine rağmen, ölüm sebebini tıbben, hukuken, tam, tartışmasız ve şaibesiz olarak ortaya koyacak, hepsinden önemlisi kamu vicdanını rahatlatacak bir otopsi yapılmıyordu.

Savcıya otopsi yapılmadı. Yapılamazdı. Gerçi **Uğur Mumcu**'ya yapıldı da ne oldu?

Uğur Mumcu'nun cesedi başlangıçta olaya el koyması gereken Ankara Cumhuriyet Savcısı gelmeden DGM Başsavcısı **Nusret Demiral** tarafından alelacele Ankara Adli Tıp Kurumu morguna kaldırıldı.

Ardından bir hukuk dışı işlem daha yapıldığı ortaya çıkıyordu: Olay mahalli zaptı ceset kaldırıldıktan sonra tutulmuştu.

Adli Tıp Kurumu yetkililerince 24 Ocak 1993 tarihli "**Ölü muayene ve otopsi zaptı**" düzenleniyor, **Mumcu** "**ak saçlı**" olmadığı halde, onun için "**ak saçlı**" tabirinin kullanılması, ailede otopsinin sağlıklı yapılmadığı şüphesi uyandırıyordu.

Uğur Mumcu ile beraber çalıştığını söyleyen gazeteci **Mehmet Açıktan**, **Uğur Mumcu Araştırma Komisyonu**'na verdiği beyanında; **Mumcu**'ya yapılan otopsi sürecinde gazetenin avukatı **Fikret İlkiz**'in de kendisinin de otopside bulunmadığını söylüyordu.

Telefonlar Neden İzlenmedi?

En ücra köylerde dahi keçi bile çalındığında, telefon takip işlemi yapılır, kim kimle görüşmüş araştırılır ve böylece suçluya ulaşmaya çalışılır.

Dün, **Mumcu** cinayeti sonrası, DGM eski Savcısı **Ülkü Coşkun**, **Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu**'na verdiği beyanında, *“Uğur Mumcu’nun telefonla konuştuğu numaraları PTT’den sormak aklımıza gelmedi”* diyor, *“Bu konuda bir tespit, soruşturma ve çalışma yapmadıklarını”* da sözlerine ekliyordu.

Böylece **Uğur Mumcu**’nun evinin, bürosunun ya da gazete-deki irtibat telefonlarından ölümünden önceki 2-3 aylık süreyi kapsayacak şekilde kimlerin hangi numaralardan arandığının, arayan kişilerin kim olduğunun araştırılması ve soruşturulması hususunun yerine getirilmediği de ortaya çıkıyordu.

Oysa **Uğur Mumcu**’nun eşi **Güldal Mumcu**, 18 Şubat 1993 tarihinde telefonlarının dinlendiğini, bu hususta soruşturma yapılmasını dahi talep etmişti.

Dün, katilleri bulmamak için ellerinden geleni yapan görevliler nasıl davranmışlarsa, bugün de görevliler değişse de aynı tutumlarını sürdürüyorlardı.

Dr. Necip Hablemitoğlu cinayetinde de “telefon arama” araştırılması yapılmamıştı.

Uğur Mumcu’nun kardeşi **Ceyhan Mumcu**’nun, **Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu**’na verdiği bilgilerde, *“Uğur Mumcu’nun telefonlarının mutlaka dinlendiğinin artık kesin olduğunu ve bunun, Uğur’un telefonda bir Danıştay Üyesi ile Mümtaz Soysal hakkında konuşmasından Doğramacı’nın haberdar olması örneğinden anlaşıldığını”* belirtiyordu.

Ceyhan Mumcu, **Uğur Mumcu**’nun telefonlarının dinlenme olayını **Ülkü Coşkun**’a anlattığını, onu da yazı ile sorduğunu, kendisine söylediğini ancak dinleme olayının olmadığı cevabının geldiğini komisyona ifade ediyordu.

Ancak **Mumcu**'nun telefonlarını dinleme emrini bizzat **Ülkü Coşkun**'un verdiği, **Uğur Mumcu**'nun öldürüleceğinin MİT tarafından bilindiği, **Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu**'na ifade veren bir MİT görevlisinden öğreniliyordu.

Katillerin Bulunmasını İstemeyen Savcılar

18 Şubat 1997 tarihinde Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu Başkanı **Sadık Avundukluoğlu**, **Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu**'nda, *"19. Dönemde Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu'nda bu konuyu da incelediklerini, komisyonun kurulmasına Uğur Mumcu cinayetinin sebep olduğunu, Uğur Mumcu cinayetinde engellendiklerini, en önemli engellenmenin Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral ile Savcı Ülkü Coşkun'dan geldiğini"* anlatıyordu.

Avundukluoğlu, *"cinayetin aydınlatılması için İçişleri Bakanlığından ve Emniyetten de hiçbir destek görmediklerini"* sözlerine ekliyordu.

DGM Başsavcısı **Nusret Demiral**'ın Emniyet örgütüne, *"Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu'na bilgi vermeyin"* şeklinde talimat yazdığını belirten komisyon başkanı açıklamalarını şöyle sürdürüyordu:

"Tüm kanıtları alt alta getirdiğinde bu eylemi; PKK, Hizbullah, İslami Hareket örgütlerinin yapmadığı ortadadır. Oluş şekli ile bu olay tektir. Bu tür bir cinayet bugüne kadar işlenmemiştir. Ancak cinayeti işleyenler belki PKK gibi bir örgütü taşıyon olarak kullanmışlardır.

O zamanın savcıları **Demiral** ve **Coşkun** olay yerinde inceleme yaparken hiçbir tedbir almadıkları gibi, binlerce resmi kişi ve vatandaşın olay yerinde birikmelerine de göz yummuşlar...

Oysa savcıların belli mesafelerde sokağı kapatmaları gerekiyordu. Delillerin çalı süpürgesi ile toplanmasının adli yönden

uygun olmadığı gibi, Nusret Demiral bunu neden yaptı anlamak mümkün değildir.”

DGM savcısının kanunsuz iş yaptıklarının ellerinde belgesi olduğunu söyleyen **Avundukluoğlu**, Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklarının gönderdikleri belgeler ile kendilerini yanlış yöne yönlendirdiklerini, hazırladıkları raporu dönemin Başbakanı **Demirel**’e vermek istediklerini ancak **Demirel**’in kendilerini kalabalıklar içinde kabul ettiği için olayları anlatamadıklarını da sözlerine ekliyordu.

Uğur Mumcu cinayeti ile ilgili suç duyurusu yazdıklarını, **Nusret Demiral** ve **Ülkü Coşkun** hakkında **suç duyurusunda bulunduklarını**, ancak hiçbir işlem yapılmadığını ifade eden **Avundukluoğlu**, **Uğur Mumcu** cinayetinin faili meçhuller arasında en karmaşığı olduğunu söylüyordu.

Bu cinayetin çözülmesi için siyasal güç ve kanuni yetki gerektiğini, kanuni yetki bulunmadığına göre çözülmesinin zor olacağını da ifadesinde belirten **Avundukluoğlu**, açıklamalarında şu vurguyu yapıyordu:

“MİT ve Emniyet’in yetkili kişilerinin röntgeni çekilmesi gerekir...”

2 Mayıs 2012 tarihinde **Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu**’na bilgi veren Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu üyesi **Eyüp Âşık** şunları söylüyordu:

*“Biz, sonuca ulaşmak için belli kişileri dinledik; ama akıl almaz tesadüflerle karşılaştık. O tesadüfler, ister istemez **Mumcu**’nun katilinin bulunmasını istemeyenlerin organizasyonu gibi geldi bize ve açıklamamız o yöndeydi. Ben, bunu Susurluk Komisyonu’nda da anlatmaya çalıştım. Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu’nda karşılaştığımız hadise şu: Sizin komisyondaki bazı arkadaşlarla görüştüm, onları siz de dinlemişsiniz; yani bir kişi çıkıyor, ‘Ben bu katili gördüm, tanıyorum’ diyor ve bir isim tarif ediyor bize... Biz o kişiyi dinleme kararı alıyoruz;*

ama ne hikmettir, o kişi bizim dinlememizden bir gün evvel, televizyona getiriliyor, o zaman özel televizyonlar da yoktu. Devletin televizyonuna getiriliyor ve **Reha Muhtar**'ın programında kişi, kamuoyuna akıl hastası gibi takdim ediliyor. Olayın genel şekli, bizi düşündüren şey bu.

Biz bunun arkasındaki soru işaretlerine bakıyoruz. Kişiyi televizyona getiren polis. Kişi bunu bize kendisi söylüyor. Devletin polisi, kişiyi Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu'na götürüyorum diye, alıp TRT'ye getiriyor.

Biz ertesi gün **Reha Muhtar**'dan bilgi almaya çalışıyoruz. **Mumcu**'nun katilinin bulunmasına çok sevinecek, memnun olacak, ona katkıda bulunacak bir kişi olarak tanıdığımız, zannettiğimiz **Reha Muhtar**, tam tersine komisyonda olay çıkartmak için gayret sarf ediyor; sorulan her soruya, bizi kızdıracak şekilde cevap veriyor, 'siz kim oluyorsunuz, mecbur muyum...' gibi... Tavrından anlıyoruz ki, bize yardım etmek için değil, tam tersine olay çıkartmak için gelmiş.

Nitekim sonunda kavga çıkartıyor ve bize bir kelime demeden, komisyonu terk ediyor: 'Ben buraya geldim... Size söylemek mecburiyetinde değilim, kaynağını açıklamak mecburiyetinde değilim' falan...

Karşımıza çıkan ikinci bir engel... Bahsedilen zanlı kişi, İstanbul emniyetince olaydan bir gün evvel tutuklanıyor ve deniliyor ki, sizin söylediğiniz o bahsedilen kişi olay günü tutuklu idi. Olaydan bir gün evvel tutuklanmış olması bile şüphe uyandırırken, evrak üzerinde yapılan araştırmada tahrifat olduğu görülüyor; yani 22 veya 23 Ocakta adam tutuklandı gösteriliyor... Halbuki 25 Ocakta tutuklanmış, evrakta tahrifat yapılmış.

Bir de Başsavcılık ve Devlet Güvenlik Mahkemesi'nden bize bir nevi, 'falancayı sorgulamayın, bu işlere girmeyin' uyarıları geldi. Karşılaştıığımız bu olaylardan anladığımız; bu olayın aydınlanmasına yardımcı olması gereken kişi, tam tersine, olayın kapanması için, aydınlanmaması için gayret ediyor; yani Emni-

yet'te, Adalet'te, televizyonda, MİT'te, her tarafta... Mumcu'yu öldürenlerin profesyonel olmaması mümkün değil... Çok amatörce kız kaçırma olayından falan öldürülmedi. Çok profesyonelce düşünülmüş, seçilmiş bir kişidir ve bunu Milli İstihbarat'ın bilmemesi mümkün değil..."

Uğur Mumcu'nun kardeşi **Beyhan Gürson** da komisyona verdiği ifadesinde; Savcılar **Nusret Demiral** ve **Ülkü Coşkun**'un olayı örtmeye yönelik davranışlarından yakınıyor ve **Reha Muhtar**'ın programına tanığın çıkarılmaması, korkutulmaması için gerekli işlemlerin yapılmasını istediklerini yayını bile durduracaklarını söylemelerine rağmen durdurmak için girişimde bile bulunmadıklarını anlatıyordu.

Hanefi Avcı; İstanbul'da yakalanan İslami Hareket militanlarının yakalanma tarihlerindeki tahrifatları; olay tarihinde İstanbul İstihbarat Şube Müdürü olduğunu ifade ederek, *"Farklı günlerde yakalanan kişilerin sorgulanmasında zaman kazanabilmek için yakalama tutanağının en son yakalanan kişi ile birlikte düzenlenme isteğinden kaynaklandığı"* şeklinde bırakın hukuku, akıl ve mantıktan yoksun bir bahane ile açıklıyor ve *"Cinayeti İranlılar işledi"* şeklinde gerçek dışı bir başka ithamda daha bulunuyordu.

Mehmet Eymür ise bugün MİT'e çalıştığını açıkladığı **Çakıcı** hakkında komisyona verdiği ifadesinde;

"Çakıcı, Kılıç ve benzeri kişilerin kimse ile ilgili olmadıklarını ve parazit olduklarını bildiğini" söylüyordu.

Eymür, **Mumcu**'yu tanıdığını, görevde olmadığı için bu konuda somut bir şey söyleyemeyeceğini, yazıları ve araştırmaları sebebiyle hasım yelpazesinin geniş olduğunu, kaçakçılarla da Bulgarlarla da takıştığını ifade ediyordu.

Oysa kaçakçılar ve Bulgarlarla **Mumcu**'yu karşı karşıya getiren kendisiydi.

Eymür, arada bir doğru da söyleyerek; delillerin toplanmasında ve olay mahalli incelemesinde bir keşmekeş gördüğünü ve

o zaman bunu söylediğini, bu olayların benzerlerinde olduğu gibi ileri teknoloji kullanılmasından hareketle gizli servislerin işi olduğunu düşündüğünü anlatıyordu. **Eymür**, bir kelime sonra, **Mumcu** ile ilgili suikast öncesi bir bilgiden haberinin olmadığını söyleyerek aslına rücu ediyordu.

Eymür; hem polis tarafından arandığı söylenen, hem polis tarafından himaye edilen itirafçıların söylemlerinin bir yönlendirme olduğunu, bunları yönlendirenleri ve bu yönlendirmenin sebebini belirlemek gerektiğini, Emniyet'in içindeki denetimsiz unsurların bu itirafçıları yönlendirdiğini, **Hanefi Avcı**'nın bunu yaptığını vurguluyordu.

“MİT Mensubuna Güvenmiyorum”

Emin Değer, **Uğur Mumcu**'nun hem avukatı hem de can dostu olarak gerek **Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu**'na gerekse basına yaptığı açıklamalarda özetle şunları anlatıyordu:

“Uğur Mumcu'yu, dürüst, davasında inançlı, Türkiye'yi seven, Atatürk'e hayran, Atatürk'ün düşüncelerinden sapmayan bir Türk aydını olarak tanır ve severdim. Davası, Atatürk Cumhuriyeti'ni korumak, kollamak ve onu adım adım değil, koşar adım geliştirmektir...”

Uğur Mumcu'nun dünya görüşünün ve toplumsal bilincinin temelinde, yaşamının her döneminde esin aldığı Kuvayı Milliye ruhu vardı ve elbet bu niteliği ile emperyalist sistemin hedefindeki bir aydın idi.

Uğur Mumcu yurtsever olduğu için, halkını sevdiği için, gerçekleri görmekle kalmayıp halka anlattığı için öldürüldü. Önce hiçbir suçu yokken suçlandı, yargılandı. Bu bir uyarıydı. Olmadı. Susmadı Mumcu. Evet, suçu yoktu Uğur'un, susamazdı. O, çağının tanığı bir aydın olmanın onuru ile yaşadı...”

Emin Değer, “**Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Kurulu**” hakkında da şunları söylüyordu:

“Bu kurulun çalışmalarında bir aşama kaydedilemedi. Olamazdı da. Çünkü bu kurul içinde yer alan bir kişi MİT mensubuydu. Ben o adama güvenmediğim için kuruldan ayrıldım. Kurul daha sonra Barolar Birliği’ne devredildi. Ben neden devre edildiğini bilmiyorum.”

Değer, soruşturma evreleri hakkında da bakın neler anlatıyordu:

“Uğur Mumcu’ya yönelik saldırıyı duyar duymaz olay yerine gittim. Çok kalabalıktı. İnsanlar olay yerinde dolaşıyordu. Kimileri yerden, apartmanların alt kat pencerelerinden, ara yerlerden bir şeyler topluyordu. Bir yandan da çalı süpürgesiyle ortalık temizleniyordu. Orada bulunan yetkilileri sert bir dille uyardım ‘olay yerine kimsenin girmemesi gerekir’ dedim.

Sonradan o gün orada yapılanları anımsadığımda, hukukun kanıt toplama kurallarına uyulmadığını, böylece kanıtların karartılması için sanki özel bir çaba harcandığını düşünmeye başladım. Kanıtların toplanmasında o hukuk dışı yöntem uygulanmasaydı, soruşturmanın yazgısı elbet başka olurdu.

*Olay yerinde Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı **Nusret Demiral**’ı, tutanak tutarken gördüğümü anımsıyorum. Sonradan dosyayı incelediğimde yarım sayfalık tutanak tutup kanıtların toplanmasını güvenlik güçlerine bırakarak ayrıldığını öğrendim.*

*O alandaki parçaların gelişigüzel toplanması, süpürgeyle temizlik, yetkili savcının görevini bırakarak gitmesi; soruşturmanın günümüze ulaşan gelişmelerine bakarak değerlendirildiğinde, olayın aydınlatılmasını önlemenin ilk adımıydı. Yani daha o anda, **Uğur Mumcu** suikastı olayının çözümünü önleyici önlemler uygulamaya konulmuş demek yanlış olmaz. Sanki önceden tasarlanmış bir kanıtları yok etme projesi uygulanıyordu. Bu olay sıradan bir ölüm de olsa, soruşturma yetkisi savcınındı ve olay yerine gelen savcı görevini bırakıp gidemezdi!*

Uğur Mumcu olayında, bu ilk hukuk dışı olgunun geleceğin habercisi olduğu nedense düşünülmedi.

4-5 duruşmaya gittim. O duruşmalarda davadan sonuç çıkmayacağını anladım. Davada karar verildi ama gerçeği yansıtmadığı kanısındayım. **Mumcu** cinayeti içinde CIA var ama buradaki maşaları kim? Ben doğru tespit yapıldığına inanmıyorum. Bir şey söyleyemeyeceğim.

Uğur Mumcu olayı, *Uğur Mumcu* yöntemiyle sorgulanmadı. Hukuk bir yana bırakılarak, kanıtlar göz önünde tutulmadı ve adeta saptırıldı...”

Bunlar Çok Sersem Oluyor

Mumcu'nun eşi **Güldal Mumcu**, TBMM Araştırma Komisyonu'na bazı bilgiler veriyordu. **Mumcu**'nun verdiği bilgiler rapora şu şekilde geçiyordu.

“Güldal Mumcu, komisyona Mehmet Ağar'la ayrıca görüşme talep ettiğini söylüyor, Ağar'la, konuştuklarını, Ağar'ın tutanaklardaki tahrifatları kabul ettiğini, bu sebeple bu yolsuzlukları yapanların yakalanmasını, tuğlaların çekilmesini istediğini belirtiyordu. Tuğlaların çekilmesi gerektiği sözü üzerine Mumcu 'çekin o zaman' yanıtını veriyordu.”

Ağar'ın, “Bunu yapamayacağını, bu tuğlalar devrilirse kendilerinin de altında kalacağını” söylediğini de belirtiyordu. Mumcu, “Bu işin arkasında bulunanları çıkarmalarını Mehmet Ağar'dan istediğini” de komisyona anlatıyordu. Mumcu'nun bu talebine karşılık Ağar'ın ise “bunu yapamayacağını” ifade etmesi üzerine Mumcu, savcı Ülkü Coşkun'un kendisine “bu işi devlet yapmıştır” dediğini Ağar'a aktardığını vurguluyordu.

Ağar'ın bu açıklamaya verdiği cevap da aslında Uğur Mumcu cinayetindeki gerçeklere biraz daha ışık tutuyordu:

“Bunlar çok sersem oluyor!..”

Ne güzel değil mi?

Ancak;

Ağar, savcılarını hedef alıp, *“Bunlar çok sersem oluyor”* derken, **Özal** suikastını bile çözemeyen Başsavcı **Nusret Demiral’a** altın tabanca hediye ediyordu.

Muzaffer İlhan Erdost, Türkiye’nin Kararan Fotoğrafları’nda, Uğur Mumcu olayı ile ilgili oldukça ilginç saptamalarda bulunuyordu:

“Cumhurbaşkanıyla, Başbakanıyla, İçişleri Bakanıyla, DGM Başsavcısıyla, Uğur’un katillerinin izini süren ve hemen her gün yeni kanıtlar ‘üreten’ ve yeni katiller ‘yakalayan,’ yeni örgütler ‘açıklayan’ devlet ile gerçekleri ‘devlet sırrı’ olduğu için açıklamayan devlet arasında, kendimi, ‘Fareli Köyün Kavalcısı’ masalındaki yetmiş milyon fareden biriymişim gibi duyumsamaktan kurtaramadım. Çünkü Uğur’un öldürülmesi bir ‘devlet sırrı’ olduğu gerekçesiyle açıklanamıyorsa, bu yetmiş milyonu, aranmayan, aranmayacak olan, bulunmayan, bulunmayacak olan, bir kendir parçasından da başka bir anlam taşımayan bir ‘ipucu’nun arkasında sürüklemeyi bir başka biçimde açıklamak bana olanaksız geliyor.

‘Devlet sırrı’ olması dolayısıyla da, Uğur’un katillerini, devletin açıkladıkları arasında değil, kendi pisliğini örten kedi örneği, örttüğü yerde aramanın daha doğru bir yöntem olacağını sanıyorum.”

Dün;

Uğur Mumcu’nun kızı Özge Mumcu’ya polis, *“Sizce Uğur Bey aşk cinayetine kurban gitmiş olabilir mi?”* diye cinayetin asıl nedenini kamufle etme amaçlı soru soruyordu.

Özge Mumcu bu olayı anlatırken, *“Bu soru sahiden soruldu bana”* diyor ve 7 Eylül 2012 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde yer alan ve cinayet günlerini anlatan sözlerini şöyle sürdürüyordu:

“Soruşturmanın ciddiyetle sürdürülmemesi nedeniyle cinayet hâlâ aydınlatılmadı.”

Büyük Telaş

Cezaevinde gazeteciler, siyasetçiler ve diğer ziyaretçilerimiz sağ olsunlar bizleri bir an bile yalnız bırakmadılar. Yine böyle bir ziyaret esnasında gelenlere, “**Türkiye’deki faili meçhuller ile ilgili kitap yazdığımı**” sorulan soruya cevap olarak söylemiştim. Hatta **Uğur Mumcu**’nun katilini de isimle anlattım ve kitabımda yer alacağını belirttim. **Mumcu** davası avukatlarından **Turgut Kazan** hafifçe itiraz edecek gibi oldu.

“*Ama onun katilleri yakalanmadı mı?*”

Kendisine **Mumcu**’nun katilinin **Duran Hoca** kod adlı MİT görevlisi olduğunu söyledim. Çünkü **Mumcu** olayını araştıran(!) o günün DGM Savcısı **Ülkü Coşkun**, çok iyi görüştüğüm biriydi.

25 Temmuz 2012 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinden **Orhan Birgit** yazacağım kitaplarla ilgili köşesinde şunları aktarıyordu:

“*Silivri’de beşinci yılını mahkûm değil tutuklu şüpheli olarak dolduracak olan **Ergün Poyraz**, en kıdemli gazeteci sıfatıyla yeni kitaplar yayımlamaya hazırlanıyor...*”

Her nedense bu tarihten sonra ortalığı bir telaş alıyordu:
Ve;

17 Kasım 2012 tarihli *Cumhuriyet*:

“**Güldal Mumcu** 24 Ocak 1993’ten sonra yaşadıklarını kitaplaştırdı: **Yeşil Mumcu’nun evinde.**”

Bir adam geldi, “*Olayı yapanı bulsak, sonra etrafından da birkaç kişi bulunsa yeter mi?*” diye sordu.

“*Gerçek adım **Mahmut Yıldırım**, gerçekler açığa çıksın!*”

Mayıs 1996

Galiba Kurban Bayramı’ydı. Bayram için o aralar çok ziyarete gelen olmuştü. Hem taziye, hem bayram kutlaması yapıyorlardı. Kapı çalındı. Biraz tedirgin olmakla birlikte “bakalım kimmiş” dedim. Açtık sokak kapısını.

Biri kız, biri erkek, üç-dört yaşlarında iki çocuğun ellerinden tutmuş bir adam bizim kapını önüne geldi. Sakallı,

benim boyumda, biraz ince, lacivert bir ceket ve gri pantolon, ceket özensiz, pantolon ütüsüz, hafif eskimiş... Böyle bir kılık. Hızlı bir şekilde, birbiri ardına, adeta nefes almadan konuşmaya başladı. Biraz aksanlı:

“Sokaktaki caminin adının ti cami olarak değiştirilmesi gerekir. Bunu sizin sağlamanızı istiyorum.”

Salonda karşılıklı ayakta duruyoruz. Yüzüne baktım, ***“Yanlış yere gelmişsiniz. Burası camilere isim veren veya isimlerini değiştiren bir yer değil. Benim yapacağım bir şey yok. Bunun için size yardımcı olamam”*** dedim.

Daha sonra, artık çıkması gerektiğini hissettirecek şekilde kapıya doğru yürüdüm. Salondan çıktık. Adam durdu, bana döndü. Sesi düzelmişti. Son derece normal, son derece düzgün bir Türkçeyle;

“Olayın failini bulsak sizin için yeterli olur mu” dedi.

“Ben gerçeği istiyorum” dedim.

“Olayı yapanı bulsak, sonra etrafından da birkaç kişi bulursa yeter mi? Çünkü siz ne isterseniz o olacak...”

Ben yine ***“Ben gerçeği istiyorum”*** dedim. Adam bunun üzerine, ***“Haa, anladım. Siz hepsini istiyorsunuz.”*** Üçüncü kez yineledim:

“Ben gerçeği istiyorum.”

“Siz hepsini istiyorsunuz. O zaman üç tane gül alacağım. Birini Başbakanlığa, birini Çeçenistan’a, birini de Uğur Bey’in öldürüldüğü yere koyacağım” dedi.

Kapıyı açtım. Adam çıktı çocuklarla birlikte. Kapıyı kapatmamızdan sonra birkaç dakika geçmişti ki, apartman içinden bağırımlar duyduk.

“Olayların hepsi açığa çıksın! Bütün gerçekler açığa çıksın! Artık yeter! Buraya gerçek adımı da yazıyorum. Gerçek adım Mahmut Yıldırım. Buraya yazıyorum. Gerçekler açığa çıksın!”

Merak etmiştik, yukarı çıktık. Taziye gelenler için koyduğumuz masa ve defter hâlâ duruyordu. “Buraya yazıyorum” dediği için merakla deftere baktık; hakikaten söylediklerini yazmıştı. Defteri yerine koyup eve geçtik. Ertesi sabah “**Defteri alıp saklamam gerekir**” diye düşünerek çıkıp baktım; ama artık defter yoktu...

Cumhuriyet’te **Mumcu** olayı ile ilgili yazı dizisi başlamıştı. Ancak yazı dizisi daha önce **Uğur Mumcu Vakfı** tarafından yayımlanan **Neden Öldürüldüler** adlı kitaptaki bilgilerin hemen hemen aynıydı.

Bakın yazı dizisi nasıl devam ediyordu:

“Çok Şişman Bir Çocuktuk”

19 Kasım 2012 tarihli *Cumhuriyet*:

Güldal Mumcu’nun kitabında **Uğur Mumcu** cinayetini soruştururken evinde esrarengiz bir şekilde ölü bulunan DGM Savcısı **Kemal Ayhan**’a otopsi yapmadan toprağa vermekle eleştirdiği dönemin Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı **Nusret Demiral**, suçlamalara yanıt verdi. Savcı **Kemal Ayhan**’a ayrıntılı otopsi yapılmadığını kabul eden **Demiral**, “*Çok şişman çocuktuk. Enfarktüsten (kalp krizi) gitti. Tabii bir ölüm olarak tespit edildi. Şüphe çekecek hiçbir şey yok*” dedi.

“Ayrıntılı otopsi yapıldı mı?”

“*Oradaki durum şu... Çok şişman bir çocuktuk. Enfarktüsten gitti. Arkadaşlar gittiler yaptılar muayenesini. Tabii bir ölüm olarak tespit edildi. Tabii bir ölüm olunca niçin ayrıntılı bir otopsi yapılsın? Siz gazeteci olarak düşünüyorsunuz. Yanlış onlar. Biz hukukçu olarak söylüyoruz bunları. Kendi evinde ölüyor çünkü. Şüphe edilecek bir durum yok.*”

“Siz doğal ölüm olduğunu mu düşünüyorsunuz?”

"Tabii doğal ölüm. Normal şekilde yaşayan bir kişi. Sonra bizim binamızda korumalar var. Lojmanda oturuyordu çünkü. Ailesi de geldi. Onlar zaten açtılar baktılar. Daha önce de zaten aynı baygınlığı geçirmiş. Ailenin o zamanki intibaları öyleydi."

"Ailesinin evde olmadığı bir zaman savcının bu ölümü şüphe çekici değil mi?"

"Şüphe çekecek bir şey yok. Onlar uydurma şeyler. Çok mazbut bir çocuktuk. Ve çok kıymetli bir savcıydı."

*"Ama **Uğur Mumcu** soruşturmasını yürüten bir savcıydı."*

*"Ondan önce soruşturan arkadaşlarımız (**Ülkü Coşkun**'u kastediyor) var."*

"Ama görevden alındı?"

*"Alınmadı. Tayini çıktı. Herhalde bir şeyler oldu. O arkadaş **(Kemal Ayhan'a)** tevzi edildi."*

*"**Kemal Ayhan**, ölümünden kısa süre önce **Güldal Mumcu**'ya cinayetin arkasında '**Uluslararası istihbarat örgütleri, biraz mafya ve karanlık güçler**' olduğunu söylüyor."*

"Hepsi evrakların içinde var. (Cinayetle ilgili bilgilerin dosyada olduğunu ima ediyor) Bunun yeniden münakaşasına girmek kadar ayıp bir şey yok."

"Halen asıl faillerin yakalanamadığı eleştirileri var..."

"Onların dedikoduları. Aile tabii üzülüyor. Her türlü şeyi söyleyebilir. Soruşturma evrakı dört başı mamur yapıldı."

*"Kitapta, **Güldal Mumcu**, **Yeşil**'in yaptığı ziyareti de yazmış..."*

"Bu şeye emekli bir cumhuriyet savcısı olarak bu şeye girmeyiz. Sorduğunuz soruların hiçbirisi de bizim için geçerli değildir. Kişisel intibalardır onlar." (Bu sırada sinirlenerek telefonu kapatıyor.)

“Kitaba göre Savcı **Ülkü Coşkun**, cinayet için, ‘*Bu işi devlet yapmıştır*’ demiş.”

“Ben bunlara girmiyorum hiç. Çünkü bu işler öyle dalandı budaklandı ki o kadar kumkuması (dedikodusu) içine sokuldu ki rahmetlinin kemikleri bile sızlıyor. Benden söylemesi. Haberiniz olsun. O kadar.” (Telefonu ikinci kez kapatıyor.)

Gazete haberine göre kitapta **Tantan**’ın açıklamaları da yer alıyordu:

Tantan: “Haberim Yoktu”

İçişleri Bakanlığı döneminde **Uğur Mumcu**’nun öldürüşüyle ilgili “**Umut Operasyonu**”nu yöneten **Sadettin Tantan** “**Yeşil**”in 1996’da **Güldal Mumcu**’nun evine gelerek simgesel ipuçlarını vermesini değerlendirirken “*Yeşil eve neden geldi, kim, niçin gönderildi, anı defteri niye kayboldu, başlıbaşına muamma*” dedi.

Tantan, “*Polise bahsettiler mi bilmiyorum. Bahsetseler bana intikal ederdi*” dedi. Özellikle 1990-1993 yılları arasındaki siyasi cinayetlere dikkat çeken **Sadettin Tantan**, “*Türkiye’nin o tarihinin araştırılması gerekiyor. Kimse araştırmıyor. Çünkü devletin temel altyapıları yok. O altyapılar farklı güçlerin elinde gözüküyor. Bu kadar bilinmeyenle bir ülke yoluna devam edemez*” diye konuştu...

Kitapta ve dolayısı ile kitap ile ilgili yayın yapan gazetede, **Güldal Mumcu**’nun günlüklerine de yer veriliyordu:

...Nisan-Mayıs 1993

MİT Müsteşarı **Sönmez Köksal** ile görüşmek istedim. O sırada Ankara Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri olan **Timur Erkman**’ın Mülkiye’den sınıf arkadaşı olduğunu da

öğrenince **Erkman**'dan görüşme isteğimi müsteşara iletip iletemeyeceğini sordum. Bir süre sonra **Timur Erkman** aradı, görüşmeyi kabul ettiğini söyledi. 1993'ün son aylarından birinde, bir akşam **Erkman**'ların evine gittim.

Nezaket cümlelerinden sonra, **Köksal** yanıma gelerek, yavaş bir sesle, ***“Sizi temin ederim ki hanımefendi, benim başında bulunduğum teşkilatın, eşinizin öldürülmesi olayıyla bir ilgisi yoktur”*** dedi.

“Teşkilatınıza hâkim misiniz beyefendi?” diye sordum. Sorumun ardından alnında beliren iri ter damlalarına gözüm takıldı. Boncuk boncuk terlemenin ne demek olduğunu böylece görmüş oldum.

“Bu nasıl bir soru böyle!..” deyince, ***“Uğur öldürüldüğünde teşkilatın başına geçeli daha 3 ay olduğu için böyle sordum”*** dedim. *“Tabii ki hâkimim, öyle diyorsam öyledir”* dedi. *“Bu suikastı siz nereye bağladınız? Bir araştırma yapmışsınızdır, nasıl bir sonuca ulaştınız? Ne var bu olayın arkasında, onu öğrenmek istiyorum”* dedim.

“Bir dış ülke diyebiliriz.”

“Sönmez Bey, bu işi açıkça konuşalım. Bu ülke hangi ülke ve nasıl bir bağlantı olduğunu söyler misiniz” dedim. *“İran diyebilirim.”*

“Peki, o zaman Sönmez Bey, sizi hangi veriler ve hangi bulgular İran'a götürdü? Ne sizi İran'a götürdü bu olayda?”

“Sezgilerimizle ulaştık.”

“İran'ın arkasında kim var?”

“Bilmiyorum, hem ayrıca, bir tek faili meçhul eşinizinki değil ki Güldal Hanım. Bir sürü faili meçhul cinayet oluyor.”

Basında, Batman'daki cinayetleri **Hizbullah** adlı bir örgütün işlediği gündeme getiriliyordu. Sordum: *“Basında bu yönde haberler çıkıyor. Batman'daki cinayetlerin arkasında Hizbullah örgütü mü var?”*

“Hizbullah adında bir örgüt yoktur”

Köksal: “Yıllar Oldu, Hatırlamıyorum”

Güldal Mumcu’nun kitabında *“Hizbullah adlı örgüt yoktur”* dediğini aktardığı eski MİT Müsteşarı **Sönmez Köksal**, *“Aradan yıllar geçti. Buluştuğumuzu hatırlıyorum. Bir arkadaşımın eviydi. Ancak ne konuştuğumuzu hatırlamıyorum şimdi”* dedi.

Köksal, dün kitapta yer alan bu bölümü anımsatan *Cumhuriyet* gazetesi muhabirine, *“Okul arkadaşım Timur Erkman’ın evinde buluştuğumuzu hatırlıyorum. Ancak içeriğini, ne konuştuğumuzu hatırlamıyorum. Aradan yıllar geçti”* yanıtını verdi.

Yeşil, Mumcu’nun Evinde

Kitap ile ilgili yazı dizisinin ardından olaya dahil olan *Zaman* gazetesinden **Mustafa Ünal** 18 Kasım 2012 tarihinde şunları yazıyordu:

“Uğur Mumcu’nun eşi Güldal Mumcu kitap yazdı, haftaya piyasaya çıkacak. Kitaptan çarpıcı bilgiler medyaya yansıdı.

Birçok karanlık olayda ayak izine rastlanan ‘Yeşil’ namılı Mahmut Yıldırım’ın suikasttan üç yıl sonra Mumcu’nun evine gittiğini öğreniyoruz. Ayrıntısına geçmeden önce anlayamadığım bir husus var. Benzer durumu Turgut Özal olayında da gördük. Özal ailesi ve yakınları ‘zehir’i çok sonra gündeme getirdi. İlk yıllarda susmayı tercih ettiler. Özal isminin unutulmaya yüz tuttuğu sırada şüpheler peş peşe dillendirildi. Olayın sıcaklığı kaybolmadan üzerine gidilseydi, belki dosya çok erken açılacaktı. Aile o imkânı buldu. Kardeşi Korkut Özal ve oğlu Ahmet Özal milletvekilliği yaptı. O yıllarda devletin ilgili makamlarına başvurabilirlerdi.

Güldal Mumcu aynı şekilde, konuşmak, yazmak için niye 16 yıl bekledi?”

Ünal, Mumcu'nun daha önce konuşması halinde olayın daha kolay aydınlanabileceğini belirtiyor ve **Yeşil'in Mumcuları** ziyaretini aktarıyordu.

Ünal, yazısının sonunda şunları vurguluyordu:

“Yeşil'in Uğur Mumcu'nun evine gitmesi normal değil. Söylediklerinin her cümlesi mesaj yüklü. Bu mesaj Güldal Mumcu'ya mı yoksa kendisini kullananlara mı? Kan mı çekti yoksa?”

Güldal Mumcu'nun açıklamalarını ne gariptir ki en çok sahiplenen *Zaman* gazetesi oluyordu. Öyle ki **Mumcu'nun** açıklamalarını *Cumhuriyet* gazetesinden 18 Kasım 2012 tarihinde bire bir alıntılıyor ve bu açıklamaların doğru olduğunu kabul ediyor, bu açıklamalar doğrultusunda adres olarak katil diye **Yeşil'i** gösteriyorlardı.

Oysa...

Zaman gazetesi ve çalışanları *Cumhuriyet* gazetesinin adını bile ağızlarına almadıkları gibi orada yapılan bir haberi alıntılar çarpılacaklarına inanırlardı.

Ne yaman paslaşma değil mi?

20 Kasım 2012 tarihli *Taraf* gazetesinden **Alper Görmüş** de **Yeşil** olayına balıklama dalanlardan. O da **Yeşil**'le ilgili o kurban bayramı ziyareti masalına kananlardan...

Görmüş, öyle yaman bir gazeteci ki her nedense **Mumcu'ya**, *“Uğur Mumcu'nun öldürülmesi ile ilgili hem Vakfınız hem de Cumhuriyet gazetesi birçok yayın yaptı. Vakfınız birçok kitap çıkardı. Neden Yeşil'in bu ziyaretini o kitaplarda açıklamadınız?”* sorusunu soramıyordu.

20 Kasım 2012 tarihli *Vakit* gazetesi ise, *“Güldal Mumcu, 12 sene neden bekledi?”* sorusunu soruyor, hatta *“Bildiklerini Susurluk Komisyonu'na neden anlatmadı?”* diyordu.

“Bulun Ulan Denmiyor”

Gazetede ki yazı dizisinde; “**Bulun ulan denmiyor**” başlığı ile olayın savsaklanması şöyle anlatılıyordu:

13 Nisan 2000

Olay yeri inceleme ekibinden Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı **Uğur Badem** telefon edip ziyaret etmek istediğini söyledi. Vakfa davet ettim, geldi.

Çalışmalarına devam ettiklerini, araştırmalarını sürdürdüklerini söyledi. Ama biraz sıkıntılı bir hali vardı. “**Güldal Hanım, bize bulun diyorlar**” dedi.

“*E başka ne söyleyeceklerdi ki*” diye sorunca, “*Bulun ulan denmiyor. MİT, Emniyet, siyaset arkamızda tam durmuyor*” diye cevap verdi. Gene aynı yere gelmiştik. Huzursuz adamın yüzüne baktım ve “**Çözsünüz de çözmeseniz de benim için bu olay bitmiştir**” dedim.

“*Nasıl yani?!*” diyerek hayretle yüzüme baktı. “*Devletin içinde bir kırılma var. Dramatik bir kırılma... Yok mu?*”

“*Var.*”

“*İşte bu olayı gerçekten tüm bağlantıları ve ayrıntılarıyla çözerseniz bu kırılmanın biraz düzeliyor, olayların bu ülkenin yararına gelişeceğini; tüm bağlantıları ile ortaya çıkarıp çözmezseniz her zaman olduğu gibi bu ülkenin çıkarlarını pek dikkate almayanların kazanacağını ve kırılmanın daha da derinleşeceğini düşünüyorum*” dedim.

“*Biz elimizden geleni yapacağız*” diyen mutsuz ve huzursuz adamı yolcu ettim.

19 Kasım 2012 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde **Güldal Mumcu**’nun şu sözleri yer alıyordu:

“*Olayların soruşturulmalarını DGM üstlenmiştir. Demek ki, bu cinayetlerde devlet kendine yönelik bir tehdit olduğunu kabul etmiş. O zaman, devlet, kendi varlığına tehdit olarak işlenen bu cinayetlerin arkasında kimler olduğunu merak etmez mi?*”

*Geride kalan yakınlarına, ‘işte tetikçiler, ardındakileri daha fazla sormayın’ deme hakkına sahip midir? **Yalnızca tetikçilerin ortaya çıkarılmış olması, bu olayları yapanların ya da yapılma nedenlerinin tümüyle aydınlatıldığı anlamına gelmiyor...***

Mumcu'nun yazılarındaki birçok gerçeği, “Yalnızca tetikçilerin ortaya çıkarılmış olması” cümlesi gölgeliyordu.

Çünkü tetikçiler de yakalanmamıştı.

Ve bunu herkes biliyordu.

Ancak oynanan oyun gereği, tetikçilerin yakalandığı masalı insanlara yutturulmaya çalışılıyordu.

Yazı dizisinin “**9 Mayıs 2000 ve Ocak 2002**” başlıklı kısmı da oldukça ilginçti:

9 Mayıs 2000

Avukat **Turgut Kazan**’la İçişleri Bakanlığı’na gittik. İçişleri Bakanı **Sadettin Tantan** ile İstihbarat Daire Başkanı **Kâzım Abanoz** da vardı. Ocak ayında Beykoz’da girdiği çatışmada öldürülen **Hizbullah** örgütü elebaşı **Hüseyin Velioğlu**’nun evindeki bilgisayarın disketlerinde yapılan incelemede **Yusuf Karakuş** adlı şahsın **Mumcu** cinayetini üstlendiği anlaşılmıştı. **Yusuf Karakuş, Velioğlu**’na gönderdiği bir mektupta **Tevhit-Selam Grubu**’nda iken ayrıldığını, artık **Hizbullah** ile çalışmak istediğini söylüyor ve referans olarak da daha önce gerçekleştirdiği eylemleri anlatıp “**Uğur Mumcu suikastında da görev aldığını**” belirtiyormuş. Bunun üzerine operasyon genişletilmiş ve bu noktaya gelinmiş.

Turgut Kazan, Yusuf Karakuş’un itiraflarının yer aldığı, öldürülen **Hüseyin Velioğlu**’na ait disketteki kayıtların çarpıtma amacıyla kullanılmış olabileceği ihtimaline dikkat çekti.

İçişleri Bakanı **Tantan** ise, “**Öyle ise onların ellerini öpmek gerekir. Banka hesap hareketleri ve diğer bulgular araştırılıyor. Bunların hepsi birbiriyle örtüşebilir**” dedi.

Hizbullah, PKK ve ASALA'nın birlikte eylem yapma kararı aldıklarını, **Uğur**'un bunu yazılarında anlattığını söyledim. Bu kilidi açıp açamayacaklarını sordum.

Bunun üzerine **Hizbullah** ile PKK'nın bir araya gelmesinde İran'ın önemli bir rol oynadığını anlattılar. Ben, **Sönmez Köksal**'ın *"Hizbullah diye bir örgüt olmadığını"* söylediğini belirtince, İstihbarat Dairesi Başkanı *"Ne demek yok!"* diye itiraz etti.

"Belki onlarda bu adla değil de farklı bir adla kayıtlıdır. Ama adı her ne ise, MİT Müsteşarı Sönmez Köksal bana, 'Kurulurken istihbarat örgütleri de bu oluşumda yer almış ama sonra kontrolden kaçırılmış olabilirler' demişti" dedüğimde, *"MİT hiç yardım etmiyor"* diye yakındılar.

"Hizbullah'ın çözülmesinde gösterilen azim ve gayret, cinayetlerin tüm bağlantıları bulunmaz, arka planı aydınlatılmazsa başarısızlığa dönüşebilir" dedim.

Bakan, *"Bir savaş başladı. Olayın arkasında kim var; İran'ı kim destekliyor, onlara da bakıyoruz"* dedi.

Ocak 2002

Ağustos 2000'de başlayan **Umut davası**, 2002 Ocak ayında sona erdi. **Uğur Mumcu** suikastı ile doğrudan ilişkileri oldukları söylenen üç kişiden ikisi yakalanmış, biri ise hiç bulunamamıştı. Yakalanan, **Ferhan Özmen** ve **Necdet Yüksel** ağırlaştırılmış müebbet hapse mahkûm oldular.

Bombayı yaptığı söylenen kimya mühendisi, **Cihan** kod adlı **Oğuz Demir** ise hiç yakalanamadı. Müdahillik dilekçemi okuduğum duruşmada *"Yataklık ettimse, polisime jandarmama ettim"* diyerek tahliyesini talep eden Sapanca'da çiftlik sahibi olan yetmiş beş yaşındaki **Arif Tarı** hemen tahliye olmuştu ve beraat etti. Savcının, **Karakuş**'a baskı yaparak **Uğur Mumcu** cinayetini üstlenmesini sağlamaya çalışmaları nedeniyle dava açtığı polisler, yargılandıkları davada

beraat ettiler. Polisler beraat ettiklerine göre, bizim olayımızdaki gerçekler neredeydi?

Güldal Mumcu'nun kitabında yeni olan tek şey, **Yeşil**'in ziyareti idi. Diğerleri, kendisinin başında olduğu **Uğur Mumcu Vakfı** tarafından yayımlanan **Neden Öldürüldüler** adlı kitapta yer alıyordu.

Güldal Mumcu, “**Yeşil**”in sözde ziyareti ile ilgili bilgileri bugüne kadar neden açıklamadı yönündeki tepkilere 25 Kasım 2012 tarihli *Milliyet* gazetesinde şöyle yanıt veriyordu:

“Yeşil’i anlatsam sanki olay çözülecekti.”

O zaman sorulacak sorunun şu olması gerekmez mi?

O halde neden şimdi?

Neden,

Neden; katilin nokta olarak açıklanacağı kitaptan hemen önce?..

UĞUR MUMCU'NUN KATİLİ MİT'Çİ

28 Mart 2013 Perşembe günü *Cumhuriyet* gazetesinde manşetten ve cumhuriyet.com.tr'de “**Uğur Mumcu'nun katili MİT'çi**” başlıklı bir haber yayımlanıyor ve haberde şöyle deniyordu.

Ergenekon tutuklusı **Ergün Poyraz**, son yayımladığı kitabı **İplikçi**'de, *Cumhuriyet* yazarı **Uğur Mumcu**'yu “**Duran Hoca**” kod adlı bir MİT görevlisinin öldürdüğünü iddia etti. **Poyraz**, bu bilgiyi eski DGM Savcısı **Ülkü Coşkun**'a dayandırdı. **Uğur Mumcu**'nun eşi TBMM Başkanvekili **Güldal Mumcu**, böyle bir bilgiden kendisinin haberdar olmadığını söyledi.

Ergün Poyraz, kitabında **Uğur Mumcu** cinayetine geniş yer ayırdı. Cezaevinde gazeteciler, siyasetçiler ve diğer ziyaretçilerin kendilerini bir an bile yalnız bırakmadıklarını dile getiren **Poyraz**, şu iddiayı ortaya attı:

“Yine böyle bir ziyaret esnasında gelenlere ‘Türkiye’deki faili meçhuller ile ilgili kitap yazdığımı’, sorulan soruya cevap olarak vermiştim. Hatta Uğur Mumcu’nun katilini de isimle anlattım ve kitabımda yer alacağını belirttim. Mumcu davası avukatlarından Turgut Kazan, hafifçe itiraz edecek gibi oldu: ‘Ama onun katilleri yakalanmadı mı?’ Kendisine Mumcu’nun katilinin Duran Hoca kod adlı MİT görevlisi olduğunu söyledim. Çünkü Mumcu olayını araştıran (!) o günün DGM Savcısı Ülkü Coşkun çok iyi görüştüğüm biriydi.”

Uğur Mumcu'nun eşi **Güldal Mumcu**, *Cumhuriyet*'in sorusu üzerine **Poyraz**'ın iddialarına ilişkin bir bilgisi olmadığını belirtti. **Turgut Kazan** ise **Poyraz**'ı gazeteciler gününde bir grup gazeteci ile ziyaret ettiklerini belirtip bu ziyaret sırasında daha çok tutukluluk sürelerinin uzun oluşunun

gündeme geldiğini ifade ederek, *“Poyraz ile görüşmemizde Uğur Mumcu cinayetine ilişkin bir konuşma geçtiğini hatırlamıyorum”* dedi.

Poyraz kitabında ayrıca, eski DGM Savcısı **Ülkü Coşkun**’un faili meçhul cinayetleri aydınlatamamasına karşın sürekli terfi aldığını da şöyle anlattı:

“Ülkü Coşkun, Muammer Aksoy cinayetinde binbaşydı. Cinayeti aydınlatamadı yarbay oldu. Bahriye Üçok cinayetini de karanlıkta bıraktı, albay oldu. Uğur Mumcu cinayetindeki başarısızlığına rağmen savcılıktan Ankara 2 No’lu DGM yedek hâkimliğine terfi etti. Tarih, bu denli başarısız olup da terfi üzerine terfi, kıdem üzerine kıdem alan birini daha zor kaydeder.”

Turgut Kazan’ın *Cumhuriyet*’e verdiği demeçte söyledikleri nasıl aktarılıyor?

“Poyraz”ı gazeteciler gününde bir grup gazeteci ile ziyaret ettiklerini belirtip bu ziyaret sırasında daha çok tutukluluk sürelerinin uzun oluşunun gündeme geldiğini ifade ederek, Poyraz ile görüşmemizde Uğur Mumcu cinayetine ilişkin bir konuşma geçtiğini hatırlamıyorum’ dedi...”

Konuşmanın en uzun olan bölümü **Uğur Mumcu** cinayeti-ydi! Ne garip ki **Turgut Kazan** o bölümleri unutmuş, hatırlayamamış... Oysa o gün yanında bulunan gazetecilere sorsa unuttuğu konuşmayı kendisine hatırlatırlardı.

Yine haber yayımlandıktan bir süre sonra yayınevine gelen birkaç MİT’çi *“olayı kendilerinin de çok iyi bildiklerini, o elemanın yurtdışında olduğunu”* söylüyorlardı.

Haberden sonra CHP Genel Başkan Yardımcısı ve Aydın Milletvekili **Bülent Tezcan**, önerge verdi.

Bülent Tezcan’ın Başbakanlığa yönelttiği 7/21522 sayılı önergeye Başbakanlık adına Adalet Bakanı **Sadullah Ergin**’in verdiği cevapta, *“basında yer aldığı iddia edilen hususlarla ilgili olarak, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’nca açılmış herhangi bir soruşturma olmadığı”* belirtilmişti.

FAİLİ MEÇHUL MÜ?

Ne demiştim başlangıçta?

Ay Aydınlık

Yol Belli

Faili Meçhul mü?

Bugün Zonguldak Emniyet Müdürü olan **Osman Ak**, dün Ankara DGM'de görülen **Fetullah Gülen** davasında ne demişti:

"Fetullah Gülen örgütünün silahlı gücünü dışarıda aramayın. Polis, Fetullah Gülen örgütünün silahlı gücüdür..."

Dün, 5 Mart 1919'da, Hilafet yanlısı dinci, **Damat Ferit**, Allah ile İngiltere'yi eş sayıyor ve İngiliz Yüksek Danışmanı **Hohler**'e şunları yazıyordu:

"Bütün umudumuz Allah'ta ve İngiltere'de. İstedığınız herkesi tutuklamaya hazırım..."

Bugün, bu tarihin üzerinden 89 yıl geçmeden bu defa yeni bir tutuklama senaryosu başlıyor, **Atatürkçülere; sindirme, gözdağı verme, eziyet etme, korku salma, işkence yapma ve en önemlisi susturma amaçlı Ergenekon** komplosu sahneye konuyordu.

Atılan iftira hep aynı:

Örgüt!

Hem de olmayan **"çok gizli"** örgüt!

Yalan, iftira ve ihanetin kaynağı dün de değişmiyordu, bugün de: **Siyasal dinciler!..**

Her diktatör aday kendi suçlarını, dalaverelerini, düzenbazlıklarını, kalpazanlıklarını, entrikalarını muhaliflerinin üzerlerine yüklerken, onların muhalif olduklarını ya da onları siyasal ikbali karşısında kendine tehlike gördüğünü açıklamaz. Muhalifleri kendi deyimi ile içeri tıkarken yine

onların muhalif olma nedenlerini ileri sürerek yapmaz, “onları gazetecilik, yazarlık yaptıkları için içeri attık” demez. Mutlaka bir suç üretmeleri, böylece halkı kandırmaları gerekmektedir. Onlar da öyle yaptılar...

Bakın Vural Savaş hangi tespitlerde bulunuyordu:

“Emperyalist devletler, İslam dünyasında, sadece hainleri ve kullanabilecekleri kişileri desteklemişlerdir. Onlardan nefret etseler bile...”

Ergenekon tertipçilerinin, siyasal dincilerin Atatürk ve Atatürkçülerden nefret etmeleri hakkında Yaşar Nuri Öztürk de *Allah ile Aldatanlar* adlı kitabında şunları söylüyordu:

“Bunların Atatürk’ün mirasına duydukları kin, İblis’in Âdem’e duyduğu kinden kırk kat daha ağır. Bir gün, o kin gayyasında boğulacaklarından hiç kuşkumuz yok. Ne yazık ki bu ülkeyi tahrip ediyorlar...”

Siyasal dincilerin, Atatürk ve Atatürkçülerden nefretleri yanında işledikleri cinayetleri ve ihanetlerini de onların üzerine yüklemeleri; bunların Atatürk’ün mirasına duydukları kin değil miydi?

Uğur Mumcu başta olmak üzere, Abdi İpekçi, Ümit Doğanay, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Çetin Emeç, Dr. Necip Hablemitoğlu, İhsan Güven, Berkin Elvan, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz, Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Kâşif Kozinoğlu, Kuddusi Okkır, Behçet Oktay, Muhsin Yazıcıoğlu ve diğer insanların katillerini, Atatürkçü insanlara atılan örgüt iftiralarının kaynağını, devletin içine çöreklenmiş başta F tipi olmak üzere diğer tarikatçıların ve liboşlar ile dönek solcuların açıkladıkları zeminlerde değil, kendi pisliğini örten kedi örneğinde olduğu gibi örttüğü yerde aramanın daha doğru bir yöntem olacağına inanıyorum...

Ergün Poyraz

Faili Meçhul mü?

Her diktatör adayı kendi suçlarını, dalaverelerini, düzenbazlıklarını, kalpazanlıklarını, entrikalarını muhaliflerinin üzerlerine yüklerken, onların muhalif olduklarını ya da onları siyasal ikbali karşısında kendine tehlike gördüğünü açıklamaz. Muhalifleri kendi deyimi ile içeri tıkarken yine onların muhalif olma nedenlerini ileri sürerek yapmaz, "onları gazetecilik, yazarlık yaptıkları için içeri attık" demez. Mutlaka bir suç üretmeleri, böylece halkı kandırmaları gerekmektedir. Onlar da öyle yaptılar...

Siyasal dincilerin, **Atatürk ve Atatürkçülerden nefretleri** yanında işledikleri cinayetleri ve ihanetlerini de onların üzerine yüklemeleri; bunların **Atatürk'**ün mirasına duydukları kin değil miydi?

Uğur Mumcu başta olmak üzere, **Abdi İpekçi, Ümit Doğanay, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Çetin Emeç, Dr. Necip Hablemitoğlu, İhsan Güven, Berkin Elvan, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz, Ethem Sarısülük, Kâşif Kozinoğlu, Kuddusi Okkır, Behçet Oktay, Muhsin Yazıcıoğlu** ve diğer insanların katillerini, **Atatürkçü** insanlara atılan örgüt iftiralarının kaynağını, devletin içine çöreklenmiş başta **F tipi** olmak üzere diğer tarikatçıların ve liboşlar ile dönek solcuların açıkladıkları zeminlerde değil, **kendi pisliğini örten kedi örneğinde olduğu gibi örttükleri yerde aramanın** daha doğru bir yöntem olacağına inanıyorum...

SERTİFİKA NO 15033

9 789752 206410

ISBN 978-975-22-0641-0
2016.06.Y.0105.5558

KDV Dahil 25 TL